

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ
ΘΕΡΟΥΣ 2010
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΚΓ΄

Τετάρτη 8 Σεπτεμβρίου 2010 (απόγευμα)

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Άδεια απουσίας του Βουλευτή κ. Ε. Παπαχρήστου, σελ. 1292
2. Ευχές για ανάληψη Κυβερνητικών Καθηκόντων, σελ. 1288, 1292, 1300, 1301
3. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 1306, 1307

B. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων: «Ανάπτυξη της Δια Βίου Μάθησης και λοιπές διατάξεις», σελ. 1279, 1323
2. Κατάθεση Σχεδίου Νόμου.
Οι Υπουργοί Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, Οικονομικών, Προστασίας του Πολίτη και Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Οδικές Εμπορευματικές Μεταφορές», σελ. 1286

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ Π., σελ. 1306, 1307
ΤΖΑΒΑΡΑΣ Κ., σελ. 1306, 1307

B. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων:

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ Σ., σελ. 1288
ΒΟΡΙΔΗΣ Μ., σελ. 1311, 1312
ΒΟΖΕΜΠΕΡΓΚ Ε., σελ. 1316
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Α., σελ. 1292, 1293, 1294
ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Α., σελ. 1293, 1294, 1296, 1300, 1303, 1308, 1314, 1318
ΔΡΙΤΣΑΣ Θ., σελ. 1313, 1314, 1315
ΕΜΙΝΙΔΗΣ Σ., σελ. 1303
ΕΥΘΥΜΙΟΥ Π., σελ. 1308
ΖΙΩΓΑΣ Ι., σελ. 1290
ΖΟΥΝΗ Π., σελ. 1315
ΘΕΟΧΑΡΗ Μ., σελ. 1297
ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ Σ., σελ. 1286
ΚΟΛΛΙΑΣ Κ., σελ. 1298
ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α., σελ. 1294
ΛΕΒΕΝΤΗΣ Α., σελ. 1300
ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ Κ., σελ. 1317, 1318
ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Ν., σελ. 1312, 1322
ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ-ΠΑΠΑΔΑΚΗ Ο., σελ. 1299, 1300
ΠΑΦΙΛΗΣ Α., σελ. 1309, 1310
ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ Χ., σελ. 1302
ΤΖΑΒΑΡΑΣ Κ., σελ. 1307, 1308
ΤΖΕΛΕΠΗΣ Μ., σελ. 1319
ΤΟΛΚΑΣ Α., σελ. 1320
ΤΣΙΑΟΥΣΗ Ε., σελ. 1301
ΤΣΟΥΜΑΝΗ-ΣΠΕΝΤΖΑ Ε., σελ. 1318
ΦΑΡΜΑΚΗ-ΓΚΕΚΗ Α., σελ. 1321
ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ Π., σελ. 1279

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΓ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΘΕΡΟΥΣ 2010

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΚΓ'

Τετάρτη 8 Σεπτεμβρίου 2010 (απόγευμα)

Αθήνα, σήμερα στις 8 Σεπτεμβρίου 2010, ημέρα Τετάρτη και ώρα 18.17' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου το Τμήμα Διακοπής Εργασιών της Βουλής (Β' σύνθεση) για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Ζ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΚΟΥΡΑΚΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Εισερχόμεθα στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων: «Ανάπτυξη της Διά Βίου Μάθησης και λοιπές διατάξεις».

Η Διάσκεψη των Προέδρων στη συνεδρίασή της στις 2 Σεπτεμβρίου 2010 αποφάσισε τη συζήτηση του νομοσχεδίου σε δύο συνεδριάσεις. Στη σημερινή συνεδρίαση θα συζητηθεί το νομοσχέδιο επί της αρχής. Στην αυριανή συνεδρίαση θα συζητηθούν τα άρθρα και οι τροπολογίες ως μία ενότητα.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ορίστε, κυρία Υπουργέ.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να καταθέσω στα Πρακτικά –και να μοιραστούν στους συναδέλφους- ορισμένες προσθήκες, αναδιατυπώσεις και νομοτεχνικές βελτιώσεις στο σχέδιο νόμου «Ανάπτυξη της Διά Βίου Μάθησης και λοιπές διατάξεις».

Είναι βελτιώσεις των άρθρων που προέκυψαν από τη συζήτησή μας στην επιτροπή, καθώς και από απόψεις και αιτήματα φορέων για βελτίωση των άρθρων που συμμεριστήκαμε.

Κύριε Πρόεδρε, νομίζω ότι δεν χρειάζεται να τις διαβάσω

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Παρακαλώ να τις καταθέσετε στα Πρακτικά, για να καταχωριστούν και να διανεμηθούν στους κυρίους Βουλευτές.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Βεβαίως, κύριε Πρόεδρε.

(Στο σημείο αυτό η Υφυπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων κ. Παρασκευή Χριστοφιλοπούλου καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες προσθήκες-αναδιατυπώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Από την Κοινοβουλευτική Ομάδα του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας ήρθε επιστολή προς τον Πρόεδρο της Βουλής που αναφέρει: «Κατά τη συζήτηση του νομοσχεδίου αρμοδιότητας Υπουργείου Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων ορίζουμε ως ειδικό αγορητή το Βουλευτή κ. Ζιώγα Ιωάννη».

Από το Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό, ομοίως, ήρθε επιστολή προς τον Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων: «Κύριε Πρόεδρε, αναφορικά με τη μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων ο Βουλευτής κ. Γεωργιάδης Σπυριδών-Αδωνίς ορίζεται ως ειδικός αγορητής και ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ο υπογράφων Γραμματέας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Βορίδης Μαυρουδής».

Από το Συνασπισμό Ριζοσπαστικής Αριστεράς ήρθε επιστολή, η οποία αναφέρει: «Κατά τη συζήτηση του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων ορίζουμε ειδικό αγορητή τον Βουλευτή κ. Αναστάσιο Κουράκη – Ζ' Αντιπρόεδρο της Βουλής».

Επίσης, θα ήθελα να ανακοινώσω προς το Τμήμα ότι οι Υπουργοί Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, Οικονομικών, Προστασίας του Πολίτη και Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Οδικές Εμπορευματικές Μεταφορές».

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή.

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Συμεών Κεδικόγλου.

ΣΥΜΕΩΝ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο για την ανάπτυξη της διά βίου μάθησης εντάσσεται στη συνολική πολιτική προσέγγιση που θεωρεί τη γνώση βασική κινητήρια δύναμη τόσο του αναπτυξιακού μοντέλου της χώρας όσο και της κοινωνικής συνοχής και αποδεικνύει ότι γι' αυτήν την Κυβέρνηση η παιδεία είναι στρατηγική επιλογή από το νηπιαγωγείο μέχρι την τρίτη ηλικία.

Συγκεκριμένα, οι ρυθμίσεις του παρόντος νομοσχεδίου στοχεύουν:

Πρώτον, στην περιγραφή των δομών και των φορέων που συμβάλουν με οποιονδήποτε τρόπο στην ανάπτυξη της διά βίου μάθησης στην Ελλάδα,

Δεύτερον, στον καθορισμό του διοικητικού μοντέλου οργάνωσης της διά βίου μάθησης στην Ελλάδα με πέρασμα από ένα συγκεντρωτικό και άκαμπτο σύστημα σε ένα αποκεντρωμένο και ευέλικτο εθνικό δίκτυο διά βίου μάθησης, διασφαλίζοντας ταυτόχρονα την ποιότητα σε όλες τις συνιστώσες της εκπαιδευτικής διαδικασίας,

Τρίτον, στη θεσμοθέτηση προτύπων και μέσων για την αποτελεσματική ανάπτυξη της διά βίου μάθησης στην Ελλάδα και στην ποιοτική της αναβάθμιση.

Τέταρτον, στη σύνδεση της διά βίου μάθησης με την απασχόληση.

Η διά βίου μάθηση θεμελιώνεται στην προσχολική αγωγή και δεν σταματά με το πέρας βεβαίως της αρχικής εκπαίδευσης και της ενηλικίωσης, αλλά είναι μια διαρκής και ενεργητική διαδικασία που εξελίσσεται σε όλες τις φάσεις της ζωής ενός ανθρώπου.

Πρέπει να εγκαταλείψουμε πια την ιδέα ότι η εκπαίδευση αφορά μόνο τους νέους. Και πράγματι πώς μπορεί να είναι αυτό δυνατόν, όταν τα μισά πράγματα που ξέρει κάποιος στα είκοσι του χρόνια δεν είναι πια αλήθεια στα σαράντα και τα μισά πράγματα που ξέρει στα σαράντα του δεν είχαν ανακαλυφθεί, όταν ήταν είκοσι!

Το παρόν νομοσχέδιο ρυθμίζει, κυρίως, το χώρο που βρίσκεται έξω από τα όρια του τυπικού εκπαιδευτικού συστήματος και κυρίως τη μεταδευτεροβάθμια εκπαίδευση, όπως είναι για παράδειγμα η αρχική επαγγελματική εκπαίδευση, η φοίτηση σε ένα ΙΕΚ και η συνεχιζόμενη επαγγελματική κατάρτιση, όπως είναι η φοίτηση σε ένα ΚΕΚ, καθώς και τη γενική εκπαίδευση ενηλίκων.

Μάλιστα, αυτές οι δύο –η επαγγελματική κατάρτιση και η γενική εκπαίδευση– αντιμετωπίζονται ως δύο ισότιμοι πυλώνες στη διά βίου μάθηση και αυτό πιστεύω ότι έχει τη σημασία του.

Αν και η θεσμική ιστορία της διά βίου μάθησης στη χώρα μας δεν είναι μεγάλη, υπάρχουν τρεις νόμοι και ένα προεδρικό διάταγμα, καθώς και μια τεράστια προσπάθεια που είχε γίνει από το ΠΑΣΟΚ από το 2001 έως το 2004, το παρόν νομοσχέδιο έρχεται να αξιοποιήσει την εμπειρία του παρελθόντος, έρχεται να συμπληρώσει τα προηγούμενα νομοθετήματα και να τα επικαιροποιήσει, παρά τα όποια θετικά βήματα έγιναν –και το αναγνωρίζουμε– και με το νόμο του 2005 επί κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας.

Αλλά αυτό δεν ήταν ένα ολιστικό σχέδιο, δεν ήταν συστηματοποιημένο, δεν είχε ένα συνεκτικό πλαίσιο, ήταν ασύνδετο και ημιτελές. Ήταν ένας νόμος που δημιουργήθηκε περισσότερο για κάλυψη κάποιων αποσπασματικών αναγκών, αλλά έλειπε η εθνική πολιτική.

Γνωρίζουμε καλά τι κατάσταση επικρατεί σήμερα, τι κατάσταση επικρατούσε μέχρι σήμερα. Ελάχιστη ή μηδαμινή είναι η σχέση των περισσότερων προγραμμάτων με τις πραγματικές εκπαιδευτικές ανάγκες των πολιτών και τις ανάγκες της αγοράς εργασίας σε εθνικό, περιφερειακό, αλλά και τοπικό επίπεδο. Επιπλέον, τα προσόντα που αποκτά κάποιος δεν πιστοποιούνται και έτσι δεν συνδέονται και δεν βοηθούν στην επαγγελματική του ανέλιξη.

Την ίδια στιγμή, για παράδειγμα, ο ΟΕΚ πιστοποιούσε τόσο τα προγράμματα, τους εκπαιδευτές, δηλαδή τις εισροές του συστήματος, όσο και τα προσόντα-τις εκροές, γεγονός που καταδεικνύει από μόνο του τις στρεβλώσεις του συστήματος.

Ιδιαίτερα, όμως, σοβαρή συνέπεια σε μια εποχή μάλιστα οικονομικής κρίσης είναι ότι η αποδοτικότητα των δράσεων, που είχαν μέχρι σήμερα, υστερεί σημαντικά σε σχέση με τους δημόσιους πόρους που επενδύθηκαν όλα αυτά τα χρόνια.

Αναφέρω χαρακτηριστικά ότι θα μπορούσαμε να δούμε ότι μέσω του Γ' Κοινωνικού Πλαισίου Στήριξης διατέθηκαν περίπου 3,4 δισεκατομμύρια ευρώ. Είναι ένα πραγματικό τεράστιο πόσο για εκπαίδευση και κατάρτιση, αλλά χωρίς κανένα μετρήσιμο αποτέλεσμα.

Με το παρόν νομοσχέδιο επιχειρείται να μπει τάξη, να διασφαλιστεί η διαφάνεια, να αξιοποιηθεί αποδοτικά και με σεβασμό το κάθε ευρώ του φορολογούμενου που διατίθεται στη μη τυπική εκπαίδευση. Με το παρόν νομοσχέδιο μπαίνει τέλος σε αυτό που λέμε ότι στην Ελλάδα είσαι ό,τι δηλώσεις.

Σε αντίθεση με πολλές ευρωπαϊκές χώρες, όπου η διά βίου μάθηση είναι από τις βασικές πολιτικές και κεντρικές άξονες των βασικών σχεδιασμών, δυστυχώς η χώρα μας είναι σε δεινή θέση σχετικά με την πραγμάτωσή της. Άλλωστε αυτό φανερώνεται και με τους εξαιρετικά χαμηλούς δείκτες επίδοσης στην εκπαίδευση ενηλίκων και γενικότερα στη διά βίου μάθηση.

Στην έκθεση συμμετοχής η χώρα μας καταλαμβάνει την 27η θέση σε σύνολο τριάντα τριών χωρών που αξιολογήθηκαν, ενώ σε σχέση με τον ευρωπαϊκό μέσο όρο των είκοσι επτά όπου το ποσοστό συμμετοχής είναι 9,5%, οι επιδόσεις της Ελλάδας αγγίζουν μόνο το 2,9%.

Είναι χαρακτηριστικό ότι αναφορικά με το ποσοστό συμμετοχής των εργαζομένων σε σεμινάρια συνεχιζόμενης επαγγελματικής κατάρτισης η Ελλάδα είναι στην τελευταία θέση. Στην τελευταία, επίσης θέση, –και αυτό είναι ιδιαίτερα κρίσιμο για τη χώρα μας– είμαστε και σε σχέση με τη συγκρότηση του εθνικού πλαισίου προσόντων, όπου από το 2004 και μετά δεν έχει σημειωθεί καμμία πρόοδος.

Το ευρωπαϊκό πλαίσιο προσόντων, όπως ξέρετε, που έχει κάθε χώρα αποκεντρώνεται στο εθνικό πλαίσιο προσόντων. Σε όλη την Ευρώπη έχει ακουστεί ότι μόνο εμείς και η Μολδαβία δεν είχαν ξεκινήσει αυτές τις διαδικασίες.

Έτσι από το 2012 που τίθενται σε λειτουργία προκύπτει ένα πολύ σοβαρό θέμα. Επαγγελματίες από το εξωτερικό θα μπορούν να διακινούνται και να έρχονται προς τα εμάς, αλλά οι Έλληνες επαγγελματίες δεν μπορούν να κινούνται προς άλλες χώρες.

Συνεπώς, το εθνικό πλαίσιο προσόντων είναι ο βασικός λόγος που κάνει αυτό το νομοσχέδιο βασική πλέον αναγκαιότητα. Η βασική λογική είναι ότι η πιστοποίηση δεν γίνεται μόνο με τα πτυχία

που παίρνει κάποιος, αλλά θα μπορεί να χτίζει -αυτό που λέμε- σε όλη τη διάρκεια της ζωής του ένα επαγγελματικό προφίλ.

Αυτό αφορά όχι μόνο τα πτυχία, όπως είπαμε, αλλά και σπουδές διαφόρων ειδών, όπως σεμινάρια, ακόμα και την εμπειρία που απέκτησε κάποιος. Πιστοποιημένες δεξιότητες, γνώσεις και προσόντα σημαίνουν σε τελική ανάλυση καλύτερες επαγγελματικές προοπτικές και ευκαιρίες. Δεδομένου ότι εμάς τους Έλληνες μας χωρίζει και μισθολογικό χάσμα με τους Ευρωπαίους, όπως καταλαβαίνετε, σύγκλιση προσόντων θα επιτύχει κάποια στιγμή και σύγκλιση μισθών.

Εκτός από τη θεμελίωση και οργάνωση των διαδικασιών για το εθνικό πλαίσιο προσόντων, δύο είναι τα κομβικά σημεία του σχεδίου νόμου. Πρώτον η αλλαγή του διοικητικού μοντέλου οργάνωσης με πέρασμα από ένα συγκεντρωτικό και άκαμπτο, όπως είπαμε σύστημα, σε ένα αποκεντρωμένο, ευέλικτο Εθνικό Δίκτυο Διά Βίου Μάθησης, διασφαλίζοντας παράλληλα την ποιότητα σε όλες τις συνιστώσες της εκπαιδευτικής διαδικασίας.

Δεύτερον, η θέσπιση κινήτρων, γιατί χωρίς κίνητρα δεν γίνεται τίποτα. Πρέπει να περάσουμε σε μια άλλη κουλτούρα διά βίου μάθησης στη χώρα μας, για τη συμμετοχή σε κάθε είδους δραστηριότητα της διά βίου μάθησης.

Επιδίωξη της δημόσιας πολιτικής που σηματοδοτήθηκε από την αλλαγή -μην ξεχνάτε άλλωστε τον τίτλο του Υπουργείου μας- είναι η συγκρότηση του Εθνικού Δικτύου Διά Βίου Μάθησης, με αποτέλεσμα να μπαίνει τάξη σε μια πολυδιάσπαση που υπήρχε και σε μια διαδικασία χωρίς δομές.

Έτσι, σε κεντρικό επίπεδο το Υπουργείο Παιδείας αναδεικνύεται σε συντονιστή και επιτελικό ρυθμιστή του Εθνικού Δικτύου Διά Βίου Μάθησης. Δια της Γενικής Γραμματείας Διά Βίου Μάθησης ασκεί επιτελικό ρόλο, σχεδιάζει τη δημόσια πολιτική, διαμορφώνει τους σχετικούς κανόνες, εκπονεί το αντίστοιχο ειδικό πρόγραμμα, εποπτεύει την εφαρμογή και συντονίζει το συνολικό σύστημα διοίκησης διά βίου μάθησης.

Ακολουθώντας το παράδειγμα όλων ανεξαιρέτως των χωρών που είχαν παρόμοια εμπειρία, η αποκέντρωση χαρακτηρίζει το προτεινόμενο διοικητικό μοντέλο οργάνωσης. Έτσι με προγραμματικές συμβάσεις -και το τονίζω αυτό- το Υπουργείο Παιδείας διανέμει αρμοδιότητες στις περιφέρειες και στους δήμους, θέτοντας τους όρους και τις προϋποθέσεις και γενικότερα τις εκπαιδευτικές και διοικητικές προδιαγραφές -και μέσα στο πλαίσιο του «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ»- με τις οποίες η Τοπική Αυτοδιοίκηση εκτελεί αυτά τα προγράμματα.

Είναι πολύ σημαντικό να τονίσω ότι για πρώτη, ίσως, φορά κατ'επίσημο με το νομοθέτημα και ολοκληρωμένο πρόγραμμα εφαρμογής με πρόβλεψη μεταβατικών περιόδων και εξειδίκευση για το πώς θα λειτουργήσει η αποκέντρωση -χαρακτηριστικά στο άρθρο 20- και παρέχει την αναγκαία επιστημονική, διοικητική και τεχνική υποστήριξη στους φορείς του Εθνικού Δικτύου Διά Βίου Μάθησης. Αυτό για όποιον μπορεί να έχει ερωτήματα για το πώς όλα αυτά θα γίνουν συγκεκριμένα πράξη.

Η περιφερειακή αυτοδιοίκηση καταρτίζει στο πλαίσιο του περιφερειακού αναπτυξιακού προγράμματος το πρόγραμμα διά βίου μάθησης με βάση το αντίστοιχο εθνικό. Η χρηματοδότηση μπορεί να εξασφαλιστεί από τον τακτικό προϋπολογισμό και από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων του Υπουργείου Παιδείας από επιχορηγήσεις, αλλά βεβαίως και από τους ίδιους πόρους της περιφερειακής αυτοδιοίκησης.

Οι περιφέρειες διαχειρίζονται τους φορείς και τα θέματα της επαγγελματικής κατάρτισης, αρχικής και συνεχιζόμενης -ΙΕΚ, ΚΕΚ- και οι δήμοι ό,τι έχει να κάνει με τη γενική εκπαίδευση ενηλίκων.

Εδώ σχετικά με τις εύλογες ανησυχίες, που έχουμε όλοι μας για τον έλεγχο και την αποδοτικότητα των υπηρεσιών της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, ώστε όλα αυτά τα χρήματα να πάνε στον τόπο, το νομοσχέδιο προβλέπει ότι με προγραμματικές συμβάσεις, όπως είπαμε, η πολιτεία θέτει τους όρους, τις προδιαγραφές και τους ποιοτικούς όρους με βάση τους οποίους θα υλοποιεί ο δήμος.

Υπάρχει, συνεπώς, μια προγραμματική σύμβαση που ελέγχει και δεσμεύει το δήμο. Ο δήμος δεν θα χρηματοδοτείται, για να κάνει ό,τι θέλει.

Συστατικό στοιχείο της νέας πολιτικής είναι η οργάνωση με αρχές και δομές στο θέμα των πιστοποιήσεων. Για πρώτη φορά εισάγεται η θεσμική διάκριση των φορέων που θα πιστοποιούν τις εισροές, δηλαδή τις υποδομές, τους εκπαιδευτές, τα προγράμματα και τις εκροές, δηλαδή τα προσόντα και μάλιστα από τον επαναπροσδιορισμό, ήδη, υπαρχόντων οργανισμών.

Έτσι το Εθνικό Κέντρο Επαγγελματικής Πιστοποίησης, το ΕΚΕ-ΠΙΣ αποκτά νέο διευρυμένο ρόλο ως ο εθνικός επιτελικός φορέας πιστοποίησης των εισροών. Η πιστοποίηση των εκροών θα γίνεται από τον οργανισμό πιστοποίησης προσόντων, ο οποίος προκύπτει από τη διαίρεση του ΟΕΕΚ με τη μορφή που έχει σήμερα. Ο Εθνικός Οργανισμός Πιστοποίησης Προσόντων πιστοποιεί με εξετάσεις τα επαγγελματικά προσόντα και είναι ο οργανισμός, που θα οργανώσει και θα αναπτύξει το εθνικό πλαίσιο προσόντων.

Το μέχρι σήμερα άναρχο σύστημα παροχής βεβαιώσεων, πιστοποιητικών χωρίς καμιά αξία ούτε για την αγορά εργασίας, ούτε για την εκπαιδευτική εξέλιξη τελειώνει εδώ.

Ένας ακόμη επιτελικός φορέας είναι το Εθνικό Κέντρο Επαγγελματικού Προσανατολισμού, το οποίο έχει συμβουλευτικό και υποστηρικτικό ρόλο στον επαγγελματικό προσανατολισμό στο πλαίσιο της διά βίου μάθησης.

Έτσι, λοιπόν, συνοψίζοντας με τους φορείς έχουμε: Γενική Γραμματεία Διά Βίου Μάθησης για χάραξη πολιτικής, έλεγχο και αξιολόγηση, ΕΚΕΠΙΣ για διασφάλιση ποιότητας στις εισροές, ΕΟΠΠ για διασφάλιση ποιότητας στις εκροές, ΕΚΕΠ για συμβουλευτική και επαγγελματικό προσανατολισμό.

Μέσω του δικτύου "σύζευξης" διασφαλίζεται η λειτουργική ενοποίησή τους, αλλά και η προσβασιμότητα όλων των προγραμμάτων διά βίου μάθησης σε κάθε σημείο της Ελλάδας από τον κάθε πολίτη. Το Εθνικό Δίκτυο Διά Βίου Μάθησης και η δράση του είναι ορατά και προσβάσιμα πανελλαδικά από τους πολίτες.

Πόσους φορείς, αγαπητοί συνάδελφοι, δημιουργεί λοιπόν το νομοσχέδιο; Κανέναν καινούριο φορέα. Αυτό που στην εποχή της οικονομικής κρίσης έχει μεγάλη σημασία είναι ότι με το νομοσχέδιο επιχειρεί να διασφαλιστεί η διαφάνεια και να αξιοποιηθεί σωστά και με σεβασμό το κάθε ευρώ που διατίθεται στην μη τυπική εκπαίδευση. Υπάρχει το Εθνικό Δίκτυο Διά Βίου Μάθησης που εντάσσονται όλοι οι φορείς με συγκεκριμένες προδιαγραφές. Το Εθνικό Πρόγραμμα Διά Βίου Μάθησης παρουσιάζεται στη συνέλευση των φορέων.

Για την εξασφάλιση του κοινωνικού διαλόγου και της λογοδοσίας το νομοσχέδιο προβλέπει τρία συλλογικά όργανα. Στην εθνική σύνοδο με τις συνδικαλιστικές οργανώσεις στην περιφέρεια και στους δήμους ο Υπουργός Παιδείας υποχρεούται να παρουσιάσει την πορεία των προγραμμάτων και να ενημερώνει τους φορείς.

Δεύτερον, το Συμβούλιο που απαρτίζεται από τους επιτελικούς φορείς και τα άλλα Υπουργεία, καταθέτει συγκεκριμένες προτάσεις και εγκρίνει το πρόγραμμα.

Τρίτον, η διαρκής διάσκεψη που συμμετέχουν και οι μη κυβερνητικές οργανώσεις και αφορά τη γενική εκπαίδευση ενηλίκων.

Το δεύτερο κομβικό σημείο του νομοσχεδίου είναι η πρόβλεψη και η θέσπιση κινήτρων, που όπως είπαμε, είναι πραγματικά απαραίτητα για τη συμμετοχή σε κάθε είδους δραστηριότητα διά βίου μάθησης, δεδομένου ότι στην Ελλάδα είμαστε πολύ πίσω.

Το Υπουργείο έχει βάλει ένα ποιοτικό, ποσοτικό στόχο να πάμε στο 5%. Με το παρόν νομοσχέδιο τίθενται οι βάσεις, για να δημιουργηθεί και μια κουλτούρα διά βίου μάθησης και λογικής στην κοινωνία που να ωθεί τους πολίτες να συμμετέχουν.

Τα κίνητρα απευθύνονται τόσο στα άτομα όσο και στους εργοδότες και στους φορείς παροχής υπηρεσιών μη τυπικής και άτυπης μάθησης. Βασικότερο ίσως κίνητρο είναι η δυνατότητα αναγνώρισης και πιστοποίησης βεβαίως μέσω της δημιουργίας, όπως είπαμε, του εθνικού πλαισίου προσόντων.

Ριζοσπαστική, δημοκρατική, καινοτόμα κρίνω τη ρύθμιση που προβλέπει τη σύνδεση της μη τυπικής εκπαίδευσης με το σύστημα της τυπικής εκπαίδευσης, μέσω σπονδυλωτών και πιστοποιημένων προγραμμάτων μάθησης με μεταφορά πιστωτικών

μονάδων από το ένα σύστημα στο άλλο.

Βεβαίως, εδώ είναι και ένα άλλο ζήτημα. Μια επιλογή που κάναμε στα δεκαοχτώ μας χρόνια, γιατί να μην έχουμε την ευκαιρία να την αλλάξουμε ή εν πάσει περιπτώσει, να μάθουμε και κάτι καινούριο; Κάναμε μια επιλογή στα δεκαοχτώ, γιατί δεν θα πρέπει να επιμορφωνόμαστε ή να κάνουμε κάτι άλλο που αποτελεί πέρα από την εργασία μας κάποιο άλλο ενδιαφέρον; Αυτό μας δίνει τη δυνατότητα να το κάνουμε πράξη.

Ακόμη θεσπίζονται ατομικοί εκπαιδευτικοί λογαριασμοί στους οποίους καταθέτουν χρήματα αναλογικά οι εργαζόμενοι και οι εργοδότες κάνοντας χρήση φοροαπαλλαγών, από τις οποίες ο εργαζόμενος μπορεί να αποσύρει χρήματα για την κάλυψη των εκπαιδευτικών αναγκών.

Αυτή η ρύθμιση έχει πιο ισχυρό κίνητρο, καθώς ο ίδιος ο εργαζόμενος μπορεί να επιλέξει το αντικείμενο στο οποίο θέλει να επιμορφωθεί ακόμα και αν αυτό δεν έχει σχέση με την εργασία του.

Προβλέπεται, επίσης, η χορήγηση εκπαιδευτικών αδειών, ειδικά για τον ιδιωτικό τομέα, ο οποίος εμποδίζεται στη συμμετοχή και αυτό καταδεικνύει την πολιτική βούληση του Υπουργείου και θεσπίζονται ατομικοί λογαριασμοί μαθησιακού χρόνου στο πλαίσιο των συλλογικών συμβάσεων εργασίας, όπου σε περιπτώσεις υπερωριακής απασχόλησης ο εργαζόμενος καταθέτει χρόνο στο λογαριασμό του, τον οποίο μπορεί να χρησιμοποιεί ως εκπαιδευτικό χρόνο για παρακολούθηση μαθημάτων και συνεχιζόμενης εκπαίδευσης και κατάρτισης.

Υπάρχει πρόβλεψη κινήτρων και στους φορείς μέσω της σύνδεσης της αξιολόγησης των φορέων διά βίου μάθησης με χρηματοδότηση τους, όπου οι φορείς αξιολογούνται σύμφωνα με την υλοποίηση των στόχων τους, που έχουν τεθεί στο αντίστοιχο πρόγραμμα και χρηματοδοτούνται με βάση την αποτελεσματικότητα και την αποδοτικότητα, όπως ορίζεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1Ε.

Είναι σαφής η πολιτική επιλογή να ανοίξουμε το σύστημα λέγοντας «όχι» σε ένα κλειστό σύστημα με αποκλεισμούς και αδιέξοδα. Ένα απλό παράδειγμα είναι και το αποδεικτικό ελληνομάθειας. Το παρόν προβλέπει ότι η πρόσβαση στις εξετάσεις είναι ανοικτή και σε αυτούς που δεν παρακολούθησαν το πρόγραμμα του ΙΔΕΚΕ, που εκ των πραγμάτων ήταν πεπερασμένο και περιορισμένο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα μικρό περιθώριο, κύριε Πρόεδρε, για να ολοκληρώσω.

Το σύστημα το ανοίγουμε, αλλά με διασφάλιση –όπως είπαμε– της ποιότητας, όπως και με τη θεσμοθέτηση της εκπαίδευσης και αξιολόγηση των ίδιων των εκπαιδευτών στο άρθρο 19 παράγραφος 1 και με την αξιοποίηση της διεθνούς εμπειρίας στο άρθρο 6 και την ανά τριετή αξιολόγηση του Εθνικού Δικτύου Διά Βίου Μάθησης με τη συμμετοχή διεθνών οργανισμών.

Αγαπητοί συνάδελφοι, αυτό το νομοσχέδιο θέλει πολίτες με γνώσεις και επαγγελματίες με προσόντα, με διαφάνεια, έλεγχο, λογοδοσία, ώστε να μην πηγαίνει χαμένο ούτε ένα ευρώ, ώστε να μετράμε αποτέλεσμα πραγματικά για τους πολίτες. Αυτό το νομοσχέδιο καταργεί τα αδιέξοδα. Είναι ανοικτό και δημοκρατικό, καθώς ενισχύει την ισότητα των ευκαιριών και αμβλύνει τις κοινωνικές ανισότητες. Γενικότερα, η επένδυση στην παιδεία θα καθορίσει, αν η χώρα μας θα περάσει στους κερδισμένους ή στους χαμένους της νέας εποχής, αν θα αναπαράγουμε απογοητευμένες γενιές των 600 και 700 ευρώ, αν θα μετατραπούμε σε φθηνό ανειδίκευτο εργατικό δυναμικό ή αν θα ανήκουμε στους καινοτόμους του μέλλοντος, αν θα καταφέρουμε να μετασχηματίσουμε την ελληνική οικονομία από ελλειμματική και μη ανταγωνιστική σε μία οικονομία υψηλής ποιότητας.

Σε μία διεθνοποιημένη οικονομία που η γνώση είναι ο πιο σημαντικός παράγοντας για την ανταγωνιστικότητα, το παρόν νομοσχέδιο θέτει το πλαίσιο για ένα θέμα εξαιρετικά σημαντικό και είναι πραγματικά πολύ ουσιαστικό το ότι όλοι οι φορείς, οι οποίοι συμμετείχαν στην επιτροπή, είχαν πραγματικά πολύ θετική ανταπόκριση για το παρόν νομοσχέδιο, ακόμα και τα κόμματα της Αντιπολίτευσης. Και θυμάμαι στην πρώτη συνεδρίαση είχε μια θετική ανταπόκριση και το κόμμα της Νέας Δημοκρατίας.

Επειδή η παιδεία απαιτεί συναίνεσεις, απαιτεί να σταθούμε

πάνω από μικροκομματικές αντιλήψεις, ελπίζω –εάν και δεν είμαι πολύ αισιόδοξος– ότι όλα τα κόμματα θα το δουν θετικά. Σας καλώ όλους να υπερψηφίσουμε το παρόν νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Κεδίκογλου, εισηγητή του ΠΑΣΟΚ, Βουλευτή Ευβοίας.

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, Βουλευτής Β' Θεσσαλονίκης, ο κ. Σάββας Αναστασιάδης.

Κύριε Αναστασιάδη, έχετε το λόγο.

ΣΑΒΒΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα καλωσορίσουμε και τη νέα Αναπληρωτή Υπουργό και θα της ευχηθούμε «καλή επιτυχία» στα νέα της καθήκοντα. Καλή επιτυχία, βέβαια, και σε όλους όσοι ανανεώθηκαν, αφού είναι μία καινούργια Κυβέρνηση!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: «Καλή επιτυχία» εύχεται ο συνάδελφος. Θετικά σχόλια κάνει ο συνάδελφος.

ΣΑΒΒΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ: «Καλή επιτυχία» στο έργο τους, αφού ξεκινούν σαν team τεσσάρων Υπουργών και Υφυπουργών στο Υπουργείο Παιδείας.

Οι φετινές πανελλαδικές εξετάσεις για την εισαγωγή στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση, κυρία Υφυπουργέ, ήταν ένα Βατερλό για την παιδεία. Τα αποτελέσματα των φετινών πανελλαδικών εξετάσεων ήταν κόλαφος για την ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας, Θρησκευμάτων και Διά Βίου Μάθησης. Προκάλεσαν σοκ στην κοινωνία και άρον-άρον η κυρία Υπουργός δήλωσε ότι από την επομένη χρονιά θα γίνουν επεμβάσεις στο εξεταστικό σύστημα της χώρας. Αυτήν την κριτική δεν την κάνουμε μόνο εμείς, την έκαναν όλα τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης εκείνη τη συγκεκριμένη περίοδο και με πιο σκληρή προσπάθεια και με πιο σκληρές θέσεις απ' ότι εμείς.

Τα προβλήματα, όμως, στο χώρο της παιδείας, κυρία Υπουργέ, συνεχίζονται. Τη Δευτέρα ξεκινάει η νέα σχολική χρονιά και οι ελλείψεις σε εκπαιδευτικό προσωπικό ανέρχονται ακόμη σε αρκετές χιλιάδες. Οι δαπάνες της συντήρησης των σχολείων είναι δραματικά μειωμένες σε σχέση με την προηγούμενη χρονιά και τα σχολεία δεν μπορούν να λειτουργήσουν. Εισάγεται ένα νέο καθεστώς, αυτό του μειωμένου ωραρίου, ξεχνώντας τι λέγατε πριν από μερικούς μήνες, όταν συζητούσαμε εδώ στη Βουλή το πρώτο νομοσχέδιο για την παιδεία.

Μπορεί η τρόικα και το μνημόνιο να σας επέβαλαν ορισμένους όρους και κανόνες. Είναι αδιανόητο και εγκληματικό, όμως, να υποθηκεύεται το μέλλον της χώρας, που είναι η νεολαία μας και τα παιδιά μας. Υπάρχουν χώροι από τους οποίους μπορεί να γίνουν και περικοπές δαπανών και οικονομία. Ο χώρος της παιδείας, όμως, πρέπει και να ενισχυθεί και να βελτιωθεί. Αυτό είναι το μέλλον μας.

Ενώ συμβαίνουν όλα αυτά, αντί να σκύψετε και να βρείτε λύση στα προβλήματα που εσείς δημιουργήσατε, φέρνετε με την ίδια προχειρότητα και το σημερινό νομοσχέδιο που πολύ φοβόμαι ότι στην εφαρμογή του θα έχει τα ίδια αρνητικά αποτελέσματα.

Σας τα επισημάναμε αυτά, κυρία Υπουργέ και Υφυπουργέ, με πολύ καλή διάθεση -πιστέψτε με- χωρίς καμμία αντιπολιτευτική σκοπιμότητα, καλοπροαίρετα. Θέλαμε να βοηθήσουμε, γιατί η συζήτηση αφορά την παιδεία, αφορά τα παιδιά μας, αφορά το μέλλον της πατρίδας μας. Δεν μας ακούσατε κατά τη συζήτηση εκείνη, όταν επισημάναμε τους κινδύνους. Τα αποτελέσματα τα βλέπουμε όλοι σήμερα. Το κάνετε και τώρα. Και ενώ εμείς στεκόμαστε δίπλα σας από την αρχή εποικοδομητικά, εσείς συνεχίζετε πάλι την ίδια τακτική.

Με το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα επιχειρείται η διεύρυνση της γνώσης και των προσόντων των πολιτών σε οποιαδήποτε ηλικία μέσω της συνεχούς και όχι της υποχρεωτικής τυπικής μόνο εκπαίδευσης. Επιχειρείται προσπάθεια συμπλήρωσης, χωρίς επιτυχία, του προηγούμενου θεσμικού πλαισίου και κυρίως, του ν. 3369/2005 που θεσπίστηκε και ψηφίστηκε από την προηγούμενη κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Στην κυβερνητική πολιτική που ακολουθήθηκε από το 2004 μέχρι το 2009 από τις ηγεσίες του πρώην Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων δόθηκε μεγάλη έμφαση στην ενδυνάμωση του θεσμού της διά βίου μάθησης. Θωρακίστηκε ο θε-

σμός με μία σειρά από νομοθετικές παρεμβάσεις και υπουργικές αποφάσεις. Αντιμετωπίστηκαν ζητήματα, όπως η εκπαίδευση και η πιστοποίηση των μεταναστών στη γνώση της ελληνικής γλώσσας, της ιστορίας και του πολιτισμού, επίσης, η εκπαίδευση, η πιστοποίηση και η διαχείριση του Εθνικού Μητρώου Εκπαιδευτών Διά Βίου Μάθησης.

Αναλυτικότερα, κατά τη διακυβέρνηση της χώρας από τη Νέα Δημοκρατία, αναπτύχθηκε για πρώτη φορά πανελλήνιο δίκτυο διά βίου μάθησης. Δημιουργήθηκαν πενήντα επτά σχολεία δεύτερης ευκαιρίας, εβδομήντα παραρτήματα έναντι των δεκαεπτά των προηγούμενων ετών. Έξι από αυτά δημιουργήθηκαν μέσα σε σωφρονιστικά καταστήματα και αυτό πιστεύω –θα συμφωνείτε όλοι– ήταν μία από τις σημαντικότερες παρεμβάσεις που έδινε το δικαίωμα στα άτομα αυτά να έχουν μια ομαλή ένταξη στην κοινωνία.

Αξίζει να σημειωθεί ότι με τα σχολεία δεύτερης ευκαιρίας αναπτύχθηκε ένα πρόγραμμα για τις κοινωνικά ευαίσθητες ομάδες, ώστε να προσφέρεται η ευκαιρία σε κάθε πολίτη να ολοκληρώσει σε οποιαδήποτε ηλικία την εννεαετή υποχρεωτική εκπαίδευση. Αντιμετωπίστηκε μ' αυτόν τον τρόπο σε δεύτερο χρόνο το φαινόμενο της σχολικής διαρροής.

Θεσμοθετήθηκαν και λειτούργησαν πενήντα οκτώ κέντρα εκπαίδευσης ενηλίκων, έχοντας δύο άξονες: Ο πρώτος αφορούσε την αναβάθμιση και την εξέλιξη των γνώσεων που είχαν ήδη λάβει οι ενήλικοι και ο δεύτερος την παροχή καινούργιων γνώσεων και δεξιοτήτων στο πλαίσιο της συνεχούς επιμόρφωσης.

Την περίοδο 2004-2009 λειτούργησαν, επίσης, πενήντα τέσσερις σχολές γονέων σε κάθε νομό της χώρας, οι οποίες παρείχαν δέκα εκπαιδευτικά προγράμματα που αφορούσαν τον ιδιαίτερα ευαίσθητο θεσμό του δεύτερου γονέα. Είναι ενδεικτικό ότι τα εκπαιδευτικά προγράμματα στις σχολές γονέων παρακολούθησαν περίπου πενήντα χιλιάδες άτομα, αριθμός που αποδεικνύει και την επιτυχία του εγχειρήματος.

Δημιουργήθηκαν, επίσης, δεκατρείς πύλες Ανοικτού Πανεπιστημίου σε κάθε Περιφέρεια της χώρας. Θεσπίστηκε η εξ αποστάσεως εκπαίδευση σε όλη τη χώρα, με έμφαση στην παραμεθόρια περιοχή, στις ορεινές και απομακρυσμένες περιοχές και στη νησιωτική Ελλάδα.

Για πρώτη φορά δημιουργήθηκε Κέντρο Εκπαίδευσης Εκπαιδευτών, όπου εκπαιδεύτηκαν περίπου είκοσι μία χιλιάδες εκπαιδευτές.

Εκτός από τη δημιουργία διαφόρων προγραμμάτων σπουδών και τη στελέχωσή τους με ανθρώπινο δυναμικό, δόθηκε ειδική μέριμνα και στη διαμόρφωση σύγχρονων κτηριακών υποδομών κατάλληλα εξοπλισμένων.

Στατιστικά, οι υποδομές έχουν ενισχυθεί την περίοδο 2004-2009 κατά 1.664% και το σύνολο των εκπαιδευθέντων έχει αυξηθεί κατά 2.300%, αφού ο αριθμός τους έχει εκτοξευθεί από τους δέκα χιλιάδες πολίτες την τετραετία 2000-2004, στους διακόσιους εξήντα μία χιλιάδες περίπου πολίτες έως το 2009. Παραλάβαμε το ποσοστό της διά βίου μάθησης στο 1,2% και το παραδώσαμε στο 5% το 2009.

Το σύνολο του κυβερνητικού έργου της Νέας Δημοκρατίας κρίνεται ιδιαίτερα πετυχημένο, αφού ουσιαστικά καλλιέργησε την ιδέα της συνεχούς εκπαίδευσης και εδραίωσε το θεσμό της διά βίου μάθησης των υπηρεσιακών παραγόντων και των πολιτών.

Η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας διαμόρφωσε και εκτέλεσε μία ολοκληρωμένη στρατηγική της διά βίου μάθησης και έθεσε βάσεις για την περαιτέρω εξέλιξή της. Βελτίωσε και ενδυνάμωσε το θεσμό.

Το νομοσχέδιο που φέρνετε για ψήφιση στη Βουλή σήμερα, κυρία Υπουργέ, θεωρώ ότι είναι πρόχειρο και γενικόλογο. Για να λειτουργήσει, απαιτούνται εξήντα υπουργικές αποφάσεις και προεδρικά διατάγματα, κάτι το οποίο το κάνει ασαφές και αόριστο, αφού τα περισσότερα θέματα παραπέμπονται, για να διευκρινιστούν και να εξειδικευτούν στο μέλλον.

Αναφέρει ως κύριο σκοπό την ανάπτυξη της διά βίου μάθησης μέσω μιας γενικότερης αναγνώρισης κάποιων ονομαζόμενων «εναλλακτικών εκπαιδευτικών διαδρομών» και την επίτευξη της διασύνδεσης της διά βίου μάθησης με την απασχόληση. Δεν αναφέρονται, όμως, πουθενά ξεκάθαρα ποιοι είναι οι τρόποι με τους

οποίους θα επιτευχθεί ο στόχος αυτός και με ποιες μεθόδους θα εξοικονομηθούν τα απαιτούμενα κονδύλια.

Δεν καταφέρνετε μ' αυτό το νομοσχέδιο να παρουσιάσετε κάτι φρέσκο και πραγματικά καινούργιο. Βασίζεστε στο πετυχημένο πρότυπο των κυβερνήσεων της Νέας Δημοκρατίας και απλώς προσπαθείτε να το πάτε ένα βήμα παραπέρα, χωρίς επιτυχία. Προσπαθείτε με το σχέδιο νόμου που καταθέτετε, μεταξύ των άλλων, να θεσπίσετε και το λεγόμενο «Εθνικό Πλαίσιο Προσόντων», το οποίο περιλαμβάνει και πιστοποιεί όλα τα πτυχία, διπλώματα και τίτλους σπουδών που απαιτούνται για την άσκηση ενός επαγγέλματος, μιας ειδικότητας ή μιας εξειδίκευσης.

Όμως, είναι αναμφισβήτητο το γεγονός ότι η ανωτέρω πιστοποίηση θεσπίστηκε για πρώτη φορά από το 2005 με το ν. 3369. Συγκεκριμένα, με το άρθρο 3, θεσπίστηκε η πιστοποίηση των επαγγελματικών περιγραμμάτων, δηλαδή του συνόλου των λειτουργιών και γνώσεων που συνθέτουν το αντικείμενο εργασίας ενός επαγγέλματος.

Παράλληλα, με το άρθρο 5 του ίδιου νόμου προβλεπόταν η πιστοποίηση των προγραμμάτων της διά βίου κατάρτισης και εκπαίδευσης, καθώς και η χορήγηση των αντίστοιχων πιστοποιητικών επάρκειας.

Η επέκταση της πιστοποίησης, σύμφωνα με την επιταγή των οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την κοινή πολιτική πάνω στο συγκεκριμένο θέμα από το 2012, κρίνεται, βεβαίως, ως θετική. Όμως, είναι τελείως αόριστη και ασαφής η προσπάθεια του Οργανισμού Πιστοποίησης Προσόντων, αφού για να οριοθετηθεί και για να λειτουργήσει, απαιτείται η έκδοση δεκατριών υπουργικών αποφάσεων και προεδρικών διαταγμάτων.

Αναφέρεται, επίσης, στο νομοσχέδιο ότι με σκοπό την καλύτερη εξυπηρέτηση των πολιτών, αλλά και των τοπικών αναγκών, επιδιώκεται η αποκέντρωση της διά βίου μάθησης μέσω των νέων περιφερειών και των νέων δήμων. Αυτοί προβλέπεται ότι θα καταρτίζουν τα αντίστοιχα προγράμματα επιμόρφωσης, τόσο σε περιφερειακό, όσο και σε δημοτικό επίπεδο. Κάτι αντίστοιχο προβλεπόταν ήδη στο ν. 3369/2005, στο άρθρο 11. Μάλιστα, η σύσταση των περιφερειακών επιτροπών σε διοικητικό επίπεδο είχε θεσμοθετηθεί υπό την εποπτεία του Γενικού Γραμματέα της κάθε Περιφέρειας με σκοπό το συντονισμό των δράσεων σε περιφερειακό επίπεδο.

Σε κάθε περίπτωση και εκτός από τις δομικές αλλαγές που επιχειρείτε για την εύρυθμη λειτουργία και την επιτυχία των προγραμμάτων της διά βίου μάθησης, απαραίτητη προϋπόθεση επιτυχίας είναι η ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών. Για να έχει ουσιαστικά αποτελέσματα ο θεσμός της διά βίου μάθησης, πρέπει να δημιουργηθεί φορέας ή διαδικασία που να πιστοποιεί και να ελέγχει την παραγωγή της γνώσης των συστημάτων εκπαίδευσης, δηλαδή ποιος παράγει τη γνώση και τα συστήματα της εκπαίδευσης που παρέχονται στη συνέχεια από τους φορείς της εκπαίδευσης στους εκπαιδευόμενους.

Ο κάθε φορέας εκπαίδευσης θα πρέπει να τεκμηριώνει πώς παράγει και πώς διαθέτει τη γνώση στους εκπαιδευόμενους. Για να έχουμε ουσιαστικά αποτελέσματα σε κάθε πρόγραμμα, θα πρέπει η αξιολόγηση να είναι συνεχής, προληπτική και επί τόπου. Μιλάμε για αξιολόγηση του τρόπου εκπαίδευσης και μετάδοσης της γνώσης, πρακτική αξιολόγηση που θα μας οδηγήσει στο συνολικό αποτέλεσμα, όπως είναι το περιεχόμενο των εκπαιδευτικών συστημάτων, δηλαδή τι είναι αυτό που διδάσκεται στους εκπαιδευόμενους, ποιος είναι ο φορέας που παράγει την τεχνολογία των εκπαιδευτικών συστημάτων, ποιες έρευνες αναγκών οδήγησαν στην παραγωγή των συστημάτων εκπαίδευσης, η διαδικασία της μεταφοράς της τεχνολογίας και της γνώσης στους εκπαιδευόμενους, τα εργαλεία εκπαίδευσης και τα παραδοτέα κάθε εκπαιδευτικής διαδικασίας μετά το τέλος της εκπαίδευσης. Θα έχει ο εκπαιδευόμενος στη διάθεσή του ένα εργαλείο, ώστε να μπορεί να ανατρέξει και να επαναλάβει ό,τι χρειάζεται να θυμηθεί, αν παρουσιαστεί στην καθημερινότητά του κάτι απ' αυτό που διδάχθηκε; Δεν πρέπει να στηριχθούμε πάλι σε ένα γενικόλογο πρόγραμμα σπουδών.

Τέλος, θα πρέπει να υπάρξει διαδικασία ελέγχου της εφαρμογής των παραδοτέων στην πράξη μέσα από επιχειρήσεις ή υπηρεσίες. Για παράδειγμα, μόλις τελειώσει ένα πρόγραμμα

σπουδών σε ηλεκτρονικούς υπολογιστές, θα πρέπει αμέσως να γίνει πρακτική εφαρμογή σε χώρους εργασίας, για να δούμε τι αποκόμισε ο εκπαιδευόμενος. Με αυτόν τον τρόπο θα μπορούμε να έχουμε ουσιαστικά, αλλά και μετρήσιμα αποτελέσματα.

Το θεσμικό πλαίσιο που ορίζει το νέο νομοσχέδιο πρέπει να είναι αποτελεσματικό και δομημένο κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να υπάρχει υπολογισμός κόστους-οφέλους, ώστε να μπορέσει να υπηρετήσει τον εθνικό στόχο της διά βίου μάθησης και να προσεγγίσει το στόχο που έχει θέσει η Ευρωπαϊκή Ένωση, 15% επιμόρφωση στις ηλικίες από είκοσι πέντε ετών μέχρι εξήντα πέντε ετών, μέχρι το έτος 2020.

Όμως, το βασικότερο, ίσως, ερώτημα που εγείρεται είναι ο τρόπος χρηματοδότησης του συστήματος. Θα πρέπει να εξυερευθούν αξιόπιστοι και διαρκείς πόροι, ώστε το εγχείρημα της δια βίου μάθησης να είναι βιώσιμο. Εξάλλου, χρειάζεται να αποσαφηνιστεί η αναλυτική κατανομή των πόρων μεταξύ των τριών βασικών φορέων που λειτουργούν το πρόγραμμα της συνεχούς εκπαίδευσης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα χρειαστώ ακόμη ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Κεντρική κυβέρνηση, νέες περιφέρειες και νέοι δήμοι. Αντ' αυτού, στο υπό κατάθεση σχέδιο νόμου αναφέρεται αόριστα ότι οι δραστηριότητες του τοπικού προγράμματος διά βίου μάθησης, δηλαδή το κομμάτι που θα αναλάβουν οι νέοι δήμοι και οι νέες περιφέρειες, μπορεί να χρηματοδοτηθεί από το Υπουργείο Παιδείας, Θρησκευμάτων και Διά Βίου Μάθησης.

Σε ό,τι αφορά στο οικονομικό σκέλος, χρειάζεται επιπλέον να αναφερθεί ότι δεν έχουν προβλεφθεί οι απαραίτητοι πόροι και δεν έχει ληφθεί καμμία μέριμνα για τη λειτουργία των υφιστάμενων κτηριακών υποδομών. Συγκεκριμένα, επί των κυβερνήσεων της Νέας Δημοκρατίας, διαμορφώθηκαν πενήντα έξι νέες κτηριακές υποδομές για τους σκοπούς της προώθησης της διά βίου μάθησης, έναντι τριών μόνο που είχαν κατασκευαστεί την περίοδο 2000-2004. Γι' αυτές δεν προβλέπεται τίποτα στο νομοσχέδιο.

Το υπό κατάθεση νομοσχέδιο ευαγγελίζεται, επίσης, την αξία της διά βίου μάθησης, η οποία δεν είναι υποχρεωτική. Προωθεί την επικαιροποίηση των γνώσεων και των δεξιοτήτων των εργαζομένων. Από τη στιγμή, όμως, που δεν είναι υποχρεωτική, χρειάζεται να βρεθεί ένας τρόπος, για να καταστεί ελκυστική.

Για την επιτυχία του εγχειρήματος δεν απαιτούνται μόνο μαθήματα κατάρτισης, αλλά χρειάζεται και μία προσπάθεια για την αλλαγή της κουλτούρας και της νοοτροπίας της κοινωνίας μας, όσον αφορά τη διά βίου μάθηση. Να δημιουργηθεί πρώτα η υποδομή, για να μπορέσουμε να έχουμε τα βέλτιστα αποτελέσματα που προσδοκούμε.

Το σχέδιο νόμου έχει ασαφή σημεία. Δεν αναφέρει συγκεκριμένο αριθμό τμημάτων που θα ιδρυθούν, συγκεκριμένο αριθμό φορέων που θα δημιουργηθούν, αλλά και συγκεκριμένο αριθμό διοικητικών στελεχών που θα απασχολούνται. Πολύ περισσότερο, δεν αναφέρει με σαφήνεια τι πόροι ακριβώς θα χρειαστούν για τη στελέχωση και τη λειτουργία των νέων φορέων και από πού θα εξοικονομηθούν αυτοί οι πόροι. Παραπέμπει σχεδόν τα πάντα σε μελλοντικές υπουργικές αποφάσεις και προεδρικά διατάγματα.

Δεν έχει ληφθεί, επίσης, μέριμνα, ώστε να διασφαλίζεται το υποχρεωτικό της εύρυθμης λειτουργίας των δομών. Ο κάθε δήμος και η κάθε περιφέρεια θα συγκροτεί υποχρεωτικά μία δομή διά βίου μάθησης. Οφείλετε να δημιουργήσετε τους μηχανισμούς εκείνους, που θα διασφαλίσουν ότι τα κονδύλια που προορίζονται για τη δημιουργία και τη λειτουργία των δομών αυτών στους δήμους και τις περιφέρειες, δεν θα χρησιμοποιηθούν για να καλυφθούν άλλες ανάγκες της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Όλα τα παραπάνω αποτελούν ασάφειες και ελλείψεις του προς ψήφιση σχεδίου νόμου. Η Νέα Δημοκρατία σχεδίασε και εφάρμοσε μία κυβερνητική πολιτική που δημιούργησε τις υποδομές και παρείχε εκτεταμένες εκπαιδευτικές υπηρεσίες. Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ προσπαθεί ανεπιτυχώς, να βελτιώσει το υφιστάμενο θεσμικό πλαίσιο της διά βίου μάθησης.

Το παρόν σχέδιο, με το οποίο επιχειρείται αυτή η προσπάθεια,

είναι πολύπλοκο, δυσλειτουργικό, γενικόλογο, σύνθετο. Εκχωρεί συνταγματικά δικαιώματα της νομοθετικής εξουσίας στην εκτελεστική, αφού για να λειτουργήσει -όπως ανέφερα και παραπάνω- απαιτούνται εξήντα υπουργικές αποφάσεις και προεδρικά διατάγματα.

Πιστεύω ότι αυτό δεν γίνεται από υστεροβουλία, αλλά από αδυναμία.

Για όλους αυτούς τους λόγους καταψηφίζουμε επί της αρχής το νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον ειδικό αγορητή της Νέας Δημοκρατίας, Βουλευτή Β' Θεσσαλονίκης, τον κ. Σάββα Αναστασιάδη.

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, Βουλευτής Α' Θεσσαλονίκης, κ. Ιωάννης Ζιώγας. Κύριε Ζιώγα, έχετε το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΙΩΓΑΣ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κατά τη διάρκεια της συζήτησης που έγινε στην επιτροπή για το παρόν νομοσχέδιο, διανεμήθηκε ένα έγχρωμο διάγραμμα που απεικόνιζε την τυπική, την άτυπη και τη μη τυπική μόρφωση. Αυτό ήταν καθαρός εντυπωσιασμός.

Συνειρμικά, μας ήρθαν διάφορα στο μυαλό, αρχαίες και σύγχρονες ρήσεις όπως, «φοβού τους Δαναούς και δώρα φέροντες, φύκια για μεταξωτές κορδέλες, χάντρες γυαλιστερές», προς τους ιθαγενείς από τους κατακτητές τους, τους Ισπανούς κονκισταδόρες, με σκοπό να λεηλατήσουν πλούτο και ζωές γε-
νών.

Στην ακρόαση φορέων προσκλήθηκαν όλοι και μόνο οι κοινωνικοί εταίροι -οι οποίοι όπως ήταν αναμενόμενο- έπλεξαν ομόθυμα το εγκώμιο στο νομοσχέδιο, αφού άλλωστε η πλειοψηφία τους το παρουσίασε -και δικαιολογημένα- ως δικό τους τέκνο, δημιούργημα.

Όπως γίνεται πάντα, ως Κομμουνιστικό Κόμμα της Ελλάδας, θα τεκμηριώσουμε τους λόγους για τους οποίους καταψηφίζουμε το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Όπως όλες οι προηγούμενες ρυθμίσεις-νόμοι της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, που ψηφίστηκαν ή στηρίχθηκαν από τη Νέα Δημοκρατία και το ΛΑΟΣ, έτσι και η σημερινή αποσκοπεί στην ικανοποίηση των απαιτήσεων, των αναγκών και των συμφερόντων των ολίγων και συγκεκριμένα αυτών που κατέχουν στη χώρα μας τον πλούτο, της ελληνικής ολιγαρχίας, της ντόπιας πλουτοκρατίας.

Κυρία Υπουργέ, νομοθετείτε υπέρ της τάξης σας και όπως όλες οι προηγούμενες κυβερνήσεις, στην κατεύθυνση της στρατηγικής της Λισαβόνας, δηλαδή, στα πλαίσια της ανταγωνιστικότητας και της επιχειρηματικότητας.

Και αυτό πώς εκφράζεται; Με τη συσσώρευση του τεράστιου πλούτου σε λίγα χέρια από τη μια και από την άλλη με την ανέχεια στη λαϊκή οικογένεια.

Στοχεύετε στην απαξίωση και στον ευτελισμό της αξίας της εργατικής δύναμης και θυσιάζετε τις κατακτήσεις γενεών της εργατικής τάξης για το κέρδος μίας ομάδας πλουτοκρατών, εκμεταλλευόμενοι την βαριά σκιά της κρίσης, που είναι συνέπεια των οικονομικών νόμων του κανιβαλικού, του ανθρωποφάγου κοινωνικοπολιτικού συστήματος, που υπηρετείτε με συνέπεια.

Έτσι, με την πρωτόγνωρη επίθεση της Κυβέρνησης στο εισόδημα και στις εργασιακές κατακτήσεις, έχουμε και την καταιγίδα των νέων αντιλαϊκών ρυθμίσεων, που συνοδεύονται από μεγάλοστομίες, από υπερβολές, από εύηχα ουσιαστικά και επίθετα, που αναίρουν ή και στρεβλώνουν το πραγματικό νόημα.

Ανάπτυξη της διά βίου μάθησης και αναφέρομαι συγκεκριμένα στο άρθρο 1 παράγραφος 3Α, στο οποίο αναφέρεται η συστηματοποίηση και ο συντονισμός των επιμορφωτικών αναγκών της κοινωνικής ανάπτυξης. Αλήθεια, θα θέλαμε να μάθουμε, να μας πείτε: Πού δίνεται η ουσιαστική μόρφωση και συγκεκριμένα σε ποια βαθμίδα της εκπαίδευσης, ώστε να δοθεί και η επιμόρφωση, η διά βίου μάθηση, όπως αναφέρεται; Μιλάμε για την ουσία των εκφράσεων και των λέξεων εν προκειμένω. Ληξιπρόθεσμη ψευδοκατάρτιση δίνετε σεμιναριακού τύπου, αν και όπου αυτήν τη δίνετε. Καμμία σχέση με την παιδεία, με την μόρφωση, με τη μάθηση και τη γνώση, που έχει όντως ανάγκη και ο νέος και ο ερ-

γαζόμενος.

Τι λέμε εμείς; Η αναγκαιότητα της διά βίου μάθησης, της συνεχιζόμενης μάθησης και κατάρτισης της γνώσης, απαραίτητα σήμερα, είναι προϋπόθεση για όλους και κυρίως για τους νέους, αφού η γνώση, όπως είπαν και η κλασικοί του Μαρξισμού, είναι κοινωνική δύναμη. Την επιβάλλουν και οι κατακτήσεις των επιστημών, η παραγωγή της νέας γνώσης, η ανάπτυξη της τεχνολογίας.

Όμως, σε μία κοινωνία που υπέρτατη αξία είναι η εκμετάλλευση και το κέρδος, που ο εργαζόμενος αποτελεί αναλώσιμο υλικό και αντικείμενο αυτής της εκμετάλλευσης, δεν είναι δυνατόν να μιλάμε για ειλικρινείς προθέσεις, εκ μέρους των κυβερνήτων και των κυβερνήσεων, που υπηρετούν τα ταξικά συμφέροντα της ελληνικής ολιγαρχίας.

Η διά βίου μάθηση θα αποκτήσει το πραγματικό της περιεχόμενο σε μία κοινωνία που στο επίκεντρο θα έχει την επίλυση των αναγκών των εργαζομένων και ο εργαζόμενος θα είναι υποκείμενο δημιουργίας και απελευθέρωσης απ' αυτήν την κοινωνία.

Γι' αυτήν, λοιπόν, την κοινωνία παλεύει το Κομμουνιστικό Κόμμα της Ελλάδας και καλεί σε συμπόρευση όλους τους εργαζόμενους και τη νεολαία μας, συμπόρευση αναγκαία και ρεαλιστική όσο ποτέ.

Τι προβλέπει και πού προβλέπει συγκεκριμένα το παρόν νομοσχέδιο; Στη διάλυση της εκπαίδευσης, όπως την ξέρουμε ως τώρα. Επιφέρει ισχυρό χτύπημα στο μορφωτικό επίπεδο της νεολαίας και των εργαζομένων, με αντικατάσταση της όποιος γνώσης από ένα σύνολο χρηστικών, για τους εργοδότες, δεξιοτήτων.

Παράλληλα με το νομοσχέδιο μπαίνουν οι βάσεις για την απόλυτη εξατομίκευση της εκπαίδευσης, αφού φτιάχνετε ένα ολόκληρο θεσμικό πλαίσιο, ώστε τα πτυχία των πανεπιστημίων και των ΤΕΙ και οι βεβαιώσεις από κάθε μαγαζί εκπαίδευσης να μπαίνουν στο ίδιο τσουβάλι, έτσι ώστε να αξιολογούνται απ' αυτούς που έχουν την άποψη ή το συμφέρον, δηλαδή τους επιχειρηματίες και τις επιχειρήσεις.

Συλλογικές συμβάσεις εργασίας, ακόμα και οι κλαδικές συμβάσεις καταργούνται με τις ευλογίες των κοινωνικών εταίρων και, βεβαίως, των εργοδοτικών ηγεσιών της ΓΣΕΕ, της ΑΔΕΔΥ, των πρόθυμων βασιτάζων του συστήματος.

Με το νομοσχέδιο επιδιώκετε μακροπρόθεσμα να αντιμετωπίσετε το αναμενόμενο κύμα ανεργίας, κατασκευάζοντας ένα εργατικό δυναμικό με ελάχιστη κατάρτιση που θα δουλεύει ουσιαστικά χωρίς δικαιώματα, φθηνά, όπου βρει.

Μακροπρόθεσμα, θέλετε να συνδέσετε την εκπαίδευση με τις ανάγκες των επιχειρήσεων. Το νομοσχέδιο έρχεται να βάλει μία τάξη στις δομές της διά βίου μόρφωσης και στους φορείς που παρέχουν και εποπτεύουν αυτοί, στον άξονα της αρμονικότερης σύνδεσης με τις στοχεύσεις και τις απαραίτητες ανάγκες του κεφαλαίου.

Ειδικότερα, μεταθέτει την οργάνωση και εποπτεία στην περιφέρεια και στους δήμους, υπηρετώντας πολλαπλούς, προφανείς στους υποψιασμένους, στόχους. Αφ' ενός, το μεγαλύτερο άνοιγμα στις επιχειρήσεις μέσα από τις πιο ευέλικτες οργανωτικές δομές και αφ' ετέρου την πιο αποδοτική σύνδεση της διά βίου μάθησης, με τις στοχεύσεις που έχει το κεφάλαιο σε περιφερειακό επίπεδο.

Ο «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ», η νέα διοικητική δομή της χώρας, έρχεται να δέσει, έρχεται να κουμπώσει στις επιταγές αυτές, στην ικανοποίηση αυτών των συμφερόντων.

Σε πρώτη φάση αυτό το νομοσχέδιο νομιμοποιεί κάθε έμπορο γνώσης, κάθε ιδιωτική και εκπαιδευτική δομή, δηλαδή όλη την εκπαιδευτική αγορά των ΙΕΚ, των ΚΕΚ, Κέντρων Μεταλκειακής Εκπαίδευσης, Εργαστηρίων Ελευθέρων Σπουδών, Σχολών Επαγγελματικής Κατάρτισης, Κέντρων Προώθησης στην Απασχόληση του ΟΑΕΔ.

Βασικό σημείο είναι η αναγνώριση και η πιστοποίηση της μη τυπικής εκπαίδευσης και της άτυπης μάθησης, μέσω της δημιουργίας του Εθνικού Πλαισίου Προσόντων, όπως προβλέπει το νομοσχέδιο. Τι δηλοίο ο μύθος; Τι σημαίνει αυτό στην πράξη; Μη τυπική μάθηση είναι κάθε χαρτί που θα πουλάνε τα ιδιωτικά εκπαιδευτικά μαγαζιά. Στην άτυπη εκπαίδευση περιλαμβάνεται η εργασιακή εμπειρία και η βιωματική μάθηση, δηλαδή με ό,τι

μπορεί να ασχολείται ο καθένας στον ελεύθερο του χρόνο, όποτε τον έχει, όπου και αν τον βρει.

Αυτό σημαίνει ότι και ο ελεύθερος χρόνος πρέπει να υποτάσσεται σε ανταγωνιστικές δραστηριότητες, όπως για παράδειγμα μια συμμετοχή σε μία μη κυβερνητική οργάνωση σίγουρα θα εκτιμηθεί περισσότερο ως προσόν απ' ό,τι η δράση στο συνδικάτο των εργαζομένων.

Το σχέδιο νόμου, που επί της ουσίας προωθεί τη διά βίου εκμετάλλευση, θεσμοθετεί το Εθνικό Πλαίσιο Προσόντων, στο οποίο εθνικό πλαίσιο κατατάσσονται οι εργαζόμενοι σύμφωνα με τις δεξιότητές τους, κάτι άλλωστε που χαϊρέτησαν -και για εμάς ήταν αναμενόμενο- η Σύνοδος των Πρυτάνεων των ΑΕΙ, καθώς επίσης και των Προέδρων των ΤΕΙ. Δεν εκπληροσώμαστε γι' αυτό. Το αντίθετο μάλιστα, γιατί είναι γνωστός και εκδηλωμένος ο ρόλος τους.

Δεύτερον, όλα, όπως πτυχία ανώτατης εκπαίδευσης με κάθε πιστοποιητικό από εκπαιδευτικό μαγαζί, μπαίνουν στο τσουβάλι και αυτό «ζυγίζεται» και κατατάσσεται στο Εθνικό Πλαίσιο Προσόντων, που αποτελεί και εργαλείο των εργοδοτών.

Τρίτον, τακτοποιείται η εκπαιδευτική αγορά που έχει ήδη δημιουργηθεί και οι έμποροι της γνώσης αναβαθμίζονται, αφού αποκτούν και την κρατική σφραγίδα.

Τέταρτον, δημιουργείται το μητρώο διά βίου μάθησης, μέσα στο οποίο, όπως αναφέραμε, είναι τα ΙΕΚ, τα ΚΕΚ και τα διάφορα κέντρα.

Πέμπτον, στα όργανα της διά βίου μάθησης συμμετέχουν και κοινωνικοί εταίροι, δηλαδή ο Σύνδεσμος Βιομηχάνων ή Βιομηχανιών, η ΓΣΕΕ και η ΑΔΕΔΥ.

Δίνεται η δυνατότητα σε περιφέρειες και δήμους να ιδρύουν ΙΕΚ και ΚΕΚ, το οποίο πρακτικά βέβαια μετατρέπεται σε ζεστό χρήμα για τις επιχειρήσεις μέσω του ΕΣΠΑ που, όπως ανακοινώθηκε, πρόκειται για 1,6 δισεκατομμύρια ευρώ. Αυτό προφανώς προστίθεται στα 3,4 δισεκατομμύρια ευρώ που δόθηκαν ως βορά στα σαγόνια των μεγαλοσχολαρχών τα τελευταία δέκα χρόνια.

Οι εργαζόμενοι θα πληρώσουν από την τσέπη τους την κατάρτιση που απαιτούν οι εργοδότες, οι οποίοι θα συμβάλλουν με ένα ελάχιστο ποσοστό και θα κερδίζουν φοροαπαλλαγές ακόμη και γι' αυτό. Βεβαίως, οι εργαζόμενοι θα ανταλλάσουν τις υπερωρίες τους με τον χρόνο κατάρτισης, προκειμένου να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις του εργοδότη.

Παράλληλα, θεσπίζονται και οι περιφέρειες «ατομικοί λογαριασμοί μαθησιακού χρόνου».

Στην πατ' άρθρο συζήτησης θα αναφερθούμε στα σοβαρά ζητήματα που εισάγονται και προβλέπονται στα άρθρα 24, 25 και 26 του παρόντος σχεδίου νόμου.

Στον υπολειπόμενο χρόνο μας, θέλουμε να κάνουμε κριτική στις απαράδεκτες τρεις υπουργικές τροπολογίες.

Όσον αφορά στην τροπολογία του Υπουργείου Παιδείας στο σχέδιο νόμου για τη διά βίου μάθηση για το ετήσιο επίδομα των 300 ευρώ σε οικογένειες με εισόδημα 3.000 ευρώ τον χρόνο οι οποίες έχουν παιδιά στο σχολείο, για εμάς είναι αποκαλυπτική για την πολιτική της Κυβέρνησης.

Προφανώς, τόσο τιμάται και αξιολογείται στην κοινωνία σας, στην κοινωνία της ελεύθερης αγοράς και της εκμετάλλευσης, η μόρφωση και η ζωή ενός έφηβου. Εκτιμάται 1 ευρώ την ημέρα για ολόκληρο το χρόνο, δηλαδή το μισό ποσό από την αύξηση της τιμής του πετρελαίου που έρχεται σε μία λαϊκή οικογένεια.

Συγκεκριμένα, επειδή το Υπουργείο εντόπισε πως οι οικογένειες παίρνουν το επίδομα και τα παιδιά σταματούν την παρακολούθηση των μαθημάτων, πήρε μέτρα.

Ένα από αυτά τα μέτρα είναι το «τρακοσάρι» ελεημοσύνης, που σύμφωνα με την τροπολογία, θα δίνεται πλέον μετά τη λήξη της σχολικής χρονιάς και όχι στην αρχή. Εμείς θεωρούμε ότι αυτό αποτελεί ντροπή. Μια οικογένεια στοιχειωδώς δεν μπορεί να ζήσει, δεν μπορεί να επιβιώσει με 3.000 ευρώ το χρόνο!

Και εδώ θα μου επιτρέψετε να σας πω ότι μου θυμίζετε την παροιμία του Χότζα με τον γάιδαρο, που όταν τον έμαθε να ζει χωρίς τροφή, εκείνος ψόφησε. Δηλαδή ή θα αποδεχθεί η λαϊκή οικογένεια την ανέχεια ή θα αποδημήσει εις Κύριον.

Ευτυχώς, όμως, δεν παίζετε μόνοι σας, αλλά υπάρχει η δράση

του ΠΑΜΕ στην ελληνική κοινωνία, της Λαϊκής Συσπείρωσης, της Κομμουνιστικής Νεολαίας Ελλάδος και πάνω απ' όλα του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

Πώς εξασφαλίζει το κράτος σ' αυτές, αλλά και σε πολλές άλλες περιπτώσεις, ότι τα παιδιά θα ολοκληρώσουν απρόσκοπτα το σχολείο που, ως γνωστόν, απέχει πολύ από το να είναι πραγματικά δωρεάν; Πώς εξασφαλίζει ότι θα ολοκληρώσουν την υποχρεωτική εννιάχρονη εκπαίδευση; Πώς στηρίζουν οι υποτιθέμενες δομές κοινωνικής πρόνοιας του κράτους αυτήν την επιταγή και του δικού σας ακόμη Συντάγματος για εννιάχρονη υποχρεωτική εκπαίδευση, που για εμάς αυτό είναι το κύριο; Για εμάς το κύριο είναι τα δώδεκα χρόνια υποχρεωτικής εκπαίδευσης και όχι τα εννέα.

Θυμίζουμε ότι αυτή η ίδια κυβέρνηση, δηλαδή η δική σας, η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, νομοθέτησε -και στηρίχθηκε και από τις άλλες πολιτικές δυνάμεις- τη διευκόλυνση της εργασίας των ανηλίκων, των δεκαπεντάχρονων παιδιών από τις λαϊκές οικογένειες, τα οποία αναγκάζονται να δουλέψουν και γι' αυτό σταματούν το σχολείο.

Από τη μία, δηλαδή, εξασφαλίζετε φθινό και αμόρφωτο εργατικό δυναμικό για τα αφεντικά, αμείβοντας τη νέα γενιά με το 80% του κατώτερου μεροκάματου της συλλογικής σύμβασης εργασίας και από την άλλη, χωρίς ίχνος ντροπής βαφτίζετε «λαμόγια» τις οικογένειες που εισπράττουν το επίδομα.

Αλλωστε, δεν είναι τυχαίο πως το επίδομα των 300 ευρώ δίνεται μέχρι ο μαθητής να γίνει δεκαέξι χρονών. Μέχρι τότε το πολύ τον υπολογίζετε ως μαθητή. Δηλαδή, θεωρείτε σίγουρο πως δεν πρόκειται να ολοκληρώσει το λύκειο.

Όσον αφορά τη δεύτερη τροπολογία που αφορά την απαραίτητη προϋπόθεση εισαγωγής στα ΑΕΙ από τα εσπερινά λύκεια, θα ήθελα να πω ότι αυτή υποτίθεται πως έχει πάλι ως στόχο αυτήν την πονηριά της διά της πλαγίας, που ενώ παιδιά δεν έχουν ανάγκη να πάνε σε νυχτερινό σχολείο, μεταγράφονται σ' αυτό μόνο τον τελευταίο χρόνο, προκειμένου να δώσουν πανελλαδικές εξετάσεις με ευνοϊκότερους γι' αυτά όρους.

Στην τροπολογία ορίζεται πως απαραίτητη προϋπόθεση για την εισαγωγή στην ανώτατη εκπαίδευση από τα εσπερινά λύκεια είναι η φοίτηση στις δύο τελευταίες τάξεις από το σχολικό έτος 2011-2012.

Όμως, το πρακτικό αποτέλεσμα αυτής της ρύθμισης δεν είναι να αποτρέπονται όσοι προσπαθούν να δώσουν εξετάσεις με ευνοϊκότερους όρους, αλλά να σπρώχνονται στην εγκατάλειψη του σχολείου όσοι αναγκάζονται να δουλέψουν στα δεκαεπτά τους χρόνια.

Είναι επόμενο οι συνθήκες της άγριας αφαίμαξης του λαϊκού εισοδήματος σήμερα να οδηγήσουν περισσότερα νέα παιδιά φτωχών οικογενειών στο να αναζητήσουν εργασία και άρα, να υπάρξει ένας αριθμός μαθητών οι οποίοι θα αναγκαστούν να δουλέψουν παράλληλα με το σχολείο, στερώντας σ' αυτούς τους μαθητές τη δυνατότητα να μεταγραφούν σε νυχτερινό σχολείο, επειδή ήδη έχουν τελειώσει τη Β' τάξη του λυκείου σε πρωινό σχολείο, σε πρωινό λύκειο. Έτσι, είναι σαν να τους αναγκάζετε να εγκαταλείψουν εντελώς το σχολείο.

Το Υπουργείο Παιδείας μ' αυτήν την τροπολογία, αλλά και με την πρόσφατη εγκύκλιο για τις προϋποθέσεις μεταγραφής μαθητών από τα ημερήσια στα εσπερινά λύκεια, αφαιρεί το δικαίωμα στο σχολείο σε παιδιά λαϊκών οικογενειών.

Υπενθυμίζουμε ότι οι μετεγγραφές στα εσπερινά είναι πλέον αυστηρότερες, αφού δεν φτάνει μόνο η βεβαίωση του εργοδότη για το ότι ο νέος πράγματι εργάζεται και δίνετε δικαίωμα στο διευθυντή του σχολείου να ζητήσει, κατά την κρίση του, περισσότερα δικαιολογητικά.

Κυρία Υπουργέ, κάνετε πως δεν ξέρετε και υποκρίνεσθε ότι αγνοείτε πως οι εργαζόμενοι μαθητές δουλεύουν σε καθεστώς «μαύρης εργασίας» και συχνά -για να μην πούμε τις περισσότερες φορές- δεν εμφανίζονται ποθεν ως εργαζόμενοι.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Με την τρίτη τροπολογία τώρα, εισάγετε και εδώ ως προϋπόθεση για δημοσίευση προκήρυξης θέσης ΔΕΠ στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως μία «δαμόκλειο σπάθη». Και εδώ πάτε να «βγάλετε από τη μύγα ξίγκι». Αναστέλλετε και αναβάλλετε προκηρύ-

ξεις, εάν δεν δοθεί η απαραίτητη έγκριση από το Υπουργείο Οικονομικών. Δηλαδή, «ζήσε Μάη, να φας τριφύλλι»!

Εμείς απευθυνόμαστε στους νέους σπουδαστές, στους εργαζόμενους, στα φτωχά λαϊκά στρώματα, προτρέποντάς τους να μη συμμεριστούν αυτές τις αυταπάτες που σπέρνει το σχέδιο νόμου της Κυβέρνησης.

Στην ουσία, αυτό που δρομολογείται είναι η παραπέρα υποβάθμιση και της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, αρκετά τμήματα της οποίας θα μετατραπούν σε σχολές κατάρτισης και τα πτυχία τους θα ισοδυναμούν με πιστοποιητικά και θα ανοίξουν διάπλατα τον δρόμο για τις επιχειρήσεις στα πλαίσια διαμόρφωσης μιας μεγάλης ενιαίας εκπαιδευτικής αγοράς.

Η εργατική τάξη με τους συμμάχους της, τους αυτοαπασχολούμενους, τους φτωχούς αγρότες και τη νεολαία, πρέπει να παλέψουν, συμπορευόμενοι με τη Λαϊκή Συσπείρωση και το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, για δημόσιες αναβαθμισμένες επαγγελματικές σχολές, μετά το βασικό υποχρεωτικό, δωρεάν και ενιαίο δωδεκάχρονο σχολείο για ενιαία ανώτατη εκπαίδευση και με το πτυχίο ως μοναδική προϋπόθεση για την πρόσβαση στο επάγγελμα, για την πρόσβαση στην εργασία. Πρέπει να παλέψουν, ώστε να μην υπάρχει καμμία εμπλοκή ιδιωτών και καμμία επιχειρηματική δράση σε οποιαδήποτε βαθμίδα της εκπαίδευσης.

Βέβαια, αυτή η πάλη έχει ένα χαρακτηριστικό. Μπορεί να είναι μέρος μόνο της πάλης για την ανατροπή της εξουσίας των μονοπωλίων, για τον άλλο δρόμο ανάπτυξης που έχει ανάγκη ο λαός, όπου αυτός θα διαφεντεύει τον πλούτο που παράγει όντας στην εξουσία.

Είναι προφανές ότι το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας καταψηφίζει και αυτό το αντιλαϊκό σχέδιο νόμου.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Ζιώγα, ειδικό αγορητή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Τμήμα ότι ο Βουλευτής κ. Ευάγγελος Παπαχρήστος ζητάει ολιγοήμερη άδεια απουσίας στο εξωτερικό.

Το Τμήμα εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Το Τμήμα ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Προχωρούμε στον ειδικό αγορητή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Σπυρίδωνα-Αδωνι Γεωργιάδη, Βουλευτή Β' Αθηνών. Κύριε Γεωργιάδη, έχετε το λόγο για δέκα πέντε λεπτά.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς, να ευχηθούμε καλορίζικη και στην αναπληρωτή Υπουργό, καλή θητεία και πολλές επιτυχίες. Να ξέρετε ότι μπορεί να είμαστε πολιτικοί αντίπαλοι, αλλά οι επιτυχίες της Κυβερνήσεως είναι επιτυχίες της Ελλάδος. Καλό είναι να πηγαίνουν καλά οι Υπουργοί, για να πηγαίνουμε όλοι ένα βήμα μπρος.

Κυρία Υπουργέ, μπαίνω κατευθείαν στη συζήτηση του νομοσχεδίου. Ξέρετε εγώ έχω μία αδυναμία στο να αποστρέφομαι τη λεγόμενη «ξύλινη γλώσσα». Εγώ θέλω να μιλάω με έναν τρόπο, έτσι ώστε και οι κύριοι που μας τιμούν σήμερα από το θεώρηο να καταλάβουν τι λέμε. Πολλές φορές ακούω συναδέλφους και δεν καταλαβαίνω.

Θέλω, λοιπόν, αυτό να το αποφύγω ιδιαίτερα σήμερα, όπου τα έφερε η μοίρα να είμαι εισηγητής σε ένα νομοσχέδιο, το οποίο όπως λέγαμε και στην επιτροπή -για όσους είναι μέλη αυτής- εάν πάρει κάποιος να το διαβάσει, κύριε Ευθυμίου, από την πρώτη μέχρι την τελευταία σελίδα, περίπου στη μέση έχει πέσει λιπόθυμος. Είναι αδύνατον να το διαβάσεις ολόκληρο, από την αρχή μέχρι το τέλος. Εγώ δεν τα κατάφερα και πιστέψτε με έχω διαβάσει πολλά βιβλία στη ζωή μου. Το έδωσα, δε, στους συνεργάτες μου στο γραφείο και είπα «Παιδιά, πρέπει να μου κάνετε μία εισήγηση, γιατί μερδεύτηκα». Όταν μπήκα μετά, την επόμενη μέρα, είχαν πέσει σαν κοτόπουλα, ο ένας σε ένα γραφείο, ο άλλος σε έναν καναπέ. Πρόκειται περί εξοντωτικού νομοσχεδίου. Εγώ το χαρακτηρίσα στην επιτροπή σοβιετικού τύπου νοοτροπίας. Απορώ, γιατί το καταψηφίζει το ΚΚΕ. Είναι η εγκαθίδρυση

της σοβιετικής γραφειοκρατίας εν Ελλάδα.

Βεβαίως, έδωσε εξηγήσεις η Υπουργός –θέλω να είμαι δίκαιος- και είπε ότι δεν γινόταν αλλιώς, ότι έπρεπε να μπουν όλοι οι εμπλεκόμενοι φορείς κ.λπ., αλλά επί της ουσίας –για να καταλάβετε- μιλάμε για ένα νομοσχέδιο το οποίο εγκαθιδρύει άπειρο αριθμό επιτροπών, υποεπιτροπών, φορέων, παραφορέων, που ειλικρινά σας το λέω, εάν ρωτήσετε έναν εκ των εισηγητών να σας το περιγράψει με λεπτομέρεια, δεν θα τα καταφέρει. Αμφιβάλλω, αν θα τα καταφέρουν και οι Υπουργοί. Εν πάση περιπτώσει, τέτοια είναι η δουλειά του Βουλευτού, πρέπει να διαβάζουμε και τέτοια νομοσχέδια και πρέπει να τοποθετούμεθα.

Και πάμε τώρα να μιλήσουμε εις το μείζον, για να δώσουμε την πρώτη απάντηση. Πρέπει να απαντήσουμε στο εξής ερώτημα: Ένα νομοσχέδιο το οποίο ξεκινάει και λέει ότι είναι υπέρ της διά βίου μάθησας, μπορεί κάποιος να το καταψηφίσει; Ενωώ επί της αρχής, μπορεί κάποιος να είναι αντίθετος σε μία νομοθετική πρωτοβουλία, εις την οποία δηλώνεται από την Κυβέρνηση ότι ο στόχος είναι να παράσχει μόρφωση εις τις Ελληνίδες και τους Έλληνες, μέχρι τας δυσμάς του βίου τους; Θεωρητικά η απάντηση σε αυτό είναι «όχι».

Γι' αυτό και εμείς στην επιτροπή, κατά την πρώτη συζήτηση, όπως και η Αξιωματική Αντιπολίτευση, εκφράσαμε μία, κατ' αρχάς, θετική γνώμη. Δηλαδή, τι; Ότι βέβαια είναι πολύ ωραία ιδέα μία πολιτεία να θέλει βρει τον τρόπο να εφαρμοστεί λίγο πιο συντονισμένα το σωκρατικό «γνηράσκω αεί διδασκόμενος». Και ήρθε αυτό το νομοσχέδιο και κατάφερε το αδύνατον: Να μας πείσει όλους να πούμε «όχι».

Θέλω, λοιπόν, να εξηγήσω γιατί ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός καταψηφίζει αυτό το νομοσχέδιο και κυρίως, θέλω να το ξεκαθαρίσω από την αρχή και όσο μπορώ πιο καθαρά. Διότι η κυρία Υπουργός στην επιτροπή –φαντάζομαι ότι ενδεχομένως θα το κάνει και εδώ- απήνυθε μία έκκληση σε όλα τα κόμματα να στηρίξουν αυτήν τη νομοθετική πρωτοβουλία στον αρχικό μου συλλογισμό, δηλαδή του στόχου του να συνεχίζεται η μόρφωση και μετά από την τυπική εκπαίδευση.

Οι λόγοι είναι κατά βάση τρεις. Θα τους αναφέρω με τη σειρά της σπουδαιότητας, όπως την ιεραρχεί ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός. Θεωρούμε ότι είναι και οι τρεις λόγοι πάρα πολύ σημαντικοί, τόσο σημαντικόι που μας αναγκάζουν σε ένα νομοσχέδιο, στο οποίο επαναλαμβάνω- θεωρητικά θα έπρεπε να είμαστε υπέρ, να πούμε «όχι».

Λόγος πρώτος. Πλην της εξαγγελίας της κυρίας Υπουργού και της δηλώσεώς της στην επιτροπή ότι αυτό θα κοστίζει περίπου 1,6 δισεκατομμύρια ευρώ...

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Το πρόγραμμα που έχουμε αυτή τη στιγμή για να υλοποιήσουμε μέσα από το ΕΣΠΑ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Όλο το πρόγραμμα, εντάξει. Δεν θα τα χαλάσουμε.

Λέω, πρώτη δήλωσή ότι εδώ θα αξιοποιηθούν κονδύλια –να το πω έτσι:- της τάξης του 1,6 δισεκατομμυρίων ευρώ. Πάρα πολύ ωραία και μακάρι να τα απορροφήσετε όλα και να βρείτε και άλλα τόσα και από τον κρατικό προϋπολογισμό για ένα τόσο υψηλό στόχο, όπως είναι η διά βίου μάθηση.

Έρχεται όμως, –όπως είπα στην επιτροπή- ένα νομοσχέδιο, το οποίο στην έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, σε πλείστα όσα άρθρα, λέει: «Δεν ξέρουμε πόση θα είναι η δαπάνη. Θα εξαρτηθεί από τις αποφάσεις της Κυβερνήσεως». Σε άλλο άρθρο: «Δεν ξέρουμε πόση είναι η δαπάνη. Θα εξαρτηθεί από τις αποφάσεις της Κυβερνήσεως». Τρίτο άρθρο: «Δεν ξέρουμε πόση είναι η δαπάνη. Θα εξαρτηθεί από τις αποφάσεις της Κυβερνήσεως».

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Λέτε και κανένα παράδειγμα;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Έχουμε τα άρθρα αύριο. Θα μπορούμε στην επί των άρθρων συζήτηση τώρα; Αύριο θα πούμε τα παραδείγματα ένα-ένα. Τα είδαμε και στην επιτροπή. Επί της ουσίας θέλω να μείνω. Δεν θέλω να φύγω από την ουσία του θέματος.

Είμαστε ή δεν είμαστε σε μία εποχή μείζονος οικονομικής κρίσεως; Εάν είμαστε, –και φαντάζομαι ότι δεν μπορεί κανείς να πει

σε αυτήν την Αίθουσα ότι δεν είμαστε- είναι καθήκον του νομοθετικού Σώματος, είναι καθήκον ημών, να ελέγχουμε ακόμη αυστηρότερα πού δαπανάται ακόμα και το 1 ευρώ. Δεν θέλω να επανέλθω στη διαφωνία που είχαμε, φερ' ειπείν, στο κλείσιμο της επιτροπής για το Ίδρυμα Νεότητας και πώς περνάει με την θέση χωρίς μισθό, επί μισθώ, που μπορεί και να έχετε δίκιο. Εγώ ακόμα δεν το έχω αποφασίσει. Αλλά θέλω να εξηγήσω ποιο είναι το καθήκον της Βουλής, ιδιαίτερα σε αυτή την κρίσιμη στιγμή να είναι εξαιρετικά προσεκτική σε ο,τιδήποτε έχει δαπάνη.

Όταν, λοιπόν, εδώ είμαστε σε ένα θέμα εντελώς γκρίζο, σε μία ζώνη εντελώς γκρίζα, αυτό που στην ουσία ζητάει η Κυβέρνηση από την Αντιπολίτευση, καλώντας τη να υπερψηφίσει τη νομοθετική της πρωτοβουλία, είναι να της παράσχει η Αντιπολίτευση κάποιου είδους λευκή επιταγή, για να αποφασίζει κατά το δοκούν. Ε, αυτό δεν μπορεί να το κάνει η Αντιπολίτευση.

Αυτό, κυρία Υπουργέ, δεν μπορεί να το κάνει καμία αντιπολίτευση στον κόσμο. Πρέπει να σας πω δε, ότι αναφέρομαι σε αντιπολιτεύσεις που δεν έχουν ως κυβέρνηση κόμματα, όπως το ΠΑΣΟΚ. Γιατί εγώ να σας πιστώσω τις καλές σας προθέσεις, τις προσωπικές, μά, όμως, είστε ΠΑΣΟΚ. Λέτε να μη θυμόμαστε τι έχει γίνει σε αυτήν τη χώρα του ΠΑΣΟΚ; Είναι, λοιπόν, δυνατόν να έρθουμε και να πούμε: «Βεβαίως, τώρα το ΠΑΣΟΚ άλλαξε και του δίνουμε έτσι, αβρόχους ποσίν αυτό το πλεονέκτημα;».

Λόγος δεύτερος που λέμε «όχι». Το είπαμε διεξοδικά στην επιτροπή, αλλά να το ακούσουν και οι υπόλοιποι συνάδελφοι, που δεν ήταν μέλη της. Σε πλείστα όσα άρθρα –δεν θα τα αναφέρω τώρα ένα-ένα, γιατί η επί των άρθρων συζήτηση είναι αύριο και τώρα μιλάμε επί της αρχής- το νομοσχέδιο αυτό μέσα γράφει: «Αυτό θα εξαρτηθεί από την υπουργική απόφαση τάδε ή αυτό θα εξαρτηθεί από το προεδρικό διάταγμα τάδε». Αυτό μπορεί να υπάρχει μέσα στο νομοσχέδιο και σαράντα φορές.

Ωραία, λοιπόν. Τι λέμε τώρα; Ότι συζητάμε μία νομοθετική πρωτοβουλία της οποίας το ακριβές περιεχόμενο θα εξαρτηθεί από δεκάδες υπουργικές αποφάσεις, που θα έρθουν σε κάποιο χρόνο; Επαναλαμβάνω, εγώ να σας πιστώσω την καλή σας πρόθεση ότι εσείς θα τα φέρετε σε ένα χρονικό διάστημα ενός έτους ή έξι μηνών από σήμερα. Ναι, αλλά αυτό δεν είναι αρκετό για την Αντιπολίτευση. Εγώ καταλαβαίνω ότι οι Βουλευτές της Συμπολιτεύσεως έχουν λόγο να σας δείξουν αυτήν την εμπιστοσύνη, αλλά οι Βουλευτές της Αντιπολιτεύσεως δεν μπορούν. Άρα, ο δεύτερος λόγος είναι αυτός.

Ο τρίτος λόγος, που δεν είναι θέμα αρχής, γιατί οι δύο πρώτοι λόγοι ήταν θέματα αρχής, εκτιμώ ότι είναι, κυρία Υπουργέ –σας το είπα στην επιτροπή και αυτό θα το δείξει ο χρόνος τελικά, ποιος από τους δυο μας έχει δίκιο και ποιος έχει άδικο- το πόσο πολύ πολύπλοκο είναι όλο αυτό το σχήμα το οποίο δημιουργείτε, το οποίο στην πράξη θα είναι πάρα πολύ δύσκολο να λειτουργήσει. Δηλαδή, δεν έχω πειστεί ακόμα μέσα μου –και σας μιλάω ειλικρινά- ότι θα μπορέσετε με τον φορέα που δημιουργείτε να ελέγχετε την υλοποίησή του στα αλήθεια.

Έχετε μέσα –γιατί δεν θέλω να είμαι μόνο καταγγελτικός και απορριπτικός- πράγματι προβλέψεις καινοτόμες, όπως τη δημιουργία φορέως, ο οποίος θα παρακολουθεί σε κάθε βήμα την υλοποίηση αυτού του έργου ή την αξιολόγηση διαφόρων προγραμμάτων. Σε αυτά, άλλωστε, τα σχετικά άρθρα θα υπερψηφίσουμε. Μπράβο, αυτό είναι σωστό. Να γίνει κάτι στην Ελλάδα, που επιτέλους, θα παρακολουθούμε και την εξέλιξη του στα αλήθεια και δεν θα το αφήνουμε στον αέρα. Όμως, επαναλαμβάνω, αφού ο στόχος μας είναι να παράσχουμε αυτή τη διά βίου μάθηση, ένα τόσο πολύπλοκο σχήμα θα μπορούσε πράγματι να λειτουργήσει και να επιτύχει το στόχο του;

Η δική μου προσωπική γνώμη είναι πως οτιδήποτε είναι εξαιρετικά πολύπλοκο τελικά δεν φέρνει αποτέλεσμα. Όσο πιο απλό είναι κάτι τόσο καλύτερα λειτουργεί. Αυτός, λοιπόν, είναι ο τρίτος λόγος για τον οποίο ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός λέει «όχι» επί της αρχής.

Φυσικά τα άρθρα στα οποία είμαστε σύμφωνοι θα τα πούμε και θα τα εξηγήσουμε αύριο. Όμως, αυτοί οι τρεις κεντρικοί λόγοι μας αναγκάζουν να πούμε «όχι», παρ' όλο –επαναλαμβάνω- που στην αρχική του προσχεδίου συζήτηση για το θέμα της ιδέας να υπάρχει διά βίου μάθηση είμαστε «υπέρ», όπως κάθε λογικός

άνθρωπος στον πλανήτη γη.

Όμως, θα μου επιτρέψετε, αφού εξήγησα –πιστεύω– με πολύ καθαρό τρόπο και έγινε κατανοητός για ποιο λόγο λέμε «όχι», να θέσω και κάποια συγκεκριμένα ερωτήματα λίγο ειδικότερα, που θα ταίριαζαν καλύτερα σε μία κατ' άρθρον συζήτηση. Είναι, όμως, ευκαιρία να τα θέσουμε, γιατί αύριο θα πούμε πάρα πολλά. Είναι πάρα πολλά και πολύ εξειδικευμένα τα άρθρα.

(Στο σημείο αυτό την προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ**)

Κατ' αρχάς, κυρία Υπουργέ, θέλω να ξεκαθαρίσω ότι στις προσηκόντες, αναδιατυπώσεις και νομοτεχνικές βελτιώσεις που μας μοιράσατε στο άρθρο 26 προσθέτετε το θέμα της ισχύος των οριστικών πινάκων επιλογής υποψηφίων που καταρτίστηκαν από το υπηρεσιακό συμβούλιο κ.λπ..

Θέλω να ξεκαθαρίσω ότι ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός θα είναι υπέρ σε αυτήν την παράταση. Και θα είμαστε υπέρ, διότι αντιλαμβανόμαστε πάντα όλα τα επιχειρήματα των ανθρώπων που θέλουν διαφάνεια και μπορεί να αισθάνονται αδικημένοι –είναι πολύ κατανοητά– όμως βάζουμε προτεραιότητα να αποκτήσουν τα παιδιά τους δασκάλους που χρειάζονται. Για εμάς αυτό είναι το μείζον.

Στη λογική, λοιπόν, ότι πρώτα απ' όλα πρέπει να έχουμε τη δυνατότητα να στείλουμε γρήγορα το κατάλληλο προσωπικό στα ειδικά σχολεία, θα είμαστε υπέρ της σχετικής παρατάσεως, παρ' όλο που θα περιμένε κανείς να το δούμε με μεγαλύτερη επιφύλαξη. Επειδή, όμως, αφορά αυτό το πολύ ειδικό θέμα, θα είμαστε υπέρ.

Θέλω, επίσης, να σας ρωτήσω –γιατί δεν το έχω καταλάβει όπως πρέπει– τι ακριβώς συμβαίνει με το προσωπικό του ΟΕΕΚ. Το προσωπικό του ΟΕΕΚ, κυρία Υπουργέ, έχει θέσει ένα πάρα πολύ μεγάλο και –πιστεύω– πάρα πολύ ανθρώπινο θέμα, κύριοι συνάδελφοι, ιδιαίτερα της Νέας Δημοκρατίας. Τι έχει συμβεί; Το προσωπικό αυτό μπήκε στην ενεργό υπηρεσία του δημοσίου στις αρχές της δεκαετίας του '90. Πιστεύω πως είναι εντελώς συμπτωματικό ότι τότε ήταν κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Καταργείτε τον οργανισμό αυτό. Ωραία. Φτιάχνετε μια –ας το πούμε– ανώνυμη εταιρεία.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Ε, όχι και ανώνυμη εταιρεία!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Το λέω, για να καταλαβαίνομαστε.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Μα πώς να καταλαβαίνομαστε;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Θα φθάσω στο ερώτημα και θα μου απαντήσετε.

Αυτοί οι άνθρωποι θα έχουν σχέση ιδιωτικού δικαίου ή θα παραμείνουν δημόσιοι υπάλληλοι; Αυτό είναι το ερώτημα. Από την απάντησή σας σε αυτό το ερώτημα, θα φανεί και τι είδους είναι. Αυτό που εμένα με ενδιαφέρει να μου διευκρινίσετε –γιατί αυτό που οι ίδιοι φοβούνται ότι συμβαίνει και, άρα, εμείς είμαστε εδώ, για να εκφράζουμε πραγματικές ανησυχίες ανθρώπων– είναι ότι με αυτόν τον τρόπο από μία σχέση δημοσίου υπαλλήλου με μόνιμη εργασία μπαίνουν σε μια σχέση ιδιωτικού δικαίου, που, αν κλείσει αυτός ο οργανισμός, αυτοί ξαφνικά μένουν έξω. Άρα, το ξεκαθάρισμα της Κυβερνήσεως για το τι ακριβώς θέλει να κάνει με αυτούς τους ανθρώπους θα είναι πάρα πολύ χρήσιμο.

Θέλω να κλείσω με το άρθρο 25, που αφορά τις μετεγγραφές. Εμείς, κυρία Υπουργέ, σας είχαμε πει από την αρχή ότι αντιλαμβανόμαστε την προσπάθεια του κράτους να βάλει μια τάξη στις μετεγγραφές. Η ευαισθησία του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, όμως –και τη λέμε σε κάθε ευκαιρία– έχει να κάνει με τους πολυτέκνους.

Οι πολύτεκνοι και οι τρίτεκνοι για εμάς είναι το πρώτο και το μείζον θέμα. Θα μας τα πείτε. Εγώ τα λέω, για να μας τα πείτε και να μην υπάρχουν ανησυχίες. Γιατί υπάρχουν άνθρωποι που έχουν σχεδιάσει τη ζωή τους. Βεβαίως, οι ανακοινώσεις του Υπουργείου και το άρθρο προσπαθούν να μας πείσουν ότι δεν χρειάζεται να ανησυχούν. Όμως, καλό είναι να ξεκαθαρίσουμε στη Βουλή τι ακριβώς συμβαίνει με το θέμα των μετεγγραφών των πολυτέκνων.

Εγώ ξέρετε ότι ασκώ συχνά δριμεία κριτική στην κυβέρνηση

του κ. Καραμανλή, της Νέας Δημοκρατίας. Τώρα ο κ. Καραμανλής σιωπά και είναι σε αδυναμία –ξέρετε ότι οι αρχαίοι έλεγαν «δρυός πεσούσης, πας ανήρ ξυλεύεται»– και από εκεί που τον λέγαμε «το κεφάλι», «η μεγάλη δύναμη της Νέας Δημοκρατίας», «ο ανίκητος» και «το καλό χαρτί», τώρα παντού λένε ότι είναι «ο ανίκανος», το μηδέν και ότι τα έκανε όλα λάθος. Ε, παρά τα θρυλούμενα αυτήν την περίοδο, δεν τα έκανε όλα λάθος! Ούτε σωστό είναι πως ήταν «ο μείζων πρωταγωνιστής», ο «Μέγας Αλέξανδρος» ούτε σωστό είναι πως ήταν «ο χειρότερος που πέρασε ποτέ». Αυτή η Κυβέρνηση, λοιπόν, έκανε και μερικά καλά. Ένα από τα καλά που έκανε –εγώ θέλω να το πω, γιατί το θεωρώ πολύ καλό– είναι πως με την πολιτική που ακολούθησε ως προς την πολυτεκνία και την τριτεκνία για πρώτη φορά άρχισε να μεταβάλλεται επί το θετικότερο ο δημογραφικός δείκτης. Εμάς ο δημογραφικός δείκτης μας ενδιαφέρει πάρα πολύ.

Άρα, θέλουμε να εξηγήσετε, κυρία Υπουργέ, στην ομιλία σας, ώστε να είναι βέβαιοι όλοι οι πολύτεκνοι που μας βομβαρδίζουν με μηνύματα, τι ακριβώς πρόκειται να συμβεί αύριο με τα παιδιά τους όσον αφορά τις μετεγγραφές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κυρία Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, δεν γνώριζα, βέβαια, ότι τα πανεπιστήμια της Χαλκίδας εντάσσονται στο Λεκανοπέδιο.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Ναι.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ομολογουμένως, αυτή είναι λίγο περιεργή γεωγραφία. Το ξέρετε. Γιατί; Επειδή είναι κοντά;

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Ναι. Είναι πιο κοντά και από τον Πειραιά. Υπάρχουν πολλοί που πηγαionoέρχονται κάθε μέρα στο ΤΕΙ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Όμως, αν το πάμε έτσι, θα δημιουργηθούν πολλά προβλήματα. Εγώ θέλω να το ξανασκεφθείτε, διότι δημιουργούνται πολλά προβλήματα με την ένταξη της Χαλκίδας στο Λεκανοπέδιο. Εγώ θα έλεγα να μη γίνει αυτή η σύνδεση, γιατί δημιουργεί πάρα πολλά προβλήματα.

Εν πάση περιπτώσει, αύριο στην κατ' άρθρον συζήτηση και αφού ακούσουμε την ομιλία σας, θα γνωθετηθούμε ειδικότερα σε αυτά τα θέματα. Πάντως εμάς αυτά είναι τα θέματα που κυρίως μας ενδιαφέρουν. Αύριο επί των άρθρων θα πάμε σε ειδικότερα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο κ. Αναστάσιος Κουράκης, Αντιπρόεδρος της Βουλής και ειδικός αγορητής του ΣΥΡΙΖΑ.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ (Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κυρία αναπληρώτρια Υπουργέ, κυρία Υφυπουργέ, θεωρώ ότι ένα σημαντικό στοιχείο του νομοσχεδίου που συζητούμε είναι η τροπολογία που ήρθε και αφορά τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα. Διερωτώμαι γιατί, ενώ επίκειται κατάθεση νομοσχεδίου που αφορά τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, υπήρξε αυτή η σπουδή, η οποία, βεβαίως, είναι απολύτως κατανοητή.

Θεωρώ ότι είναι μια διάταξη που βάζει κυριολεκτικά βόμβα στα πανεπιστήμια και στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα γενικότερα. Η ουσία βρίσκεται στο εξής; Γνωρίζετε –φαντάζομαι ότι όλοι γνωρίζετε– την κατάσταση που επικρατεί στα πανεπιστήμια όσον αφορά το διδακτικό προσωπικό. Τα πανεπιστήμιά μας είναι γηρασμένα. Έχουν πάρα πολλά χρόνια να γίνουν ουσιαστικοί διορισμοί. Η πυραμίδα έχει αντιστραφεί. Σχεδόν το σύνολο των μελών του εκπαιδευτικού προσωπικού είναι στις ανώτερες βαθμίδες, αναπληρωτές και καθηγητές. Δεν υπάρχουν νέοι επιστήμονες. Δεν υπάρχουν εισροές επιστημόνων με πολλά-πολλά προσόντα. Για την πλήρωση των θέσεων, κυρίως, όσων συναδέλφων συνταξιοδοτούνται φροντίζουμε να προκηρύσσονται θέσεις λεκτόρων, ώστε να εισρεύσει νέο αίμα.

Παρ' όλα αυτά η κατάσταση συνεχώς χειροτερεύει. Στο δικό

μου εργαστήριο, στην Ιατρική Θεσσαλονίκης πριν από λίγα χρόνια ήμασταν εννέα διδάσκοντες. Έχουν απομείνει τέσσερις με περίπου ίδιο ή λίγο μεγαλύτερο αριθμό φοιτητών.

Έχουμε μια εξωφρενική τροπολογία που έρχεται σε αυτό το νομοσχέδιο –επαναλαμβάνω και Παιδείας, δεν ήταν από την αρχή και δεν έχει γίνει καμμία διαβούλευση- η οποία τι λέει;

Λέει: Ξεχάστε αυτά που ξέρατε, δηλαδή ότι όταν φεύγει ένας με συνταξιοδότηση θα υπάρχει πίστωση, όπως υπήρχε μέχρι τώρα, και θα προσληφθεί ένας συνάδελφος στο πανεπιστήμιο με τις διαδικασίες της εκλογής. Θα πρέπει να αποφασιστεί αν θα υπάρξει πίστωση ή όχι. Όπως επίσης ξεχάστε και αυτό που ξέραμε ως τώρα, ότι δηλαδή, αν προκηρυσσεται θέση για ένα λέκτορα ή επίκουρο, αυτομάτως, αν εκλεγεί, υπάρχει και η πίστωση που τη συνοδεύει. Θα δούμε αν δοθεί πίστωση.

Καταλαβαίνετε ότι με αυτόν τον τρόπο όχι μόνο θίγεται η αυτονομία του πανεπιστημίου, αλλά το πανεπιστήμιο υπάγεται στις διαδικασίες του μνημονίου. Και δεν το λέει ο Κουράκης και ο ΣΥΡΙΖΑ, αλλά το λέει η αιτιολογική έκθεση για ποιο λόγο γίνεται αυτό.

Γίνεται εξαιτίας των δεσμεύσεων που απορρέουν από το επικαιροποιημένο Πρόγραμμα Σταθερότητας. Καταλαβαίνετε, λοιπόν, ότι βρισκόμαστε μπροστά σε μια δραματική συρρίκνωση του διδακτικού προσωπικού στα ΑΕΙ. Η τροπολογία, για τη σοβαρότητα του πράγματος, να ξέρετε ότι συνυπογράφεται και από τους κ. κ. Παπακωνσταντίνου και Ραγκούση και απαιτεί την προέγκριση από το Υπουργείο κάθε πίστωσης που αφορά σε προκήρυξη θέσεων ΔΕΠ ακόμα και αν πρόκειται για αναπλήρωση λόγω συνταξιοδότησης, αποχώρησης κ.λπ. Έτσι, τα ΑΕΙ δεν θα μπορούν να προκηρύσσουν θέση κάθε φορά που ένας διδάσκων φεύγει για οποιοδήποτε λόγο.

Καταλαβαίνετε, λοιπόν, ότι βρισκόμαστε σε ένα νέο πεδίο παρ'όλο που η παιδεία ρητά εξαιρείται από τις περικοπές που προβλέπει το μνημόνιο. Έτσι καταστρατηγείται και η ακαδημαϊκή αυτοτονία, συγγνώμη αυτονομία. Η παραδρομή του λόγου είναι σαφής. Πρόκειται για αυτοκτονία των ΑΕΙ. Και όπως καταλαβαίνετε η επόμενη επίθεση είναι στη δυνατότητα μονιμοποίησης. Δηλαδή αν ένας λέκτορας –όπως ξέρετε η μονιμοποίηση γίνεται στο στάδιο του επίκουρου καθηγητή- δεν πάρει το πράσινο φως από το Υπουργείο Οικονομικών, η εξέλιξή του θα παύσει και άρα δεν θα μονιμοποιηθεί με ό,τι σημαίνει αυτό.

Ξαναγυρίζω σε αυτό που είπα στην αρχή, γιατί αυτή η σπουδή και γιατί δι' αυτού του τρόπου;

Το δεύτερο που θέλω να πω και το έχουμε πει και στην επιτροπή, είναι όσον αφορά τον Οργανισμό Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης. Εδώ έχουμε μία αλλαγή της εργασιακής σχέσης των υπαλλήλων, που από μόνιμοι υπάλληλοι με τον ΕΟΚ θα γίνουν υπάλληλοι με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου. Και διερωτώμεθα αν η Κυβέρνηση με τον τρόπο αυτό, σκοπεύει να κάνει το δημόσιο τομέα παραγωγικό, ανταποδοτικό και ανταγωνιστικό. Θεωρεί, δηλαδή, η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας ότι με τη δυσμενή μεταβολή της εργασιακής σχέσης των υπαλλήλων, θα ενθαρρυνθούν όσοι διαθέτουν πτυχία, μεταπτυχιακούς και διδακτορικούς τίτλους, εμπειρία, ξένες γλώσσες και πολλά άλλα, να προσφέρουν την εργασία τους με καλύτερους όρους; Και ποιο είναι το νόημα της διαδικασίας της επιλογής μέσω ΑΣΕΠ βάσει προσόντων, όταν τα προσόντα αυτά στην πράξη τιμωρούνται με την απροειδοποίητη ανατροπή του εργασιακού καθεστώτος, με την οποία έγιναν οι προσλήψεις;

Και εδώ, κυρία Υπουργέ, θέλω να επισημάνω μία αντίφαση. Στις 3 Σεπτεμβρίου έχουμε ενημερωτικό σημείωμα από τον Υπουργό Εσωτερικών, όπου το σχέδιο νόμου είναι η κατάργηση και η συγχώνευση υπηρεσιών, οργανισμών και φορέων του δημόσιου φορέα. Εδώ ωραία. Να δούμε τη ρύθμιση που γίνεται από τον Υπουργό Εσωτερικών για τους εργαζομένους; Λέει, λοιπόν: «Το τακτικό προσωπικό των υπό λύση και εκκαθάριση εταιρειών, μετά από αίτηση στην οποία εκφράζει την προτίμησή του ο υπάλληλος, μεταφέρεται με την ίδια σχέση εργασίας και αξιοποιείται σε άλλους φορείς και οι υπηρεσίες του δημοσίου τομέα, οι οποίες εδρεύουν στο νομό όπου ήδη υπηρετούσαν».

Διερωτώμεθα: Γιατί έχουμε δύο μέτρα και δύο σταθμά; Γιατί δεν μπορούσε να υπάρξει ανάλογη ρύθμιση για τους υπαλλή-

λους;

Και κάτι ακόμη. Συγχωρέστε με αν το διαβάζω λάθος. Στο άρθρο 11 αναφέρεται ότι ιδρύεται νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου με την επωνυμία «Εθνικός Οργανισμός Πιστοποίησης Προσόντων». Στη συνοδευτική έκθεση της Διεύθυνσης Επιστημονικών Μελετών, Τμήμα Νομοτεχνικής Επεξεργασίας Σχεδίων και Προτάσεων Νόμου, δηλαδή στην έκθεση επί του νομοσχεδίου, στην παράγραφο 2 αναφέρεται –και ειλικρινά θέλω να το διορθώσετε, γιατί νομίζω ότι μάλλον είναι λάθος, εμείς θα θέλαμε να είναι έτσι όπως είναι- ότι ιδρύεται νομικό πρόσωπο «ΔΔ», δημοσίου δικαίου, υπό την επωνυμία «Εθνικός Οργανισμός Πιστοποίησης Προσόντων». Θα θέλαμε να μην είναι λάθος, αλλά πολύ φοβούμαι ότι είναι λάθος. Αντί για «Δ» είναι «Δ». Δηλαδή το ότι από το ιδιωτικού δικαίου γίνεται δημοσίου δικαίου, φαίνεται ότι δεν το άντεξε ούτε η Διεύθυνση Επιστημονικών Μελετών και το διατήρησε. Φαντάζομαι ότι πριν από την ψήφιση πρέπει να διορθωθεί, διότι παρ'όλο ότι είναι έξω από την αντίληψή μας, χρειάζεται να διατηρήσουμε μία ορισμένη σοβαρότητα στα κείμενα.

Εμείς ως ΣΥΡΙΖΑ για το συγκεκριμένο σημείο λέμε ότι αντί να γίνει μεταφορά του προσωπικού σε προσωρινές θέσεις του ΕΟΠΠ, να γίνει μεταφορά όλων των υπαλλήλων, δηλαδή μόνιμων, δοκίμων, σε προσωρινές θέσεις, σε υπηρεσίες του Υπουργείου Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, στον τόπο εργασίας των υπαλλήλων, για τους λόγους που θα αναπτύξουμε και αύριο.

Κάτι το οποίο δεν μας άρεσε καθόλου, με την έννοια ότι προσβάλλει, θα έλεγα και τους εκπαιδευτικούς και την τυπική εκπαίδευση, είναι αυτό που προβλέπεται στο άρθρο 16, που είναι υποχρεωτική η διάθεση των εκπαιδευτικών για πλήρες ωράριο ή για συμπλήρωση ωραρίου, από τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση στα ΙΕΚ, κατά προτεραιότητα. Θεωρούμε ότι αυτό είναι απαράδεκτο από κάθε άποψη. Κατ' αρχάς έχουμε μία μετακίνηση από την τυπική στην άτυπη εκπαίδευση, πέρα από το ότι η ρύθμιση αυτή τινάζει στον αέρα το εργασιακό στάτους των μόνιμων εκπαιδευτικών, κυρίως όσων εργάζονται στη δευτεροβάθμια τεχνική τεχνολογική εκπαίδευση, καθώς τα ΙΕΚ όχι μόνο δεν ανήκουν στο τυπικό εκπαιδευτικό σύστημα, αλλά με το νέο νομοσχέδιο μεταφέρονται άμεσα στην Τοπική Αυτοδιοίκηση. Ουσιαστικά οι εκπαιδευτικοί μεταφέρονται χωρίς τη θέλησή τους, κατά κάποιον τρόπο –ας μου επιτραπεί η υπερβολή- έξω από το εκπαιδευτικό σύστημα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εκείνο που είναι ενδιαφέρον στην κοινωνική πολιτική του ΠΑΣΟΚ είναι η γλώσσα που χρησιμοποιεί για τους διάφορους τομείς και λειτουργίες της δημόσιας ζωής. Συνήθως χρησιμοποιεί όρους που δεν ανταποκρίνονται στο περιεχόμενο. Η περίπτωση αυτή του νομοσχεδίου είναι απολύτως χαρακτηριστική. Λέει: «νομοσχέδιο για την ανάπτυξη της διά βίου μάθησης». Ποιος στην πραγματικότητα μπορεί να έχει αντίρρηση για μία διά βίου μάθηση; Και αυτό βεβαίως είναι μέσα στις παραδόσεις της Αριστεράς και του προοδευτικού ριζοσπαστικού εκπαιδευτικού κινήματος. Φοβούμεθα, όμως, ότι στην προκειμένη περίπτωση, ο τίτλος ανταποκρίνεται στο περιεχόμενο όσο ανταποκρίνεται ο τίτλος του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη με το πραγματικό έργο της αστυνομίας.

Εκτιμούμε ότι όλη η σύλληψη που διατρέχει το νομοσχέδιο από την αρχή έως το τέλος, είναι πώς η ευρωπαϊκή εκπαίδευση πρέπει να γίνει ένα φθηνό, ανταγωνιστικό προϊόν και όχι βέβαια παιδεία, όπως εμείς τη λέμε και την εννοούμε. Και είναι μία επιχειρήση στην πραγματικότητα ανταγωνιστικότητας της εκπαίδευσης, που στηρίζεται σε τρεις πυλώνες.

Οι τρεις αυτοί πυλώνες που στηρίζουν το νομοσχέδιο είναι οι εξής:

Πρώτος πυλώνας, η απόσυρση των κρατών από την υποχρέωσή τους για χρηματοδότηση της δημόσιας εκπαίδευσης, η εκχώρηση της εκπαίδευσης στην ιδιωτική πρωτοβουλία και η μεταφορά του βάρους στους ώμους των πολιτών, δηλαδή τα άτομα να πληρώνουν για την εκπαίδευσή τους. Αυτό περιλαμβάνει και αυτό που ονόμαζαν παλαιότερα «συνεχιζόμενη εκπαίδευση» ή «κατάρτιση» και την οποία παλαιότερα την έκανε το κράτος, οι επιχειρήσεις κ.λπ. και μάλιστα πλήρωναν τους εργα-

ζόμενους γι' αυτήν την επιμόρφωση. Σήμερα, όμως, το ίδιο το άτομο πρέπει να ψάξει να βρει δουλειά, να διοριστεί κ.λπ.. Και ο νέος άνθρωπος καλείται να απράσει όλη του τη ζωή «εκπαιδευόμενος», προκειμένου να αποκτή δεξιότητες, που τις πληρώνει σε κάθε περίπτωση ο ίδιος.

Ο δεύτερος πυλώνας, είναι η στόχευση για τη δημιουργία αγοράς εργασίας πτυχιούχων πολλών ταχυτήτων. Αρχικά, λοιπόν, εφάρμοσαν το σπάσιμο των πανεπιστημιακών σπουδών σε δύο κύκλους: ο πρώτος που οδηγεί στη φθηνή αγορά των τριετών σπουδών, τύπου μπάτσελορ και ο δεύτερος για την ακριβότερη εκδοχή του τύπου μάστερ. Το σύστημα βέβαια δεν πέτυχε, αφού οι τριετείς συνεχίζουν τις σπουδές τους και γι' αυτό σε όλη την Ευρώπη έβαλαν διδάκτρα στον πρώτο πανεπιστημιακό κύκλο.

Ο τρίτος πυλώνας, είναι η επαγωγή της έμπρακτης λειτουργίας των φορέων εκπαίδευσης περίπου αποκλειστικά στις προτεραιότητες και τις «ανάγκες» της ραγδαίας μεταβαλλόμενης αγοράς εργασίας.

Στη λογική αυτή η διά βίου μάθηση και με το παρόν νομοσχέδιο, προωθείται ως στοιχείο της ενίσχυσης της ανταγωνιστικότητας της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και είναι λυπηρό ότι ως βασική επιδίωξη προβάλλεται η κάλυψη των αναγκών που προβάλλουν οι επιχειρήσεις για την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητάς τους και όχι οι αναπτυξιακές ανάγκες της κοινωνίας.

Ακόμα, η διά βίου μάθηση αξιοποιείται επιπλέον ως ένας τρόπος διαχείρισης της ανεργίας και της υποαπασχόλησης, οι οποίες είναι ιδιαίτερα αυξημένες σε πολλές χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως και στην Ελλάδα και βεβαίως, εξαιτίας της κρίσης σταδιακά αυξάνεται.

Δυστυχώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η έμφαση δίδεται σε μια βραχύβια κατάρτιση σε συνδυασμό με τη λογική του απασχολήσιμου. Οι δεξιότητες που προσφέρει μια κατάρτιση δίχως στέρεο επιστημονικό υπόβαθρο, όπως καταλαβαίνετε, απαξιώνονται με τις εξελίξεις της επιστήμης και της τεχνολογίας πολύ γρήγορα. Και όσο περισσότερο η διά βίου εκπαίδευση προσαρμόζεται στις ανάγκες ταχύρρυθμης προετοιμασίας απασχολήσιμων, τόσο συντομότερης διάρκειας είναι και η παραμονή των καταρτιζομένων στην αγορά εργασίας. Τελικώς, έχουμε κατάρτιση, εισαγωγή στην εργασία, απαξίωση των δεξιοτήτων, έξοδο από την αγορά εργασίας, επανακατάρτιση. Και αυτός είναι ο φαύλος κύκλος της διαχείρισης της ανεργίας.

Θα κλείσω με την δική μας αντίληψη, πάρα πολύ σύντομα. Ο Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς προφανώς και υποστηρίζουμε ότι είναι θεμιτό, αναγκαίο και θεμελιώδες δικαίωμα κάθε νέου ανθρώπου να σπουδάσει σε όποιο γνωστικό αντικείμενο τον εμπνέει και ανταποκρίνεται στις δυνατότητες και τις επιθυμίες του για μόρφωση και μελλοντική επαγγελματική δράση. Γι' αυτό ακριβώς και υποστηρίξαμε πριν από δύο χρόνια και φυσικά τώρα εξακολουθούμε να υποστηρίζουμε ότι η πρόσβαση στα δημόσια και δωρεάν πανεπιστήμια και ΤΕΙ της χώρας, πρέπει να είναι ελεύθερη σε κάθε απόφοιτο λυκείου, να δοκιμάσει τις δυνάμεις του σε όποιο επιστημονικό πεδίο γνώσης τον εμπνέει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Αντιπροέδρου)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Φυσικά υποστηρίζουμε ότι θα πρέπει, επίσης, το κράτος να οργανώσει και να συγκροτήσει το δημόσιο δωρεάν και υψηλού επιπέδου χώρο της μεταλκειακής επαγγελματικής κατάρτισης, που αυτήν τη στιγμή είναι τελειώς ανεξέλεγκτο. Βέβαια, το Υπουργείο ισχυρίζεται ότι θέλει να βάλει μια τάξη σε αυτό το χάος. Έχουμε σοβαρές επιφυλάξεις. Θεωρούμε ότι είναι περισσότερο οργάνωση της επιχειρηματικής δραστηριότητας και λιγότερο προσπάθεια ελέγχου αυτού του χώρου με ακαδημαϊκά κριτήρια. Θεωρούμε, λοιπόν, ότι αυτός ο χώρος ο οποίος πρέπει να είναι δημόσιος και δωρεάν -αναφέρομαι στο χώρο της μεταλκειακής επαγγελματικής κατάρτισης- θα πρέπει να είναι ανοιχτός σε όλα τα παιδιά και να παρέχει και πιστοποιημένα επαγγελματικά προσόντα και επαγγελματικά δικαιώματα, όπως και τα πτυχία των Πανεπιστημίων και ΤΕΙ.

Θέση του ΣΥΡΙΖΑ είναι ότι η όποια πιστοποίηση επαγγελματικών προσόντων, θα πρέπει να γίνεται κύρια με βάση τους τίτλους σπουδών που οδηγούν και σε επαγγελματικά δικαιώματα από

κρατικούς φορείς και ιδρύματα, ενώ η επαγγελματική εμπειρία πρέπει να έχει τη βαρύτητα που της αναλογεί με μία κλιμάκωση ανάμεσα στην εμπειρία, την τεχνική επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση και την ανώτερη εκπαίδευση.

Εμείς, κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαστε κατ' αρχάς αντίθετοι σε αυτό το νομοσχέδιο. Για τις τροπολογίες που έχετε καταθέσει και τις τροπολογίες τις δικές μας, θα μιλήσουμε αύριο. Ελπίζω να κάνετε δεκτές όσες περισσότερες γίνεται, προς το καλό της εκπαίδευσης και των ίδιων των παιδιών. Σας ευχαριστούμε πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει η Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ, κ. Μαρία Θεοχάρη.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να πάρω το λόγο, για τέσσερα λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, παίρνω το λόγο για να ξεκαθαρίσω ορισμένα πράγματα τα οποία έρχονται και επανέρχονται γιατί θέλω να βοηθήσω τις τοποθετήσεις των συναδέλφων. Υπάρχουν ζητήματα τα οποία τα έθεσαν οι συνάδελφοι και στη συζήτηση στην επιτροπή, που τα ξεκαθάρισα απολύτως αλλά επανέρχονται και εδώ στο Τμήμα.

Το πρώτο θέμα είναι αυτό του μεγάλου αριθμού των υπουργικών αποφάσεων ή των προεδρικών διαταγμάτων. Αυτό είναι μια συζήτηση που έρχεται και επανέρχεται σε όλα τα νομοσχέδια. Θέλω, λοιπόν, να σας δώσω δύο στοιχεία. Ακριβώς, η ίδια συζήτηση έγινε για το νομοσχέδιο που έφερε το Υπουργείο Παιδείας τον Μάιο όπου ο αριθμός των υπουργικών αποφάσεων ήταν μεγαλύτερος από αυτόν. Σας είχα εξηγήσει τότε ότι υπάρχει διάγραμμα με χρόνους και αναθέσεις, για το πότε θα βγουν οι υπουργικές αποφάσεις ή τα προεδρικά διατάγματα: Ότι το 80% ήταν να βγει το 2010 και ένα 20% θα έβγαине το 2011 και δύο ή τρεις θα έμεναν για το 2012. Λέω στη Βουλή, λοιπόν, ότι σήμερα που έχουμε Σεπτέμβριο όλο το διάγραμμα λειτουργεί, είναι όπως το έχω καταθέσει στη Βουλή και το 77% των υπουργικών αποφάσεων, έχει βγει.

Την ίδια στιγμή όλες τις βασικές υπουργικές αποφάσεις τις συζητήσαμε στη Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, κύριε Γεωργιάδη, όπου η Βουλή και ενημερώθηκε και είχε άποψη επί των υπουργικών αποφάσεων. Σήμερα, λοιπόν, επαναλαμβάνω όπως είχα κάνει και στο προηγούμενο νομοσχέδιο, ότι είναι έτοιμη όλη η επεξεργασία, όλα τα χρονοδιαγράμματα και όλες οι αναθέσεις για να βγουν οι υπουργικές αποφάσεις του νέου σχεδίου νόμου. Επίσης, η παρακολούθηση του θα έρθει και στη Βουλή, γιατί θεωρώ αναγκαίο και σημαντικό να παρακολουθεί η Βουλή την εφαρμογή των νόμων.

Δεύτερο στοιχείο, το κόστος και τα προβλήματα που υπάρχουν στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους. Εάν δηλαδή μπορούμε να εκτιμήσουμε το κόστος του νομοσχεδίου ή όχι. Υπάρχουν δύο ζητήματα. Το πρώτο αφορά το κόστος νέων δομών ή νέων διαδικασιών οι οποίες αυξάνουν τις υποχρεώσεις του δημοσίου. Εδώ να πω ότι δεν υπάρχει κανένας επιπλέον οργανισμός. Καταργείται ένας οργανισμός με εξακόσιες τριάντα δύο οργανικές θέσεις και δημιουργείται ένας οργανισμός με εβδομήντα πέντε οργανικές θέσεις. Το ίδιο συμβαίνει σε όλες τις διαδικασίες και τις επιλογές που κάνουμε.

Βεβαίως, υπάρχουν άρθρα στα οποία το Γενικό Λογιστήριο λέει: «Δεν ξέρουμε ποιο θα είναι το κόστος». Να σας πω σε ποια; Λέμε ότι υπάρχει η δυνατότητα ίδρυσης ΙΕΚ στο μέλλον από τις περιφέρειες. Δεν ξέρουμε πόσα θα είναι τα ΙΕΚ. Το κόστος που θα προκύψει είναι από τις αποφάσεις που θα παίρνουν στο μέλλον οι περιφέρειες για την ίδρυση ΙΕΚ. Το ίδιο συμβαίνει και με όλες τις δομές, οι οποίες αφορούν αποφάσεις του μέλλοντος και έχουν αυτήν την υφή. Επαναλαμβάνω δε, ότι το 1,6 δισεκατομμύριο αφορά αποκλειστικά το σύνολο των Προγραμμάτων Διά Βίου Μάθησης και Επαγγελματικής Κατάρτισης όλων των Υπουργείων, όπου τα βάλουμε σε ένα ενιαίο πρόγραμμα. Είπα ότι υπάρχει ένα ενιαίο πρόγραμμα, εθνικό πρόγραμμα εφαρμογής για τη διά βίου μάθηση, το οποίο θα

ανακοινωθεί στη λεπτομέρειά του στο τέλος Σεπτέμβρη και έχει προϋπολογισμό 1,6 δισεκατομμύριο.

Τρίτο σημείο: τα εργασιακά. Ο νέος οργανισμός ο οποίος γίνεται, ο οργανισμός που ουσιαστικά θα έχει και την ευθύνη του εθνικού πλαισίου προσόντων, ο Εθνικός Οργανισμός Πιστοποίησης Προσόντων (ΕΟΠΠ), είναι ένας από τους πλέον σημαντικούς οργανισμούς στη χώρα. Είναι οργανισμός ο οποίος θα έχει την ευθύνη και της οργάνωσης του πλαισίου προσόντων, που θα είναι καθοριστικό για την οικονομία, αλλά και για την ανάπτυξη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Υπουργού)

Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε, τελειώνω.

Θα εξηγήσω μετά, στην τοποθέτησή μου πόσο αλλάζει τα δεδομένα στην αγορά εργασίας το εθνικό πλαίσιο προσόντων, αλλά την ίδια στιγμή ο οργανισμός αυτός θα θέτει το δημόσιο πλαίσιο πιστοποίησης όλων των προσόντων. Θεωρώ ότι οι υπάλληλοι, τα στελέχη που θα επιλέξουν να πάνε σε αυτόν τον οργανισμό, θα το κάνουν με συνείδηση καθήκοντος αλλά και υπεργηφάνιας. Και δεν βλέπω να υπάρχει κανένα πρόβλημα στους εργαζόμενους, στα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, γιατί ακούστηκαν απίστευτα πράγματα μέσα στην επιτροπή: Ότι απαξιώνουμε τους εργαζόμενους, όταν πάνε σε νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου. Πραγματικά, δεν καταλαβαίνω γιατί αυτοί που εργάζονται στον ιδιωτικό τομέα ή αυτοί που εργάζονται σε ιδιωτικού δικαίου οργανισμούς είναι απαξιωμένοι και μόνον οι υπάλληλοι των κεντρικών δημοσίων υπηρεσιών είναι άξιοι της δουλειάς τους. Αυτό θεωρώ αναγκαίο να το επισημάνω.

Τώρα τι συμβαίνει με το συγκεκριμένο οργανισμό. Γιατί, βεβαίως, οι υπάλληλοι είναι σήμερα σε ένα νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου. Τους δίνεται η επιλογή εάν θέλουν να πάνε σε υπηρεσίες του Υπουργείου Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων ή εάν θέλουν να πάνε στον Εθνικό Οργανισμό Πιστοποίησης Προσόντων. Είναι, αν θέλετε, και για εμένα ένα δίλημμα και ένα στοίχημα η επιλογή των υπαλλήλων τι θα επιλέξουν και για την εξέλιξη τους και για το μέλλον της ζωής τους. Σε αυτούς είναι η επιλογή και πώς εκτιμούν αυτή τη θέση. Αλλά η επιλογή είναι απολύτως στα χέρια τους. Καμμία αλλαγή, επομένως, εργασιακών σχέσεων. Καμμία επιβολή σε κανέναν εργαζόμενο.

Κύριοι συναδέλφοι, το έχω πει τρεις φορές μέχρι τώρα, το επαναλαμβάνω, και στην Αίθουσα: Στο θέμα των δημόσιων ΙΕΚ ξέρετε ότι εδώ και πάρα πολλά χρόνια αποσπώνται εκπαιδευτικοί από τα δημόσια τεχνικά λύκεια, από τη δημόσια τεχνική εκπαίδευση.

Συμβαίνει το εξής φαινόμενο, το οποίο το συναντήσαμε πέρσοι: Επειδή υπάρχει πολύ μεγάλος αριθμός υπεραριθμών στα επαγγελματικά τεχνικά λύκεια, στη τεχνική εκπαίδευση, θέλουμε όσοι είναι υπεράριθμοι και δεν συμπληρώνουν ωράριο στο σχολείο τους, να μεταφέρονται στα ΙΕΚ, όταν είναι οι αντίστοιχες ειδικότητες. Αυτό θα γίνεται με επιλογή τους και με αίτησή τους για να επιλέξουν πού θα πάνε.

Όταν, όμως, έχουμε υπεράριθμους και δεν υπάρχει το αντίστοιχο ωράριο και δεν υπάρχει και αίτηση συγκεκριμένων εκπαιδευτικών, τότε υπάρχει η δυνατότητα του περιφερειακού διευθυντή να μετακινήσει για ένα χρόνο –γιατί είναι διάθεση– τον εκπαιδευτικό της ειδικότητας εκείνης στα δημόσια ΙΕΚ.

Να κάνω πολύ καθαρό και σαφές ότι δεν υπάρχει κανένα θέμα πολυτέκνων. Οι ισχύουσες διατάξεις δεν αγγίζονται. Οι πολύτεκνοι και οι τρίτεκνοι έχουν τα δικαιώματα που είχαν σε όλη την προηγούμενη περίοδο.

Επιπλέον, φέτος δίνεται η δυνατότητα σε οικογένειες, των οποίων τα παιδιά έχουν δυο σπίτια, δηλαδή περνούν σε δύο διαφορετικά πανεπιστήμια, εφόσον είναι περιφερειακά πανεπιστήμια και βεβαίως υπάρχουν οι αντίστοιχες σχολές, να μπορεί να γίνεται η μετεγγραφή.

Κύριε Πρόεδρε, στην ομιλία μου θα είμαι πιο αναλυτική. Απλά θεώρησα απολύτως αναγκαίο να ξεκαθαρίσω αυτά τα πέντε σημεία, για να μην επανερχόμαστε σε μια συζήτηση που έχει λήξει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει η Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Καρδίτσας κ. Μαρία Θεοχάρη.

ΜΑΡΙΑ ΘΕΟΧΑΡΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες Υπουργοί, κυρία Υφυπουργέ, όταν αναφερόμαστε στις έννοιες παιδεία, μάθηση, εκπαίδευση στη χώρα μας, οι περισσότεροι από εμάς μιλάμε για την τυπική εκπαίδευση που αποκτάται από την προσχολική ηλικία μέχρι την ενηλικίωση, για τις γνώσεις που αποκομίζει το παιδί, ο νέος, έως ότου αποφοιτήσει από το σχολείο και πάρει είτε το δρόμο της ανώτατης εκπαίδευσης είτε της εργασίας, διαχωρίζοντας τις δύο αυτές επιλογές στη συνειδησή μας.

Όμως, αν ρίξουμε μια ματιά στο εξωτερικό, στους Ευρωπαίους εταίρους μας, βλέπουμε ότι εκεί δεν επικρατεί η νοοτροπία του να στείλουμε πάση θυσία το παιδί μας στο πανεπιστήμιο ως λύση για την επαγγελματική του αποκατάσταση, αλλά και για το όποιο κοινωνικό στάτους θεωρούμε ότι του προσδίδει ένα πτυχίο.

Τα αποτελέσματα αυτής της λογικής τα βλέπουμε γύρω μας καθημερινά, χιλιάδες νέοι και νέες με σπουδές που έχουν βρεθεί εκτός αγοράς εργασίας! Αντιθέτως, ζήτηση στην αγορά δεν έχουν πλέον μόνο οι επιστήμονες, αλλά –ίσως και περισσότεροι– τεχνίτες, οι επαγγελματίες που έχουν επιλέξει μη κορεσμένες ειδικότητες, κάτι που στην Ευρώπη το γνωρίζουν καλά.

Γι' αυτό φροντίζουν να ενισχύουν τους εργαζόμενους αυτούς με επιπλέον προσόντα, επενδύοντας στην άτυπη εκπαίδευση, αλλά και στη πιστοποίηση αυτών των προσόντων με σεμινάρια, φοίτηση σε ινστιτούτα, κέντρα επαγγελματικής κατάρτισης και πληθώρα άλλων φορέων που συμβάλλουν στη συνεχόμενη συσσώρευση γνώσεων από το σχολείο μέχρι την τρίτη ηλικία.

Αυτήν ακριβώς την ευρωπαϊκή εμπειρία εισάγει στη χώρα μας το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα, τακτοποιώντας ένα θεσμικό πλαίσιο αρκετά περιορισμένο έως τώρα, επικαιροποιώντας και συμπληρώνοντας αυτό το πλαίσιο.

Στόχος μας είναι να βοηθήσουμε τόσο τους χωρίς τυπικά προσόντα εργαζόμενους να γίνουν πιο ανταγωνιστικοί στην αγορά όσο και εκείνους που έχουν μεν τα πτυχία, δεν καταφέρνουν όμως να τα αξιοποιήσουν επαγγελματικά, να βοηθήσουμε τόσο τους νέους που κάνουν τα πρώτα τους βήματα στο χώρο εργασίας και χρειάζονται κατάρτιση και εξάσκηση όσο και τους μεγαλύτερους σε ηλικία που έχουν ανάγκη επικαιροποίησης των γνώσεων και δεξιοτήτων τους.

Για το λόγο αυτό είναι εξαιρετικά σημαντική η σύσταση του Εθνικού Οργανισμού Πιστοποίησης Προσόντων. Όλα αυτά τα χρόνια αντιμετωπίζουμε μια απογοητευτική κατάσταση, όπου τα παιδιά που δεν πετυχαίνουν στις πανελλήνιες εγγράφονται σε κάθε λογής ΙΕΚ, ΚΕΚ ή άλλα εκπαιδευτήρια ξοδεύοντας χρόνο και χρήματα, για να αποκτήσουν ένα χαρτί που δεν βρίσκει αντίκρισμα στην αγορά εργασίας.

Με το Εθνικό Πλαίσιο Προσόντων βάζουμε μια τάξη σε αυτήν τη χαώδη κατάσταση, έτσι ώστε τόσο η μη τυπική εκπαίδευση όσο και η εργασιακή εμπειρία να πιστοποιούνται. Αυτό είναι ιδιαίτερα σημαντικό, κυρίως στην παρούσα συγκυρία, που πολλές χώρες τόσο στην Ευρωπαϊκή Ένωση όσο και παγκοσμίως κατευθύνονται στη συγκρότηση ανάλογων οργανισμών εν όψει της λειτουργίας του Ευρωπαϊκού Πλαισίου Προσόντων.

Βασικό σημείο του νομοσχεδίου είναι το γεγονός ότι ουσιαστικά εισάγουμε ένα νέο τρόπο θεώρησης της εκπαίδευσης που αντιμετωπίζει τη μάθηση με τρόπο καθολικό, δηλαδή όλες τις βαθμίδες, όλες τις μορφές μάθησης, για όλους τους πολίτες καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής τους.

Τόσο οι βραχυπρόθεσμοι και μακροπρόθεσμοι στόχοι του προγράμματος, δηλαδή η εκπαίδευση και κατάρτιση του εργατικού δυναμικού, όσο και τα μακροπρόθεσμα αποτελέσματα, όπως η εδραίωση μιας κουλτούρας μάθησης με κοινωνικά και οικονομικά οφέλη συντελούν στην αναβάθμιση του επιπέδου μόρφωσης του πολίτη, αλλά και στη δημιουργία βελτιωμένων συνθηκών για ανεύρεση απασχόλησης ή ανέλιξη στην εργασία.

Γι' αυτό, λοιπόν, ο κεντρικός άξονας στο Εθνικό Δίκτυο Διά Βίου Μάθησης θα πρέπει να είναι η ανθρωποκεντρική προσέγγιση όλων των επιπέδων διά βίου μάθησης.

Στόχο θα πρέπει να αποτελεί η εξασφάλιση της πρόσβασης στη μάθηση όλων των πολιτών και ιδιαίτερα των ευπαθών κοινωνικών ομάδων που τώρα έχουν περισσότερες ευκαιρίες στον τομέα της εκπαίδευσης και βέβαια βασικό σημείο να είναι η δια-

σύνδεση της διά βίου μάθησης με την αγορά εργασίας, ειδικά σε αυτήν την τόσο δύσκολη οικονομική συγκυρία, όπου ο αριθμός των ανέργων στη χώρα μας υπολογίστηκε πρόσφατα ότι αγίζει περίπου το ένα εκατομμύριο, με εξειδίκευση τα προγράμματα κατάρτισης και προσαρμογής στην εμπειρία και στις δεξιότητες των ενδιαφερομένων.

Το μοντέλο οργάνωσης που καθιερώνεται με το νομοσχέδιο είναι αποκεντρωμένο, με τη συμμετοχή όλων των φορέων που συμβάλλουν στη διά βίου μάθηση στη χώρα μας, με απώτερο στόχο τη δημιουργία ενός ισχυρού δικτύου που θα συντονίζεται από τη Γενική Γραμματεία Διά Βίου Μάθησης και θα περιλαμβάνει πληθώρα οργανισμών, όπως μουσεία, βιβλιοθήκες, σχολεία, πανεπιστήμια, κέντρα εκπαίδευσης ενηλίκων, κέντρα και ινστιτούτα επαγγελματικής κατάρτισης, συμβουλευτικές υπηρεσίες, κέντρα προώθησης απασχόλησης, κέντρα περιβαλλοντικής εκπαίδευσης.

Η αποτελεσματική συγκρότηση του συστήματος αξιολόγησης του Εθνικού Δικτύου Διά Βίου Μάθησης θα αποτελέσει κεντρικό παράγοντα, προκειμένου να εξαλειφθεί η γραφειοκρατία και να εξασφαλιστεί η άρτια λειτουργία του δικτύου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το νομοσχέδιο αυτό στόχος μας είναι η δημιουργία πολιτών με γνώσεις και προσόντα, μέσω ενός ανοιχτού δημοκρατικού και αξιοκρατικού δικτύου χωρίς διακρίσεις, επενδύοντας στο μέλλον του τόπου.

Η γνώση, οι ικανότητες, η διαρκής επιμόρφωση αποτελούν το κύριο ανταγωνιστικό πλεονέκτημα για κάθε εργαζόμενο και είναι χρέος μας, ειδικά στη σημερινή διεθνοποιημένη κοινωνία, να οπλιζόμαστε τους συμπολίτες μας με όσο το δυνατόν περισσότερα εφόδια.

Αυτό ακριβώς πετυχαίνουμε μ' αυτό το νομοσχέδιο. Γι' αυτό και είναι καθήκον όλων μας να το υπερψηφίσουμε.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας στο Νομό Κορινθίας κ. Κωνσταντίνος Κόλλιας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΛΛΙΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να ξεκινήσω με δυο γενικές παρατηρήσεις που αφορούν μια κυβερνητική πρακτική, η οποία αρχίζει να παγιώνεται στη νομοθετική διαδικασία.

Κατά πρώτον, διαπιστώνω μία εμμονή στην αναδιτύπωση νόμων και θεσμών που ήδη υπάρχουν. Το είδαμε στο Μητρώο Αγροτών, το είδαμε στο Μητρώο Εμπόρων, το είδαμε στο νομοσχέδιο για τον ΕΛΓΑ, το βλέπουμε και στο νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα.

Θα μπορούσατε, κυρία Υπουργέ, με μερικές διοικητικές πράξεις, υπουργικές αποφάσεις, να θεραπεύσετε τις δυσλειτουργίες ή τα προβλήματα που προέκυψαν στο στάδιο της εφαρμογής του νόμου. Γιατί ο ν.3369/2005 που ψήφισε η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας συστηματοποίησε τη διά βίου εκπαίδευση με τρόπο που δοκιμάστηκε στη πράξη.

Για πρώτη φορά ενισχύθηκαν οι υποδομές. Στελεχώθηκαν και λειτουργήσαν εκατοντάδες σχολεία, κέντρα και εργαστήρια εκπαίδευσης και κατάρτισης σε όλη την Ελλάδα.

Στην Κόρινθο είχαμε μια άκρως επιτυχημένη εμπειρία, καθώς μέσα στα πρώτα τέσσερα χρόνια με την υλοποίηση προγραμμάτων διά βίου εκπαίδευσης είχαμε χίλιους διακόσιους αποφοίτους. Χίλιους διακόσιους αποφοίτους, που αυτά τα προγράμματα τους προσέφεραν πολύτιμες δεξιότητες και γνώσεις.

Θα μας πει η κυρία Υπουργός ότι χρειαζόταν συμπληρωματικά μέτρα και θα συμφωνούσαμε. Αυτά, όμως, τα συμπληρωματικά μέτρα δεν τα βλέπουμε στο νομοσχέδιο, παρά μόνο να σκιαγραφούνται.

Το περιεχόμενο τους παραπέμπεται –και εδώ περνάω στη δεύτερη παρατήρηση– για μια ακόμη φορά σε κοινές υπουργικές αποφάσεις. Επιτέλους, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κυρία Υπουργέ, θα πρέπει να σταματήσει αυτή η διαδικασία. Αυτή η απαράδεκτη πρακτική να έρχονται σε αυτήν την Αίθουσα Υπουργοί και να ζητούν λευκές επιταγές, να ζητούν λευκές κόλλες και επιπλέον να ζητούν να συμπληρώνουν την εξουσιοδότηση κατά όπως αυτοί θέλουν.

Αυτό, κυρία Υπουργέ, υποβαθμίζει, προσβάλλει την κοινοβουλευτική διαδικασία. Και βεβαίως, πιστοποιεί για κάθε τέτοια νομοθετική πρωτοβουλία, προχειρότητα, ανευθυνότητα, έλλειψη προγράμματος, έλλειψη συγκεκριμένου στόχου.

Μέτρηση πάνω από εξήντα υπουργικές αποφάσεις. Οι εξηγήσεις, που δώσατε, δεν μας έπεισαν καθόλου. Δεν μπορείτε να μας πείσετε, κυρία Υπουργέ, ότι δεν θα μπορούσατε μέσα σε αυτό το νομοσχέδιο να προσδιορίσετε με σαφήνεια τους όρους και τις προϋποθέσεις, για την χορήγηση, για παράδειγμα αδειών ίδρυσης και λειτουργίας των φορέων μη τυπικής εκπαίδευσης. Όλο το άρθρο 4, που αποτελεί τον πυρήνα του νομοσχεδίου, παραπέμπεται σε υπουργικές αποφάσεις.

Το έχουμε επισημάνει σε αυτήν εδώ την Αίθουσα ότι τουλάχιστον επί της αρχής η Νέα Δημοκρατία δεν μπορεί να ψηφίζει νομοσχέδια που ο πυρήνας τους, που το βασικό τους αντικείμενο παραπέμπεται σε υπουργικές αποφάσεις, ιδιαίτερα αποφάσεις, οι οποίες επηρεάζουν και τη δαπάνη που προκαλείται σε κάθε περίπτωση.

Θα ήθελα να ρωτήσω, κυρία Υπουργέ, ποιο είναι το νόημα με το ένα χέρι να καταργείτε δημόσιους οργανισμούς όπως είναι ο ΟΕΕΚ και με το άλλο να δημιουργείτε νέους; Ποιο είναι το δημοσιονομικό όφελος; Ποια δαπάνη θα δημιουργηθεί από τις αποζημιώσεις όσων συμμετέχουν σε διάφορες επιτροπές; Σε αυτές τις επιτροπές όπου τρέχουν πολυθεσίτες με παχυλούς μισθούς;

Οι δήμευ, βεβαίως, στους οποίους αναθέτουμε μεγάλο κομμάτι του έργου, με ποιο τρόπο θα ανταποκριθούν; Από τη μια μεριά τους επιφορτίζετε με επιπρόσθετο κόστος, όπως για τα προγράμματα διά βίου εκπαίδευσης, από την άλλη, όμως, περικόπτετε το 35% από τους κεντρικούς αυτοτελείς πόρους, μειώνετε κατά 15% την ΣΑΤΑ, τους κόβετε σημαντικά ποσά από το «ΘΗ-ΣΕΑΣ».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κανείς δεν μπορεί να διαφωνήσει ότι η διά βίου εκπαίδευση είναι ένα πολύτιμο εργαλείο τόσο για την ατομική πρόοδο όσο και για την εθνική ανάπτυξη. Ζούμε σε ένα ανταγωνιστικό, παγκοσμιοποιημένο περιβάλλον που αλλάζει ταχύτητα και επηρεάζει κάθε πτυχή της ζωής μας.

Αν θέλουμε να ανταποκριθούμε στις σύγχρονες προκλήσεις και να εξασφαλίσουμε δουλειά και κοινωνική ένταξη για κάθε πολίτη, χρειάζεται να επενδύσουμε στην παιδεία. Χρειάζεται να διασφαλίσουμε τη διαρκή συμμετοχή στην κοινωνία της γνώσης για όλους, για κάθε ηλικία, για κάθε κοινωνική ομάδα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο παραλογισμός είναι να γράφουμε ωραίες εκθέσεις ιδεών, αλλά να τις εγκαταλείπουμε στην πράξη. Το προεκλογικό 5% για την παιδεία, κυρία Υπουργέ, δεν υλοποιήθηκε ποτέ.

Την ίδια στιγμή που συζητούμε αυτό το νομοσχέδιο λείπουν είκοσι χιλιάδες εκπαιδευτικοί στη βασική εκπαίδευση. Το Υπουργείο συζητά ως λύση τη σύμπτυξη των τάξεων και τη μετάταξη καθηγητών από τη δευτεροβάθμια στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση.

Ξεχνάτε, βεβαίως, ότι θα έχουμε και αύξηση των μαθητών, αφού πλέον πολλοί γονείς της μεσαίας οικονομικής στάθμης δεν μπορούν να ανταποκριθούν στα έξοδα και να στείλουν τα παιδιά τους, όπως τα έστελναν, σε ιδιωτικό σχολείο. Βεβαίως, αυτά τα παιδιά θα πάνε στη δημόσια εκπαίδευση.

Βεβαίως όλα αυτά, κυρία Υπουργέ, εσάς δεν σας απασχολούν, γιατί φαίνεται ότι το λύσατε το θέμα. Καταφέρατε το ακατόρθωτο, να εισάγονται μαθητές στην τριτοβάθμια εκπαίδευση με βαθμό πρόσβασης μηδέν. Κυρία Υπουργέ, λυπάμαι που θα σας το τονίσω, αλλά αυτό αποτελεί ντροπή για το εκπαιδευτικό μας σύστημα.

Την ίδια στιγμή που κουβεντιάζουμε για αμέτρητους φορείς, επιτροπές, ΚΥΑ και προεδρικά διατάγματα, οι εκπαιδευτικοί που υπηρετούν στη διά βίου μάθηση, παραμένουν απλήρωτοι κοντά ένα χρόνο. Την ίδια στιγμή που ασχολούμαστε με την επαγγελματική εκπαίδευση και την κατάρτιση, η ανεργία καλπάζει.

Θέλω να μας απαντήσουν οι εκπρόσωποι της Κυβέρνησης: “Σε ποιες δουλειές θα στείλετε τους νέους μας όταν η Κυβέρνηση σας θα έχει πετύχει το στόχο του 20% στην ανεργία”; Πώς θα επιλέξουν σε ποιο τομέα θα καταρτιστούν; Πού θα εξειδικευτούν; Ποια δεξιότητα θα καλλιεργήσουν, όταν δεν θα υπάρχει ούτε

ένας βιώσιμος κλάδος στην οικονομία, όταν τα κοινωνικά προβλήματα θα τους καθηλώσουν;

Ακόμα περιμένουμε τις αναπτυξιακές πρωτοβουλίες. Ακόμα περιμένουμε τις επενδύσεις στην επιχειρηματικότητα. Ακόμα περιμένουμε τον αναπτυξιακό νόμο στην καινοτομία. Ακόμα περιμένουμε το Πρόγραμμα «ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΠΑΛΤΑΤΖΗΣ». Ακόμα περιμένουμε τη στήριξη των νέων αγροτών.

Παιδιά με οράματα, με όρεξη που ήθελαν να μείνουν, να δημιουργήσουν και να στηρίξουν την περιφέρεια, που αποτελεί τον πυρήνα του αγροτικού τομέα, παραμένουν σήμερα απλήρωτοι. Ακόμα και για το επίδομα της πρώτης εγκατάστασης, που το κόψατε στο μισό, δεν έχετε πληρώσει ούτε 1 ευρώ.

Αν δεν δώσετε κατεύθυνση, κυρία Υπουργέ, στην κοινωνική και την οικονομική σας πολιτική, δεν μπορείτε να δώσετε κατεύθυνση ούτε στους νέους ούτε στους πολίτες.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει η Βουλευτής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Ουρανία Παπανδρέου-Παπαδάκη.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ-ΠΑΠΑΔΑΚΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σπουδαιότητα του νομοσχεδίου που έρχεται σήμερα για συζήτηση στο Β' Θερινό Τμήμα της Βουλής με πρωτοβουλία του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων –γιατί εμείς το Υπουργείο αυτό έτσι το ξέρουμε– είναι αναμφισβήτητη πολύ μεγάλη, αρκεί βέβαια να δοθούν οι απαραίτητες εγγυήσεις, αλλά κυρίως να πειστούμε για τον τρόπο και τα οικονομικά κριτήρια με τα οποία ένα τέτοιο εγχείρημα θα εφαρμοστεί ουσιαστικά στην πράξη και κατά επέκταση θα αποδώσει καρπούς και θα βοηθήσει, θα αναβαθμίσει ουσιαστικά την ελληνική κοινωνία.

Κυρία Υπουργέ, βγάλατε τον όρο «Εθνικής» χωρίς ουσιαστικά να ρωτήσετε κανέναν. Χαίρομαι, βέβαια, που τον επαναφέρετε τώρα με τη μορφή του Εθνικού Δικτύου Διά Βίου Μάθησης κ.λπ. Χαίρομαι ιδιαίτερα, γιατί δεν προσχωρήσατε στη «Δραγώνιο» θεωρία –έφυγε η κ. Δραγώνα– ή στο «Δραγώνιο» δόγμα κατά το οποίο όποιος σέβεται τους θεσμούς της παιδείας, της θρησκείας και της οικογένειας είναι τουλάχιστον ένας ακραίος εθνικιστής. Αυτό πρόσβευε και έγραφε στα βιβλία της κ. Δραγώνα. Ευτυχώς που αυτά δεν περνούν στην ψυχή κανενός Έλληνα.

Κυρία Υπουργέ, σημειώνετε και το θεωρώ πάρα πολύ βασικό πως η διά βίου μάθηση θεμελιώνεται στην προσχολική αγωγή. Είναι απόλυτα εκπαιδευτικά και ιατρικά κατοχυρωμένο. Πείτε, όμως, ειλικρινά για ποια προσχολική αγωγή μιλάτε; Για τους ανύπαρκτους βρεφονηπιακούς σταθμούς; Για τα κλειστά νηπιαγωγεία; Για την έλλειψη παράλληλων τάξεων ή τάξεων υποστήριξης παιδιών, ιδιαίτερα παιδιών με κάποια μαθησιακά ή ειδικά προβλήματα; Και γιατί; Απλούστατα γιατί λείπουν τα κονδύλια.

Προκαλώ το συνάδελφό μου και εισηγητή του ΠΑΣΟΚ στο νομοσχέδιο να μιλήσουμε εδώ πέρα για το ποια είναι τα παράπονα τα οποία εμείς δεχόμαστε για την ειδική εκπαίδευση, για τα ειδικά προβλήματα και ποια απάντηση θα πρέπει να δώσω εγώ αύριο, που θα μου τηλεφωνήσει και θα με ρωτήσει η μητέρα αυτιστικών παιδιών ή με κάποιο άλλο μαθησιακό πρόβλημα με υψηλή λειτουργικότητα, όπως λέμε, κυρία Υπουργέ, για το πού θα το πάει το παιδί της; Σε ποιο σχολείο μπορεί να το πάει για να το εκπαιδεύσει;

Αυτή είναι η πραγματικότητα στο νομό μας, κύριε συνάδελφε. Πιθανώς, βέβαια, επειδή η Εύβοια γενικώς είναι ξεχασμένη –τη θυμάται μόνο ο Θεός– να είναι η εξαίρεση. Μακάρι να είμαστε η εξαίρεση και σε όλη την υπόλοιπη Ελλάδα τα πράγματα να είναι όπως πρέπει να είναι.

Λέμε, λοιπόν, ότι η διά βίου μάθηση θεμελιώνεται στην προσχολική αγωγή. Μας λείπει ουσιαστικά αυτό το βασικό λιθάρι στην εκπαίδευση, που είναι η προσχολική αγωγή.

Νομίζω ότι πρέπει να σταθούμε, κύριοι Υπουργοί, στην πραγματικότητα και στα καθημερινά προβλήματα που απασχολούν τον κάθε γονέα που θέλει αυτήν την στιγμή να πάει και να μορφώσει το παιδί του στο δημόσιο σχολείο. Διότι, δυστυχώς, για το ιδιωτικό δεν το συζητάμε πλέον, γιατί το βαλάντιο δεν το επιτρέπει.

Ας έρθουμε, όμως, τώρα και στο νομοσχέδιο.

Αλήθεια υπάρχει, αγαπητοί συνάδελφοι, κάποιος σε αυτήν την Αίθουσα που δεν θέλει ουσιαστικά τη διά βίου μάθηση για όλους, για όλο τον κόσμο, για τους νέους, τους ενήλικες και οπωσδήποτε, βέβαια, για ειδικές κατηγορίες ανθρώπων, όπως είναι τα άτομα με ειδικές ανάγκες. Δεν είναι ούτε νεοελληνική ούτε σοσιαλιστική ανακάλυψη. Το ξέρουμε, εξάλλου, από την εποχή του Σωκράτη το «γηράσκω αεί διδασκόμενος». Όμως, με ποιες προϋποθέσεις πρέπει να γίνεται αυτή η διά βίου μάθηση; Διότι είναι γνωστό πως όταν λέμε διά βίου μάθηση εννοούμε κάθε δραστηριότητα μάθησης και εκπαίδευσης στην οποία συμμετέχουν ενήλικες σε όλη τη διάρκεια της ζωής τους, με στόχο να βελτιώσουν τις γνώσεις τους, τις δεξιότητες τους, τις ικανότητές τους, τις επαγγελματικές τους προοπτικές, την προσωπική και κοινωνική τους εξέλιξη, αλλά και να έχουν μια δημιουργική αξιοποίηση στον ελεύθερο χρόνο τους.

Επιστημονικά υποστηρίζεται, αλλά υπάρχουν και εμπειρικές αναλύσεις που βεβαιώνουν ότι η διά βίου μάθηση έχει σημαντική οικονομική, κοινωνική, πολιτισμική και πολιτική αξία. Το έχει αναγνωρίσει, βεβαίως, η Ευρωπαϊκή Ένωση και ξέρουμε όλοι ότι το Μάρτιο του 2000 στη Λισαβόνα θεωρήθηκε ότι η γνώση πρέπει να είναι ανταγωνιστικότερη και δυναμικότερη ανά την υφήλιο, διότι έτσι θα μπορέσουμε να δημιουργήσουμε καλύτερες θέσεις εργασίας, με μεγαλύτερη κοινωνική συνοχή. Πάντοτε, βέβαια, στο επίκεντρο όλων αυτών είναι το ανθρώπινο κεφάλαιο, κάτι που θέλω να πιστεύω ότι ισχύει και στη χώρα μας.

Και τα δεχόμαστε όλα αυτά της Ευρωπαϊκής Ένωσης και είναι πάρα πολύ σωστά. Ερχόμεθα, όμως, να τα υλοποιήσουμε σήμερα στην χώρα μας, στην πολύπαθη Ελλάδα με τα δημοσιονομικά της προβλήματα και μιλάτε για συνολικές δαπάνες, κάτι κονδύλια, για παράδειγμα, 1,6 δισεκατομμυρίου ευρώ, τη στιγμή κατά την οποία δεν μπορείτε να πληρώσετε, δεν υπάρχει κονδύλιο να πληρωθεί ο δάσκαλος για την παράλληλη στήριξη και την παράλληλη τάξη παιδιών με ειδικά προβλήματα.

Πρέπει, επιτέλους, να μάθουμε σ' αυτήν τη χώρα τι γίνεται. Υπάρχουν χρήματα; Υπάρχουν ειδικά κονδύλια για ειδικές καταστάσεις; Δεν μπορεί κανείς να δεχθεί αυτήν την κατάσταση.

Και επειδή θέλατε, κυρία Υπουργέ, να αναφερθούμε σε συγκεκριμένες παραγράφους, η παράγραφος 5 μιλάει για ενδεχόμενες δαπάνες, η παράγραφος 2 για ενδεχόμενη δαπάνη για τα ΙΕΚ, η παράγραφος 4, επίσης, για ενδεχόμενη δαπάνη που θα εξαρτηθεί από κοινές υπουργικές αποφάσεις. Δηλαδή, για να το πω απλά, πουθενά δεν υπάρχει πράσινο φως ότι αυτό το νομοσχέδιο που μας φέρατε, που πραγματικά έχει τη ζωτική του σημασία, μπορεί στα απλούστερα πράγματα του να υλοποιηθεί.

Εμένα όλοι μου παραπονούνται ότι αυτός ο απλός θεσμός της οικογενειακής στήριξης δεν λειτουργεί, γιατί δεν υπάρχουν κονδύλια και δεν υποστηρίζεται.

Βλέπετε, λοιπόν, ότι, όπως αναφέρθηκε και ο εισηγητής του κόμματός μας, είχαμε όλοι και έχουμε όλοι την καλή διάθεση να στηρίξουμε αυτή την νομοθετική προσπάθεια γιατί βασικά όλοι πιστεύουμε στην αναγκαιότητά της και αν θέλετε και προσωπικά, γιατί σε όλη την ακαδημαϊκή μου καριέρα υπήρξα ο άνθρωπος της γνώσης, της μόρφωσης, της έρευνας, της προσπάθειας.

Όμως, εδώ τι να υποστηρίξουμε, κυρία Υπουργέ; Ένα γράμμα κενό; Δεν υπάρχει τίποτα που να μας διασφαλίζει ότι σε αυτά τα πολύ ωραία, τα πολύ πολύπλοκα –εάν για σας είναι απλά, μακάρι να είναι, για να μπορέσετε να τα υλοποιήσετε– υπάρχει ελάχιστο φως εις το τούνελ.

Θα αναφερθούμε αύριο στο άρθρο 25, αλλά θα σας παρακαλούσα, επειδή την τελευταία στιγμή μου ήρθε μια παράκληση από τη συνομοσπονδία πολυτέκνων. Πιθανώς να έχει έρθει και σε εσάς. Νομίζω ότι στους πολύτεκνους πρέπει να στεκόμαστε δίπλα. Την καταθέτω και θα ήθελα να έχετε μια θετική τοποθέτηση όσον αφορά τις μετεγγραφές, κυρίως, των πολυτέκνων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Θα ήθελα να ολοκληρώσετε, παρακαλώ.

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Αφού...

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ-ΠΑΠΑΔΑΚΗ: Δεν νομίζω ότι τους έχετε λύσει το θέμα, κυρία Υπουργέ.

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Τι άλλο χρειάζεται;

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ-ΠΑΠΑΔΑΚΗ: Και θα αναφερθώ στο συγκεκριμένο που είπαν.

Τη Χαλκίδα, κυρία Υπουργέ, την έχετε στην Αττική. Είναι τόσο εύκολο νομίζετε μια πολύτεκνη οικογένεια να νοικιάσει σπίτι στην Αθήνα; Σας το λέω εγώ. Έχω συγκεκριμένη πολύτεκνη οικογένεια της Χαλκίδας, γι' αυτό με βλέπετε και επιμένω και παρεμβαίνω σε ένα θέμα που, λόγω της εντοπιότητάς μου, ξέρω καλύτερα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Παρακαλώ, κυρία Παπανδρέου, ολοκληρώστε.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ-ΠΑΠΑΔΑΚΗ: Δεν μπορούν τα παιδιά να πηγαίνουν από τη Χαλκίδα στην Αθήνα, κυρία Υπουργέ.

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Σε καμμία περίπτωση...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Παρακαλώ, κυρία Παπανδρέου.

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Θα περάσει στη Χαλκίδα και θα θέλει να μετεγγραφεί στην Αθήνα;

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ-ΠΑΠΑΔΑΚΗ: Όχι. Σας είπα ότι οι γονείς...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κυρία Παπανδρέου, σας παρακαλώ.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ-ΠΑΠΑΔΑΚΗ: Βεβαίως. Θα σας φέρω, αν θέλετε, τη συγκεκριμένη περίπτωση πολυτέκνου για να τη δείτε. Οι άνθρωποι έχουν προβλήματα και νομίζω ότι πρέπει να τους τα λύσετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κυρία συνάδελφε, παρακαλώ.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ-ΠΑΠΑΔΑΚΗ: Εγώ θα καταθέσω αυτό στα Πρακτικά και εξυπακούεται, βέβαια -το είπε και ο εισηγητής μας- ότι εμείς για όλα αυτά δεν μπορούμε να είμαστε θετικοί.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Ουρανία Παπανδρέου-Παπαδάκη καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Ανεξάρτητος Βουλευτής κ. Αθανάσιος Λεβέντης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς, στην τριάδα των τριών Υπουργών Παιδείας, των κυριών Υπουργών Παιδείας, θερμά συγχαρητήρια και να ευχηθούμε ευόδωση των προσπαθειών τους στο δύσκολο έργο της παιδείας.

«Παιδεία και κόπου πολλού και χρόνου μακρού και δαπάνης ου μικράς και τύχης δει χρήσθαι λαμπράς», θα έλεγαν οι αρχαίοι πρόγονοι, όπως ο κ. Γεωργιάδης ξέρει πολύ καλά.

Η διά βίου μάθηση είναι απαραίτητη για όλους μας, για όλους τους πολίτες, για όλους τους ανθρώπους, πολύ περισσότερο για τις εξειδικευμένες επιστήμες. Ως γιατρός, ξέρω πόσο γρήγορα εξελίσσονται τα πράγματα και πόσες χιλιάδες άρθρα δε, δημοσιεύονται κάθε μέρα στον παγκόσμιο τύπο, όπου είναι αδύνατον να τα παρακολουθεί κανένας όλα ή έστω και ένα μικρό τους μέρος.

Χρειάζεται και η αυτομόρφωση, αλλά χρειάζεται και η προσπάθεια από την πολιτεία. Πρέπει να δοθεί η δυνατότητα σε όλους να σπουδάζουν. Ξέρουμε τα προβλήματα της παιδείας που υπάρχουν και δεν θέλουμε εδώ να τα αναπτύξουμε τώρα. Όμως, επίσης, θα πρέπει όχι μόνο να σπουδάζουν στα σχολεία από την κατώτερη μέχρι την ανώτατη παιδεία, αλλά και από εκεί και πέρα, να συνεχίζουν αυτήν την προσπάθεια.

Βέβαια, η διά βίου μάθηση δεν επιλύει όλα τα μακροχρόνια προβλήματα που εντείνονται σήμερα, όπως είναι το πρόβλημα της ανεργίας ή της βελτίωσης της τυπικής εκπαίδευσης. Και θα

ήταν λάθος να εκμεταλλευθεί κανείς την αγωνία των ανέργων ή να λειτουργήσει αυτό ως υποκατάστατο της κανονικής παιδείας. Σε κάτι τέτοιο εμείς είμαστε κατηγορηματικά αντίθετοι, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι υποβαθμίζουμε τη σημασία της διαρκούς επιμόρφωσης, ιδίως σε κρίσιμους τομείς, όπως η Δημόσια Διοίκηση και η αυτοδιοίκηση.

Η επιμόρφωση και η κατάρτιση των εργαζομένων αποτελεί κλειδί για μακροχρόνια προβλήματα, όπως η ένταξη υπαλλήλων στην εργασία με अपαρχαιωμένες -πολλές φορές- γνώσεις, απόκτηση σύγχρονων δεξιοτήτων για την εξυπηρέτηση των πολιτών, αλλαγή στάσεων και συμπεριφορών -αν θέλετε- σε σχέση με τα μεγάλα κοινωνικά προβλήματα του τόπου και κυρίως, απόκτηση των απαραίτητων προσόντων για να ανταποκριθούν στις σύγχρονες ανάγκες και τις σύγχρονες μεταρρυθμίσεις.

Η πολιτική «διά βίου μάθηση» δεν μπορεί παρά να περιλαμβάνει τη διάγνωση των πραγματικών αναγκών, την πιστοποίηση των προγραμμάτων για την εξασφάλιση της ποιότητας και την πιστοποίηση των προσόντων, την αξιολόγηση, την αποτελεσματική διάθεση των πόρων, την πρόσβαση όλων σ' αυτήν.

Οι αρχές, οι στόχοι και η λειτουργία των φορέων και οργάνων, καθώς και τα εργαλεία για την εφαρμογή της πολιτικής, σε γενικές γραμμές αποτυπώνονται στο παρόν σχέδιο νόμου.

Όμως, κυρία Υπουργέ, κυρίες Υφυπουργοί, το Εθνικό Πρόγραμμα Διά Βίου Μάθησης 2010-2013, το οποίο θα μας έδειχνε τον τρόπο που αποτυπώνεται η πολιτική και οι διαδικασίες που περιγράφονται, δεν είναι ακόμη έτοιμο. Έτσι, δεν μπορούμε να άρουμε τις επιφυλάξεις μας και να ψηφίσουμε θετικά. Θα περιμέναμε σ' αυτό το νομοσχέδιο να συζητούμε ακριβώς γι' αυτό το πρόγραμμα.

Το Εθνικό Πρόγραμμα Διά Βίου Μάθησης θα παρουσιαστεί αρχές Οκτωβρίου στη Σύνοδο Διά Βίου Μάθησης, σύμφωνα με δελτίο Τύπου του Υπουργείου. Άλλο το επιχειρησιακό πρόγραμμα που δίνει τις γενικές αρχές και άλλο το εθνικό πρόγραμμα που καταγράφει τους στόχους και τις δράσεις. Το σχέδιο νόμου είναι στην ουσία ένα πλαίσιο, αλλά το σημαντικό είναι το σχέδιο δράσης του προγράμματος που απεικονίζει ακριβώς αυτήν την πολιτική, δηλαδή τι χρήματα θα διατεθούν -και ξέρουμε πόσα λίγα διατίθενται για την παιδεία- πώς θα κατανεμηθούν, σε ποιους δικαιούχους, σε ποιες περιοχές κ.λπ.

Θέλουμε να ξέρουμε τι πρόκειται να γίνει, να έχουμε χειροπιαστά πράγματα και κυρίως, να ξέρουμε τι θα γίνει μετά το 2013 που θα μειωθεί ή θα πάψει η χρηματοδότηση. Όλη αυτή η ιστορία για τη διά βίου μάθηση είναι μόνο για να εισπράξουμε τα χρήματα ή είναι μία γενικότερη αντίληψη που θα χρηματοδοτείται από τον κρατικό προϋπολογισμό; Γιατί είδαμε στο παρελθόν να παρακολουθούν προγράμματα επιμόρφωσης πολίτες ανεξαρτήτως ειδικότητας, χωρίς καμμία στόχευση, μόνο και μόνο για να προσθέσουν ένα εισόδημα.

Ενώ σε επίπεδο διακηρύξεων και αρχών, θεωρούμε ότι το νομοσχέδιο κάνει ένα θετικό βήμα, δεν μπορούμε να μην εκφράσουμε τις επιφυλάξεις μας όταν αναλογιζόμαστε την άσκοπη και αναποτελεσματική, κατασπατάληση των πόρων που έγινε στο παρελθόν με προγράμματα άχρηστα, μη συνδεδεμένα με την αγορά εργασίας και με αμφιβόλου ποιότητας περιεχόμενο και εκπαιδευτές.

Ευελπιστούμε πως οι προϋποθέσεις που θέτει το νομοσχέδιο για τη χρηματοδότηση θα εφαρμοστούν και θα ελέγχονται. Δεν μπορούμε, όμως, να δώσουμε «λευκή» επιταγή.

Ξέρω ότι στο παρελθόν τουλάχιστον έγινε μία προσπάθεια στα νοσοκομεία για την ηλεκτρονική διακβέρνηση, να μπου ηλεκτρονικοί υπολογιστές και όμως, αυτό έμεινε στη μέση. Ξοδεύτηκαν πολλές εκατοντάδες εκατομμύρια και όμως, τα αποτελέσματα ήταν μηδαμικά.

Η έλλειψη προδιαγραφών, σχεδιασμού προγραμμάτων και ουσιαστικής πιστοποίησης αυτών μέσω των σχετικών οργάνων μπορεί να οδηγήσει την αυτοδιοίκηση, παραδείγματος χάριν, ακόμη μια φορά σε αναποτελεσματικά προγράμματα στην καλύτερη περίπτωση, εμποδίζοντας την ουσιαστική αποκέντρωση.

Το 2013, ως έναρξη των δεσμεύσεων για τη χρηματοδότηση των προγραμμάτων, είναι αρκετά μακριά. Σημαντικός παράγοντας αποτελεσματικότητας πρέπει να είναι η σύναψη συγκεκρι-

μένων προγραμματικών συμβάσεων.

Η συμμετοχή ενός φορέα, όπως το Εθνικό Κέντρο Δημόσιας Διοίκησης, με πλούσια και μακροχρόνια εμπειρία στο αντικείμενο της επιμόρφωσης-κατάρτισης στο δημόσιο τομέα και την αυτοδιοίκηση θα έπρεπε να είναι ιδιαίτερα αναβαθμισμένη. Η συμμετοχή του φορέα σε όλα τα όργανα για τη συνδιαμόρφωση της δημόσιας πολιτικής διά βίου μάθησης και την εφαρμογή της, καθώς και για τη διαμόρφωση του Εθνικού Προγράμματος Διά Βίου Μάθησης είναι απαραίτητη και η απουσία του φορέα σε ορισμένα από τα προαναφερόμενα δεν μας βρίσκει σύμφωνους.

Ένα από τα βασικά ζητήματα που προκύπτουν είναι η αντιμετώπιση του ως νομοσχεδίου στον οποίο βαρύνονται λόγο έχουν οι ΔΟΕ, η ΟΛΜΕ και η ΠΟΣΔΕΠ, χωρίς όμως να περιλαμβάνονται και οι επαγγελματικοί φορείς. Ως Δημοκρατική Αριστερά, στηρίζουμε την άποψη ότι για την υλοποίηση αυτών των προγραμμάτων θα πρέπει να υπάρχει ένα κεντρικό όργανο, στο οποίο να συμμετέχουν κι εκπρόσωποι από ΓΣΕΕ, ΕΒΕΑ, ΣΕΒ, ΔΟΕ, ΟΛΜΕ, ΠΟΣΔΕΠ, όπως και οι εκπρόσωποι της Εθνικής Ομοσπονδίας Ατόμων Με Αναπηρία.

Σύμφωνα με την κυρία Υπουργό, η υλοποίηση του προγράμματος θα γίνει μέσω δεκατριών περιφερειακών προγραμμάτων - προφανώς, ένα για κάθε μια από τις δεκατρείς περιφέρειες αυτοδιοίκησης- τα οποία θα εξειδικεύουν προγράμματα και δαπάνες σε επίπεδο δήμου. Αυτό μάλλον είναι δύσκολο να πραγματοποιηθεί, χωρίς την άμεση εποπτεία και βοήθεια της ΚΕΔΚΕ προς τους δήμους. Οι αρμοδιότητες θα πρέπει να μεταφερθούν μόνο σε επίπεδο περιφέρειας και η κατάρτιση και η υλοποίηση προγραμμάτων διά βίου μάθησης να εγκρίνεται σε επίπεδο φυσικού και οικονομικού αντικείμενου από το ΥΠΕΔ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Λίγο και για μένα την υπομονή σας, κύριε Πρόεδρε.

Όσον αφορά τον Οργανισμό Πιστοποίησης Προσόντων, πρέπει να εξασφαλίσουμε την αρτιότητα του οργανισμού. Δύο πράγματα πρέπει να αναγνωρίσουμε: πρώτον, ότι η ύπαρξή του έρχεται να αντικαταστήσει όλα εκείνα τα χαρτιά που διακινούνται με τη μορφή βεβαιώσεων και υπογράφονται από κάποιον και δεύτερον, ότι η λογική ύπαρξής του στοχεύει στην κατοχύρωση δεξιοτήτων που αποκτήθηκαν μέσω άτυπης εκπαίδευσης.

Δεν υπάρχει, τέλος, σαφής εικόνα των δαπανών που θα βαρύνουν τον προϋπολογισμό, αφού οι αμοιβές των διοικητικών συμβουλίων και των διαφόρων νέων φορέων που δημιουργούνται από το παρόν νομοσχέδιο θα καθορίζονται πλέον κι αυτές με κοινές υπουργικές αποφάσεις για μια σειρά ζητήματα που χαρακτηρίζουν γενικότερα όλο το σχεδιασμό του νομοσχεδίου, όπως κι όλα τα άλλα νομοσχέδια που έρχονται εδώ όλο αυτόν τον καιρό.

Πολλές αρμοδιότητες υποστηρικτικής εκπαίδευσης, όπως είναι τα κέντρα περιβαλλοντικής εκπαίδευσης -έχουμε καταθέσει και σχετικές τροπολογίες- ή τα σχολεία δεύτερης ευκαιρίας ή αυτά για τα ΑΜΕΑ έχουν αφαιρεθεί στην τύχη τους. Δεν υπάρχει ούτε μία λέξη που να αφορά κοινωνικά ευάλωτες ομάδες. Η πρότασή μας είναι να μελετήσετε σοβαρά και να εντάξετε στο Πρόγραμμα της Διά Βίου Μάθησης νέους και γενικά πολίτες που επανεπιδείκνται κοινωνικά μετά από τη συμμετοχή τους σε προγράμματα απεξάρτησης από ουσίες, ψυχικά ασθενείς ενταγμένους σε προγράμματα ασυλοποίησης, αποφυλακισμένους ή και νέους τροφίμους φυλακών, μετανάστες, ακόμα και αν δεν διαθέτουν όλα τα τυπικά προσόντα κ.λπ..

Όσον αφορά τις μεταγραφές, θεωρώ ότι είναι από τα άρθρα του νομοσχεδίου που θα πρέπει να απαλειφθεί και να αποτελέσει αντικείμενο άλλου νόμου.

Από τα πιο βασικά στοιχεία, κυρία Υπουργέ, για να λειτουργήσει η διά βίου μάθηση είναι τα βιβλία και οι βιβλιοθήκες. Οι βιβλιοθήκες θα έπρεπε να είναι καλές και δανειστικές. Δυστυχώς, η χώρα μας υστερεί πάρα πολύ σε σχέση και σύγκριση με όλη την άλλη Ευρώπη.

Για όλους αυτούς τους λόγους, ενώ η πρωτοβουλία να υπάρξει νομικό πλαίσιο για τη διά βίου μάθηση δεν μπορεί παρά να θεωρείται θετική, ως Δημοκρατική Αριστερά θα εκφραστούμε αρνητικά επί της αρχής και θα παρακολουθούμε την εφαρμογή.

Αναμένουμε και το εθνικό πρόγραμμα που έχει ήδη καθυστερήσει. Στη συζήτηση επί των άρθρων θα τοποθετηθούμε σε πολλά από αυτά που τα θεωρούμε θετικά.

Βέβαια, ανέφερε ο κ. Κουράκης μία τροπολογία, κυρία Υπουργέ, που αφορά τις προσλήψεις διδακτικού προσωπικού στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα που κι εμάς μας βρίσκει κατηγορηματικά αντίθετους.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει η κ. Ελένη Τσιαούση, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ.

ΕΛΕΝΗ ΤΣΙΑΟΥΣΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες Υφυπουργοί, εύχομαι καλή δύναμη.

Αγαπητοί συνάδελφοι, το νομοσχέδιο για την ανάπτυξη της διά βίου μάθησης αποτελεί μία σημαντική μεταρρύθμιση στον τομέα της κοινωνίας της γνώσης και ιδιαίτερα της άτυπης εκπαίδευσης, μια δομική μεταρρύθμιση που στοχεύει να κάνει τη χώρα μας ανταγωνιστική στο πεδίο της εκπαίδευσης του ανθρώπινου δυναμικού της.

Όπως επισημαίνει ο καθηγητής κ. Μέργος, η γνώση είναι δύναμη, διασφαλίζει μία δυναμική οικονομία, ισχυρή και αποτελεσματική διοίκηση.

Οι συνθήκες της παγκοσμιοποίησης που επικρατούν στην οικονομία δίνουν προβάδισμα σε εκείνους που έχουν γνώση, γιατί η γνώση είναι που παράγει πλούτο, διασφαλίζει ισότητα και οδηγεί σε μια πιο δίκαιη κοινωνία. Το κράτος και οι χώρες που επενδύουν στη γνώση, στην ικανότητα των πολιτών τους, στη συνεχή εκπαίδευση και κατάρτιση, είναι οι χώρες που θα κερδίσουν το στοίχημα της ευημερίας. Η βελτίωση του εκπαιδευτικού συστήματος και του ανθρώπινου κεφαλαίου, η σημασία του στην οικονομική ανάπτυξη, την απασχόληση και την κοινωνική συνοχή είναι μεγάλη και συμβάλλει σημαντικά στον τεχνολογικό μετασχηματισμό της οικονομίας με την ενίσχυση της τεχνολογικής αλλαγής και της καινοτομίας, στη διεύρυνση της παραγωγικής βάσης μέσω της ενίσχυσης των επιχειρηματικών ευκαιριών και δυνατοτήτων.

Αγαπητοί συνάδελφοι, για να κατακτηθεί ο στόχος της δημιουργίας μίας οικονομίας της γνώσης, απαιτείται σήμερα περισσότερο από κάθε άλλη εποχή μία στρατηγική αλλαγών σ' ολόκληρο το σύστημα της εκπαίδευσης, τυπικής και άτυπης. Βασικός κορμός αυτής είναι η διά βίου μάθηση, η οποία αποτελεί βασικό πυλώνα διαρκούς στήριξης της μόρφωσης των πολιτών, ανεξαρτήτως ηλικιακής και κοινωνικής ομάδας.

Όπως τονίσατε και στο νομοσχέδιο, η κατάσταση στη διά βίου μάθηση στην Ελλάδα μόνο υπερήφανους δεν πρέπει να μας κάνει. Η χώρα μας βρίσκεται σε δεινή θέση αναφορικά με την πραγμάτωσή της. Το γεγονός πιστοποιούν οι εξαιρετικά χαμηλοί δείκτες επιδόσής μας στην εκπαίδευση ενηλίκων. Στην έκταση συμμετοχής ενηλίκων, η χώρα μας καταλαμβάνει την εικοστή έβδομη θέση από τις τριάντα τρεις χώρες που αξιολογήθηκαν.

Σε σχέση με τη συμμετοχή στην επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση, η χώρα μας βρίσκεται στην τέταρτη σειρά από το τέλος. Αναφορικά, μάλιστα, με το ποσοστό συμμετοχής των εργαζομένων σε σεμινάρια συνεχιζόμενης εκπαίδευσης, επαγγελματικής κατάρτισης, η Ελλάδα βρίσκεται στην τελευταία θέση. Σε σχέση δε και με τη συγκρότηση του Εθνικού Πλαισίου Προσόντων, με βάση το σχετικό ευρωπαϊκό πλαίσιο, η χώρα μας είναι επίσης στην τελευταία θέση.

Από το 2004 και μετά, καμμία πρόοδος δεν σημειώθηκε. Και επιπλέον, απουσιάζαμε συστηματικά από τις αντίστοιχες συναντήσεις των ευρωπαϊκών βοηθητικών οργάνων.

Αγαπητοί συνάδελφοι, οι ρυθμίσεις που εισάγει το νομοσχέδιο για την ανάπτυξη της διά βίου μάθησης περιέχουν τομές και δραστικές αλλαγές, οι οποίες θα διαμορφώσουν το υπάρχον δυσλειτουργικό, γραφειοκρατικό και αποσπασματικό θεσμικό πλαίσιο. Με την ψήφιση του νομοσχεδίου, συνδέεται η αρχική με τη συνεχιζόμενη εκπαίδευση και κατάρτιση και εξαιλείται ο κατακεραματισμός και η επικάλυψη αρμοδιοτήτων φορέων και οργανισμών. Αποκτάμε σαφές πλαίσιο όσον αφορά τα προσόντα και τα συναφή επαγγελματικά δικαιώματα εκπαιδευόμενων και εκπαιδευτών.

Διαμορφώνεται στρατηγική βάση στόχων. Δομείται ολοκληρωμένο σύστημα αξιολόγησης και συνδέονται μεταξύ τους Υπουργεία που ασκούν πολιτικές διά βίου μάθησης. Διαμορφώνεται ορατό και αποτελεσματικό σύστημα διαβούλευσης και συνεργασίας με κοινωνικούς εταίρους, αυτοδιοικητικούς φορείς και τους πολίτες.

Ένα σημείο που έχει ιδιαίτερη σημασία είναι το γεγονός ότι με το νομοσχέδιο προωθείται η περιφερειακή σύγκλιση με την τόνωση της οικονομικής ζωής στην περιφέρεια και την προσέλκυση επενδύσεων στις λιγότερο ανεπτυγμένες περιοχές, όπως είναι η Θράκη, αφού η έλλειψη εκπαιδευμένου ανθρώπινου δυναμικού στην περιφέρεια αποτελεί σημαντικό παράγοντα της μειωμένης επιχειρηματικότητας.

Όπως τονίζει η Ελληνική Ένωση Διαπιστωμένων Φορέων Επιθεώρησης και Πιστοποίησης, η ανάπτυξη του Εθνικού Συστήματος Διά Βίου Μάθησης θα βοηθήσει στην κάλυψη του χάσματος ανταγωνιστικότητας που χωρίζει τη χώρα μας από τους προηγμένους εταίρους μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, θα ενισχύσει τη διαφάνεια στα προσόντα, θα διευκολύνει την πρόσβαση και την πρόοδο σε διαδικασίες διά βίου μάθησης και θα υποστηρίξει πιο αποτελεσματικά τη σχέση εκπαίδευσης και κατάρτισης με την εργασία.

Η σύνδεση της διά βίου μάθησης με την αγορά εργασίας που επιβάλλει το νομοσχέδιο, αποτελεί καινοτομία σημαντικής αξίας για την περιφερειακή ανάπτυξη και συνοχή. Σε έρευνα που πραγματοποιήσε ο ΣΕΒ, τα στοιχεία της αποκαλύπτουν ότι κατά μεγάλη πλειοψηφία το εκπαιδευτικό σύστημα δεν εξοπλίζει επαρκώς τα νέα στελέχη με τις γνώσεις και τις ικανότητες που απαιτούνται.

Αυτό το φαινόμενο έχει ως συνέπεια τη μείωση της ανταγωνιστικότητας των ελληνικών επιχειρήσεων και παράλληλα οδηγεί σε δυσκαμψίες στη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, καθώς οι επιχειρήσεις αντιμετωπίζουν σημαντικές δυσκολίες στην ανεύρεση στελεχών επαρκώς καταρτισμένων σε σύγχρονες γνώσεις και ειδικότητες, όπως είναι η χρήση νέων τεχνολογιών.

Επιθυμώ να επισημάνω ιδιαίτερα επίσης τη συμβολή της διά βίου μάθησης στις ευπαθείς κοινωνικές ομάδες, όπως είναι οι μουσουλμάνοι της πατρίδας μου που βρίσκονται σε κοινωνικό αποκλεισμό. Μιλάμε για τη συμβολή μέσω της παροχής ικανοποιητικού επιπέδου επιδόσεων στις βασικές δεξιότητες και ένα επαρκές επίπεδο εξειδικευμένων επαγγελματικών γνώσεων και δεξιοτήτων, με στόχο τη διασφάλιση της κοινωνικής και επαγγελματικής τους ένταξης.

Όσοι ζούμε σε περιοχές όπως η Θράκη, όπου υπάρχουν μεγάλες πληθυσμιακές ομάδες μειονοτικού πληθυσμού και τελευταία μεταναστών, γνωρίζουμε ότι αυτές οι περιοχές με κατοίκους με χαμηλότερο επίπεδο εκπαίδευσης αναπτύσσονται με πιο αργούς ρυθμούς από περιοχές με κατοίκους με υψηλότερο επίπεδο. Η διά βίου μάθηση συνθλίβει αυτές τις στρεβλώσεις και δίνει διέξοδο στις δεξιότερες των ευάλωτων κοινωνικών ομάδων.

Επίσης, θα πρέπει να δώσουμε έμφαση και σε μερικές σημαντικές αλλαγές που επέρχονται με το παρόν νομοσχέδιο και χρήζουν ιδιαίτερης επισήμανσης. Στη δημιουργία των ζωνών εκπαιδευτικής προτεραιότητας που έρχονται να ενισχύσουν τα παιδιά από ειδικές ομάδες που φοιτούν στα σχολεία της χώρας μας. Στόχος τους είναι η μείωση των ανισοτήτων μεταξύ των παιδιών μας, των αυριανών συμπολιτών μας.

Θεωρώ ότι ο θεσμός αποτελεί πραγματική καινοτομία στο πλαίσιο του νέου σχολείου. Στα θετικά του νομοσχεδίου είναι και η επίλυση του θέματος μεταφοράς των μαθητών των ειδικών σχολείων, καθώς και η πρόβλεψη ύπαρξης του δεύτερου εκπαιδευτικού στην τάξη για τα παιδιά με μαθησιακές δυσκολίες.

Εξαιρετικά σημαντική είναι η ύπαρξη σχολικών μονάδων μέσα στις μονάδες απεξάρτησης και η βελτίωση του συστήματος πιστοποίησης της ελληνομάθειας, έτσι ώστε οι μετανάστες να μπορούν να πιστοποιήσουν τη γλωσσική τους επάρκεια χωρίς υποχρεωτική παρακολούθηση μαθημάτων.

Επιλύεται και το πρόβλημα καταβολής του επιδόματος της οικογένειας Ρομά για την ενίσχυση της φοίτησης των παιδιών με τρόπο που να λειτουργεί πραγματικά υπέρ της εκπαιδευτικής διαδικασίας και κατά μίας στείρας εισοδηματικής ενίσχυσης.

Τέλος, χαιρόμαι που μπαίνει μία τάξη στην εισαγωγή στα πανεπιστήμια και στα τεχνολογικά ιδρύματα από τα εσπερινά λύκεια, ώστε τα εργαζόμενα παιδιά να κερδίζουν από το θεσμό σαν πραγματικοί δικαιούχοι και όχι να υποσκελίζονται από μεταπήδηση στην τελευταία τάξη του λυκείου από μαθητές των γενικών λυκείων που βλέπουν το θεσμό ως παράθυρο για την αναξιοκρατία και αδιαφάνεια.

Για όλους τους παραπάνω λόγους στηρίζω το νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Χρήστος Σταϊκούρας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γνωστό τόσο από την επιστήμη, όσο και από την εφηρμοσμένη πολιτική, ότι η διά βίου μάθηση αποτελεί βασικό μηχανισμό παραγωγής, συσώρευσης και διάχυσης του ανθρώπινου, αλλά και του κοινωνικού κεφαλαίου. Επακόλουθο αυτού είναι ότι αποτελεί συντελεστή διαχρονικής προώθησης της αειφόρου ανάπτυξης, της απασχόλησης, της κοινωνικής συνοχής.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση, ως ιδιαίτερη οικονομική και πολιτική οντότητα, έχοντας ασπαστεί τα πορίσματα της επιστήμης, έδινε και δίνει έμφαση στη διά βίου μάθηση. Την τοποθετεί ψηλά στην κλίμακα των προτεραιοτήτων της, ενώ στο πεδίο της εφαρμοσμένης πολιτικής, τη χρηματοδοτούσε και τη χρηματοδοτεί προς το παρόν γενναία.

Είναι αλήθεια ότι παρά τα πολύ σημαντικά βήματα που έγιναν επί των κυβερνήσεων της Νέας Δημοκρατίας, όπως είναι η κάλυψη σε σημαντικό βαθμό του θεσμικού, του δομικού, του λειτουργικού, του χρηματοδοτικού ελλείμματος, η χώρα μας και στον τομέα της διά βίου μάθησης, δυστυχώς, υπολείπεται. Αν και πάσαμε να είμαστε ουραγοί μεταξύ των εταίρων μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, εξακολουθούμε ως χώρα να έχουμε ακόμα χαμηλές επιδόσεις και να είμαστε σε απόσταση από το στόχο που έχει τεθεί στη Λισαβόνα.

Βέβαια, στην πραγματικότητα, οι επιδόσεις μας δεν είναι τόσο χαμηλές, όσο εμείς οι ίδιοι με ευθύνη μας τις μετράμε. Συγκεκριμένα, το ερωτηματολόγιο μέσω του οποίου γίνεται η εκτίμηση της επίδοσης μέχρι το 2007, απεικόνιζε την Ελλάδα της δεκαετίας του 1950, καθώς δεν είχε ποτέ επικαιροποιηθεί.

Όμως, πλέον, στη δύσκολη συγκυρία που διανύουμε, καλό θα ήταν να αφήσουμε κατά μέρος τις παραλείψεις μας ως χώρα και να οικοδομήσουμε θεσμικά, δομικά και λειτουργικά πάνω σ' αυτά που ήδη έχουμε φτιάξει και να προχωρήσουμε παρακάτω. Είναι γνωστό ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει θέσει ως στόχο στα κράτη-μέλη, μέχρι το 2020 ο δείκτης συμμετοχής των πολιτών ηλικίας είκοσι πέντε ετών έως εξήντα πέντε ετών στη διά βίου μάθηση να είναι στο 15%.

Μέχρι το 2008 και με ευθύνη μας, με την υποεκτίμηση που προαναφέρα, φαίνεται ότι η επίδοση είναι κοντά στο 3%, ενώ η πραγματική επίδοση της χώρας είναι αρκετά μεγαλύτερη, σύμφωνα με τις μετρήσεις των φορέων παροχής των σχετικών υπηρεσιών και κινείται στο επίπεδο του 5% - 6%.

Όμως, είναι προφανές ότι έχουμε ακόμα πολύ δρόμο να διανύσουμε. Σ' αυτήν την κατεύθυνση της εντατικοποίησης της προσπάθειας, δυστυχώς το προτεινόμενο νομοσχέδιο δεν διακρίνεται για την ολιστική προσέγγιση του ζητήματος. Και αυτό διότι παρά τις προς την σωστή κατεύθυνση συμπληρώσεις και προεκτάσεις που επιφέρει στο υφιστάμενο θεσμικό πλαίσιο, δεν θίγει επ' ουδενί το ζήτημα της χρηματοδότησης και τις παραμέτρους του.

Μιλάμε για παραμέτρους, όπως είναι το ύψος της χρηματοδότησης, οι πηγές των πόρων, ο καταμερισμός του κόστους, στην κεντρική κυβέρνηση, την αυτοδιοίκηση, τους κοινωνικούς εταίρους, η διαδικασία ροής των πόρων, αλλά και η αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας των δαπανώμενων πόρων.

Το ζήτημα της χρηματοδότησης -όπως και σε κάθε σύστημα παροχής υπηρεσιών- είναι κείρας σημασίας για την προσέγγιση του ποσοτικού στόχου, για την ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών, για την αποδοτικότητα των πραγματοποιούμενων επενδύσεων, για το μέγεθος της συμβολής στην προώθηση της αειφόρου ανάπτυξης, της απασχόλησης, της κοινωνικής συνο-

χής.

Επιπρόσθετα, το νομοσχέδιο χαρακτηρίζεται από ασάφειες και πολυπλοκότητα. Για να λειτουργήσει, απαιτούνται περίπου σαράντα πέντε υπουργικές αποφάσεις και προεδρικά διατάγματα, αφού τα περισσότερα θέματα θα διευθετηθούν και θα διευκρινιστούν αργότερα, με αποτέλεσμα δυνητικά, πιθανές καθυστερήσεις στην υλοποίησή του.

Παράλληλα, κρίνεται απαραίτητο να υπάρχει αξιολόγηση στη λογική κόστους-οφέλους και κόστους-αποτελεσματικότητας, για να μπορέσει να υπηρετηθεί ο εθνικός στόχος, στις στρατηγικής σημασίας πεδίο, της διά βίου μάθησης και να προσεγγιστεί ο στόχος που έχει θέσει η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ήρθε η ώρα για χάραξη και υλοποίηση ουσιαστικής και μακροπρόθεσμα βιώσιμης εθνικής στρατηγικής. Ήρθε η ώρα το πολιτικό σύστημα και η Δημόσια Διοίκηση να πάψουμε να κρυβόμαστε και να ποντάρουμε σχεδόν αποκλειστικά στους κοινοτικούς πόρους, τους οποίους και κατασπαταλούμε. Δυστυχώς, όμως, το εν λόγω νομοσχέδιο είναι ελλειμματικό ως προς αυτές τις προϋποθέσεις.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει η Υπουργός Παιδείας Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Θέλει ο κ. Εμινίδης να μιλήσει, γιατί θα φύγει. Να εξυπηρετηθεί, δεν έχω πρόβλημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Εξυπηρετείτε τον κ. Εμινίδη. Ο κ. Εμινίδης μονίμως εξυπηρετείται. Δεν ξέρω πώς τα καταφέρνει. Δηλαδή, δεν του έδωσα εγώ τη δυνατότητα να μιλήσει, κυρία Υπουργέ, και του τη δώσατε εσείς.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Δεν ήξερα ότι σας τη ζήτησε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ, κ. Σάββας Εμινίδης.

ΣΑΒΒΑΣ ΕΜΙΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρ' ότι σε όλους τους ομιλητές κάνατε εκπτώσεις, σε εμένα είστε ακόμα και στην τελευταία ομιλία μου, ως Προεδρεύων στη Βουλή, σκληρός.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πρόσβαση στη γνώση αποτελεί δικαίωμα του κάθε πολίτη σε όλες τις φάσεις της ζωής του και είναι υποχρέωση της πολιτείας να του την παρέχει.

Η καθολική όμως και δωρεάν παροχή της γνώσης, δημιουργεί πρόβλημα σε όσους εμπορεύονται τη γνώση. Άλλωστε, έτσι εξηγείται και το γεγονός ότι, όταν μέχρι πέρυσι χιλιάδες υποψήφιοι οδηγούνταν στην ιδιωτική εκπαίδευση και του εσωτερικού, αλλά και του εξωτερικού, εξαιτίας του συνδυασμού της βάρσης του «10» και του βαθμού δυσκολίας των θεμάτων που ρυθμιζόνταν κατά το δοκούν, δεν είχαμε ανάλογες αντιδράσεις, όπως αυτές της Αντιπολίτευσης με αυτές που βλέπουμε καθημερινά για τα αποτελέσματα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Βέβαια, η κατάργηση της βάρσης του «10» -που εκτιμάται ότι στα τέσσερα χρόνια εφαρμογής της, άφησε εκτός, από τα ΑΕΙ και ΤΕΙ περίπου εξήντα χιλιάδες φοιτητές- καταδεικνύει τη διαφορετική πολιτική που έχει η τωρινή από την προηγούμενη κυβέρνηση.

Πολύ σωστά, κυρία Υπουργέ, ανοίξατε με διαβούλευση και διάλογο το θέμα και θα εξετάσετε το νέο σύστημα εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Και πολύ σωστά, για πρώτη φορά, θα δώσετε και χρόνο στις οικογένειες και στα παιδιά να ξέρουν από την πρώτη στιγμή με ποιο σύστημα θα μπουν και τότε, αφού τελειώσουν το λύκειο, θα μπουν στα ΑΕΙ και στα ΤΕΙ.

Η άρση του αποκλεισμού από τη γνώση, τη μάθηση, τη μόρφωση και την εκπαίδευση αποτελεί βασική μας προτεραιότητα. Το νομοσχέδιο, το οποίο συζητάμε κινείται στην ίδια κατεύθυνση. Στη σημερινή εποχή, η συνεχής εκπαίδευση, η βελτίωση των γνώσεων και η συνεχής αναβάθμιση των δεξιοτήτων, θεωρείται απαραίτητη προϋπόθεση για την ατομική και επαγγελματική επιτυχία κάθε εργαζόμενου πολίτη.

Παράλληλα, σε ατομικό επίπεδο όλο και περισσότεροι είναι εκείνοι που ενδιαφέρονται να βελτιώσουν τις γνώσεις τους, συμμετέχοντας σε ευέλικτα προγράμματα μόρφωσης και παιδείας.

Τα στατιστικά δείχνουν ότι έχουμε τους χαμηλότερους δείκτες

στην Ευρώπη στην εκπαίδευση ενηλίκων και στη δια βίου μάθηση. Αυτό οφείλεται τόσο στο ελλειπές και αναποτελεσματικό θεσμικό πλαίσιο, αλλά και στην έλλειψη ενδιαφέροντος από την πολιτεία τα τελευταία χρόνια.

Σε αντίθεση με ό,τι συμβαίνει στη χώρα μας, στα περισσότερα κράτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης η διά βίου μάθηση αποτελεί κεντρική στρατηγική επιλογή. Οι Ευρωπαίοι έχουν πολύ σωστά αντιληφθεί, ότι η συνεχής επιμόρφωση και εκπαίδευση και κατάρτιση των πολιτών τους έχει ως αποτέλεσμα την ενίσχυση της ανάπτυξης, την αύξηση της ανταγωνιστικότητας και τη μείωση της ανεργίας, που είναι ο μεγάλος στόχος και στη χώρα μας.

Η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας σημείωσε για την Ελλάδα και σ' αυτόν τον τομέα, μία από τις γνωστές τις πανευρωπαϊκές πρωτιές. Πρώτη από το τέλος στο ποσοστό συμμετοχής των εργαζομένων σε σεμινάρια συνεχιζόμενης επαγγελματικής κατάρτισης και πρώτη από το τέλος στη διαδικασία συγκρότησης του Εθνικού Πλαισίου Προσόντων.

Με το παρόν νομοσχέδιο αναδιαμορφώνεται και αναβαθμίζεται η δια βίου μάθηση στην Ελλάδα. Δημιουργείται το εθνικό δίκτυο δια βίου μάθησης και ένα εθνικό δίκτυο φορέων κάτω από το συντονισμό του Υπουργείου. Αλλάζει το διοικητικό μοντέλο οργάνωσης και γίνεται ευέλικτο και αποκεντρωμένο. Θεσπίζονται κίνητρα για τη συμμετοχή ενηλίκων σε δραστηριότητες δια βίου μάθησης. Μπαίνει σε λειτουργία το Εθνικό Πλαίσιο Προσόντων, μία από το οποίο θα αναγνωρίζονται τα μαθησιακά αποτελέσματα, θα πιστοποιούνται και θα κατατάσσονται σε αντίστοιχα επίπεδα του ευρωπαϊκού πλαισίου προσόντων οι γνώσεις που λαμβάνονται από κάθε είδους τυπική εκπαίδευση και μάθηση.

Συγκροτείται η επιτροπή παρακολούθησης, ενώ η εφαρμογή των ρυθμίσεων και η υλοποίηση των στόχων του νόμου από τους φορείς του εθνικού δικτύου δια βίου μάθησης, θα γίνει στη βάση του προγράμματος εφαρμογής, που όλοι οφείλουν να εκτελέσουν.

Με το σχέδιο νόμου, σε αντίθεση με ό,τι συμβαίνει σήμερα, μπαίνει στο επίκεντρο ο εκπαιδευόμενος και όχι η χρηματοδότηση των φορέων. Οι φορείς δια βίου μάθησης θα αξιολογούνται και ανάλογη με την αξιολόγηση, θα είναι και η χρηματοδότησή τους.

Κυρία Υπουργέ, είχα προτείνει και στην επιτροπή να υπάρχει αξιολόγηση από τους εκπαιδευόμενους, η οποία θα λαμβάνεται εξίσου υπ' όψιν.

Επίσης, είχα επισημάνει ότι θα πρέπει να ληφθούν μέτρα, ώστε η σύνδεση της διά βίου μάθησης με την απασχόληση να μην μπορεί να λειτουργήσει σε βάρος των εργαζομένων. Η διευρύνση των γνώσεων, των δεξιοτήτων και των ικανοτήτων πρέπει να αποτελεί δικαίωμα και όχι υποχρέωση του εργαζόμενου.

Σήμερα, η αγορά εργασίας απαιτεί γνώσεις, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και δεξιότητες που μετράνε για την πρόσληψη, αλλά, κυρία Υπουργέ, δεν μετράνε στην αμοιβή. Από τη στιγμή που οι γνώσεις αυτές θα είναι πλέον πιστοποιημένες, θα πρέπει να έχουν αξία και για την επαγγελματική εξέλιξη, αλλά και να αμειβονται ανάλογα.

Το ατομικό μητρώο διά βίου μάθησης θα πρέπει να δούμε, μετά το 2012 που θα εφαρμοστεί το Εθνικό Πλαίσιο Προσόντων, αν θα πρέπει να προσμετράται ως προσόν για την πρόσληψη στο δημόσιο. Είναι και βασικό, θα έλεγα εγώ, και το προτείνω. Πρέπει να το δούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που συζητάμε είναι μία πολύ μεγάλη τομή στο χώρο της αρχικής, αλλά και της συνεχιζόμενης επαγγελματικής κατάρτισης και της γενικής εκπαίδευσης ενηλίκων. Άλλωστε, όλοι οι φορείς -αν θυμάστε- στην επιτροπή συμφώνησαν. Αυτό δεν είναι τυχαίο. Αυτό το νομοσχέδιο αποτελεί το απαραίτητο πλαίσιο για τη μετάβαση προς μία κοινωνία της γνώσης, με την άρση των εκπαιδευτικών αδιεξόδων, αλλά και την κοινωνική δικαιοσύνη.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Η Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων έχει το λόγο.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύ-

ριοι συνάδελφοι, σε μία εξαιρετικά κρίσιμη για τη χώρα περίοδο, η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ δίνει εδώ και δέκα μήνες μία μεγάλη μάχη. Η πρώτη φάση ήταν να αντιμετωπίσουμε την κρίση, η οποία ήταν βαθιά και εξαιρετικά μεγάλη.

Η δεύτερη φάση είναι η ανόρθωση της χώρας και η τρίτη φάση είναι η δημιουργία και η ανάπτυξη.

Σε όλες αυτές τις φάσεις της πολιτικής και των ευθυνών, κυρίαρχο ρόλο παίζει η παιδεία σε όλες τις βαθμίδες και σε όλα τα συστήματά της, στην τυπική εκπαίδευση, στη μη τυπική, στη διά βίου μάθηση.

Το σχέδιο νόμου για την ανάπτυξη της διά βίου μάθησης που συζητάμε σήμερα, κάνει πράξη τη δέσμευση του Προέδρου του ΠΑΣΟΚ, που θέτει ως κυρίαρχη προτεραιότητα σε όλα τα πεδία -στην εκπαίδευση, στην οικονομία, στην εργασία και φυσικά στην κοινωνία- τη διά βίου μάθηση και βεβαίως, δίνει σάρκα και οστά στο νέο τίτλο του Υπουργείου, που είναι Υπουργείο Παιδείας και Διά Βίου Μάθησης.

Θεωρώ ότι, όπως σε όλα τα νομοσχέδια της παιδείας, έτσι και στο σχέδιο νόμου για τη διά βίου μάθησης είναι πολύ σημαντική η ευθύνη όλων μας να βρισκόμαστε τα στοιχεία των συναινέσεων, τα στοιχεία που μπορούμε να υποστηρίξουμε, προκειμένου να πάνε τα πράγματα μπροστά. Πρόκειται για ένα χώρο εξαιρετικά κρίσιμο και εξαιρετικά πολύπλοκο και ξέρουμε όλοι ότι είναι δύσκολο να υλοποιηθεί χωρίς πολιτικές και κοινωνικές συναινέσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να σας πω κάτι το πολύ ενδιαφέρον το οποίο συνέβη στις συνεδριάσεις της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων. Σ' αυτές τις συνεδριάσεις, λοιπόν, κάλεσαμε δέκα φορείς. Συμφώνησαν όλες οι πλευρές να κληθούν δέκα φορείς. Ήταν παρόντες όλοι οι κοινωνικοί και επαγγελματικοί φορείς της ιδιωτικής και δημόσιας εκπαίδευσης. Συμφώνησαν όλοι. Χειροκρότησαν οι κοινωνικοί, οι οικονομικοί και οι επαγγελματικοί φορείς το σχέδιο νόμου, κάνοντας παρατηρήσεις και προτάσεις. Η συντριπτική πλειοψηφία των σχολίων έχει ληφθεί υπ' όψιν, όπως είπατε, στις διορθώσεις που δώσαμε.

Όταν, λοιπόν, όλα τα κόμματα διαφωνούν απολύτως με τις εκφράσεις της κοινωνίας και της πολιτικής, κάτι δεν πάει καλά. Σημαίνει ότι μεταφέρεται στη Βουλή ένα πολιτικό παιχνίδι και μόνο με κομματικούς όρους. Και σ' αυτήν την ιδιαίτερα κρίσιμη περίοδο, ας κρίνει ο καθένας το πώς κινούνται Κόμματα και Βουλευτές.

Ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας αναφέρθηκε επί μακρόν και στις επιτροπές, αλλά και στη σημερινή συζήτηση στο μεγάλο έργο που έκανε η Νέα Δημοκρατία.

Εξήγησα και στις επιτροπές πως ούσα δέκα μήνες τώρα στο Υπουργείο Παιδείας, πραγματικά θα μπορούσα να μιλάω επί ώρες για το τι δεν έγινε ή για το τι έγινε στραβά και όχι μόνο χωρίς αποτέλεσμα, αλλά και με βλαπτικές συνέπειες. Δεν το έκανα και δεν το κάνω συνειδητά, διότι σε όλες τις επιλογές και σε όλες τις προσπάθειες υπάρχουν και θετικά στοιχεία. Θα χτίσουμε, λοιπόν, πάνω στα θετικά στοιχεία, κάτι που θα συμβεί σε όλα τα επίπεδα της εκπαίδευσης. Επ' ουδενί δεν πρόκειται να μπούμε σε μία λογική κομματικών συγκρούσεων.

Ο χώρος της διά βίου εκπαίδευσης είναι σχετικά πρόσφατος στη χώρα μας. Ξεκίνησε το 2003. Τότε, τα Υπουργεία Παιδείας και Εργασίας έκαναν την πρώτη μεγάλη προσπάθεια και έγινε το πλαίσιο που συνέδεε την τυπική εκπαίδευση με τη μη τυπική εκπαίδευση. Ήμουν τότε Επίτροπος και ήταν ένας από τους νόμους ο οποίος αναγνωρίστηκε σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Το 2005 και χωρίς να υλοποιηθεί στοιχειωδώς ο νόμος που έγινε το 2003 και χωρίς καμιά δομή του να ληφθεί υπόψη, προχωρήσαμε σ' ένα νέο νόμο. Δεν θα κάνω καμμία κριτική. Είχε θετικά στοιχεία, τα οποία εξήγησα και στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων.

Ήρθε η στιγμή και υπάρχει ανάγκη να προχωρήσουμε σ' ένα συνολικό πλαίσιο, να προσθέσουμε νέα πράγματα και να αλλάξουμε συγκεκριμένες δομές, γιατί βεβαίως ο κόσμος προχωρά. Όπως σας είπα, είμαστε η μόνη χώρα αυτήν τη στιγμή στην Ευρώπη -εμείς και η Μολδαβία- που δεν έχουμε κάνει το εθνικό πλαίσιο προσόντων, όπως και πολλά άλλα, διότι όλες οι χώρες τρέχουν με πολλά χιλιόμετρα.

Αυτό το σχέδιο νόμου, όπως και κάθε πρόταση, έχει ένα ιδεο-

λογικό στίγμα. Είναι σαφές ότι το ΚΚΕ και ο ΣΥΡΙΖΑ έχουν ένα δικό τους κόσμο προσέγγισης των πραγμάτων, κάτι που είναι δεκτό και σεβαστό. Αυτό, όμως, δεν σημαίνει ότι θα γυρίζουμε όλοι γύρω από την αντίληψη του ΚΚΕ, όσον αφορά το τι συμβαίνει στη χώρα, στον κόσμο ή στην κοινωνία.

Στο χώρο της μη τυπικής εκπαίδευσης υπάρχει δημόσιος και ιδιωτικός τομέας. Δεν θα κλείσουμε τα μάτια ούτε θα πούμε πως δεν υπάρχουν τα πέντε χιλιάδες εργαστήρια, τα οποία απασχολούν αυτήν τη στιγμή σαράντα χιλιάδες εργαζόμενους. Δεν θα κλείσουμε τα μάτια και δεν θα πούμε ότι δεν υπάρχουν ιδιωτικοί χώροι επαγγελματικής κατάρτισης σε όλα τα επίπεδα.

Το ιδεολογικό, λοιπόν, στίγμα και η πολιτική προσέγγιση είναι ότι βεβαίως η πολιτεία και το Υπουργείο Παιδείας είναι αυτοί που θα θέσουν το δημόσιο πλαίσιο λειτουργίας και των δημόσιων και των ιδιωτικών φορέων. Όμως, θα θέσουν πλαίσιο και κανόνες. Θα υπάρχουν μηχανισμοί αξιολόγησης και πιστοποίησης και θα είναι για όλους ίδιοι. Δεν θα έχουμε άλλους κανόνες για τα δημόσια και άλλους για τα ιδιωτικά.

Αυτοί, λοιπόν, οι κανόνες, το πλαίσιο που θέτει το δημόσιο αποτελεί το πεδίο πάνω στο οποίο έχει ενδιαφέρον να πει κανείς σε τι συμφωνεί και σε τι διαφωνεί, γιατί αυτά εξελίσσονται και αλλάζουν.

Προτείνουμε, λοιπόν, ένα συγκεκριμένο πλαίσιο, το οποίο θα εξηγήσω πάρα πολύ απλά αμέσως παρακάτω, γιατί πραγματικά μου κάνει εντύπωση αυτή η αναφορά στο ότι δεν είναι κατανοητό. Είναι πάρα πολύ απλό. Άλλωστε, πιστεύω πως είναι πραγματικά πάρα πολύ απλό κάτι που μπορεί να εξηγηθεί μέσα σε τρία λεπτά.

Αυτός ο νόμος έχει τρεις βασικούς τομείς, τους οποίους και συνδέει. Είναι ο χώρος της εκπαίδευσης, ο χώρος της αγοράς εργασίας και ο χώρος της οικονομίας.

Εγώ θα ήθελα να ρωτήσω τον εισηγητή του ΚΚΕ το εξής: Μέσα σ' αυτήν τη λογική της ισοπέδωσης, δεν ενδιαφέρει καθόλου η συνεχής εξέλιξη των εργαζομένων; Δεν ενδιαφέρει καθόλου ότι στην πορεία του ο εργαζόμενος θα πρέπει να αλλάξει επαγγελματικό στάτους και να αποκτά νέα προσόντα τα οποία να αναγνωρίζονται και να πιστοποιούνται; Δεν ενδιαφέρει καθόλου ότι θα πρέπει να είναι ο ίδιος να έχει τις ευκαιρίες να αλλάξει την επαγγελματική του ζωή;

Ξέρετε πολύ καλά ότι σε όλες τις κατηγορίες, όπως για παράδειγμα στο χώρο της οικοδομής, ο οικοδόμος έχει τρεις διαφορετικές κατηγορίες. Και γιατί θα πρέπει να μείνει οικοδόμος; Γιατί δεν θα πρέπει να μπορεί να έχει ευκαιρίες να εξελιχθεί στην πορεία της ζωής του, έχοντας και εμπειρία η οποία θα πρέπει και θα μπορεί να καταγραφεί;

Θα καταθέσω στα Πρακτικά τα παραδείγματα επτά χωρών, για να δούμε πώς εξελίσσονται στην επαγγελματική τους ζωή απόφοιτοι της τριτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης ή ακόμα και απλοί τεχνίτες, μέσα από τις διαδικασίες της επαγγελματικής κατάρτισης με διαφορετικούς τρόπους. Και εδώ τα παραδείγματα που καταθέτω αφορούν τα "πράσινα" επαγγέλματα.

Όταν μιλάμε για "πράσινη" ανάπτυξη, δεν θα πρέπει όλο το ανθρώπινο δυναμικό είτε είναι μηχανικός είτε είναι τεχνίτης είτε είναι εφαρμοστής, να μπορεί να έχει τη δυνατότητα να εξελίσσεται και να μαθαίνει συνεχώς ό,τι καινούργιο συμβαίνει; Όλο αυτό δεν θα πρέπει να είναι σημαντικό και για την αμοιβή του και για την πορεία του;

Είπα πει και στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων -επειδή αμέσως επιχειρείται να δημιουργηθεί και σύγχυση ανάμεσα στα πανεπιστήμια και την τεχνική εκπαίδευση- ότι υπάρχει το παράδειγμα μηχανικού, ο οποίος συμμετέχει σε σπονδυλωτό πρόγραμμα, από το οποίο παίρνει και πιστωτικές μονάδες και το οποίο γίνεται σε συνεργασία πανεπιστημίου με Σχολή Τεχνιτών, γιατί και οι μηχανικοί πρέπει να πάρουν συγκεκριμένες δεξιότητες. Παίρνει, λοιπόν, τεχνικές μονάδες, οι οποίες προστίθενται στο βιογραφικό του και ουσιαστικά εξυπηρετεί την «πράσινη ανάπτυξη».

Δεν γίνεται, λοιπόν, να αντιμετωπίσουμε τα τεράστια προβλήματα της αγοράς εργασίας, αν δεν οργανώσουμε το χώρο της επαγγελματικής και τεχνικής κατάρτισης.

Είναι, λοιπόν, σημαντικό να βλέπουμε τα πράγματα, κάθε βήμα και κάθε πολιτική, από την πλευρά τού τι ωφελεί τους εργαζόμενους και όχι απλά από την πλευρά αυτών που μιλούν για τους εργαζόμενους.

Είναι προφανές το πώς έχει επιπτώσεις στην οικονομία ο χώρος της διά βίου μάθησης, ο χώρος της οικονομίας -από το πώς ανοίγει κανείς ένα μαγαζί, το πώς οργανώνει μια επιχείρηση, το πώς προσλαμβάνει προσωπικό και τι προσωπικό προσλαμβάνει- αλλά και οι ίδιες οι δομές της επαγγελματικής και τεχνικής εκπαίδευσης.

Σας είπα ότι μόνο στο χώρο των εργαστηρίων ελευθέρων σπουδών είναι σαράντα χιλιάδες εργαζόμενοι. Συνολικά οι εκπαιδευτές ενηλίκων, που είναι μια από τις καινοτομίες και από τις υποχρεώσεις του νομοσχεδίου, είναι πάνω από εκατό χιλιάδες. Είναι πάνω από τετρακόσιες χιλιάδες οι πολίτες που εμπλέκονται στο χώρο της διά βίου μάθησης. Επομένως ενδιαφέρει όλους και τους ενδιαφέρει, γιατί έχει επιπτώσεις στην καθημερινή τους ζωή.

Έρχομαι τώρα να πω με απλά λόγια τι λέει αυτό το πολύπλοκο νομοσχέδιο για όσους δεν μπορούν να κατανοήσουν τι λέει. Τι είναι η διά βίου μάθηση; Είναι δύο μεγάλες ενότητες. Είναι η επαγγελματική κατάρτιση, η μη τυπική επαγγελματική κατάρτιση και η γενική εκπαίδευση ενηλίκων.

Πώς οργανώνονται αυτές οι δύο ενότητες; Με κανόνες και διαδικασίες, οι οποίες δεν είναι τόσο αυστηρές, ώστε να δημιουργούν προβλήματα στη δημιουργία και των ανθρώπων και των χώρων. Γιατί πραγματικά, ο χώρος της γενικής εκπαίδευσης των ενηλίκων είναι ένας χώρος, όπου υπάρχει μεγάλη ευελιξία, μεγάλη δημιουργία, μεγάλη φαντασία και πάρα πολύ μεγάλο πεδίο, που δεν μπορεί να προβλεφθεί.

Υπάρχουν, λοιπόν, κανόνες που δεν είναι τόσο αυστηροί, ώστε να δημιουργούν προβλήματα στη λειτουργία, αλλά κανόνες αρκετά αυστηροί, ώστε να μην μπορεί κανείς να είναι ό,τι δηλώσει ή να παρουσιάζει πως κάνει ό,τι δηλώσει.

Ξέρετε ότι τους δύο τελευταίους μήνες παρακολουθούμε και τις διαφημίσεις στην τηλεόραση και τη λειτουργία Κέντρων και προχωράμε σε κλείσιμο. Καθημερινά, σε συνεργασία με τη Γενική Γραμματεία Καταναλωτή προστατεύουμε τους γονείς, τους μαθητές και τη σωστή επιχείρηση και, φυσικά, πάνω απ' όλα σεβόμαστε και εφαρμόζουμε κανόνες που έχουν σχέση με την εκπαίδευση, ανεξαρτήτως της βαθμίδας, της μορφής και του τρόπου. Έχουμε, λοιπόν, αυτές τις δύο ενότητες.

Ποιοι είναι οι δημόσιοι φορείς που υπηρετούν αυτούς τους δύο μεγάλους τομείς; Είναι η Γενική Γραμματεία Διά Βίου Μάθησης, η οποία αναδιαρθρώνεται πλήρως και έχει πια την ευθύνη της παρακολούθησης.

Είναι το ΕΚΕΠΙΣ, δηλαδή το Εθνικό Κέντρο Πιστοποίησης, το οποίο έχει πια μια πολύ σοβαρή εμπειρία. Ξεκίνησε από το χώρο της επαγγελματικής κατάρτισης. Συνεχίζει να έχει την ευθύνη των κολλεγίων, συγγνώμη έχει την ευθύνη των Κέντρων Μεταλυκειακών Σπουδών. Ήδη, η πρώτη λειτουργία του ήταν επιτυχής, γιατί κατάφερε σε σύντομο χρονικό διάστημα να δώσει τις άδειες που έπρεπε, με τους κανόνες και τον έλεγχο των κανόνων που έπρεπε.

Είναι ο Εθνικός Οργανισμός Πιστοποίησης Προσόντων (ΕΟΠΠ). Ο Εθνικός Οργανισμός Πιστοποίησης Προσόντων θα οργανώσει και θα υλοποιήσει το Εθνικό Πλαίσιο Προσόντων, που ουσιαστικά είναι ένα σύνολο διαδικασιών σε οκτώ επίπεδα, όπου κατατάσσονται -υπάρχει κινητικότητα μεταξύ των επιπέδων- όλα τα επαγγέλματα.

Επίσης, είναι το ΕΚΕΠ, δηλαδή το Εθνικό Κέντρο Επαγγελματικού Προσανατολισμού, για το οποίο είχα την ευκαιρία στην Επιτροπή να μιλήσω περισσότερο, που παρουσιάζει όλη τη νέα πολιτική για τον επαγγελματικό προσανατολισμό και συνδέει το χώρο από τα δώδεκα μέχρι τους ενήλικες.

Ποιοι είναι οι κοινωνικοί φορείς που εμπλέκονται στο σχεδιασμό; Είναι τρεις. Είναι η Σύνοδος που γίνεται ανάμεσα στον Υπουργό Παιδείας, ο οποίος εκφράζει την Κυβέρνηση, και στους κοινωνικούς εταίρους μία φορά το χρόνο. Ουσιαστικά έχει ενημερωτικό χαρακτήρα και πάντοτε έχει να κάνει με τις επιλογές της κάθε χρονιάς. Είναι το Εθνικό Συμβούλιο, που εγκρίνει και

συμμετέχει στο Εθνικό Πρόγραμμα για τη Διά Βίου Μάθηση. Είπαμε ότι τον Οκτώβριο θα γίνει το πρώτο συμβούλιο και παρουσιάσαμε ένα πρόπλασμα αυτού του προγράμματος. Να πω ότι λάβαμε υπ' όψιν μας όλο το διάλογο που έγινε στην επιτροπή για την τελική διαμόρφωση.

Επίσης, είναι η Διαρκής Διάσκεψη, που αφορά τη γενική εκπαίδευση ενηλίκων. Εκεί συμμετέχουν οι μη κυβερνητικές οργανώσεις και οι δήμοι. Είναι η Διά Βίου, η οποία έχει ένα πολύ ευρύ αντικείμενο. Μπορεί να είναι από πολιτιστικά αντικείμενα, μέχρι τον οικονομικό εγγραμματισμό, που μπορεί να επιλέξει η Κυβέρνηση, για να προχωρήσει.

Αυτοί, λοιπόν, είναι οι δημόσιοι φορείς που εφαρμόζουν τους κανόνες. Ποιοι είναι αυτοί οι κανόνες; Σε τι αφορούν οι κανόνες; Αφορούν στην πιστοποίηση των δομών. Οι δομές πιστοποιούνται σε τρία θέματα. Για να πιστοποιήσει δηλαδή κανείς κάποιον που δίνει εκπαίδευση, πιστοποιεί τις υποδομές του, τους εκπαιδευτές, που από το 2012 θα πρέπει να έχουν πιστοποίηση και τα προγράμματα.

Ο ΕΟΠΠ κάνει αναγνώριση προσόντων. Αυτή η αναγνώριση γίνεται είτε από τον ΕΟΠΠ είτε από διαπιστευμένους οργανισμούς, αλλά με βάση τους δημόσιους κανόνες. Έχουμε δύο σοβαρά εργαλεία, που είναι το μητρώο για τις δομές. Ξέρετε ότι σήμερα οι δομές δεν είναι πουθενά καταγεγραμμένες. Αυτά τα περιήματα εργαστήρια ελευθέρων σπουδών, που επαναλαμβάνω ότι είναι πέντε χιλιάδες, δεν ξέρει κανείς πού είναι καταγεγραμμένα.

Γίνονται, λοιπόν, τα μητρώα με συγκεκριμένες δομές, τα οποία και θα έχουν τη δυνατότητα να υλοποιήσουν με συγκεκριμένους κανόνες προγράμματα που αποφασίζει είτε η κεντρική Κυβέρνηση είτε η περιφέρεια συλλήβδην.

Επίσης, είναι το Ηλεκτρονικό Μητρώο των εκπαιδευόμενων, δηλαδή η κάρτα του πολίτη, στην οποία έχει το σύνολο των εκπαιδευτικών διαδρομών που έχει κάνει κατά τη διάρκεια της ζωής του, με στόχο και τις πιστωτικές μονάδες. Η έκφραση «πιστωτικές μονάδες» είναι λίγο δύσκολη για την παιδεία. Θα προτιμούσα την έκφραση «εκπαιδευτικές μονάδες». Όμως, είναι μια μετάφραση που έχει γίνει αποδεκτή και στους κανονισμούς. Θα τα πω με απλά λόγια, γιατί κατανώ ότι κάποιες φορές υπάρχει σύγχυση.

Όπως υπάρχουν οι πιστωτικές μονάδες στο χώρο της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης -υπάρχει ένα ολόκληρο ευρωπαϊκό σύστημα που έχουμε και εμείς αποδεχθεί- έτσι υπάρχουν και πιστωτικές μονάδες στο χώρο της επαγγελματικής κατάρτισης. Δίνεται η δυνατότητα να προσθέτει ή να αλλάζει κανείς ακόμη και χώρα, για να συγκεντρώνει αυτές τις πιστωτικές μονάδες. Αυτό συμβαίνει πλέον σε πολλά τεχνικά επαγγέλματα. Θεοσμοθετούμε, λοιπόν, τις πιστωτικές μονάδες και στο χώρο της επαγγελματικής κατάρτισης.

Η αποκέντρωση. Προχωράμε σε δύο επίπεδα. Η μη τυπική επαγγελματική κατάρτιση είναι πια στο χώρο της αυτοδιδασκαλίας. Γίνεται με προγραμματικές συμβάσεις. Θα ξεκινήσει σταδιακά, από τη στιγμή που οι περιφέρειες θα αρχίσουν οι ίδιες να προχωρούν στις προγραμματικές συμβάσεις. Ο στόχος, βεβαίως, είναι οι ίδιες οι περιφέρειες να έχουν την επιλογή των ειδικότητων. Γιατί οι ειδικότητες, ιδιαίτερα στη μη τυπική επαγγελματική κατάρτιση, πρέπει να έχουν σχέση με τις περιφερειακές ιδιαιτερότητες. Ορίζονται και οι διαδικασίες, για να μπορούν οι μελέτες να γίνονται με αντικειμενικό τρόπο.

Επίσης, είναι η αποκέντρωση στους δήμους, όπου πάει η γενική εκπαίδευση ενηλίκων. Θα αναφέρω μόνο ένα παράδειγμα, για να είμαστε κατανοητοί. Στη γενική εκπαίδευση ενηλίκων υπάρχουν προγράμματα που επιλέγονται σε κεντρικό επίπεδο από τις κυβερνήσεις.

Ένα από τα προγράμματα που γίνεται στις περισσότερες χώρες είναι το πρόγραμμα του οικονομικού εγγραμματισμού, στον οποίο αναφέρθηκα, δηλαδή να μπορεί κανείς να δίνει στον πολίτη τις βασικές γνώσεις για το πώς λειτουργούν οι τράπεζες, πώς παίρνει τα δάνειά του, πώς κινεί τους λογαριασμούς του και όλα αυτά που είναι αναγκαία σήμερα. Αυτό είναι ένα κεντρικό πρόγραμμα που κάνει η Γενική Γραμματεία Διά Βίου Μάθησης, με προγράμματα που κάνει σε συνεργασία με πανεπιστήμια και αρμόδιους φορείς.

Δεν θα πάει, βέβαια, η κεντρική κυβέρνηση να υλοποιήσει σε όλες τις πόλεις τα προγράμματα του εγγραμματισμού. Αυτά θα γίνουν σε συνεργασία με τους δήμους και τους δικούς τους φορείς, έτσι όπως τους έχει οργανωμένους και που θα είναι στο αντίστοιχο μητρώο που εξήγησα πριν.

Αυτή είναι όλη η λογική και αυτές είναι οι δομές, δηλαδή ο στόχος, οι κανόνες, οι διαδικασίες, οι φορείς του δημοσίου, η αποκέντρωση και ο ρόλος και η εμπλοκή των κοινωνικών φορέων. Αυτή είναι όλη η δομή του σχεδίου νόμου.

Θα πω μόνο πολύ γρήγορα ότι υπάρχει το άρθρο 26, στο οποίο έγιναν αναφορές. Αφορά διάφορα θέματα άμεσης προτεραιότητας. Είχαμε πει και προεκλογικά και στις προγραμματικές μας δηλώσεις, για το θέμα των Ζωνών Εκπαιδευτικής Πολιτικής. Ξεκινάμε φέτος τις Ζώνες Εκπαιδευτικής Προτεραιότητας σε περιοχές, όπου έχουμε σοβαρά προβλήματα εκπαιδευτικών δεικτών, όπως η εκπαιδευτική διαρροή.

Πραγματικά, αδυνατώ να κατανοήσω τη διαφωνία του Κομμουνιστικού Κόμματος για τη λειτουργία των Ζωνών Εκπαιδευτικής Προτεραιότητας. Να ακούσουμε προτάσεις για βελτίωση. Όμως, να μην υπάρχει σύμφωνη γνώμη, για να παρέμβουμε στα σχολεία που έχουν ιδιαίτερα προβλήματα με θετικές διακρίσεις; (Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ**)

Υπάρχει μια σειρά ρυθμίσεων που αφορούν την ειδική αγωγή, όπως η δυνατότητα να προχωρήσουμε στη στήριξη μέσα στην τάξη των παιδιών, κάτι στο οποίο είχαμε πολλά προβλήματα πέρυσι. Υπάρχει πια η δυνατότητα να ιδρυθούν σχολεία μέσα σε Μονάδες Απεξάρτησης του Υπουργείου Υγείας.

Είναι, επίσης, όλες οι βελτιώσεις που γίνονται στα Σχολεία Δεύτερης Ευκαιρίας, που είναι πραγματικά ένας πολύ σημαντικός θεσμός που υπηρετούμε.

Θέλω να πω και στη Βουλή ότι έχουμε φέτος από Σχολείο Δεύτερης Ευκαιρίας και μάλιστα, από σχολείο σε φυλακή, φοιτήτρια, η οποία πέρασε τρίτη στη Νομική Αθηνών. Νομίζω ότι αυτό είναι ένα δείγμα για να κατανοήσουμε πόσο σημαντικό ρόλο μπορούν να παίξουν αυτά τα σχολεία.

Είναι η εξέλιξη στην πιστοποίηση της ελληνομάθειας. Δίνουμε τη δυνατότητα η εξέταση στην ελληνική γλώσσα να γίνει ακόμα κι αν κάποιος δεν έχει πάει υποχρεωτικά σε μια συγκεκριμένη σχολή, όπως ήταν μέχρι τώρα. Άρα, απελευθερώνουμε τους ανθρώπους, ώστε να μπορούν να εξετασθούν για τα προσόντα τους και όχι για τη σχολή στην οποία πήγαν.

Εξήγησα γιατί δεν έχει γίνει κατανοητό ότι είναι πολύ σημαντικό για τη χώρα το να έχουμε το Κέντρο για το Τσουνάμι στην Ελλάδα. Είδα ότι είχατε αντιρρήσεις, γιατί, λέει, δεν θα γίνει ποτέ Τσουνάμι στη Μεσόγειο. Πιθανόν να το ξέρετε. Αυτό που θέλω να πω εγώ όμως και νομίζω ότι πρέπει να κατανοήσουμε όλοι είναι ότι είναι σημαντικό να είναι η Ελλάδα υπεύθυνη για το Κέντρο αυτό στη Μεσόγειο και στο Αιγαίο.

Στο θέμα της αποζημίωσης για τους Ρομά, αυτό που κάνουμε είναι να μεταφέρουμε στο τέλος της χρονιάς το επίδομα που δίνεται στους γονείς που στέλνουν τα παιδιά τους στο σχολείο, για να υπάρχει ένα κίνητρο να πηγαίνουν τα παιδιά στο σχολείο. Είδαμε ότι στην υλοποίησή του, έτσι όπως ήταν, είχε αρνητικά αποτελέσματα.

Και τέλος, για τα εσπερινά σχολεία, κύριε συνάδελφε, δυστυχώς είχαμε πάρα πολύ αρνητική εμπειρία από την αξιολόγηση που κάναμε πέρυσι. Είχαμε εγγραφές μαθητών που δεν είχαν καμία ανάγκη να είναι σε εσπερινά σχολεία. Πήγαιναν στα τελευταία δύο τετράμηνα, γράφονταν στο εσπερινό σχολείο και έδιναν εξετάσεις με τις ευνοϊκές ρυθμίσεις, οι οποίες έχουν γίνει για να υποστηρίξουν τα παιδιά των εσπερινών σχολείων. Γι' αυτό και γίνεται αυτή η αλλαγή, για να υποστηρίξουμε πραγματικά τα παιδιά που έχουν ανάγκη να πάνε στα εσπερινά σχολεία και όχι αυτούς που θέλουν να χρησιμοποιήσουν το θεσμό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να ευχαριστήσω τους συναδέλφους, γιατί στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων είχαμε πολύ ενδιαφέρουσες και ουσιαστικές προτάσεις. Θεωρώ πολύ θετικό για τη συζήτηση στη Βουλή το ότι αυτά ελήφθησαν υπ' όψιν και από τους κοινωνικούς φορείς και από τους συναδέλφους στην πλειοψηφία τους.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε θερμά την Υπουργό Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων κ. Διαμαντοπούλου.

Παρακαλώ τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνο Τζαβάρα να λάβει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Γιατί να μη μιλήσουν δυο-τρεις Βουλευτές πρώτα, κυρία Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε, γίνεται η τήρηση του Κανονισμού.

Κύριε Τζαβάρα, έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε, αλλά αν θέλει ο κύριος συνάδελφος να προηγηθεί, εγώ παραχωρώ τη θέση μου.

Θα ήθελα, όμως, επ' αυτού να υπάρξει κάποτε μία συμφωνία. Ότι αυτή η κοινοβουλευτική τάξη που επιβάλλει μετά την ομιλία του Υπουργού, που εισηγείται το νομοσχέδιο, να ακολουθούν οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι των κομμάτων, έχει μία πολύ συγκεκριμένη λογική, γιατί αποδίδει ακριβώς το νόημα του προφορικού δημοκρατικού διαλόγου, που πρέπει να αποτελεί τη βάση επί της οποίας σε αυτή την Αίθουσα λαμβάνεται και μεγαλώνεται η λαϊκή κυριαρχία.

Όποιος δεν μπορεί να κατανοήσει αυτό το συγκεκριμένο και προσεγγίζει τη διαδικασία του δημοκρατικού διαλόγου μέσα σε αυτή την Αίθουσα με όρους κοπώσεως ή με όρους του ότι «δεν μπορώ να αντέξω να προηγηθεί ομιλών κάποιος άλλος από μένα», αυτός, βεβαίως, υπηρετεί προφανώς το σύστημα των μονολόγων, που γίνονται μόνο και μόνο για να παίρνουν κάποιιο το μερίδιο της δημοσιότητας που επιδιώκουν ανερχόμενοι στο Βήμα.

Θεωρώ, λοιπόν, ότι απευθύνομαι σε συναδέλφους που διαπνέονται και εμφορούνται από την ίδια αγωνία της συμβολής σ' ένα δημιουργικό και γόνιμο δημοκρατικό διάλογο, σ' ένα διάλογο που για με την Κυβέρνηση έχει το νόημα της προσφοράς της, με μία νομοθετική πρωτοβουλία σαν και αυτή που εισηγήθηκε η κυρία Υπουργός και από την πλευρά των εκπροσώπων της Αντιπολίτευσης έχει την αξία της συμβολής με τη κριτική και τον έλεγχο σε αυτή τη τελική διατύπωση και διαμόρφωση ενός νόμου.

Γιατί αυτό που δεν πρέπει...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Δηλαδή, κύριε συνάδελφε, οι Βουλευτές δεν είναι φορείς αυτής της λαϊκής έκφρασης και είστε μόνο οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι; Αυτό θέλετε να μας πείτε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Ο καθένας καταλαβαίνει, όσο έχει ανάγκη να καταλάβει. Εγώ συμφωνώ μαζί σας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Τι εννοείτε; Δεν είναι έτσι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Εγώ δεν αντιλαμβάνομαι τελικά, τι έχετε να παραστήσετε με αυτές τις διακοπές; Σας λέω, εάν θέλετε να προηγηθείτε, ελάτε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Δεν ζήτησα εγώ αυτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Αλλά εάν νομίζετε ότι κατ' αυτό τον τρόπο προσφέρετε σ' αυτό που λέγεται δημοκρατικός κοινοβουλευτικός διάλογος, είστε γελασμένος.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Σας παρακαλώ!

Κύριε Τζαβάρα, σας παρακαλώ πολύ, απευθύναστε σε συναδέλφους Βουλευτές του ελληνικού Κοινοβουλίου.

Παρακαλώ πάρα πολύ, κύριοι συνάδελφοι!

Συνεχίστε, κύριε Τζαβάρα και σας παρακαλώ να μη χτυπάτε το χέρι σας στα έδρανα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, μου επιτρέπετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Σας επιτρέπω και παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Κατ' αρχάς θα περίμενα να με προστατεύσετε. Γιατί αυτή η οργανωμένη επίθεση που γίνεται στο πρόσωπό μου και η οποία ακριβώς έχει ως σκοπό από την πλευρά της Πλειοψηφίας να μου στερήσει το δικαίωμα να απαντήσω στην Υπουργό, αποτελεί αμφισβήτηση του αυτονόητου,

αυτού που οραματίζεται ο κύριος Πρωθυπουργός και το έχει καταστήσει ιδεολογικό ακρογωνιαίο λίθο για το κόμμα της Κυβέρνησης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, δώστε μου το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Παρακαλώ, λοιπόν, εάν εσείς που πρώτοι δεν με σεβαστήκατε, δεν θέλετε να ακούσετε τον αντίλογό μου, προφανώς και με προσβάλλετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κύριε Τζαβάρα...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Γιατί εγώ βρίσκομαι με τη σειρά της κοινοβουλευτικής τάξης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κύριε Τζαβάρα, βρίσκεστε ακριβώς με τη σειρά της κοινοβουλευτικής τάξης και ασκείτε το δικαίωμά σας ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος. Παρακαλώ ολοκληρώστε. Μην απαντάτε στις διακοπές. Οι κύριοι συνάδελφοι απλώς και εκείνοι ζήτησαν το δικό τους δικαίωμα, να έχουν περισσότερο χρόνο και λόγο μέσα στο ελληνικό Κοινοβούλιο, ως εκφραστές του ελληνικού λαού.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Να εισηγηθείτε, κυρία Πρόεδρε...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος υποτιμά το ρόλο του Βουλευτή. Αυτό κάνει με τη συμπεριφορά που επέδειξε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κύριε Κουρουμπλή, σας παρακαλώ πάρα πολύ. Ακούστηκαν αυτά που είπατε. Παρακαλώ, μην κάνετε υπέρβαση. Αυτή τη στιγμή το Προεδρείο είπε αυτά που έπρεπε να πει.

Παρακαλώ, κυρία Τζαβάρα συνεχίστε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Θα πρέπει, λοιπόν, να ενσωματώσουμε σε αυτό το διάλογο και τη δημοκρατική ηθική, αλλά κυρίως θα πρέπει να σεβόμαστε το λόγο του άλλου, έστω και αν αυτός δεν συμφωνεί με αυτά που πιστεύουμε ή με αυτά που φρονούμε ότι πρέπει να αποτελέσουν το πάντοτε ζητούμενο βέλτιστο για τη λειτουργία της Εθνικής Αντιπροσωπείας.

Το λέω, δε, αυτό για να έρθω στο θέμα. Κυρία Υπουργέ, σας ακούσαμε ευλαβικά και πράγματι, διαπιστώσαμε ότι σε αυτή τη συγκεκριμένη φάση που βρίσκεται η πρωτοβουλία σας, ένα είναι βέβαιο: Ότι θα πρέπει όλοι να συνειδητοποιήσουμε πως με κάποιους άλλους όρους η κοινοβουλευτική επεξεργασία των νομοθετικών κειμένων, που έχουμε τη τιμή σήμερα να κάνουμε, είναι η τελευταία στιγμή, είναι, όπως θα λέγατε εσείς, η τελευταία πινακίδα από όπου ο νομοθετικός λόγος, έξω από αυτή τη συγκεκριμένη φάση, γίνεται ιστορία.

Δηλαδή, αυτό που δεν πρέπει να λησμονούμε είναι το γεγονός ότι μετά από αυτό το στάδιο της επεξεργασίας, πλέον ο λόγος, έτσι όπως είναι διατυπωμένος στο κείμενο που μας έχετε διανεμίει και αποτελεί το νομοσχέδιο που συζητάμε, θα γίνει ιστορικός ρυθμός. Από αυτή δηλαδή τη λειτουργία του, ως νόμου πλέον, θα εξαρτηθούν πολύ συγκεκριμένα δρώμενα της κοινωνίας, της πολιτείας και των ιδιωτικών συμφερόντων.

Θέλω, λοιπόν, να σας πω και να ενώσω τη φωνή μου με αυτούς τους συναδέλφους, οι οποίοι παρατήρησαν ότι σ' αυτό το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, παρ' όλο που πραγματικά έχετε καταβάλει προσπάθεια να το διατάξετε και να το διαρρυθμίσετε με τον πιο πλούσιο, από εκφραστικής πλευράς, τρόπο, υπάρχουν ελαττώματα. Εγώ, μάλιστα, προσπαθώντας να το κάνω κτήμα μου, μπορώ να σας πω ότι έχω τρεις κατηγορίες να του προσάψω.

Πρώτον, αυτό το συγκεκριμένο νομοσχέδιο είναι κακότεχνο.

Είναι κακότεχνο γιατί δεν υιοθετεί τον παραδεδομένο τρόπο κατασκευής ενός νομοθετικού κειμένου, όπου δεν υπάρχει άλλος στόχος από το να τίθενται με την ψήφο της Ελληνικής Αντιπροσωπείας κανόνες δικαίου.

Και βέβαια, δεν μπορώ να κατανοήσω το άρθρο 1, το οποίο αναφέρεται στο σκοπό αυτού του νομοσχεδίου. Για ποιο λόγο θα πρέπει να θεωρηθεί ότι αποτελεί ή πρέπει να αποτελεί, διάταξη ενός συγκεκριμένου νομοθετικού κειμένου; Κάλιστα τους σκοπούς –γι' αυτό υπάρχει η αιτιολογική έκθεση– θα μπορούσατε –όπως πράγματι τους έχετε εντάξει– να τους εντάξετε σ' αυτό το συγκεκριμένο τμήμα της νομοθετικής λειτουργίας.

Μπορεί να σας φαίνονται δε και παράξενα αυτά που λέω, αλλά

πειστείτε ότι επί τριάντα χρόνια δεν κάνω άλλη δουλειά από το να διαβάζω και να ερμηνεύω νόμους. Είναι, λοιπόν, πρωτοφανές αυτό που συμβαίνει τα τελευταία χρόνια στη Βουλή, να έρχονται νομοσχέδια που στο πρώτο τους άρθρο να μιλάνε για το σκοπό του νόμου. Ο σκοπός του νόμου δεν θέτει κανόνα δικαίου, όπως επίσης και οι ορισμοί του δεύτερου άρθρου δεν θέτουν τέτοιο κανόνα.

Είναι ένας δεύτερος λόγος, για τον οποίο πράγματι υποστηρίζω ότι είναι κακότεχνο το νομοσχέδιο και σας το είπαν οι συνάδελφοι που μίλησαν, αυτοί επαναλαμβάνω, οι οποίοι κήδονται του κύρους του συγκεκριμένου έργου, το οποίο όλοι προσφέρουμε εδώ ανεξαιρέτως. Και δεν θέλω να μειώσω την προσφορά του οποιοδήποτε συναδέλφου, πλην όμως υπάρχουν κάποιες παρατηρήσεις, τις οποίες οφείλετε να λαμβάνετε υπ' όψιν σας. Γιατί στη συγκεκριμένη περίπτωση ελέγχθη από προλαλήσαντα συνάδελφο ότι είναι πληθωρικός ο τρόπος με τον οποίο εκχωρείται το δικαίωμα της παραγωγής κανόνων στη διοίκηση.

Πράγματι, η κανονιστικά δρώσα διοίκηση αποτελεί φαινόμενο των τελευταίων καιρών, των τελευταίων, θα έλεγα, δεκαετιών. Πλην, όμως, σ' αυτή θα πρέπει να προσφύγει αυτός που έχει τη νομοθετική πρωτοβουλία σπανίως και κάτω από ορισμένες προϋποθέσεις, θα έλεγα δε και εξαιρετικές. Γιατί η διάταξη του άρθρου 43, παράγραφος 2, που δίνει το δικαίωμα πράγματι σε διοικητικές αρχές να θέτουν κανόνες –τέτοια διοικητική αρχή είναι ο Υπουργός– σε αυτή την περίπτωση εξαρτούν τη συνταγματικότητα αυτής της εξουσιοδότησης από δύο προηγούμενες προϋποθέσεις: η εξουσιοδότηση θα πρέπει να είναι ειδική και θα πρέπει να είναι ορισμένη.

Εάν, λοιπόν, αυτόν τον συνταγματικό κανόνα, τον εφαρμόζετε στις εξήντα περιπτώσεις νομοθετικής εξουσιοδότησης σε Υπουργούς ή σε προεδρικά διατάγματα, που επιχειρείτε, για να ολοκληρώσετε το νομοθετικό έργο με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, τότε θα δείτε ότι πραγματικά πάσχει αθεράπευτα από μια θεμελιώδη συνταγματική αναπηρία το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Το έχουμε πει απ' αυτό το Βήμα πολλές φορές. Και δεν είναι μόνο αυτό το νομοσχέδιο, είναι και μια σειρά από νομοσχέδια, τα οποία τελευταία συζητάμε, στα οποία απλώς αυτός που έχει τη νομοθετική πρωτοβουλία, η Κυβέρνηση, δεν κάνει τίποτα άλλο από το να δημιουργεί μια αφορμή ή ουσιαστικά να δημιουργεί τις προϋποθέσεις, για μια εικονική νομοθέτηση, ενώ στην πραγματικότητα τις πράγματι κρίσιμες διατάξεις, τους πράγματι σπουδαίους και σημαντικούς κανόνες δικαίου τους παραπέμπει για να διαμορφωθεί το περιεχόμενό τους, στον Υπουργό, ο οποίος είτε με τη μορφή της υπουργικής απόφασης είτε με τη μορφή του προεδρικού διατάγματος, έχει τον τελευταίο και καθοριστικό λόγο. Λόγο όμως, ο οποίος προηγουμένως δεν έχει υποστεί τον έλεγχο της Εθνικής Αντιπροσωπείας.

Είναι δε το συγκεκριμένο νομοσχέδιο και κακόγλωσσο. Και γι' αυτό ακριβώς μπορώ να πω ότι όλοι μας δυσκολευτήκαμε να το προσλάβουμε. Και όταν λέω «κακόγλωσσο» εννοώ τις εξής περιπτώσεις: Δεν μπορώ να κατανοήσω γιατί διαβάζοντας αυτό το συγκεκριμένο κείμενο, έχω την αίσθηση ότι διαβάζω ένα προεκλογικό φυλλάδιο του ΠΑΣΟΚ. Δεν μπορώ να αντιληφθώ, γιατί μελαγχολώ όταν διαβάζω ένα κείμενο, στο οποίο υπάρχει παράθεση λέξεων, που ουσιαστικά δεν έχουν καμμία σημασία, μόνο και μόνο για να αποκτά όγκο αυτό το κείμενο.

Παράδειγμα και απευθύνομαι σ' εσάς, κυρία Ευθυμίου. Μας είπε προηγουμένως η κυρία Υπουργός ότι διακρίνει την εκπαίδευση σε «τυπική» και «μη τυπική». Το «τυπική» ας το αφήσουμε κατά μέρος. Το «μη τυπική» τι σημαίνει; Σημαίνει άτυπη; Όχι προφανώς. Άρα, το «μη τυπική» είναι ένας όρος, ο οποίος δεν παραπέμπει πουθενά, είναι κενός περιεχομένου, απλώς όμως κατασκευάζεται για να έχει το βάρος και τον όγκο δήθεν μιας σπουδαίας λέξης.

Αυτού του είδους, λοιπόν, οι παρατηρήσεις είναι που με κάνουν να έχω ενστάσεις.

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Από την Ευρώπη...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Θα σας πω για την Ευρώπη αμέσως. Και πολύ καλά κάνετε και με διακόπτετε, γιατί μου δίνετε αφορμή να θυμηθώ το εξής. Όταν ήμουν φοιτητής...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κύριε Τζαβάρα, να θυμηθείτε, όμως, ότι δεν έχετε πολύ χρόνο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, με διακόψανε και νομίζω ότι αυτό θα πρέπει να μου το αναγνωρίσετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Σας το αναγνωρίζω...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Εκτός αν και εσείς βάλλατε κατά των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κύριε Τζαβάρα, εσείς το λέτε αυτό στο Προεδρείο...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Εγώ σας σέβομαι και σας τιμάω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Αλίμονο, έχετε χρόνο, απλώς δεν έχετε πολύ χρόνο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Τότε, λοιπόν, το 1978 για τη Γαλλία ήδη υπήρχε ένα πλήρες εθνικό σύστημα διαρκούς μόρφωσης. Έτσι το λένε στη Γαλλία. Αυτό το σύστημα τότε ήταν πράγματι σε λειτουργία και πράγματι είχε πολύ καλή απόδοση.

Στην Ελλάδα, λοιπόν, ακολουθώντας την εξέλιξη – τότε ήταν εντελώς άγνωστη- ακολουθώντας το νήμα της ιστορικής πορείας των πραγμάτων στον τομέα αυτό – και είναι μια εξήγηση αυτή πολύ επαρκής που μπορεί να δώσει κάποιος- θεωρώ ότι αναγκαστήκαμε να κάνουμε θεσμούς διά βίου μάθησης, για να μπορέσουμε να είμαστε πιο συνεπείς και πιο συμβατοί πρώτον, με τα κοινοτικά ισχύοντα και δεύτερον, με την απορρόφηση των πόρων, οι οποίοι μέσα απ' αυτές τις συγκεκριμένες διαδικασίες, πηγαίνουν σε ΙΕΚ, σε ΚΕΠ και εκεί υπάρχει ένας πλουτισμός απερίγραπτος, για τον οποίο δεν ξέρω αν είναι βούληση της Κυβέρνησής σας να βάλει κάποτε μια τάξη.

Το τελευταίο που ήθελα να πω, και έχει σημασία κύρια Υπουργέ, γιατί αναφερθήκατε στην Ευρώπη, είναι το εξής. Διαβάζοντας την αιτιολογική έκθεση του συγκεκριμένου νομοσχεδίου ένιωσα αμήχανα, γιατί στο σημείο που αναφέρεται στο άρθρο 4, γίνεται λόγος για τις αρχές του συστήματος διοίκησης του εθνικού δικτύου της διά βίου μάθησης. Εκεί, λοιπόν, διαβάζουμε ότι η δικτύωση σημαίνει network. Εκεί, επίσης, διαβάζουμε ότι ο προγραμματισμός σημαίνει programming. Και πραγματικά σάς θυμήθηκα, σας ανέσυρα από τη μνήμη μου όταν ως Επίτροπος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, απευθυνόμενη στους Έλληνες, τους καλούσατε να μάθουν την αγγλική γλώσσα, η οποία, είχατε προτείνει να γίνει και η δεύτερη επίσημη γλώσσα του έθνους.

Είστε μια άξια πολιτικός, με αγωνιστική ιστορία, που για το κόμμα σας έχει πολύ μεγάλη σπουδαιότητα και αξία. Εγώ, όμως ο ασήμαντος, ο μικρός επαρχιώτης πολιτικός, θα σας έλεγα τούτο: Καλό είναι στα κείμενα που έρχονται στην Εθνική Αντιπροσωπεία, να αποφεύγουμε παραπομπές σε ξενικούς όρους. Έχουμε μια πλούσια γλώσσα, έχουμε μια γλώσσα που εξακολουθεί να είναι η ίδια εδώ και δυόμιση, τρεις χιλιάδες χρόνια. Είμαστε ίσως το μοναδικό έθνος στον πλανήτη που έχει αυτό το προνόμιο. Μην το εκχωρούμε στους οποιουδήποτε συνεταιίρους μας ή στους οποιουδήποτε φίλους μας της Εσπερίας ή της πέραν του Ατλαντικού μεγάλης ηπείρου.

Γι' αυτό καταλήγω και σας αφιερώω μια λέξη που έχει πει ο Ζήσιμος Λορεντζάτος –θυμάστε κύριε Ευθυμίου- όταν σ' ένα πολύ μνημειώδες κείμενό του που επιγράφεται το «Χαμένο κέντρο» και το οποίο έγραψε για να τιμήσει τα τριάντα χρόνια από την έκδοση της «Στροφής», του πολύ μεγάλου ποιήματος του Σεφέρη, έλεγε ότι: «Η γλώσσα μας είναι ψεύτικη, γιατί είναι η ζωή μας ψεύτικη».

Θα πρέπει, λοιπόν, εσείς ως Κυβέρνηση να βοηθήσετε αυτόν τον τόπο να ξαναμυλήσει αληθινά δίνοντάς του αφορμές, για να ζει αληθινά. Αυτή είναι η μεγάλη σας ευθύνη.

Ευχαριστώ που με ακούσατε, κυρία Πρόεδρε. Ευχαριστώ και τους συναδέλφους, οι οποίοι μου έκαναν την πρωταρχική επίθεση. Τους ευχαριστώ. Δημοκρατία, όμως, σημαίνει αυτό που κάνω εγώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Τζαβάρα, τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας. Παρακαλώ θερμά τον κ. Πέτρο Ευθυμίου, Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ, να λάβει το λόγο.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Κοι-

νοβούλιο επιδιώκουμε όλοι να είναι χώρος σύνθεσης. Αλλά, δεν είναι κακό όταν είναι και χώρος συγκρούσεων, γιατί ακριβώς εδώ υλοποιούνται πολιτικές, που σημαίνει ότι γίνονται συγκεκριμένες επιλογές. Προφανώς, οι εκλογές αυτές έρχονται σε αντίθεση με κάποιες άλλες, γιατί στην φύση της πολιτικής ζωής είναι η έκφραση διαφορετικών αντιλήψεων για τον κόσμο.

Ωστόσο, σήμερα υπήρχε μία ισορροπία στο Κοινοβούλιο. Είχαμε, για πρώτη φορά εδώ και πολλά κοινοβουλευτικά συμβάντα, μία πλήρη σύμπτωση των συγκατοίκων της πολυκατοικίας. Είχαμε μία σύμπτωση της Νέας Δημοκρατίας και του ΛΑΟΣ. Η σύμπτωση αυτή έχει μία κοινή παράμετρο. Είναι μία εκδήλωση αμηχανίας. Δεν εδράζεται σε κάποια θέση ή σε κάποια αντίθεση. Είναι κυρίως, η τακτική όπως θα έλεγε ένα κομμάτι του φιλοθεάμονος ελληνικού κοινού: «Ρίχνω τη μπάλα στην εξέδρα». «Δεν έχουμε εγγύηση γι' αυτό, δεν έχουμε για εκείνο, δεν παράγεται δίκαιον, άρα καταψηφίζουμε διότι δεν μας κάνετε». Αυτά ακούσαμε.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): «Δεν είμαστε σίγουροι ότι θα γίνει...»

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: ... «δεν είμαστε σίγουροι ότι θα γίνει» ακριβώς.

Είναι μία επιλογή και αυτή, που ήταν απόλυτα ορατή και έφερε τους ενοίκους και συγκατοίκους της πολυκατοικίας σ' έναν εναγκαλισμό που πολύ καιρό, φαίνεται, τον είχαν στερηθεί!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Μαζί τα υποστηρίζουμε.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Βρέθηκα πολύ κοντά.

Βρέθηκε κοντά, επίσης, το ΚΚΕ με το ΣΥΡΙΖΑ. Συνέπεσαν, απολύτως, το ΚΚΕ με το ΣΥΡΙΖΑ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Έχετε κάνει λάθος.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Συγγνώμη. Εγώ μιλάω για τις στάσεις στο νομοσχέδιο. Δεν μιλάω συνολικά, για τις συνολικές επιλογές.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Αυτοί είναι άλλοι εναγκαλισμοί.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Και υπήρξε μία φωτεινή εξαίρεση του κ. Λεβέντη, ο οποίος έθεσε τα θέματα ως ζητήματα...

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Μπορεί να είναι ένας τρίτος εναγκαλισμός αυτός.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: ...και όχι ως συστημική απόρριψη, όπως έκαναν οι εκπρόσωποι του ΚΚΕ και του ΣΥΡΙΖΑ.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Δεν ήταν.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Θέλω να πω απλώς σαν σημείωση, γιατί πραγματικά αξίζει να μην συγκαλύπτουμε και τις θέσεις –κύριε Δρίτσα, δεν χρειάζεται να τις συγκαλύπτουμε- ότι η Αριστερά τουλάχιστον για κάποιους, ακόμα και εάν ανήκουν σε διαφορετικά ρεύματα, είχε την ομορφιά στη γέννησή της, ότι ταυτιζόταν με την καινοτομία. Ο Μαρξ αγαπούσε τη ρωμαλέα, όπως έλεγε, δύναμη του καπιταλισμού, να αναπτύσσει τις παραγωγικές δυνάμεις, χρησιμοποιώντας την επιστήμη, την καινοτομία. Απλώς, πίστευε ότι ο σοσιαλισμός θα είναι πολύ αρτιότερος στην ανάπτυξη αυτών των δυνάμεων με άλλη κοινωνική κατανομή της ισχύος. Αλλά ας μην πιάσουμε αυτή τη συζήτηση.

Εδώ, η Αριστερά έχει ταυτιστεί στην ουσία με την ακινησία. Μακάρι να μην άλλαζαν τα πράγματα. Ενδεχομένως, τότε αυτή η στάση θα είχε νόημα. Εάν δεν αλλάζουν τα πράγματα, η ακινησία είναι μία ομόλογη συμπεριφορά με τη στασιμότητα των πραγμάτων. Η ουσία, όμως, πια του 21ου αιώνα, όπως ήταν άλλωστε και ο 20ος αιώνας, είναι ότι τα πράγματα αλλάζουν και μεταβάλλονται σταθερά. Δεν μπορεί και το καλύτερο εκπαιδευτικό σύστημα να προσλάβει τόσο ποσοστό του μέλλοντος, ώστε όποιος τελειώσει, ακόμα και την καλύτερη και την αρτιότερη εκπαίδευση –με το απόθεμα γνώσεων, δεξιοτήτων, δυνατοτήτων που έχει διαμορφώσει- να μην ξαναχρειαστεί σε όλη την υπόλοιπη ζωή του να προσφύγει σε νέου είδους μαθησιακές διαδικασίες.

Άρα η διά βίου εκπαίδευση δεν είναι μία εισαγωγή ενός δαίμονος στην κοινωνική ή εκπαιδευτική ζωή οποιασδήποτε χώρας. Είναι η απάντηση στο γεγονός ότι ο κόσμος αλλάζει με τόσο ραγδαίους ρυθμούς, ώστε τα εκπαιδευτικά συστήματα πρέπει να θεωρούνται ότι είναι ανοιχτά, δια βίου συστήματα και μάλιστα πρέπει να προσαρμόζονται στις τροπές των αναγκών που κα-

λούνται να υπηρετήσουν.

Και όπως ορθά ανέφερε η Υπουργός, αλλάζουν οι πειθαρχίες. Ο μηχανικός μπορεί να θητεύσει κοντά σ' ένα κτίστη πέτρας. Δεν θα ξεχάσω ποτέ το κλασικό παράδειγμα, πόσοι απόφοιτοι Γεωπονικής πήγαιναν και εγγράφονταν στο ΤΕΙ Οιοποιίας, για να γίνουν οιοποιοί, διότι αυτό απαιτούσε η κατεύθυνση που επέλεξαν. Φυσικά, οι μορφές εκπαίδευσης θα είναι τυπικές, μη τυπικές, άτυπες.

Το πρόβλημα στην Ελλάδα είναι ότι υστερούμε και γιατί τελυταίδια πιάσαμε το νήμα της προώθησης της δια βίου εκπαίδευσης, αλλά και γιατί υστερεί πλήρως ο ιδιωτικός τομέας, ο οποίος είναι η αποφασιστική κινητήρια δύναμη και στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής και στην Ευρώπη και, απ' ό,τι διαπίστωση την περασμένη εβδομάδα, και στην Κίνα. Είναι η κινητήριος δύναμη της παροχής στο μηχανισμό της δια βίου εκπαίδευσης. Εμείς υστερούμε γιατί ως τώρα και αυτό είναι μία κρατική υπόθεση, ενώ θα έπρεπε οι μεγάλες επιχειρήσεις, αλλά και οι μικρομεσαίες να εντάσσουν προγράμματα εκπαίδευσης μέσα στη δομή των επιχειρήσεών τους, θεωρώντας ότι έτσι αυξάνουν την ποιότητα του παραγωγικού δυναμικού, του ανθρώπινου δυναμικού και φυσικά, τελικά, την ποιότητα της παραγωγικής τους διαδικασίας. Άρα, το να δαίμονοποιούμε πάλι το δημόσιο και το ιδιωτικό είναι κάτι που έρχεται σε αντίκρουση με τις πραγματικές ανάγκες και τις πραγματικές τάσεις, που πρέπει να ενισχύουμε και στις οποίες πρέπει απλώς να διασφαλίζουμε κάτι ουσιαστικό.

Και για να γίνω πρακτικός θα πω το εξής: Έχω παρατηρήσει σε όλο τον κόσμο ότι μεγάλες εταιρείες, ξεκινώντας από τη «MICROSOFT», έχουν εκπαιδευτικά προγράμματα, κυρίως εξαμήνια, των οποίων φαίνεται ότι η ποιότητα είναι τέτοια που απόφοιτοι εξειδικευμένων πανεπιστημίων στην τεχνολογία των υπολογιστών, επιδιώκουν την απόκτηση αυτού του πιστοποιητικού, ότι έκαναν αυτό το εξαμηνιαίο σεμινάριο. Ποια είναι η διαφορά; Ότι πρέπει οποιαδήποτε πρόσληψη νέας γνώσης να πιστοποιείται, διότι αλλιώς παντού στον κόσμο, αλλά ειδικότερα στην Ελλάδα θα έχουμε τις κλασικές «μαϊμούδες», που έχουμε σε όλα τα επίπεδα, όπως είχαμε την περίφημη ιστορία των κολλεγίων ως πανεπιστημίων που μπήκαν στα φυσικά τους μέτρα, ότι είναι κέντρα παροχής μεταλλυκειακής εκπαίδευσης, που θα πιστοποιούνται κιόλας με τους μηχανισμούς που προβλέπονται από τη νομοθεσία.

Αυτό, λοιπόν, είναι κάτι που υπάρχει στο νόμο με απόλυτη καθαρότητα. Είναι κάτι που το χρειαζόμαστε. Και είναι μία απαίτηση αυτονόητη της διασφάλισης του γεγονότος ότι πάντα η οποιαδήποτε μορφή εκπαίδευσης θα πιστοποιεί την προσπάθεια και θα πιστοποιεί το αποτέλεσμα αυτής της προσπάθειας. Τοδος caballeros, «όλοι ιππότες» δεν μπορεί να γίνει. Θα γίνεται άξιος ενός τίτλου, ενός πιστοποιημένου προσόντος, αυτός που μπορεί να το αποδείξει στις διαδικασίες πιστοποίησης.

Το δεύτερο είναι ότι ο μεγαλύτερος όγκος των υποτιθέμενων ενστάσεων αφορούν σε μία σύλληψη σωστή, ότι αυτές οι μορφές πρέπει να είναι ευέλικτες. Ήδη, για να μην αδικούμε πάντα τους εαυτούς μας, τα ΙΕΚ από το 1992 που τα ίδρυσε η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας με το Γιώργο Σουφλιά, είχαν μία πρόβλεψη αποτελεσματική που διατηρείται ως σήμερα και κατ' ουσίαν είναι και το πνεύμα συνολικά του νόμου. Πώς στα ΙΕΚ έχουμε μία επιτροπή των τοπικών κοινωνιών, των τοπικών παραγωγικών φορέων που προσδιορίζει τι ανάγκη υπάρχει -είχαμε πάντα ένα διάλογο στον ΟΕΕΚ- για το τι χρειάζεται η παραγωγική διαδικασία, παραδείγματος χάριν οι έμπειροι πωλητές που δεν έχουμε ποτέ, γιατί θεωρούμε ότι είναι αυτονόητο το επάγγελμα; Δεν είναι έτσι. Είναι πολύ απαιτητικό επάγγελμα, αν θες να το δεις ως επάγγελμα.

Αυτό γενικεύεται στη δυνατότητα να χαράσσουμε πολιτική υπαλλακτική ή εναλλακτική, ανάλογα ακριβώς με τις διαφορετικές ανάγκες που έχει κάθε οργανωμένη οικονομική δραστηριότητα στη μικρότερη κλίμακα και να μπορεί σε επίπεδο δήμου, σε επίπεδο περιφέρειας να σχεδιάζονται στρατηγικές, ανάλογα με τις παραγωγικές ανάγκες, που είναι κάθε φορά διαφορετικές, έτσι ώστε ακριβώς, χαρακτηριστικό κάθε συστήματος δια βίου εκπαίδευσης να είναι η ευλυγισία, η δυνατότητα να αλλάζει και να μεταλλάσσει.

Διότι πάλι μπορεί να έχεις το κλασικό φαινόμενο του πληθωρισμού. Δεν υπάρχει πιο κλασική περίπτωση από -και μη σας παραξενέψει ή νομίζετε ότι αλλάζω την κλίμακα- το αποτρόπαιο φαινόμενο στην Ελλάδα της επιμονής, της κοινωνικής και όχι εκπαιδευτικής, στην παραγωγή γιατρών. Το κυρίως πρόβλημα υγείας στην Ελλάδα είναι ότι η ασθένεια είναι ιατρογενής. Όταν έχεις έξι και επτά φορές περισσότερους γιατρούς από όσους χρειάζονται, η ανάγκη ύπαρξης αυτών των γιατρών ως επαγγελματιών αυξάνει την ασθένεια.

Η ασθένεια στην Ελλάδα, αυτές οι εκτεταμένες δαπάνες που η κ. Γεννημάτα πρόλαβε να τις ζηήσει στο Υπουργείο Υγείας, προέρχονται σ' ένα σημαντικό βαθμό από την απίστευτη υπερπληθώρα των γιατρών, που πρέπει παρ' όλα αυτά να επιβιώσουν επαγγελματικά.

Επομένως, παραδείγματος χάριν, πάει στο γιατρό η κ. Βόζεμπεργκ -της οποίας η υγεία είναι απολύτως διαυγής ότι είναι σε άψογη κατάσταση!- και φεύγει μ' ένα πάκο φάρμακα, απόδειξη της ιατρογενούς ασθένειας και όχι της δικής της ασθένειας!

Όμως, τι συμβαίνει; Όταν ίδρύσαμε τα πρώτα εκτεταμένα δίκτυα Κέντρων Επαγγελματικού Προσανατολισμού και το Σχολικό Επαγγελματικό Προσανατολισμό, δεν θα ξεχάσω ποτέ το παράδειγμα επαρχίας, ενός εξαίρετα στελεχωμένου εκεί Γραφείου Επαγγελματικού Προσανατολισμού, όπου σε εκατόν σαράντα δύο οικογένειες που προσήλθαν -μαθητές μαζί με τους γονείς τους- ένα ισχυρότατο ποσοστό δήλωνε ότι θέλει να πάει ιατρική.

Οι άνθρωποι στο Κέντρο Επαγγελματικού Προσανατολισμού έκαναν τη δουλειά τους. Εξήγησαν ότι το επάγγελμα είναι κορεσμένο, ότι έχει τελειώσει αυτή η λειτουργία που υπήρχε από το 1834 έως το 1960, όπου ο γιατρός ήταν «καβάλα στο άλογο», το επάγγελμα που οπωσδήποτε απέφερε κοινωνική και οικονομική ισχύ κ.λπ.. Ούτε μία οικογένεια όμως δεν άλλαξε στρατηγική ούτε ένα παιδί δεν εγκατέλειψε τη φιλοδοξία της ιατρικής.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι όλο το σύστημα που εισηγείται το Υπουργείο Παιδείας είναι ένα σύστημα εξορθολογισμού και σωστού προσανατολισμού της κοινωνίας στις πραγματικές ανάγκες και στις πραγματικές μελλοντικές προοπτικές που πρέπει να χαράσσουμε για τη νέα γενιά, όπως είπαμε και στη διασφάλιση που πρέπει να δίνουμε στους ώριμους ανθρώπους. Κατά τούτο, νομίζω ότι δεν θα χρειαζόταν τέτοια εναντίωση, η οποία προσκρούει στην ανάγκη της χώρας μας να ανταποκριθεί στις προκλήσεις που είναι σταθερές, που θα είναι κλιμακούμενες.

Κάθε δική μας υστέρηση δεν θα πληρώνεται σε αυτήν την Αίθουσα. Θα πληρώνεται από τα παιδιά που είναι έξω από την Αίθουσα, που αν δεν τα οπλίσουμε με τα μέσα να αντιμετωπίσουν τις προκλήσεις της εποχής τους, θα τα καταδικάσουμε να είναι ουραγοί όχι μόνο στην Ευρώπη, αλλά και σε όλο τον κόσμο.

Γι' αυτό πιστεύω ότι σήμερα αυτή η υπόθεση δεν είναι μόνο της κυβερνητικής Πλειοψηφίας. Θα μπορούσε και θα άξιζε να είναι αντικείμενο μιας ευρύτερης συναίνεσης. Πάντως εμείς, το ΠΑΣΟΚ, ψηφίζουμε με βεβαιότητα ότι είναι ένα καλό και θετικό βήμα αυτό το νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Και εμείς ευχαριστούμε τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ κ. Πέτρο Ευθυμίου.

Παρακαλώ να λάβει το λόγο ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Αθανάσιος Παφίλης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Και τώρα, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, μετά από τον κόσμο των παραισθήσεων, που προσπαθεί να δημιουργήσει η Κυβέρνηση και άλλοι που στηρίζουν αυτήν την πολιτική με άλλο τρόπο -άσχετα αν εμφανίζονται ότι διαφωνούν-ας περάσουμε στην πραγματικότητα.

Τη Δευτέρα ανοίγουν τα σχολεία και ας δούμε τι έχει να αντιμετωπίσει η λαϊκή οικογένεια. Γιατί εκείνοι που έχουν τον πλούτο και τον κατέχουν, δεν έχουν κανένα πρόβλημα -έχουν λυμένα όλα τα προβλήματα- όπως επίσης και μια ομάδα που συνωστίζεται γύρω από αυτούς.

Αλλά ας πάμε στον απλό εργαζόμενο και στη λαϊκή οικογένεια.

Είναι, λέει, μια δύσκολη χρονιά, η δυσκολότερη, η πιο δύσκολη - σωστά το λέτε, κυρία Υπουργέ όμως είναι σχεδιασμένη συνειδητά -κατά τη γνώμη μας. Και δεν έχει να κάνει μόνο με την κρίση.

Είναι συνέχεια της πολιτικής που έχει εφαρμοστεί όλα αυτά τα χρόνια και από τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και από τις κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας και φυσικά, επιδεινώνεται με το περιβάλλον μνημόνιο, μια πολιτική η οποία κυριολεκτικά τσακίζει τα μορφωτικά δικαιώματα της λαϊκής οικογένειας και δημιουργεί τεράστια προβλήματα της συντριπτική πλειοψηφία των εργαζόμενων που ματώνουν για να ζήσουν.

Τι θα αντιμετωπίσει, λοιπόν, η λαϊκή οικογένεια; Θα πάει το παιδί σε τριαντάρια τμήματα. Γιατί το 2010, κυρίες και κύριοι υποστηρικτές του συστήματος, πρέπει να πάμε σε τριαντάρια, όχι σε εικοσάρια τμήματα. Αυτή είναι η πρόοδος!

Τι θα αντιμετωπίσουν τα παιδιά που τέλειωσαν τα πανεπιστήμια και έχουν πάρει το πτυχίο τους και έχουν όνειρο να διδάξουν στο σχολείο; Θα αντιμετωπίσουν μια ευκαιριακή δουλειά, χωρίς δικαιώματα και στην ουρά! Κάποια γνωστή μου προχθές μου έλεγε ότι έχει αριθμό 8.000 για να διοριστεί. Μετρήστε χρόνια!

Τι άλλο έχουν να αντιμετωπίσουν; Οι ανήλικοι το 2010 έχουν να αντιμετωπίσουν την παιδική εργασία, την οποία νομιμοποίησε η Κυβέρνηση. Δεκαπεντάχρονα θα πάνε στη δουλειά! Είναι η πρόοδος, το 2010, που έδωσε η αστική τάξη! Μόνο που ξεχάσατε και το υπόλοιπο που είπε ο Μαρξ, κύριε Ευθυμίου, ότι από τη στιγμή που η αστική τάξη πήρε την εξουσία, την ίδια στιγμή που κυριάρχησε, έγινε εμπόδιο για την πρόοδο της κοινωνίας. Αυτό το ξεχνάτε συνειδητά. Τον Μαρξ τον επικαλείστε επιλεκτικά.

Σήμερα, λοιπόν, το 2010, νομιμοποιήσατε -και η Ευρωπαϊκή Ένωση και εσείς- την παιδική εργασία. Δεκαπεντάχρονα! Εμείς τη βιώσαμε, εμείς, τουλάχιστον από τη δική μας γενιά.

Τι θα αντιμετωπίσουν οι φοιτητές; Θα αντιμετωπίσουν πρόβλημα σίτισης, στέγασης και πολλοί θα σταματήσουν να σπουδάζουν. Είναι ψέματα; Δεν είναι η πραγματικότητα;

Ας πάμε στα πανεπιστήμια και με βάση δικά σας στοιχεία: Το 10% των πρωτοετών φοιτητών αναγκάζεται να δουλεύει. Κατά τα άλλα, όλοι έχουν ίση πρόσβαση στη μόρφωση, 25% των φοιτητών των ΑΕΙ και 40% των ΤΕΙ δουλεύουν σήμερα. Και αυτά πάλι με δικά σας στοιχεία.

Αυτές είναι οι ίσες ευκαιρίες; Και δεν πιστεύω ότι είναι τα παιδιά των εφοπλιστών και των βιομηχάνων που δουλεύουν, ούτε των στελεχών, των γιάπηδων και των golden boys των διαφόρων επιχειρήσεων ούτε αυτών που έχουν τις αλυσίδες καταστημάτων! Είναι παιδιά της εργατικής οικογένειας. Και φανταστείτε - δεν έχει ντενεκέ σήμερα, όμως έχει άλλες δουλειές σκληρές- κάποιος έστω να σερβίρει μέχρι το μεσημέρι και το βράδυ να διαβάζει και να πάει να δώσει και εξετάσεις. Αυτή είναι η πρόοδος του καπιταλισμού σήμερα.

Πολλά παιδιά θα περάσουν σε επαρχία. Δεν θα πάνε. Το ξέρετε. Δεν θα πάνε -τα αντιμετωπίζουμε καθημερινά και έχουμε ζωντανά τα παραδείγματα- γιατί δεν μπορούν να τα βγάλουν πέρα οι γονείς τους. Είναι πολύ απλό. Δεν μπορεί ένας να σπουδάξει δυο παιδιά, ένα στο Βόλο και ένα στην Πάτρα ούτε λύνει το πρόβλημα το θέμα των μεταγραφών, αν δηλαδή πάει στο Βόλο, και αν μπορεί να πάει. Επομένως, θα τα παρατήσουν.

Ποιοι θα τα παρατήσουν, κυρίες και κύριοι Βουλευτές; Τα παιδιά της πλουτοκρατίας και των γύρω-γύρω; Όχι. Τα παιδιά των λαϊκών οικογενειών που οι γονείς τους δεν μπορούν να τα βγάλουν πέρα. Αυτή είναι η κατάσταση.

Θα πω και για τα υπόλοιπα. «Δεν υπάρχουν λεφτά.» Δεν υπάρχουν λεφτά; Θα δοθούν 68 εκατομμύρια ευρώ σε συμπράξεις επιχειρήσεων, ποσό που θα συμβάλει στην έρευνα για τη διείσδυση στις νέες αγορές, ενώ 14 εκατομμύρια ευρώ θα δοθούν για τη δημιουργία κλάστερς -μια γνήσια ελληνική λέξη, έφυγε και ο κ. Τζαβάρας- δηλαδή σε συμπράξεις επιχειρήσεων ερευνητικών κέντρων και πανεπιστημιακών ιδρυμάτων.

Να λεφτά! Εκεί υπάρχουν τα λεφτά για να δοθούν. Βέβαια, θα δώσετε 300 ευρώ στο τέλος και αυτό το θεωρείτε κοινωνική πολιτική. Είναι ντροπή, τουλάχιστον και να το λέτε.

Έρχομαι στο θέμα των σχολείων. Στον προϋπολογισμό είπατε ότι θα δώσετε 1 δισεκατομμύριο. Δίνετε 781 εκατομμύρια ευρώ.

Ποια είναι τα αποτελέσματα; Δύο χιλιάδες επτακόσιες προσλήψεις και πρόσληψη είκοσι οκτώ χιλιάδων αναπληρωτών. Γιατί άραγε δεν τους παίρνετε μόνιμους; Αυτή είναι η πρόοδος του συστήματός σας στη σύγχρονη κοινωνία του 2010; Και ακόμα με τους είκοσι οκτώ χιλιάδες πάλι δεν φτάνουν.

Αναφέρω συμπληρωματικά μέτρα: κατάργηση σχολικών μονάδων, καταργήσεις και συμπιέξεις τμημάτων, τμήματα με τριάντα μαθητές, μετακινήσεις εκπαιδευτικών κ.λπ.. Ποιος θα την πληρώσει αυτή την κατάσταση στην παιδεία; Το ξαναλέω για να δείξω πόσο βαθιά ταξική είναι η παιδεία. Θα την πληρώσουν τα λαϊκά στρώματα. Αυτών τα παιδιά θα εγκαταλείψουν. Αυτοί οι γονείς θα δεινοπαθήσουν. Οι άλλοι, ίσα-ίσα, δεν έχουν κανένα πρόβλημα.

Είναι ελληνικό φαινόμενο; Όχι. Στην Πορτογαλία παραιτήθηκαν δεκαπέντε χιλιάδες εκπαιδευτικοί -θα το ξέρει, η κυρία Υπουργός- λόγω της ίδιας πολιτικής στον ασφαλιστικό τομέα και προσλήφθηκαν τετρακόσιοι. Άρα δεν είναι ελληνικό φαινόμενο. Είναι γενικότερο.

Βέβαια, υπάρχει και κάτι ακόμα, που θέλουμε να το σημειώσουμε. «Κουνάτε το δάχτυλο» στους καθηγητές και στους μαθητές ότι, για προσέξτε όχι κινητοποιήσεις, όχι καταλήψεις, όχι οτιδήποτε άλλο. Καλά, σοβαρολογείτε; Τι θα κάνει ο κόσμος; Τι νομίζετε; Θα συρθεί ο καθένας σε αυτήν την κατάσταση;

Ρωτήστε τους γονείς, εάν έχετε επαφή με τους γονείς που αγωνιούν, για το πώς θα τα βγάλουν πέρα αυτό το χειμώνα με αύξηση πετρελαίου, με μείωση μισθών, με όλα τα υπόλοιπα. Πώς θα τα βγάλουν πέρα να πληρώσουν φροντιστήριο, να πληρώσουν αγγλικά, να πληρώσουν γυμναστήριο; Διότι, το παιδί πρέπει να πάει και κάπου. Δεν μπορεί να είναι κλεισμένο σε τέσσερις τοίχους. Πώς θα τα βγάλουν πέρα; Φυσικά και δεν πρόκειται να πειθαρχήσουν. Εμείς θα συμβάλλουμε να αναπτυχθεί ένα τέτοιο κίνημα.

Εμείς προτείνουμε άμεσα μέτρα για τη στήριξη της λαϊκής οικογένειας, ανέργων μεταναστών για να ανακοιπή η σχολική διαρροή. «Στου κουφού την πόρτα, όσο θέλεις βρόντα». Δεν υπάρχει καμμία ανταπόκριση.

Έχουμε προτείνει μέτρα για τους φοιτητές και τους σπουδαστές. Τι θα κάνετε γι' αυτούς που δουλεύουν και σπουδάζουν ταυτόχρονα; Τι μέτρα παίρνετε; Τι τους δίνετε; Τίποτα. Τους ρίχνετε στον Καιάδα, στην κόλαση της αγοράς. Αυτό τους λέτε. Εμείς προτείνουμε, σας το είπα προηγούμενα, μόνιμους μαζικούς διορισμούς εκπαιδευτικών.

Φυσικά, για να μπω και την ουσία, η κυρία Υπουργός, είτε μια αλήθεια και πράγματι εγώ εκτιμώ την αντιπαράθεση που έκανε με το Κομμουνιστικό Κόμμα. Είπε ότι εδώ στη Βουλή υπάρχουν δύο αντιλήψεις.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Για το ΚΚΕ και τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Μη βιάζεστε, θα απαντήσω για λογαριασμό σας γι' αυτό.

Είπε ότι πραγματικά εδώ υπάρχουν δύο πολιτικές προτάσεις και απορώ γιατί η Νέα Δημοκρατία, ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός και ο ΣΥΡΙΖΑ -προσθέτω εγώ- διαφωνούν με το νομοσχέδιο. Πράγματι είναι ένα ερώτημα.

Και σας ρωτάω κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, κύριοι του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού και του ΣΥΡΙΖΑ: Όλα αυτά που φέρνει η Κυβέρνηση τα έχετε ψηφίσει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, ναι ή όχι; Και με τα δύο τα χέρια. Ότι έχει έρθει για τη διά βίου μάθηση τα πέντε χρόνια που ήμουν Ευρωβουλευτής, το έχουν ψηφίσει. Για να μην αναφερθώ ότι έχουν καταθεθεί πέντε τροπολογίες από χώρο που σήμερα λέει όχι, οι οποίες είναι όλες για τη διά βίου μάθηση. Γιατί έρχεστε εδώ στη Βουλή τώρα και παίζετε αυτό το παιχνίδι;

Σωστά το είπε, η κυρία Υπουργός, αλλά βέβαια το έχει παίξει και το ΠΑΣΟΚ προηγούμενα. Όταν έφερνε η Νέα Δημοκρατία τα νομοσχέδια, πράγματα που είχε συμφωνήσει το ΠΑΣΟΚ στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, ερχόταν εδώ και τα καταψήφισε. Γιατί; Γιατί ο καυγάς είναι ποιος θα εφαρμόσει καλύτερα την ίδια πολιτική. Πράγματι, είναι υποκρισία αυτό το πράγμα, αφού συμφωνείτε σε όλα.

Κύριε Τζαβάρα, εάν άκουγαν οι Ευρωβουλευτές σας αυτά που

λέγατε –και δεν εννοώ προσωπικά εσάς- ή τους υπόλοιπους, θα σηκώνονταν οι τρίχες τους. Διότι, αυτοί ψηφίζουν τα ακριβώς αντίθετα αυτήν την εβδομάδα στο Στρασβούργο, που γίνεται η συζήτηση για το πρόγραμμα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Πράγματι, υπάρχουν δύο διαφορετικές αντιλήψεις. Εμείς δεν το κρύψαμε ποτέ. Από αυτή την άποψη εμείς δεν λέμε ότι το ΠΑΣΟΚ δεν έχει στρατηγική. Ίσα-ίσα πιστεύουμε ότι και στρατηγική έχει και ορθά κινείται με τη δική του την πολιτική. Ποια είναι η μεγάλη μας διαφωνία; Εμείς λέμε ότι η παιδεία είναι κοινωνικό αγαθό. Πρέπει να είναι δημόσια και να παρέχεται δωρεάν σε όλους. Δεν είναι εμπόρευμα.

Ενώ το ΠΑΣΟΚ κάποτε έλεγε –δεν ξέρω εάν το πίστευε- το ίδιο, τώρα λέει ότι είναι εμπόρευμα και μάλιστα πολύ χυδαίο. Με την πολιτική του το λέει, μπορεί να μην το λέει λεκτικά. Υπηρετεί με τον καλύτερο τρόπο αυτό που ξόρκιζε όλα τα προηγούμενα χρόνια και ξορκίζει και σήμερα λεκτικά, δηλαδή τον καπιταλισμό. Ότι όλα πλέον είναι υπόθεση του κεφαλαίου και η ανάπτυξη και η εκπαίδευση και τα πάντα.

Από αυτή την άποψη, εμείς δεν έχουμε κανένα πρόβλημα να αντιπαρατεθούμε. Θα ξεκινήσω με το εξής. Δεν μπορεί να μας κάνετε το ερώτημα –το θεωρώ και λίγο υποτιμητικό, δεν αξίζει για το εάν η Αριστερά –για το ΚΚΕ μιλάω- θέλει τη γνώση. Όποιον να ρωτήσετε, θα πει ότι το θέλει. Άλλωστε, οι κομμουνιστές πάντα πάλευαν γι' αυτό. Και όταν πήραν την εξουσία ήταν η πρώτη φορά που εξαλείφθηκε ο αναλφαριθμητισμός. Κανένα άλλο τέτοιο ιστορικό θαύμα δεν έχει γίνει από κανένα σύστημα. Έγινε μόνο από τον σοσιαλισμό στη Σοβιετική Ένωση, όπου παρέλαβαν τέσσερα διαφορετικά κοινωνικό-οικονομικά συστήματα και κατάφεραν να εξαλείψουν τον αναλφαριθμητισμό μέσα σε λίγα χρόνια, όταν στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής –το όραμά σας, είτε το λέτε είτε όχι- σήμερα ο αναλφαριθμητισμός βασιλεύει.

Άρα, μη μας λέτε εμάς για το αν θέλουμε να μορφώνεται ο κόσμος σε όλη του τη ζωή. Εμείς θέλουμε να μειωθεί ο χρόνος εργασίας για να αυξηθεί ο κοινωνικός χρόνος, για να μπορεί να απολαμβάνει ο άνθρωπος αυτά που λέγονται αγαθά του πολιτισμού. Και αυτό δεν είναι να κάθεται στην καρέκλα και να κοιτάει τον ουρανό. Είναι και η μόρφωση, είναι και η συνολική προσέγγιση με τον πολιτισμό που παράγει η ανθρωπότητα. Αυτή είναι η ριζική μας διαφορά. Στο δικό σας το σύστημα, πού να προλάβει ο άνθρωπος;

Εδώ τώρα θα τρέχει να κυνηγάει πιστοποιητικά.

Θέλω να σας πω και κάτι άλλο. Ξέρετε, προκαλεί φοβερή εντύπωση. Ακούστε: «ατομικός λογαριασμός μαθησιακού χρόνου». Τι χυδαίο πράγμα. Λες σήμερα σ' ένα νέο άνθρωπο ότι πρέπει να φτιάξει λογαριασμό μαθησιακού χρόνου. Και μόνο η έκφραση δείχνει τον κυνισμό του κεφαλαίου. Οι εκφράσεις που χρησιμοποιείτε, «πιστωτικές μονάδες». Όλα έχουν υπαχθεί έτσι και από νέους ανθρώπους, οι οποίοι είναι διαπαιδαγωγημένοι σε αυτό το νέο κλίμα.

Αυτή, λοιπόν, είναι η ριζική μας διαφορά και το τι λέμε για τη διά βίου μάθηση. Μην μας ξαναρωτήσετε αν εμείς θέλουμε να μορφώνονται οι εργαζόμενοι. Αυτό είναι δεδομένο.

Το ερώτημα είναι: Τί υπηρετεί τη διά βίου μάθηση; Τέσσερις λέξεις θα πω: φθινό, ευέλικτο εργατικό δυναμικό. Αν διαβάσει κανείς όλες τις εκθέσεις αυτών που την εφηύραν, θα το δει. Αν δει την τοποθέτηση που είχε σοκάρει του πρυτάνεις –είχε γίνει στο Μέγαρο Μουσικής από τον Άγγλο Επίτροπο, αν δεν κάνω λάθος- ότι αυτά που ξέρατε περί παιδείας, προσωπικότητας κ.λπ., ξεχάστε τα. Παιδεία σημαίνει προσαρμογή στις ανάγκες της αγοράς. Και ορισμένοι πρυτάνεις τότε έπεσαν κάτω από τις καρέκλες. Αν τα δείτε όλα αυτά, θα καταλάβετε ότι έχουμε απόλυτο δίκιο.

Τι θέλει, λοιπόν, με τη διά βίου μάθηση; Θέλει με τη μόρφωση, με τη μετακίνηση εργαζομένων να αντιμετωπίσει ορισμένα προβλήματα ανεργίας –το καταλαβαίνουμε- που δεν αντιμετωπίζονται όμως, ειδικά σε μεγαλύτερες ηλικίες. Και θέλει με την ελάχιστη απαιτούμενη κατάρτιση για το κεφάλαιο ειδικευμένης εργασίας να δώσει φθινό, ευέλικτο εργατικό δυναμικό.

Και να σας το πω απλά και λογικά; Λέει για δεξιότητες. Οι δεξιότητες θυμίζουν μάλλον –συγγνώμη για την έκφραση- πίθηκο. Αυτό είναι το θέμα; Οι δεξιότητες; Η μόρφωση, με τη δεξιότητα

είναι το ίδιο; Δεν είναι.

Δεν είναι τυχαίες αυτές οι εκφράσεις. Δημιουργούν μια ολόκληρη συνείδηση. Διαλύει την εκπαίδευση, όπως την ξέραμε μέχρι τώρα. Αντικαθιστά τη γνώση μ' ένα σύνολο χρηστικών για τους εργοδότες δεξιοτήτων. Βάζει τις βάσεις για απόλυτη εξατομίκευση της εκπαίδευσης.

Και ακούστε. Θα το πω απλά. Όταν βάζεις σ' ένα τσουβάλι πτυχία ΑΕΙ, ΤΕΙ και ταυτόχρονα ό,τι πουλάει κάθε μαγαζί που κυκλοφορεί στην αγορά –γιατί έτσι το λέμε, γιατί το ενδιαφέρον του κάθε μαγαζιού είναι να μπορεί να βγάλει κέρδη και δρα στη αγορά σύμφωνα με το τι θέλει το ίδιο το κεφάλαιο- διαλύεις κυριολεκτικά την εκπαίδευση, το εκπαιδευτικό σύστημα, όπως το ξέρουμε μέχρι τώρα.

Μάλιστα, μιας και μιλήσαμε για την αγορά, υπάρχουν διακόσια εξήντα οχτώ τέτοια εκπαιδευτικά μαγαζιά. Τα πέντε από αυτά εμφανίζουν ραγδαία κυκλοφορία. Συγκεντρώνεται και εκεί.

Δεύτερο θέμα, θα γίνεται αξιολόγηση όλων αυτών. Από ποιόν και με ποια κριτήρια; Με επιστημονικά κριτήρια θα γίνεται; Ή με κριτήρια της παραγωγής, με το τι θέλει ο κεφαλαιοκράτης; Με αυτά θα γίνεται.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω σε ένα λεπτό, κυρία Πρόεδρε.

Ποιοι φτιάχνουν τα προγράμματα; Ποιοι φτιάχνουν τους δασκάλους; Ποιοι καθορίζουν τα προσόντα αυτών;

Έχει εδώ ειπωθεί και πιο κυνικά: «Οι ανάγκες της αγοράς». Δηλαδή, ποιος; Οι επιχειρήσεις. Ποιος θα πληρώσει; Να το ερώτημα. Πείτε μας; Ποιος θα πληρώσει τη διά βίου μάθηση; Θα την πληρώσει το κράτος από τη φορολογία; Θα την πληρώσει ο βιομήχανος; Όχι. Πάλι ο εργαζόμενος. Θα κάνει υπερωρίες, θα πληρώσει, γιατί πρέπει να κυνηγήσει για να μαζέψει –πώς το είπαμε;- «πιστωτικές μονάδες», να τις καταθέσει στην τράπεζα. Και αυτό το λέτε μόρφωση.

Και έρχεται, λοιπόν, ο «ΚΑΛΙΚΡΑΤΗΣ» και δένει όλη την ιστορία. Πάνε μαζί. Ο «ΚΑΛΙΚΡΑΤΗΣ» τι θα κάνει; Θα δημιουργήσει μια περιφερειακή αγορά, θα συνδεθεί, αναγκαστικά και με βάση τις γενικές κατευθύνσεις, με τις τοπικές επιχειρήσεις και η αποκέντρωση θα είναι διευκόλυνση ουσιαστικά του μεγάλου κεφαλαίου και των επιχειρηματικών ομίλων, για να δημιουργήσουν μια στρατιά –πάλι ξαναλέω- ευέλικτου και φθηνού εργατικού δυναμικού στην περιφέρεια. Γι' αυτό είναι και η ριζική διαφωνία μας σε όλα αυτά τα μέτρα τα οποία παίρνονται.

Εμείς λέμε ότι θα πρέπει να υπάρχει ένα δημόσιο δωρεάν σύστημα παιδείας σ' ένα άλλο καθεστώς, όπου τα μέσα παραγωγής θα τα έχουν οι άνθρωποι, στο οποίο την εκπαίδευση των εργαζομένων και την επανεκπαίδευση και τη διά βίου μάθηση θα την αναλαμβάνει η ίδια η κοινωνία, το ίδιο το κράτος. Φυσικά, θα λαμβάνει υπ' όψιν –για να μη θεωρήσετε ότι είμαστε εκτός πραγματικότητας- και τις ανάγκες που δημιουργούνται. Όμως θα παίρνει και κάτι άλλο βασικό υπ' όψιν, ότι η παιδεία είναι για να διαμορφώνει προσωπικότητες και όχι για να βγάζει εξαρτήματα των μηχανών, όπως λέει και ένα τραγούδι. Γι' αυτό, φυσικά και το καταψήφίζουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Παφίλη.

Παρακαλώ τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Μαυρουδή Βορίδη να λάβει το λόγο.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Υπάρχουν ορισμένα κείμενα για τα οποία με το που τα προσεγγίζεις αισθάνεσαι μια σπλαχνική αποστορφή. Και αυτό, γιατί; Πρωτίστως, διότι είναι τόσο «ξύλινα», τόσο γενικόλογα, τόσο, αν θέλετε, ανοικτά και επιδεχόμενα τόσων πολλών διαφορετικών ερμηνειών, που λες και είναι σκόπιμο ότι έχουν γίνει μ' έναν τρόπο σαν να μη μπορεί κανείς να κατανοήσει ή σαν να πρέπει, αλλιώς να κοπιάσει πολύ για να αποκοδικοποιήσει τι είναι αυτό που κρύβεται από πίσω τους.

Ο κ. Παφίλης κατέβαλε μια προσπάθεια τέτοιας αποκωδικοποιήσεως με τη δική του οπτική. Θα έλεγα δε, για να τους δώσω μια ταυτότητα ότι αυτά τα κείμενα είναι κυρίως τα κείμενα της ευρωπαϊκής σοσιαλδημοκρατικής γραφειοκρατίας. Έχουν αυτή τη συγκεκριμένη ταυτότητα.

Προσέξτε τώρα τι περιμένει κανένας από ένα σχέδιο νόμου για τη διά βίου μάθηση: Να πει, σε τελευταία ανάλυση, περίπου το αυτονόητο. Ότι, πρώτον, είναι μια διαδικασία στην οποία κάποιος, ένας άνθρωπος μπορεί κατά τη διάρκεια του βίου του να αποκτήσει περισσότερες δεξιότητες, κυρίως επαγγελματικές. Διότι αυτό αναζητούν οι περισσότεροι άνθρωποι στον ενήλικο βίο τους. Αυτό έτσι απλά και καθαρά.

Ακούστε τώρα διακήρυξη στόχων στη διά βίου μάθηση. Λέει, κατ'αρχάς: «Απόκτηση-βελτίωση γνώσεων, δεξιοτήτων, ικανοτήτων». Σωστά. Προσέξτε, όμως: «...που χρησιμεύουν στη διαμόρφωση μιας ολοκληρωμένης προσωπικότητας». Τι σημαίνει σ' ένα νομικό κείμενο «ολοκληρωμένη προσωπικότητα»; Γιατί αυτό αποτελεί θεμιτό στόχο του κράτους, το πώς ο καθένας, δηλαδή, θα ολοκληρωθεί ως ενήλικος την προσωπικότητά του; Πρέπει να λάβει κρατική μέριμνα και να υπάρξει νομοθετική ρύθμιση περί αυτού;

Ακούστε επόμενους στόχους: «Η άμβλυνση των κοινωνικών ανισοτήτων». Τι σημαίνει αυτό: «Η ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής», μέσα σε μια διαδικασία, επαναλαμβάνω, καταρτίσεως; «Η κοινωνική και πολιτιστική ανάπτυξη». Τι σημαίνει «κοινωνική και πολιτιστική ανάπτυξη»; Όταν δεν προσδιορίζεται ο στόχος με σαφήνεια, είναι προφανές ότι το δημιούργημα είναι αυτό που έρχεται παρακάτω. Ποιο, δηλαδή; Ακούστε: «Αφορά διαρκή και ενεργό διαδικασία που λαμβάνει χώρα σε όλες τις φάσεις της ζωής ενός ανθρώπου και συνοδεύει κάθε έκφανση της ζωής ενός ενεργού πολίτη». Ας πούμε την ανάγνωση μιας εφημερίδας. Είναι μια μαθησιακή διαδικασία, είναι μια έκφανση της ζωής ενός ενεργού πολίτη. Ανοικτά κείμενα, τα οποία μπορεί να προξενήσουν και τρόμο.

Ποιος σας είπε ότι θέλουμε ρύθμιση; «Σε οποιαδήποτε διαδικασία μάθησης, κάθε εκφάνσεως της ζωής ενός ενεργού πολίτη»; Τι εύρος, τι στόχος είναι αυτός και περιλαμβάνεται σε κείμενο νομοθετικό; Και, βεβαίως, αρχίζουν μετά αυτά τα οποία μπορούν να επιστημανθούν και ή ως μεταφράσεις, γιατί μάλλον πρόκειται περί μεταφράσεων. Διότι, αλλιώς, στα ελληνικά αρχίζω εγώ και έχω μια δυσκολία. Ακούστε: «Διάκριση και τριχοτόμηση, τυπική, μη τυπική και άτυπη». Τυπική και άτυπη καταλαβαίνουμε. Είναι η τυπική και η μη, η άτυπη. Η άτυπη δεν είναι η ίδια με τη μη τυπική;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Όχι.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Στα ελληνικά είναι. Διότι, αλλιώς, αν θέλετε να μιλήσουμε σε καθαρά λογικούς όρους, το μη τυπική, που είναι αναιρέση του τυπική, η αναιρέση του τυπικού με το μη τυπικό, το μη τυπικό είναι το τίποτε, εάν είναι η αντίθεση στο τυπικό.

Το άτυπο που παραπέμπει, αν θέλετε, σε μία πιο σαφή τοποθέτηση, το καταλαβαίνω. Εξειδικεύετε, βεβαίως, το τι λέτε παρακάτω «σε κάθε διαδικασία». Όμως, ας πάρω για παράδειγμα εκείνο που βρίσκω εξαιρετικά ενοχλητικό σε αυτό το σχέδιο νόμου. Είναι ακριβώς το ότι προβαίνει σε αυτό που κλασικά κάνει η σοσιαλδημοκρατία: Υπερρύθμιση. Και για να το κάνει αυτό, ακριβώς έχει ανάγκη από εκτεταμένες γραφειοκρατικές δομές. Και τα δυο αυτά κάνετε.

Να πω ένα παράδειγμα που θεωρώ ότι είναι, αν θέλετε και το πιο καταλυτικό. Συζητάτε για την άτυπη διαδικασία μάθησης στο άρθρο 14 και τι λέτε; Δείτε τη νοοτροπία του σχεδίου νόμου. Λέει ποιοι είναι οι φορείς άτυπης μάθησης: «Οι υπηρεσίες και φορείς του δημοσίου τομέα που λειτουργούν με τη μορφή του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου ή ιδιωτικού δικαίου». «Φορείς του κοινωνικού τομέα». Ποιος είναι ο κοινωνικός τομέας; Συνεχίζει: «...που λειτουργούν με τη μορφή σωματείου». Το σωματείο είναι νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου ρυθμιζόμενο από τον Αστικό Κώδικα. Τι κοινωνικός τομέας; Παρακάτω: «...ιδρύματος...» - ομοίως- «αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρείας ή ένωσης προσώπων». Όλα αυτά είναι νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου που προβλέπονται μέσα στον Αστικό Κώδικα. Τι κοινωνικός τομέας; Και τον διακρίνει, τέλος, από φορείς του ιδιωτικού τομέα, λες και ο ιδιωτικός τομέας είναι κάτι άλλο από τον κοινωνικό.

Ποια είναι η ανάγκη να τα κάνετε αυτά; Τι λέει, δε; Ακούστε: «Στους φορείς άτυπης μάθησης μπορεί να περιλαμβάνονται σχολεία, μουσεία, βιβλιοθήκες, κοινωνικοί, επιμορφωτικοί και πολιτι-

στικοί φορείς που εφαρμόζουν προγράμματα ή παρέχουν υπηρεσίες διά βίου μάθησης, όπως είναι η διεξαγωγή ημερίδων ή σεμιναρίων». Μπορώ να ρωτήσω γιατί πρέπει να ρυθμίσω νομοθετικά το γεγονός ότι ένα σωματείο αποφασίζει να κάνει μια ημερίδα; Ποια η χρεία της νομοθετικής ρυθμίσεως; Γιατί πρέπει να τον βάλουμε ή να μην τον βάλουμε στο Μητρώο;

Αυτό είναι που απεικονίζει τη λογική του συγκεκριμένου σχεδίου νόμου, η υπερρύθμιση, να καλύψουμε τα πάντα, να καλύψουμε κάθε δραστηριότητα με μια νομοθετική διάταξη, για να έχουμε κάτι να λέμε. Μα τι είναι αυτό που θέλουμε να πούμε;

Πάω ακόμα και στην επαγγελματική κατάρτιση. Επιτρέψτε μου, χρησιμοποίησε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ ένα εξαιρετικό παράδειγμα. Τι σημαίνει επαγγελματική κατάρτιση; Από πού δημιουργείται η ανάγκη της περαιτέρω επαγγελματικής κατάρτισεως, πέραν αυτής που τυχόν δίδεται στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα ή πέραν από την πρωτοβάθμια και τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση; Πού δημιουργείται αυτή η ανάγκη; Δεν δημιουργείται μέσα στην αγορά; Πού ξαφνικά πρέπει στο παράδειγμα του οικοδόμου, ο οικοδόμος να εκπαιδευτεί περαιτέρω για να γίνει κάτι άλλο, για παράδειγμα, καλουπατζής, να αποκτήσει μια εξειδίκευση, αν θέλετε, να μην είναι πια ανειδίκευτος μέσα στην οικοδομή.

Που δημιουργείται αυτή η ανάγκη; Δεν δημιουργείται αυτή η ανάγκη μέσα στην ίδια την εργασία; Ωραία. Γιατί δεν αφήνουμε την αγορά να ρυθμίσει τις ανάγκες της, με τον τρόπο που εκείνη θέλει;

Γιατί δεν αφήνουμε, στο ωραίο παράδειγμα της «MICROSOFT», τη «MICROSOFT» να δει πώς θέλει να εκπαιδεύσει τους υπαλλήλους της, να δει ποιοι υπάλληλοί της πρέπει να εκπαιδευθούν, να κάνει εκείνη αξιολόγηση των εκπαιδευτικών της προγραμμάτων, να πληρώσει γι' αυτή την αξιολόγηση και να χρησιμοποιήσει το εργατικό της δυναμικό με τον καλύτερο τρόπο που εκείνη νομίζει; Τι έχει να πει το κράτος επ' αυτού; Γιατί πρέπει το κράτος να έχει να πει κάτι επ' αυτού;

Εγώ θα πήγαινα ένα βήμα ακόμα παραπέρα. Θα πήγαινα σ' αυτό το οποίο είναι η παροχή -αν θέλετε- ιδιαίτερων γνώσεων μέσα σε μία συγκεκριμένη αγορά -ξέρω ότι αυτός ο όρος ενοχλεί την Αριστερά- μία αγορά, η οποία θέλει να παράσχει εξειδικευμένες επαγγελματικές γνώσεις. Γεννάται, λέτε, το ζήτημα της πιστοποίησης. Ωραία. Γιατί αυτό πρέπει να το πιστοποιεί κρατικός φορέας; Γιατί δεν αφήνουμε την ίδια την αγορά να πιστοποιήσει ό,τι θέλει; Πώς θα μπορούσε να το κάνει αυτό; Θα μπορούσε να το κάνει φτιάχνοντας η ίδια τους μηχανισμούς πιστοποίησης, αν κρίνει ότι το έχει ανάγκη. Τι πάμε να εξυπηρετήσουμε εδώ;

Διότι αν φύγουμε από τη βασική εκπαίδευση, εν συνεχεία το πώς ο καθένας θα επιλέξει να εξελίξει τον εαυτό του ως προσωπικότητα, το αν θα διαβάσει βιβλία, το αν θα πάει να τελειώσει τη σχολή στελεχών του Κομμουνιστικού Κόμματος, το αν θα πάει να παρακολουθήσει σεμινάρια που οργανώνει ένα «χι» θρησκευτικό σωματείο, το πώς, σε τελευταία ανάλυση, ο καθένας θέλει να αποκτήσει περαιτέρω γνώσεις, αυτό είναι δικό του ζήτημα. Γιατί πρέπει να το ρυθμίσουμε νομοθετικά; Γιατί πρέπει να έχουμε μία πιστοποίηση σχετικά μ' αυτό;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ: Μα ο ΣΕΒ και τα επιμελητήρια ζητούν πιστοποίηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Παρακαλώ, μη διακόπτετε, κύριε συνάδελφε.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Όμως, είναι πολύ χρήσιμη διακοπή. Επειδή, λοιπόν, αυτή η πιστοποίηση ζητείται ακριβώς από το ΣΕΒ στο βαθμό που ζητείται, η απάντηση που έχω να δώσω εγώ στο ΣΕΒ είναι -δεν το αμφισβητώ- ότι το κράτος δεν έχει καμμία δουλειά να δώσει αυτήν την πιστοποίηση. Ας βρει ο ΣΕΒ, εφόσον δικές του ανάγκες καλύπτονται, τον τρόπο με τον οποίο θα αποκτήσει εκείνος την πιστοποίηση που θέλει. Θέλουν να φτιάξουν ένα ίδρυμα πιστοποιήσεων; Ας πάνε να το φτιάξουν. Ας λύσει η αγορά το δικό της ζήτημα. Ας δώσει η αγορά τις δικές της απαντήσεις σε κάτι το οποίο σε τελευταία ανάλυση εκείνη ζητά. Γιατί θα πρέπει εδώ να δώσουμε τέτοιου είδους απαντήσεις;

Μάλιστα, θα μου επιτρέψετε να σας πω, φτιάχνουμε ένα σύ-

στημα, το οποίο είναι εντελώς δυσπροσπέλαστο με ατελείωτους φορείς, τεράστια διοικητικά συμβούλια, υπουργικές αποφάσεις, οι οποίες πρέπει να εκδοθούν για να λειτουργήσει αυτό το σύστημα.

Να πω και κάτι για τις υπουργικές αποφάσεις, γιατί άκουσα μία απάντηση, η οποία θα μου επιτρέψετε να σας πω -το έχω ακούσει ξανά σ' αυτήν την Αίθουσα από άλλον Υπουργό αυτής της Κυβερνήσεως- είναι εντελώς εσφαλμένη. Λέει ότι εμείς ζητάμε τη νομοθετική εξουσιοδότηση από το Τμήμα, γιατί θα βγάλουμε τις εξήντα υπουργικές αποφάσεις εμπρόθεσμα, έγκαιρα. Μάλιστα, την προηγούμενη φορά που το άκουσα, μας είχαν φέρει εδώ και το σώμα της υπουργικής αποφάσεως στο πλαίσιο της διαφάνειας, για να ξέρουμε και ποια θα είναι η υπουργική απόφαση. Ποιος είπε ότι η νομοθετική εξουσιοδότηση που δίνει το Τμήμα περατούται με την έκδοση της συγκεκριμένης υπουργικής αποφάσεως; Ποιος σας το είπε αυτό; Θα εκδώσετε εσείς υπουργική απόφαση και αύριο θα αλλάξει ο Υπουργός και θα βγάλει μια άλλη, γιατί η νομοθετική εξουσιοδότηση είναι για την έκδοση υπουργικής αποφάσεως, δεν είναι για την έκδοση της συγκεκριμένης υπουργικής αποφάσεως. Εάν ήταν για την έκδοση συγκεκριμένης υπουργικής αποφάσεως, τότε θα περιείχετο μέσα στο νομοθετικό κείμενο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω σε τριάντα δευτερόλεπτα, κύριε Πρόεδρε.

Άρα, τι λέει το Τμήμα με την εξουσιοδότηση που ζητάτε κάθε τρεις και πέντε; Έρχεται, λοιπόν, η Βουλή και λέει ότι εξουσιοδοτώ τον Υπουργό να εκδώσει υπουργική απόφαση κατά την κρίση του, σύμφωνα με το πλαίσιο για να ρυθμίσει το συγκεκριμένο ζήτημα, για το οποίο εξουσιοδοτείται. Επαφίεται, όμως, στην κρίση του Υπουργού.

Έρχεστε εσείς -καλοσύνη σας- και ενημερώνετε το Τμήμα ότι θα τις βγάλετε τότε τις υπουργικές αποφάσεις και μπορεί να το ενημερώσετε κιόλας ότι θα είναι περίπου σ' αυτό το πλαίσιο. Αυτό αίρει τη νομοθετική εξουσιοδότηση του Τμήματος; Δεν μπορεί, δηλαδή, αύριο άλλος Υπουργός να αλλάξει αυτήν την υπουργική απόφαση; Φυσικά και μπορεί. Άρα το όλο ζήτημα πηγάζει από το γεγονός ότι χορηγείται αυτή η νομοθετική εξουσιοδότηση.

Ο βασικός λόγος για τον οποίο πρέπει να καταψηφιστεί αυτό το σχέδιο νόμου, τουλάχιστον από τη δική μου οπτική, είναι γιατί πηγαίνει στην ακριβώς αντίθετη κατεύθυνση από αυτή που πρέπει να κινούνται από εδώ και πέρα οι νομοθετικές πρωτοβουλίες: Στην κατεύθυνση, δηλαδή, της δημιουργίας ελεύθερου χώρου μέσα στη κοινωνία, στην κατεύθυνση τού να αφήσουμε την κοινωνία να παίρνει τις δικές της πρωτοβουλίες και να δίνει τις δικές της απαντήσεις, χωρίς την παρέμβαση του κράτους και χωρίς την υπερβολική ρύθμιση. Το νομοσχέδιο αυτό είναι στην ακριβώς αντίθετη κατεύθυνση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Βορίδη.

Παρακαλώ τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΣΥΡΙΖΑ κ. Θεόδωρο Δρίτσα να λάβει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Δυστυχώς, επειδή δεν μπορώ να αφήσω αναπάντητες τις επιθέσεις που έγιναν, τόσο από τη μεριά του κ. Παφίλη, όσο και από τη μεριά του κ. Ευθυμίου, θα αρχίσω από αυτές πολύ σύντομα. Αλλά, ο κ. Παφίλης έφυγε...

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Το κόμμα είναι ενιαίο, κύριε Δρίτσα.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ναι. Το ΚΚΕ είναι εδώ και θέλω να του πω ότι πράγματι ο ΣΥΡΙΖΑ ούτε θέλει ούτε είναι ΚΚΕ. Δεν είναι ένας πολιτικός οργανισμός προπαγάνδας που επαγγέλλεται τη λύτρωση της Δευτέρας Παρουσίας. Είναι ένας ζωντανός οργανισμός, πολυφωνικός, κοντά στις κοινωνικές συγκρούσεις, με διαρκή συμμετοχή αναβάθμισής τους, κατάκτησης νικών, δυνατότητας της κοινωνίας να χειραφετηθεί και όχι να ποδηγετηθεί ούτε από κόμματα ούτε από οργανισμούς ούτε από δοξασίες. Προς αυτήν την κατεύθυνση η αριστερή κομμουνιστική δημοκρατική προοπτική των ιδεών και των δράσεων του ΣΥΡΙΖΑ ενσωματώνει τις καλύτερες παραδόσεις και της Οκτωβριανής Επανάστασης και όλων των επαναστάσεων της Ευρώπης και

όλου του κόσμου, οι οποίες ήταν λυτρωτικές και δράσεις χειραφέτησης των κοινωνιών.

Με αυτήν την άποψη, θέλω να απαντήσω και στον αγαπητό φίλο, κ. Ευθυμίου και να του πω ότι πράγματι η καινοτομία, στην οποία αναφερόταν και ο Μαρξ και η δυναμική της αστικής τάξης σε κάποιες ιστορικές περιόδους που διεκδικούσε να θέσει εκείνη τη μηχανή σε κίνηση των συγκεκριμένων συσχετισμών, είχε να κάνει με το πρόταγμα των παραγωγικών σχέσεων. Στις παραγωγικές σχέσεις, κατά Μαρξ και κατά την παράδοση αυτή, πάλι λυτρωτικά για την κοινωνική χειραφέτηση, οι εργαζόμενοι και οι άνθρωποι γενικώς είναι η πρώτη ύλη, η ζωντανή δημιουργική ύλη για την παραγωγική διαδικασία, σύμφωνα με τις δυνατότητές τους, σύμφωνα με τις ανάγκες τους, σύμφωνα με την προσωπικότητά τους, ατομικά και ολοκληρωμένα στην κοινωνικότητά τους.

Γι' αυτό μιλάμε τώρα; Γι' αυτή την καινοτομία μιλάμε; Εκείνη η καινοτομία πράγματι είναι παραγωγική υπέρβαση της στασιμότητας των καταπιεστικών καθεστώτων. Εδώ έχουμε την επιβεβαίωση της εξαφάνισης της πρωτοβουλίας, της εξαφάνισης της ατομικής και κοινωνικής χειραφέτησης, της ισοπέδωσης και του πιο μικρού πετάγματος κάθε εργαζόμενου είτε στο δημόσιο είτε στον ιδιωτικό τομέα.

Όλα τα συστήματα δεν είναι ελληνικά όντως. Είναι ευρωπαϊκά. Είναι παγκόσμια. Εχθρεύονται την πολυμορφία. Επιβάλλουν την ισοπέδωση. Δημιουργούν κανόνες, μέσα στους οποίους δεν μπορεί να αναπνεύσει η δημιουργική πρωτοβουλία κανενός ανθρώπου και καμιάς κοινωνικής ομάδας. Κάθε τάση να ξεφύγει από αυτό θεωρείται κίνδυνος για τη λειτουργία του συστήματος.

Καλή ώρα, στην εποχή που ζούμε τώρα, στις συνθήκες του μνημονίου του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και της αγωνιώδους αναζήτησης του πιο αντιπαραγωγικού, εκμεταλλευτικού συστήματος, στη φάση ανάπτυξης του καπιταλισμού. Δεν είχε ξανά τόσο πολύ αντιπαραγωγική διάσταση ο καπιταλισμός στην ιστορία του, όσο έχει σήμερα.

Σ' αυτήν τη διαδικασία, λοιπόν, η κυρίαρχη τάση είναι να μην προκύψει καμμία δυνατότητα απελευθέρωσης της ατομικής και της κοινωνικής πρωτοβουλίας.

Έρχεται αυτό το νομοσχέδιο ακριβώς να συμπίψει όλες αυτές τις παραμέτρους των άτυπων μορφών εκπαίδευσης. Λέει ότι έρχεται να εξορθολογήσει. Το βλέπω σε κάποια σημεία ότι αυτό που προσπαθεί να κάνει είναι να βάλει σ' έναν εξορθολογισμό όλες αυτές τις παραμέτρους των άτυπων μορφών εκπαίδευσης. Και εγώ θα συμφωνήσω ότι αυτό το «μη τυπική εκπαίδευση» είναι κακόγλωσση μεταφορά της ευρωπαϊκής διατύπωσης. Και δεν είναι η πρώτη ούτε η μόνη.

Εν πάση περιπτώσει, ίσως δεν έχει και νόημα. Μάλιστα, θα έλεγα όμως ότι έχει ένα νόημα. Το νόημα του αποχαρκτηρισμού κάθε αξιακής δικαίωσης στη διαδικασία της μάθησης. Αυτό το νόημα έχει το «μη τυπική εκπαίδευση», γιατί όταν ένα κράτος οργανώνει την παιδεία και την εκπαίδευση, τα οργανώνει για να δώσει τη δυνατότητα στους πολίτες, στους νέους ανθρώπους, αλλά και σε όλες τις ηλικίες, να συμμετάσχουν στη γνωστική διαδικασία, στην έρευνα, στην ανάπτυξη του πνεύματος, αλλά και των ξεχωριστών δυνατοτήτων του καθένα.

Αυτά δεν χρειάζονται να προσδιορίζονται με κάθε λεπτομέρεια σ' αυτό το επίπεδο. Αν επιχειρεί το νομοσχέδιο να το κάνει, είναι γιατί θέλει να εντάξει όλες αυτές τις διαρκώς αναπαραγόμενες διαδικασίες. Είναι πολύ χαρακτηριστικό ότι μόλις θεσμοθετηθεί αυτό και μόλις πάει να λειτουργήσει, αν πούμε ότι θα οργανωθούν όλοι αυτοί οι περίφημοι οργανισμοί που προβλέπονται, οι επιτροπές και όλα αυτά τα συμβούλια, μόλις πάει να οργανώσει την πανσπερμία των μη τυπικών εκπαιδευτικών διαδικασιών, θα προκύψουν άλλες δέκα καινούργιες που θα του έχουν φύγει από τη νομοθετική ρύθμιση, διότι η ανάγκη του σύγχρονου καπιταλισμού να μετατρέψει τους εργαζόμενους σε απασχολήσιμους είναι διαρκής.

Και πράγματι, θέλω να πω και στην κυρία Υπουργό ότι το πρόβλημά σας δεν είναι το νομοσχέδιο. Το πρόβλημά σας είναι η πολιτική και οικονομική επιλογή που έχετε κάνει γενικότερα. Και το πρόβλημα δεν είναι ελληνικό. Είναι διεθνές, ευρωπαϊκό. Γι' αυτό, τέτοιου είδους κατευθύνσεις υπάρχουν παντού. Και ο ΣΥΡΙΖΑ

στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δεν υποστήριξε ποτέ τέτοιου είδους κατευθύνσεις. Υποστήριξε αυτό που και ο ειδικός αγορητής του ΣΥΡΙΖΑ, ο συνάδελφος και σύντροφος Τάσος Κουράκης, είπε στη βασική του εισήγηση, ότι δηλαδή η διά βίου εκπαίδευση και κατάρτιση –θετική έννοια γενικώς- δεν μπορεί παρά να είναι υπόθεση της πολιτείας και των οργάνων της και όχι της ιδιωτικής πρωτοβουλίας. Είναι δύο διαφορετικές προσεγγίσεις και δεν μπορεί να γίνεται σύγχυση και να δημιουργούνται εντυπώσεις.

Είναι πάρα πολύ χαρακτηριστικό το παράδειγμα που ανέφερε, η κυρία Υπουργός, για το μηχανικό ή τον τεχνίτη που θα πρέπει να ενταχθεί στην εκπαιδευτική διαδικασία της «πράσινης» τεχνολογίας. Με ποιους όρους, σύμφωνα μ' αυτά που περιγράφει το νομοσχέδιο και με όλους αυτούς τους θεσμούς που έχουν δημιουργηθεί; Δεν μηδενίζουμε τίποτα. Υπάρχουν μερικές πρωτοβουλίες, όπως το σχολείο δεύτερης ευκαιρίας και διάφορες άλλες που έχουν θεσμοθετηθεί, που έχουν πολύ θετικά πρόσημα, έστω και αν μπορούμε να κάνουμε πολλές κριτικές και να επισημαίνουμε ελλείψεις και καθυστερήσεις.

Όμως, εδώ, στο παράδειγμα αυτό, ποια είναι η διαδικασία από τη μεριά της δημόσιας παιδείας και του κράτους, για να εκπαιδεύσει το μηχανικό και τον τεχνίτη στην «πράσινη» τεχνολογία; Δεν τα αναλαμβάνουν απλώς και μόνο αυτοί που έχουν την τεχνολογία, οι μεγάλες επιχειρήσεις και τα μεγάλα οικονομικά «trust» που θα υλοποιήσουν την «πράσινη» τεχνολογία. Δεν τα αναλαμβάνουν εν είδει εκπαίδευσης των στελεχών τους. Το αναθέτουν σε διαδικασίες κερδοσκοπικές, στην αγορά, αλλά και πάλι με θεματική που δεν έχει καμμία σχέση, κυρία Υπουργέ, με την πραγματικά διευρυμένη, αντικειμενική, επιστημονική προσέγγιση του συγκεκριμένου αντικειμένου. Θα εκπαιδευτεί αυτός ο μηχανικός και ο τεχνίτης στην «πράσινη» τεχνολογία του συγκεκριμένου «trust» που έχει αυτού του είδους την τεχνολογία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μη μου πείτε ότι αυτά δεν τα ξέρετε! Υπάρχουν πια μονοπώλια σ' αυτούς τους κλάδους και σ' αυτούς τους τομείς. Και αυτοί θα εκπαιδεύσουν αυτούς τους ανθρώπους όχι γενικώς στην «πράσινη» τεχνολογία, αλλά στα προϊόντα που θέλουν να πουλήσουν. Θα τους κάνουν γνώστες –ούτε καν ειδικούς- των ειδικών «πλεονεκτημάτων» -εντός εισαγωγικών- σαν να είναι δηλαδή οι ίδιοι οι άνθρωποι ένα προσπεκτούς προβολής κάποιων προϊόντων.

Αυτήν την εκπαίδευση θα πάρουν απ' αυτήν τη διαδικασία. Αυτό δεν έχει καμμία σχέση ούτε με την επιστήμη ούτε με τη διαρκή επιμόρφωση ούτε με την πρόοδο ούτε με τίποτα απ' αυτά. Έχει σχέση με τη μετατροπή των ανθρώπων σε απασχολήσιμους μέσα από διαδικασίες, όπου το κεφάλαιο δεν αναλαμβάνει το κόστος. Το αναλαμβάνει το κράτος και το μετακυλύει στη συνέχεια ως όφελος στην απολύτως ελεγχόμενη αγορά.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΑΪΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ**)

Θα πω και ένα άλλο παράδειγμα. Γιατί νομίζετε ότι υπάρχει τόση πρεμούρα και τόση πίεση για μία τεχνολογία η οποία βεβαίως κατά τα άλλα έχει ενδιαφέρον, την αφαλάτωση; Και είναι ενδιαφέρον να δούμε πού μπορεί, σε ποιες περιπτώσεις και με ποιους τρόπους να έχουμε λύση, στα νησιά κυρίως, του ζητήματος της ύδρευσης μέσω της αφαλάτωσης, διότι υπάρχουν δύο γαλλικά μονοπώλια που έχουν την τεχνολογία και προωθούν τις λύσεις που εκείνοι θέλουν. Εν συνεχεία, εάν εγκαταστήσουν τα συστήματα που εκείνοι θέλουν, σε μήκος χρόνου θα είναι μία πολυδάπανη ιστορία για τη συντήρηση και τα ανταλλακτικά. Το ίδιο συμβαίνει σε πάρα πολλούς άλλους τομείς.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αντί γι' αυτό, υπάρχει επιστήμη και σοβαρότατοι επιστήμονες και στην Ελλάδα και στη Γαλλία και στην Ευρώπη που μελετούν τους ανάβαλους και τη δυνατότητα με πολύ λίγα λεφτά, με χλιοποπολλαπλάσιο κόστος, να χρησιμοποιήσουμε τα νερά που φεύγουν στη θάλασσα και χάνονται.

Ενδιαφέρεται κανείς γι' αυτό; Δεν έχει κέρδος! Και όμως, έχει επιστήμη, τεχνολογία, ενδιαφέρον, εξειδικεύσεις, θέσεις εργα-

σίας! Ό,τι θέλετε έχει! Ποιος ενδιαφέρεται γι' αυτά;

Αυτές είναι οι διαφορές μας. Και δεν είναι διαφορές γενικώς ιδεολογικές. Είναι συγκεκριμένης κατεύθυνσης του τρόπου ανάπτυξης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Το θέμα είναι πολύ ενδιαφέρον και θα μπορούσαμε να μιλάμε πολλή ώρα. Θέλω ακριβώς να τελειώσω και εγώ με το γεγονός ότι όλη αυτή η συζήτηση γίνεται εν όψει του υπονόμου των σχολείων τη Δευτέρα. Έχω και στα χέρια μου το υπόμνημα που η ΟΛΜΕ υπέβαλε προς την κυρία Υπουργό Παιδείας και προς την κυρία Υφυπουργό Παιδείας και το δελτίο Τύπου που εξέδωσε η ΟΛΜΕ μετά τη συνάντηση.

Δεν έχω το χρόνο να μείνω στις λεπτομέρειες. Όμως, είναι σαφές ότι απ' όλα τα ζητήματα τα οποία έχει θέσει η ΟΛΜΕ στο υπόμνημα και τα οποία είναι τεκμηριωμένα, οι απαντήσεις που πήρε είναι τουλάχιστον ελλιπείς.

Οι περισσότερες είναι αρνητικές και για το πόσο θα διοριστούν και για το πόσες κενές θέσεις εκπαιδευτικών θα υπάρχουν και για τα οφειλόμενα στους εκπαιδευτικούς και για τα σχολεία με τους τριάντα μαθητές ανά τάξη και για πολλά άλλα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Κύριε Δρίτσα, θα μιλήσετε πάνω από δεκαπέντε λεπτά;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Προς αυτήν την κατεύθυνση η διά βίου μάθηση, μία διαρκής θετική συμμετοχή των ανθρώπων νέων ή μεγάλων σε γνωστικά αντικείμενα, σε έρευνα, σε σκέψη, σε ειδικές εξειδικεύσεις και στην υποβολή τους ακόμα και την επαγγελματική, δεν μπορεί παρά να είναι μέρος του εθνικού συστήματος παιδείας, της δωρεάν δημόσιας παιδείας. Μόνο προς αυτή την κατεύθυνση μπορεί να κινηθεί μια πραγματική λυτρωτική διαδικασία για τους εργαζόμενους και για τους ανθρώπους γενικότερα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ τον Βουλευτή της Α' Πειραιώς, κ. Θεόδωρο Δρίτσα.

Στο σημείο αυτό η Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων έχει ζητήσει να κάνει μια μικρή παρέμβαση.

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Θα χρειαστώ μόνο ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Τρία λεπτά θα σας δώσω, κυρία Υπουργέ.

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ πολύ.

Παίρνω το λόγο μόνο και μόνο γιατί θεωρώ ότι πρέπει και να επαναλάβω για πολλοστή φορά, αλλά και για να κάνω απολύτως σαφές το θέμα του αριθμού των μαθητών ανά τάξη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι μήνες τώρα που υπάρχει πραγματικά ένας διάλογος του παραλόγου. Δημιουργείται πλασματικά μια είδηση, αναπαράγεται συνεχώς, διαψεύδεται με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο. Έχουμε μιλήσει και η Υφυπουργός και εγώ στη Βουλή με στοιχεία που δίνονται απ' όλα τα σχολεία.

Πέρυσι τα τμήματα που είχαν είκοσι εννιά μαθητές, ήταν 0,2%. Έχω κάνει λοιπόν σαφές και το επαναλαμβάνω ξανά στη Βουλή, δεν υπάρχει καμμία ρύθμιση, καμμία κανονιστική πράξη, καμμία κατεύθυνση, καμμία έστω αναφορά της Υφυπουργού ή δική μου, που να αφορά στον αριθμό των τριάντα μαθητών ανά τάξη.

Θέλω και σας παρακαλώ πολύ, επειδή το επαναλαμβάνετε συνεχώς, να μου πείτε από πού προκύπτει. Έχω δώσει συγκεκριμένες κατευθύνσεις σε όλα τα σχολεία. Ο αριθμός ισχύει, είναι σύμφωνα με το νόμο και είναι είκοσι πέντε μαθητές. Έχουμε πει, όπου είναι πάλι σύμφωνα με υπάρχουσα νομοθεσία, ότι σε περίπτωση που υπάρχουν προβλήματα χώρου, θα πάει είκοσι πέντε συν 10%.

Πώς φθάνετε στο νούμερο τριάντα; Γιατί επαναλαμβάνετε κάτι, το οποίο έχει διαψευστεί εδώ και μήνες με κάθε τρόπο; Το βασίζετε κάπου; Πείτε μας, πού το βασίζετε. Εκτός αν ο σκοπός είναι μόνο να δημιουργούμε την είδηση και να την αναπαράγουμε συνεχώς, για να δημιουργούμε πανικό.

Είδα και την ΟΛΜΕ και τη ΔΟΕ και την ΠΟΣΔΕΠ και την ΟΣΕΠ-ΤΕΙ τις τελευταίες δέκα μέρες. Επίσης, είδα όλους τους φορείς που συνόδευσαν το ΠΑΜΕ, οι οποίοι υπέβαλαν αίτημα, να είναι είκοσι οι μαθητές ανά τάξη. Αυτό είναι το καινούργιο αίτημα τώρα, είκοσι μαθητές ανά τάξη. Ήμουν αρνητική, δεν γίνεται να είναι είκοσι μαθητές ανά τάξη.

Θέλω όμως να σας διαβεβαιώσω, ότι έχει γίνει κάθε δυνατή προσπάθεια, κυρίως και πάνω απ' όλα, να λειτουργήσουμε προς όφελος των μαθητών. Δηλαδή, να είναι τα τμήματα με τον αριθμό των μαθητών που πρέπει, να υπάρχουν οι εκπαιδευτικοί που πρέπει στην τάξη.

Βεβαίως, το ότι κανένας δεν παρεμβαίνει στις εργασιακές σχέσεις των εκπαιδευτικών, αυτό είναι επίσης ένας απίστευτος μύθος. Έχουν όλα τα δικαιώματά τους. Από φέτος για τους αναπληρωτές δεν υπάρχει η λογική του ωρομισθίου με δέκα ώρες, που έχει άλλα δικαιώματα από τον αναπληρωτή. Θα έχουν όλοι τα ίδια δικαιώματα ασφαλιστικά, αδειών, κάλυψης, όταν υπάρχει πρόβλημα, γιατί ένα από τα βασικά στοιχεία του νομοσχεδίου είναι αυτός, ο αναπληρωτής να έχει πλήρη δικαιώματα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Υπουργού)

Το λέω και το ξαναλέω γιατί πραγματικά, κύριε Πρόεδρε, μερικές φορές αισθάνεσαι πια, ότι δεν υπάρχει λογική στη συζήτηση.

Κύριε Βορίδη, δεν μπορώ να κατανοήσω, ότι εσείς δεν κατανοείτε στοιχεία του νομοσχεδίου και να λέτε ότι θα ρυθμίσουμε τα σεμινάρια και τα πολιτιστικά δρώμενα.

Είναι πάρα πολύ σαφή τα πράγματα. Βεβαίως πιστοποιήσεις δεν γίνονται από έναν κρατικό φορέα σε εκατό χιλιάδες φορείς. Υπάρχουν κανόνες του δημοσίου, που τίθενται από δημόσιο φορέα. Οι πιστοποιήσεις μπορούν να γίνονται σε κάθε είδους φορέα, ο οποίος μετά θα προχωρήσει, όπως γίνεται σε όλες τις χώρες που υπάρχουν κανόνες.

Αν εννοείτε ότι δεν θα υπάρχει κανένας κανόνας, το δημόσιο δεν θέτει κανένα πλαίσιο, τότε το δέχομαι, είναι σαφές, αλλά δεν έχει καμμία σχέση με αυτό που προσβέβουμε και αυτό που θέλουμε να αποτυπώσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Σας ευχαριστούμε πολύ.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Για τι πράγμα, κύριε Δρίτσα.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Η κυρία Υπουργός, μου ζήτησε να απαντήσω για το πού τεκμηριώνεται αυτή η αντίληψη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Δεν γίνεται, γιατί θα ξεκινήσει διάλογος και μέχρι τις δώδεκα πρέπει να ολοκληρώσουν οι αγορητές επί της αρχής.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Μισό λεπτό μόνο, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Ορίστε, σας ακούμε, κύριε Δρίτσα.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, εάν πραγματικά λειτουργήσει η φετινή χρονιά χωρίς να φτάσουμε σε σχολεία με τάξεις με τριάντα μαθητές, αυτό θα είναι πολύ καλό.

Όμως, οι συνενώσεις των σχολείων –έχω υπ' όψιν μου την περιοχή του Πειραιά– οι αναστατώσεις που γίνονται, οι μετρήσεις που κάνουν οι ίδιοι οι εκπαιδευτικοί, δημιουργούν βέσιμο κίνδυνο –όχι υποψία– ότι πραγματικά οδηγούμαστε στο είκοσι επτά, στο είκοσι οκτώ, στο είκοσι εννιά ή και στο τριάντα.

Αυτό, το επιτείνει ως ανησυχία και η –θέλετε να την πείτε ατυχή– δήλωση του Αντιπροέδρου της Κυβέρνησης του κ. Πάγκαλου στις αρχές του καλοκαιριού που έλεγε: «Και αν συμβεί αυτό, θα είναι μεταβατικό και τι να κάνουμε».

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε τον κ. Δρίτσα.

Επιστρέφουμε στον κατάλογο των αγορητών επί της αρχής. Η Βουλευτής κ. Πέμη Ζούνη του ΠΑΣΟΚ έχει το λόγο για επτά λεπτά. Ομιλήτρια από του Βήματος παρακαλώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΖΟΥΝΗ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Όλα τα ζητήματα έχουν απαντηθεί διεξοδικά και με μεγάλη δι-

αύγεια από την κυρία Υπουργό, αλλά τώρα μπαίνω στον πειρασμό να απαντήσω στους ανθρώπους, στους συναδέλφους που ξέρω ότι μιλάνε πολύ καλά ελληνικά.

Ακούω με πάρα πολύ σεβασμό την αγωνία για τον ορισμό του τυπικού, μη τυπικού, άτυπου και νομίζω ότι επειδή είναι και η ώρα δύσκολη, μήπως γίνεται κανένα παιχνίδι με τον εγκέφαλό μας. Είναι σαφές, γιατί ξέρω ότι είναι φιλόλογοι.

Το τυπικό μιας λειτουργίας, το τυπικό της εκπαίδευσης, το τυπικό κάποιων σχέσεων ορίζει κάποιους συγκεκριμένους κανόνες.

Το μη τυπικό αναφέρεται πάντα σε σχέση με αυτούς τους κανόνες, που έχουμε προ ορίσει, ότι το μη τυπικό δηλαδή, αναφερόμενο στους πριν κανόνες του τυπικού, δεν τους ακολουθεί όλους.

Το άτυπο είναι έξω από τους κανόνες. Είναι απλό στην ελληνική γλώσσα. Έχουμε τρεις περιοχές. Το άτυπο, λοιπόν, είναι κάτι που δεν εντάσσεται καθόλου μέσα σ' αυτό το σύστημα κανόνων, για οποιοδήποτε θέμα μιλάμε.

Μέσα στο χορό των λέξεων που πρωταγωνιστούν τελευταία –όπως χρηματοπιστωτικό έλλειμμα, συντάξεις– υπάρχει μια περιοχή, ένα πλαίσιο που αναπνέουν ελεύθερα κάποιες άλλες έννοιες, που έχουν να κάνουν με ποιότητα. Κάποιες έννοιες με ποιοτικά χαρακτηριστικά, όπως αξιολόγηση, αναβάθμιση, προσωπική βελτίωση. Δίπλα στην αγωνία της επιβίωσης και του μεροκάματου υπάρχει, πρέπει να υπάρχει δηλαδή, η επιθυμία της ατομικής, πνευματικής ανέλιξης.

Το πλαίσιο αυτό των ποιοτικών εννοιών αφορά και ορίζεται φυσικά από την παιδεία. Ευτυχώς το είδαμε να υπάρχει και στο προηγούμενο νομοσχέδιο και στο υπό εξέταση.

Αν είναι σημαντική η υποχρεωτική τυπική εκπαίδευση, είναι ίσως σημαντικότερη η ελεύθερη προαιρετική μη τυπική και άτυπη εκπαίδευση, επειδή ακριβώς έχει επιλεχθεί συνειδητά, για να συμπληρώσει, όχι αναγκαστικά την επαγγελματική μας καταξίωση, αλλά τις περισσότερες φορές μια προσωπική διαδρομή.

Εδώ νομίζω ότι γίνεται ένα άλλο, ίσως ηβηλημένο λάθος από τους συναδέλφους, γιατί θεωρούν ότι αυτό το νομοσχέδιο αφορά όλη την περιοχή της μαθησιακής δραστηριότητας, που έχει να κάνει με την επαγγελματική διαδρομή. Δεν είναι αυτό, δεν είναι μόνο αυτό.

Δίπλα στους αριθμούς και στις ποσότητες υπάρχουν πάντα, υπήρχαν σε όλα τα χρώματα της επιδερμίδας και σε όλες τις πολιτικές ιδεολογίες και οι ποιότητες. Δηλαδή, δίπλα στην εργασιακή σχέση με το αφεντικό ή το συντάιρο, δίπλα στις διεκδικήσεις των βασικών δικαιωμάτων υπήρχε πάντα ο ελεύθερος χώρος της αγαπημένης συνήθειας, της κλίσης, των ιδιαίτερων δεξιοτήτων, της προσωπικής και όχι αναγκαστικά μόνο κοινωνικής ανάγκης.

Και αυτή η προσωπική ανάγκη –ό,τι ορίζουμε δηλαδή ως «διάβιου μάθηση»– πρέπει να είναι σεβαστή όσο και το δικαίωμα στην εργασία. Και αυτό είναι κάτι που θα πρέπει να προστατευθεί και να οργανωθεί.

Αναφέρθηκα αναλυτικά σ' αυτό που θεωρώ ότι αποτελεί τον πυρήνα αυτού του σχεδίου νόμου. Αυτό το πλαίσιο στα πρώτα χρόνια λειτουργίας του ήταν κατακερματισμένο σε επτά Υπουργεία, με αποτέλεσμα να υπάρξουν –είναι λογικό– κενά, τα οποία άφηναν περιθώρια για εκμετάλλευση από επιτηδευτικούς ή δεν έδιναν τη δυνατότητα να χρησιμοποιηθεί η οποιαδήποτε πρόσθετη γνώση ως αναγνωρισμένο προσόν στην επαγγελματική αναβάθμιση.

Το σχέδιο νόμου έρχεται να καθορίσει τα θεσμικά, διοικητικά και οικονομικά εργαλεία, αλλά και να περιγράψει και να ελέγξει τις δομές. Δεν θα σταθώ πολύ σ' αυτά, γιατί αναφέρθηκε αναλυτικά η κυρία Υπουργός. Εγώ απλά θέλω να σταθώ σ' αυτά, σε σχέση με το συντονισμό για τις ανάγκες της αγοράς.

Θέλω, λοιπόν, να τονίσω τα εξής. Η ανίχνευση και η διάγνωση των αναγκών της αγοράς σημαίνει μία επιπλέον δυνατότητα απασχόλησης και όχι αναγκαστική υποταγή του εργαζομένου σε κάποιες υποχρεωτικές απαιτήσεις, όπως ακούγεται.

Το εγχείρημα είναι δύσκολο, η προσπάθεια είναι επίπονη και ιδιαίτερος σύνθετο και ευαίσθητο το πεδίο, αλλά και εξαιρετικά πολύπλοκο το αντικείμενο από το μάθημα παραδοσιακού κεντήματος σ' ένα χωριό μέχρι την απόλυτη ειδικευση σε μια νέα τε-

χνολογία και από την εκμάθηση μιας γλώσσας μέχρι την εκμάθηση κατασκευής ενός παραδοσιακού οργάνου μουσικής.

Ήμουν σίγουρη ότι για την ανάγκη της οργάνωσης και της αναβάθμισης αυτού του ευρέως φάσματος της μαθησιακής δραστηριότητας - η οποία αγγίζει το 100% του πληθυσμού- θα υπήρχε ομόφωνη θετική προσέγγιση.

Όσον αφορά τις ενστάσεις για το γενικόλογο και ασαφές του σχεδίου νόμου, δεν ξέρω αν έχουμε υπ' όψιν μας το πεδίο στο οποίο κινείται, γιατί δεν ξέρω αν μιλάμε για το ίδιο σχέδιο νόμου. Αν έχει καταλάβει κάποιος σε τι πεδίο κινείται αυτό το σχέδιο νόμου, δεν μπορεί να μιλάει για γενικόλογο και για πολλές υπουργικές αποφάσεις.

Την ίδια στιγμή δε, λένε ότι είναι εξαντλητικά αναλυτική η απαρίθμηση των φορέων και των δομών. Αυτά τα δύο δεν μπορεί να υπάρχουν μαζί, γιατί είναι αντιφατικά. Κατά τη γνώμη μου, να είναι κουραστικά αναλυτικό για να είναι σαφές. Όσο σαφές γίνεται.

Τώρα, όσον αφορά τις υπουργικές αποφάσεις, λέτε ότι θα έπρεπε να προκαθορίζεται και να αναφέρεται λεπτομερώς η υποδομή, η λειτουργία, ο τρόπος διδασκαλίας, οι βαθμοί δεξιοτήτων και τα απαιτούμενα τετραγωνικά λειτουργίας του χώρου για κάθε πιθανή δραστηριότητα και πριν καν αυτή καταγραφεί και μελετηθεί. Αυτό λέτε. Και μάλιστα το λέτε, δεδομένου ότι είναι η πρώτη φορά που γίνεται προσέγγιση ανάλυσης και καταγραφής για δεκάδες περιπτώσεις. Αυτό που λέτε, αυτή η στεγανοποίηση για την οποία μιλάτε, κατά τη γνώμη μου, θα ήταν επικίνδυνη.

Φυσικά, υπάρχει και το εξής επιχείρημα: «Ναι, έχουμε εμπιστοσύνη στη νυν Υπουργό, αλλά ο επόμενος»; Συγγνώμη, αλλά αυτό είναι ψευδοπρόβλημα, γιατί ακόμα κι αν δεν υπήρχε καμμία εκκρεμότητα στο νόμο, κανένας δεν μπορεί να αποκλείσει ότι ο επόμενος Υπουργός μπορεί πάντα να βελτιώσει ή να καταστρέψει ένα νόμο, επανερχόμενος σ' αυτόν. Αυτό, λοιπόν, είναι ψευδοπρόβλημα.

Επίσης, θα ήθελα να σταθώ στο ατομικό ηλεκτρονικό μητρώο διά βίου μάθησης, λέγοντας ότι είναι κάτι πολύ σπουδαίο να έχει ο καθένας και ανά πάση στιγμή το μαθησιακό του αποτύπωμα πλήρες και συνεχώς συμπληρούμενο και εν τέλει να χτίζει -και εφόσον το επιθυμεί, δεδομένου ότι δεν είναι αναγκαστική η κατάσταση προσωπικών δεδομένων- το επαγγελματικό του προφίλ.

Επιπλέον, θα ήθελα να πω ότι η θέσπιση κινήτρων και η διασφάλιση της ποιότητας είναι δύο μεγάλα κεφάλαια τα οποία τίθενται για πρώτη φορά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κύριε Πρόεδρε, τελειώνω σε τριάντα δευτέρα.

Θα κλείσω λοιπόν, κύριε Πρόεδρε, με τις ζώνες εκπαιδευτικής προτεραιότητας και τις προτεινόμενες υποστηρικτικές παρεμβάσεις, οι οποίες επίσης περιμένα ότι θα χαριετιστούν ομόφωνα.

Ειλικρινά, δεν μπορώ να συνδέσω τη συγκεκριμένη πρωτοβουλία για τις ζώνες προτεραιότητας με οποιαδήποτε κακόπιστη προφητεία. Και πάντως, δεν μπορώ να καταλάβω από πού πηγάζει η σιγουριά ότι τα σχολεία των ΖΕΠ -ας το πω έτσι- θα οδηγηθούν στον Καιάδα.

Η κοινή λογική λέει ότι οι ζώνες υπάρχουν, είτε τις ονομάσουμε έτσι είτε τις πούμε απλώς «αδύναμες σχολικές μονάδες». Η πραγματικότητα είναι ότι υπάρχουν. Η αδιαφορία είναι αυτή που θα τις έριχνε στον Καιάδα και όχι η οργανωμένη υποστηρικτική προσπάθεια.

Αγαπητοί συνάδελφοι, μιλώντας για ένα χώρο τον οποίο βιώνω ως εκπαιδευτή και διά βίου εκπαιδευόμενη, θεωρώ ότι το σχέδιο νόμου θέτει αρχές, στόχους και εργαλεία με σύνεση και συγκρότηση που είναι άξια συγχαρητηρίων.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Κυρία Πέμη Ζούνη, οφείλω να σας πω ότι δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι ο πολιτισμός στα λατινικά είναι γένους θηλυκού. Σήμερα, είστε συνώνυμη! Σας ευχαριστούμε πάρα πολύ για την ομιλία σας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΖΟΥΝΗ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Το λόγο έχει η κ. Βόζεμπεργκ από τη Νέα Δημοκρατία.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕΜΠΕΡΓΚ: Ο πολιτισμός, όμως, στα ελληνικά είναι αρσενικός, κύριε Πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Παραλαύνετε, κύρια Βόζεμπεργκ! Γι' αυτό η Βιέννη ζήτησε την Αθήνα και τη μιμήθηκε! Ορίστε, έχετε το λόγο, για επτά λεπτά.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕΜΠΕΡΓΚ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κυρία Υφυπουργέ, θέλω και εγώ με τη σειρά μου να συγχαρώ και την κ. Γεννητά που προστίθεται στο δυναμικό του Υπουργείου. Σε κάθε περίπτωση, εγώ πιστεύω ότι όπου συναθροίζονται γυναίκες στα κέντρα λήψης αποφάσεων, έχουμε αν μη τι άλλο υποχρέωση και καθήκον να φέρουμε αποτέλεσμα.

Γνωρίζετε, κυρία Υπουργέ, ότι από την πρώτη στιγμή που διασταυρώσαμε τις απόψεις μας εκπροσωπώντας αυτόν τον τομέα που μου ανατέθηκε από τη Νέα Δημοκρατία, αλλά εκπροσωπώντας και την παράταξή μου, δήλωσα ρητά και κατηγορηματικά - και νομίζω πως το έχω κάνει πράξη- ότι η αντιπολίτευση για μας δεν γίνεται για την αντιπολίτευση. Η αντιπολίτευση γίνεται με όρους, κανόνες, προϋποθέσεις και συγκεκριμένα επιχειρήματα.

Σας οφείλω, λοιπόν, μια απάντηση σε μια πολύ σωστή επισήμανση που κάνατε στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων. Εκεί, βέβαια, δεν συμμετείχα, γιατί με αντικατέστησε ο κ. Σάββας Αναστασιάδης ο εισηγητής μας, διότι μετείχε σ' αυτό το Τμήμα, αλλά δεν μετείχε στην επιτροπή. Βεβαίως ενημερώθηκα σχετικά εκτενώς με την απόκτηση όλων των Πρακτικών.

Έχετε δίκιο ότι κατά την ανάγνωση των γενικόλογων προθέσεων στις 6 Ιουλίου είχαμε τοποθετηθεί θετικά, διότι είπαμε ότι το σχέδιο νόμου για τη διά βίου εκπαίδευση είναι σε σωστή κατεύθυνση. Επιφυλαχθήκαμε όμως -και ορθώς- να τοποθετηθούμε ολοκληρωτικά, όταν θα έχουμε στα χέρια μας σχέδιο νόμου, διότι στο σχέδιο νόμου προηγείται η εισηγητική έκθεση και αναμφισβήτητα τα άρθρα εξειδικεύουν τις προθέσεις. Και ευτυχώς που το κάναμε εκεί, διότι είμαστε υποχρεωμένοι - δεν μας βοηθάει να το υπερψηφίσουμε- να το καταψηφίσουμε και θα εξηγήσω αποκλειστικά το λόγο.

Δεν ήταν δυνατόν η Νέα Δημοκρατία να καταψηφίσει εκτός πλαισίου αρχών ένα σχέδιο νόμου -το οποίο έρχεται ως συνέχεια μιας πολύ σημαντικής νομοθετικής εργασίας που είχε κάνει κατά την πενταετία που πέρασε- όταν με συγκεκριμένα επτά νομοθετήματα -ένα κεντρικό και έξι επικουρικά- θεσμοθέτησε περίπου πενήντα οκτώ κέντρα εκπαίδευσης, πενήντα οκτώ σχολεία ενηλίκων και πενήντα επτά κέντρα μάθησης από απόσταση και -σύμφωνα με τα στοιχεία που έχω- ενώ ιδρύθηκαν και πεντακόσια είκοσι εννιά εργαστήρια επιμόρφωσης. Σε κάθε περίπτωση, αυτά τα χρόνια υπήρξε ένα εκατομμύριο συμπολιτών μας που δέχθηκε τις υπηρεσίες τους από τα εργαστήρια επιμόρφωσης.

Άρα, αυτός ο θεσμός λειτούργησε και μπορέσαμε να ανταποκριθούμε σε ένα δείκτη της τάξης του 5%. Το ποσοστό δεν είναι 3%, διότι υπήρχε ένα επικαιροποιημένο ερωτηματολόγιο από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Βεβαίως, αυτό στο οποίο ελπίζαμε ήταν το σχέδιο νόμου που φέρνεται προς ψήφιση να προοιωνίζεται το δείκτη που απαιτεί η Ευρωπαϊκή Ένωση για το 2020, που πρέπει να αγγίξει το 15%.

Γιατί, λοιπόν, το καταψηφίζουμε; Με τη λογική που σας ανέπτυξα, θα ήταν απόλυτα αντιφατικό, είτε το θεωρούμε ως συνέχεια ενός σημαντικού έργου που κάναμε και είτε το θεωρούμε ως μια νέα πρωτοβουλία, πάντα στη λογική της διά βίου εκπαίδευσης. Γιατί ποιος είναι αναντίστοιχος με μια διά βίου επιμόρφωση, κατάρτιση και πιστοποίηση προσόντων των ενηλίκων πολιτών μέχρι όσο το επιτρέπει η υγεία και η ηλικία τους;

Είμαστε, λοιπόν, αντίθετοι για τους εξής λόγους. Πρώτον, διότι δεν είναι απλώς ασαφές, αλλά είναι εξαιρετικά περίπλοκο. Και δεν το λέει η ομιλούσα ή κάποιοι προλαλήσαντες συνάδελφοι.

Είναι τυχαίο ότι το πρωτοσέλιδο στην εφημερίδα «ΤΟ ΒΗΜΑ» την 1η Σεπτεμβρίου μίλησε για τη διάταξη της παραγράφου 1α -αν δεν με απατάει η μνήμη μου- του 18, όπου ορίζεται ότι συνδέεται το σύστημα της μη τυπικής εκπαίδευσης με την τυπική εκπαίδευση. Αυτή η σύνδεση σημαίνει εισαγωγή στα ανώτατα ιδρύματα χωρίς εξετάσεις, γεγονός το οποίο σας οδήγησε σε μια διευκρινιστική εξήγηση για το ότι αυτό δεν έχει καμμία σχέση.

Όμως, διερωτώμαι ρητορικά το εξής: Είναι δυνατόν το «ΒΗΜΑ» να ακολούθησε μια αντιπολιτευτική γραμμή της Νέας Δημοκρατίας ή του ΛΑΟΣ ή οποιασδήποτε άλλης παράταξης; Προφανώς, δεν έγινε αντιληπτό.

Δεν είναι τυχαίο ότι μια τέτοια παρανόηση την φιλοξένησε πρωτοσέλιδο κεντρικής εφημερίδας και όχι φιλα προσκεϊμένης προς τη δική μας παράταξη. Γιατί να συμβεί;

Επιπρόσθετα να δανειστώ το άρθρο 16 –ενδεικτικά το λέω– το οποίο αναφέρεται στο εθνικό πλαίσιο προσόντων. Είναι δυνατόν να μην εξειδικεύεται ποιο είναι οι όροι, οι προϋποθέσεις, οι κανόνες, η διαδικασία λειτουργίας του καθορισμού του πλαισίου προσόντων;

Το λέω, κυρία Υπουργέ, γιατί ξέρω πλέον σε τι προσωπικό απευθύνομαι. Για μένα, όπως έλεγε ο Δημοσθένης: «Ο ψόγος και ο έπαινος είναι δημόσια πράγματα». Έχω αναγνωρίσει τις ικανότητές σας και τις ικανότητες μιας πολυμελούς και πολυτελούς – ως προς το γνωστικό αντικείμενο εννοώ, για να μην παρεξηγηθώ επιστημονικής επιτροπής.

Δεν δέχομαι, λοιπόν, ότι μετά από ένα χρόνο διακυβέρνησης –ένας μήνας μας λείπει– φέρνετε ένα σχέδιο νόμου με τόσες νομοτεχνικές τροποποιήσεις, που παραπέμπει –«σκόπιμα πια» θα πω– σε κάποιον σκοπό που δεν μπορώ να εξειδικεύσω. Δεν μπορώ να καταλάβω γιατί δεν εξειδικεύετε, παραδείγματος χάριν, πώς θα διανέμονται οι πόροι από την κεντρική εξουσία στις περιφέρειες και στους δήμους, πώς εξασφαλίζετε ή διασφαλίζετε από πού θα έχουμε τους πόρους, αν τους κόψει η Ευρωπαϊκή Ένωση. Πώς διασφαλίζεται η σωστή κατανομή; Πώς εξασφαλίζονται τα πενήντα επτά κτήρια εκπαίδευσης και η ορθή τους λειτουργία;

Το λέω τελεσίως ενδεικτικά, για να εξηγήσω ότι δεν έχουμε καμία αντιπολιτευτική διάθεση, δηλαδή απλώς αντιπολίτευση για την αντιπολίτευση. Θα το δείτε στην πράξη αύριο που θα δείτε ότι ψηφίζουμε πολλά άρθρα. Αν ήταν καθολική η αντιπολιτευτική διάθεση, σε καμιά περίπτωση δεν θα ψηφίζαμε την πλειονότητα των άρθρων. Μπορώ να σας το πω ή θα σας το πει ο εισηγητής μας.

Επί της αρχής, όμως, είμαστε υποχρεωμένοι να είμαστε πιστοί σ' αυτό που πιστεύουμε ότι πρέπει η νομοθετική εξουσία να παράγει σ' αυτήν την Αίθουσα. Δεν είναι δυνατόν να ζητάτε εν λευκώ νομοθετική εξουσιοδότηση. Εγώ δέχομαι την αλήθεια των λόγων σας, ότι δηλαδή πολύ σύντομα θα φέρετε τις υπουργικές αποφάσεις στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων. Όμως, αυτήν τη στιγμή που μας ζητάτε να ψηφίσουμε επί της αρχής δεν γνωρίζουμε κανένα περιεχόμενο.

Έτσι, λοιπόν, εσείς δεν μας βοηθάτε, ώστε να βοηθήσουμε αυτήν τη διαδικασία. Δεν έχουμε αυτήν την αντιπολιτευτική διάθεση και θα το δείτε –είπαμε– στην επί των άρθρων συζήτηση.

Κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τη Δευτέρα ανοίγουν τα σχολεία. Η Υπουργός μας διαβεβαίωσε ότι από τη σύμπτυξη τυχόν τμημάτων δεν θα έχουμε αυτές τις υπεράριθμες αναλογίες, κάτι το οποίο όλοι απευχόμεθα. Εμείς, ως Νέα Δημοκρατία, και εγώ προσωπικά δεν θα ασκήσουμε αντιπολίτευση στο κλίμα μιας φοβίας ή κινδυνολογίας.

Θα περιμένουμε –και το ευχόμεστε– να ξεκινήσει το σχολικό έτος με τις καλύτερες προϋποθέσεις. Όμως, η μέχρι τώρα νομοθετική πρωτοβουλία στην αντίληψη που κατευθύνεται –και πάλι το διαχωρίζω από τις ικανότητες των εκτελεστών της πρωτοβουλίας αυτής– δεν προσοικνίζεται παρά μόνο προβλήματα, τα οποία σας εξέθεσε χθες η ΟΛΜΕ, με ένα αναλυτικό κείμενο. Προσωπικά το απευχόμεστε. Θα είμαστε εδώ, για να σας επικρίνουμε, αλλά και για να σας επιβραβεύσουμε, αν πράγματι όλα πάνε κατ' ευχήν.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαίτης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πάρα πολύ την κ. Ελίζα Βόζεμπεργκ από τη Νέα Δημοκρατία.

Ο κ. Κωνσταντίνος Μουσουρούλης, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας από την ομηρική πατρίδα, τη μυροβόλο Χίο έχει το λόγο για επτά λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ για την εισαγωγή, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, δεν νοείται κοινωνική συνοχή χωρίς παραγωγικό ανθρώπινο δυναμικό. Ο λόγος είναι προφανής και περιγράφεται με δύο λέξεις: Ανάπτυξη και απασχόληση.

Παραγωγικό δυναμικό δεν νοείται, επίσης, χωρίς τη διαρκή ανανέωση γνώσεων και δεξιοτήτων. Επιμένω στο «δεξιότητες», όσο και αν ενοχλεί την αριστερά. Ο λόγος είναι εξίσου προφανής. Η ταχύτητα των επιστημονικών και τεχνολογικών εξελίξεων. Αυτός είναι ο στόχος. Πιστεύω και ο δικός σας. Το ερώτημα είναι ποιος είναι ο τρόπος, πώς επιδιώκεται δηλαδή ο στόχος.

Κυρία Υπουργέ, για να βρισκείται η χώρα σε χαμηλές θέσεις ως προς τη συμμετοχή ενηλίκων, αλλά και ευάλωτων κοινωνικών ομάδων στη διά βίου μάθηση –μαζί, νομίζω, με την Πορτογαλία και μία ακόμη χώρα που μου διαφεύγει– σημαίνει ότι κάτι δεν γίνεται καλά. Κάτι λείπει.

Μήπως είναι η αδυναμία στρατηγικής; Μήπως είναι η αδυναμία προσδιορισμού των πραγματικών αναγκών κατάρτισης; Μήπως είναι η αδυναμία συντονισμού ή η ανεπάρκεια των φορέων που εμπλέκονται; Ή μήπως, τέλος, είναι η αδυναμία σχεδιασμού και εφαρμογής προγραμμάτων;

Θα μπορούσα και εγώ, κυρία Διαμαντοπούλου, όπως και εσείς, να μιλώ ώρες για όλα αυτά και μάλιστα να τα τεκμηριώσω, δίνοντάς σας την ενδιάμεση αξιολόγηση του Γ' Κοινωνικού Πλαισίου Στήριξης, την οποία είχα την τιμή να παραλάβω το 2005, ως Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Οικονομίας, για να δείτε τι απ' όλα αυτά φταίει και ενδεχομένως να επιμερίσουμε και ευθύνες.

Όπως επίσης, θα μπορούσα να μιλώ ώρες για τις προσπάθειες που η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας κατέβαλε, για να μη χαθούν και ευκαιρίες, αλλά και κοινοτικοί πόροι. Ή ακόμη για τη δημιουργία δομών και συστημάτων, που εσείς βρήκατε τώρα και μετονομάζετε, όπως το Εθνικό Σύστημα Σύνδεσης της Επαγγελματικής Κατάρτισης με την Απασχόληση (ΕΣΣΕΕΚΑ), το Εθνικό Κέντρο Πιστοποίησης Δομών, Εκπαιδευτικών Συστημάτων, Δεξιότητων και όλα αυτά, που εμμέσως πλην σαφώς στην ομλία σας απαξιώσατε.

Θα το αποφύγω. Περνώ σε ερωτήσεις προς εσάς και τους συναδέλφους. Σε ποιες χώρες η διά βίου μάθηση έχει προχωρήσει θεαματικά; Στις χώρες με πολύ υψηλό επίπεδο ανάπτυξης και ΑΕΠ και, βέβαια, με πολύ χαμηλούς δείκτες ανεργίας το έχει επισημάνει η Υπουργός στην επιτροπή και συμφωνώ απόλυτα. Ίδού, λοιπόν, ποιο είναι το μεγαλύτερο εμπόδιο. Το έβαλε η Κυβέρνησή σας, με τους χειρισμούς της στην οικονομία.

Ένα δεύτερο εμπόδιο, διαχρονικό έχει και ιδεολογική χροιά, αλλά και μια μικροπολιτική –θα έλεγα– προέλευση. Είναι η σταθερή επιλογή μας, ως χώρα, να σχεδιάζουμε, έχοντας πάντα υπ' όψιν μας το σκέλος της «προσφοράς και όχι της ζήτησης».

Αγαπητοί συνάδελφοι, αλλά παραδοσιακά η έμφαση στη χώρα μας ήταν στον παραγωγό του προϊόντος –αγροτικού ή άλλου– και όχι στον καταναλωτή, αυτόν δηλαδή που θα το αγοράσει και θα το απολαύσει. Έτσι και στην παιδεία, η έμφαση δίδεται πάντα και δίδεται στον εκπαιδευτή και όχι στον εκπαιδευόμενο, δηλαδή στο χρήστη της υπηρεσίας του προϊόντος εκπαίδευσης. Προσθέστε, ότι άλλο θέλετε και θα δείτε ότι δικαίωμα.

Μήπως ο πληθωρισμός δομών και φορέων του νομοσχεδίου δεν υπακούει σε αυτή τη λογική; Αναφέρω χαρακτηριστικά και πειραματικά χωρίς να θέλω να κρίνω τα εξής:

Πρώτον, Εθνικό Δίκτυο Διά Βίου Μάθησης, συγκροτούμενο από την άνευ κριτηρίων εμπλοκή όλων ανεξαιρέτως των φορέων.

Δεύτερον, Εθνικό Πρόγραμμα Διά Βίου Μάθησης για τον ενιαίο προγραμματισμό δράσεων. Εγώ θα έλεγα να σβήσετε τη λέξη «ενιαίο» από το νομοσχέδιο και να βάλετε «κεντρικό», αφού αυτός είναι ο στόχος σας, δηλαδή κεντρικός προγραμματισμός δράσεων. Συνεπώς δεν βλέπω να λειτουργεί η αποκέντρωση στον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ» που επικαλείσθε.

Τρίτον, το Εθνικό Πλαίσιο Προσόντων με τον Εθνικό Οργανισμό Πιστοποίησης, που υποκαθιστά τον ΟΕΚ.

Κλείνω με άλλους δύο θεσμούς, τη Σύνοδο και το Συμβούλιο Διά Βίου Μάθησης και Σύνδεσης με την Απασχόληση. Γιατί δημιουργείτε αυτούς τους θεσμούς; Για την εξασφάλιση, όπως λέτε, της διαφάνειας και της συμμετοχής των κοινωνικών φορέων. Πού; Στο σχεδιασμό. Μα, ο σχεδιασμός, ως γνωστόν,

προηγείται του προγραμματισμού τον οποίο προτάσσετε.

Και ρωτώ. Πώς θα διοικηθούν όλες αυτές οι δομές; Οι ανθρωποώρες, που είναι απαραίτητες, για να διοικήσετε όλο αυτό το σύστημα είναι αμέτρητες.

Κυρία Υπουργέ, θα ήθελα να αναφέρω και κάτι ακόμη. Μιλώντας προ ολίγου εντοπίσατε μια αναντιστοιχία των κομμάτων με την κοινωνία. Εμένα μου ακούστηκε πάρα πολύ άσχημα αυτό, κυρίως, επειδή χρησιμοποιήσατε ως επιχειρήματα τη συμφωνία όλων των φορέων με το νομοσχέδιο κατά τη φάση της διαβούλευσης. Αν είναι δυνατόν να μη συμφωνήσουν! Είναι όλοι μέσα και -υποπτεύομαι- και υποπτεύομαι ότι είναι και πολύ ικανοποιημένοι για τις αρμοδιότητες που αναλαμβάνουν μέσα σ' αυτές τις δομές.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Τι υπονοείτε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Κοιτάξτε, αν και δεν θα ήθελα να με διακόψετε, θα σας πω. Σε μία διαβούλευση, για να ικανοποιήσεις τους πάντες διογκώνεις τις δομές, τα διοικητικά συμβούλια κ.λπ.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Πείτε μας ένα παράδειγμα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Θα μου δώσετε και τις εξήντα τόσες υπουργικές αποφάσεις, που είπατε ότι έχετε έτοιμες και θα το τεκμηριώσω με την ησυχία μου, αφού τις μελετήσω. Είμαι, όμως, απόλυτα βέβαιος,...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Κύριε Μουσουρούλη, χάνετε το χρόνο σας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Με συγχωρείτε.

Θα προτιμούσα, κυρία Υπουργέ, να μας εξηγήσετε τρία πράγματα:

Πρώτον, πώς θα εξασφαλίσετε τη βιωσιμότητα όλου του συστήματος, μετά το 2013 που περιορίζονται οι κοινοτικοί πόροι; Το είπε και η κ. Βόζεμπεργκ.

Δεύτερον, πώς θα μειώσετε το κόστος λειτουργίας του όλου συστήματος; Καλό θα ήταν να είχαμε μια πιο αξιόπιστη έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους. Την διέτρεξα, πρόχειρα και διαπίστωσα πραγματικά την πολύ μεγάλη μείωση της ποιότητας αξιολόγησης που γίνεται από το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους. Να το συγκρατήσει αυτό η Κυβέρνηση και ο αρμόδιος Υπουργός.

Τρίτον, να μας πείτε γιατί δεν θέσατε προτεραιότητες, για παράδειγμα: Ειδικά κίνητρα σε τομείς που αποδεδειγμένα μπορούν να συνδέσουν την κατάρτιση με την απασχόληση πολύ καλύτερα από οποιονδήποτε άλλο τομέα. Ποιοι είναι αυτοί οι τομείς; Ο τουρισμός και η ναυτιλία. Τα τουριστικά και τα ναυτιλιακά επαγγέλματα.

Κυρία Υπουργέ, πιστεύω ότι είστε τυχερή, όχι επειδή παραμείνατε στο Υπουργείο, ούτε επειδή αποκτήσατε Αναπληρωτή Υπουργό. Είστε τυχερή επειδή δεν σας ανακάτεψαν το χαρτοφυλάκιο. Πείτε μου, η Προστασία του Καταναλωτή από πού και ως πού βρέθηκε στο Υπουργείο Εργασίας; Ή η διατροφή. Πώς βρέθηκε στο Υπουργείο Υγείας; Όλα θα μπορούσαμε να τα περιμένουμε, ακόμα και τη Διά Βίου Μάθηση στο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη. Αργότερα, κατ' ιδίαν, θα σας πω γιατί θα μπορούσε και να συνδέεται με το Υπουργείο αυτό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, μισό λεπτό.

Κρατώ μία επιφύλαξη σχετικά με το τι θα μπορούσατε να απορροφήσετε εσείς από το νέο αλαλούμ που προέκυψε με τον ανασχηματισμό. Για παράδειγμα τα ΚΕΣΕΝ, τα Κέντρα Συνεχιζόμενης Εκπαίδευσης Ναυτικών, που ήταν υπό την εποπτεία του πρώην Υπουργείου Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας. Σε ποιον Υπουργό θα υπαχθούν τώρα; Θα τα αναλάβετε εσείς ή το νέο Υπουργείο Θαλασσίων Υποθέσεων;

Δυστυχώς, για όλους μας η Κυβέρνησή σας είναι ολόκληρη μία θαλάσσια υπόθεση!

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πάρα πολύ τον κ. Μουσουρούλη και για το χρόνο του και για τις παρατηρήσεις του.

Δεν διαβάζετε, όμως, περιοδικά που γράφουν για «fitness και diet», για να τα συνδέσετε με την υγεία.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Τα διαβάζω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Με την κ. Ευγενία Τσουμάνη-Σπέντζα, Βουλευτή Επικρατείας της Νέας Δημοκρατίας, η τριπλέτα της Νέας Δημοκρατίας ολοκληρώνει για σήμερα. Και είναι τέσσερις συνάδελφοι από το ΠΑΣΟΚ που ακολουθούν.

Έχετε το λόγο, για επτά λεπτά, κ. Ευγενία Τσουμάνη-Σπέντζα.

ΕΥΓΕΝΙΑ ΤΣΟΥΜΑΝΗ-ΣΠΕΝΤΖΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Κυρία Υπουργέ, κυρία Υφυπουργέ, αναμφίβολα η ενίσχυση του θεσμού της διά βίου μάθησης συμβάλλει ουσιαστικά στην απασχόληση, στην κοινωνική συνοχή και στην αιεφόρο ανάπτυξη. Σε ευρωπαϊκό επίπεδο είναι βέβαιο ότι αποτελεί προτεραιότητα, έτσι ώστε όλοι οι πολίτες να επιμορφώνονται συνεχώς και να αξιοποιούν καλύτερα τις δεξιότητες και τις γνώσεις τους, τόσο στην εθνική, όσο και στην ευρωπαϊκή αγορά εργασίας. Άλλωστε, ευρωπαϊκός στόχος είναι, όπως γνωρίζουμε, να φτάσει η επιμόρφωση το 2020 σε ποσοστό 15%, στις ηλικίες μεταξύ είκοσι πέντε έως εξήντα πέντε ετών.

Το υπό συζήτηση νομοσχέδιο, ενώ θα έπρεπε να συμπληρώνει -αν θέλετε- το ισχύον θεσμικό πλαίσιο που εισήχθη κυρίως με το ν.3369/2005, εν τούτοις δείχνει να επανασυστήνει ένα πλαίσιο, χωρίς όμως να αιτιολογεί την πρωτοβουλία αυτής της επανασύστασης.

Θα ήθελα, λοιπόν, στο σημείο αυτό να υπενθυμίσω ότι κατά τη διακυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, η Νέα Δημοκρατία αξιοποιώντας τις ευρωπαϊκές κατευθύνσεις και τις πρακτικές, διαμόρφωσε μια ολοκληρωμένη στρατηγική για τη διά βίου μάθηση, εξασφαλίζοντας και αξιοποιώντας αποτελεσματικά τόσο εθνικούς, όσο και ευρωπαϊκούς πόρους για την υποστήριξη αυτής της πολιτικής.

Ακρογωνιαίος λίθος αυτής της στρατηγικής ήταν η σύσταση και ο συντονισμός φορέων και δομών, κυρίως με τη δημιουργία του Εθνικού Μητρώου Εκπαιδευτών, καθώς και δεκάδων νέων Κέντρων Εκπαίδευσης Ενηλίκων, Σχολείων Δεύτερης Εκπαίδευσης και Σχολών Γονέων σε όλη την επικράτεια. Καθοριστική ήταν και η σύσταση του Κέντρου διά βίου μάθησης από απόσταση, για την επιμόρφωση ενηλίκων στις απομακρυσμένες περιοχές.

Παράλληλα, όπως είναι γνωστό, υλοποιήθηκαν και πολλά καινοτόμα εκπαιδευτικά προγράμματα για την απόκτηση βασικών δεξιοτήτων στις νέες τεχνολογίες, στην εκπαίδευση μεταναστών, στην επιμόρφωση αγροτών.

Αποτέλεσμα όλων αυτών των προσπαθειών ήταν, όπως ελέγχθη -και θα το επαναλάβω κι εγώ- ότι κατά την πενταετία 2004-2009 ένα εκατομμύριο περίπου πολίτες αξιοποίησαν τις υπηρεσίες της διά βίου μάθησης. Εξασφαλίσαμε, μάλιστα και τη συνέχιση και ενίσχυση αυτής της πολιτικής, τόσο με το σχεδιασμό έργων, όσο και με τη δέσμευση συγκεκριμένων πόρων στο πλαίσιο του ΕΣΠΑ για την επόμενη πενταετία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αναβάθμιση της διά βίου μάθησης αποτελεί ζητούμενο κοινής αποδοχής. Αυτό είναι βέβαιο. Όμως, ο επιτυχής πολιτικός σχεδιασμός στον τομέα αυτό προϋποθέτει αφ' ενός, αξιοποίηση των όσων προσπαθειών έχουν προηγηθεί και καταβληθεί από τις προηγούμενες κυβερνήσεις, όσο βεβαίως και την επίλυση των προβλημάτων που παρουσιάστηκαν κατά τη λειτουργία ενός συστήματος, προκειμένου να υπάρξει πρόοδος. Μόνο έτσι θεωρούμε ότι υπάρχει πρόοδος.

Δυστυχώς, η ηγεσία του Υπουργείου φαίνεται να ακυρώνει ό,τι έχει προηγηθεί, αφήνοντας δε και απλήρωτο μέχρι τώρα, εδώ και μήνες, το έκτακτο προσωπικό που εργάστηκε στις δομές της διά βίου μάθησης και υποβαθμίζει τόσο το έργο των εργαζομένων, όσο και τους ίδιους τους πολίτες που συμμετείχαν αθρόα στα προγράμματα αυτά.

Έρχεται, δε, με το παρόν ασαφές και ιδιαίτερα πολύπλοκο νομοσχέδιο -αισθάνομαι κι εγώ την υποχρέωση να το αναφέρω αυτό- να εισαγάγει ρυθμίσεις σύνθετες και αλληλοεπικαλυπτόμενες. Ρυθμίσεις που δεν είναι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καταννητές από τους πολίτες, απ' αυτούς δηλαδή που καλούνται να αξιοποιήσουν και που θα επιθυμούσαν να αξιοποιήσουν αυτές τις υπηρεσίες.

Η γενικότητα, λοιπόν, και η αοριστία αυτών των διατάξεων κα-

θιστά, βεβαίως, αναγκαία την διευκρίνισή τους μέσα από κρισιμότερα προεδρικά διατάγματα και υπουργικές αποφάσεις, η σύνταξη και η έγκριση των οποίων θα καθυστερήσει κατ' αρχάς. Και, βεβαίως, στερεί από το συγκεκριμένο νομοσχέδιο το στόχο και το περιεχόμενο αυτής της πολιτικής, που θα έπρεπε να περιλαμβάνεται με σαφήνεια. Ένα παράδειγμα διατάξεων, που χρήζει περαιτέρω επεξεργασίας και εξειδίκευσης και είναι και πολύ σοβαρό, είναι η δημιουργία του Εθνικού Πλαισίου Προσόντων, σύμφωνα και με τις σχετικές συστάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Επίσης δεν υπάρχει σαφής εικόνα για το μέγεθος και τη σκοπιμότητα των δαπανών, σε ό,τι αφορά το κόστος λειτουργίας πολλών φορέων που δημιουργούνται και ιδίως –αν θέλετε- και φορέων των οποίων είναι αμφισβητούμενη και η χρησιμότητα, όπως είναι το Εθνικό Κέντρο Προειδοποίησης για Τσουνάμι. Επιπλέον δεν διευκρινίζεται πώς θα γίνει η κατανομή αυτών των πόρων και των αρμοδιοτήτων, μεταξύ κεντρικής κυβέρνησης και περιφέρειας και πώς βεβαίως, οι πόροι αυτοί θα εξασφαλιστούν μετά το 2013.

Πρέπει, λοιπόν, να διευκρινιστεί κυρίως –και είναι πολύ βασικό αυτό, αυτή τη στιγμή την πολύ κρίσιμη- πώς θα λειτουργήσουν οι νέες δομές στο πλαίσιο του «ΚΑΛΙΚΡΑΤΗ», ώστε να μην υπάρχουν επικαλύψεις.

Βεβαίως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με δεδομένη την εμπειρία αποτυχίας -θα έλεγα- πολλών ανάλογων θεσμών στο παρελθόν, όπως παραδείγματος χάριν ήταν η ΝΕΛΕ, χρειάζεται κανείς να επισημάνει εδώ, εν όψει της ανάγκης μιας αποκέντρωσης που χρειάζεται να επιδιώξουμε, ότι απαιτείται κυρίως αλλαγή κουλτούρας και νοοτροπίας στην κοινωνία και στους εμπλεκόμενους φορείς, έτσι ώστε να μπορέσουμε να πετύχουμε τα βέλτιστα αποτελέσματα για την αποκέντρωση τόσων πολλών θεσμών και ιδίως του συζητούμενου, που είναι της διά βίου μάθησης.

Επίσης στο νομοσχέδιο δεν υπάρχει καμμία μέριμνα για τις πενήντα πέντε κτηριακές υποδομές που διαμορφώθηκαν την προηγούμενη περίοδο. Όσον αφορά, ειδικότερα, το θέμα του προσωπικού του καταργούμενου οργανισμού, του ΟΕΕΚ, θα ήθελα να επισημάνω -κυρία Υπουργέ, άκουσα τις διαβεβαιώσεις σας και βεβαίως, είδα και την τροποποίηση που φέρατε σήμερα- ότι οι μετατάξεις αυτές θα πρέπει να εξασφαλίζονται σε όλες τις κεντρικές υπηρεσίες των Υπουργείων, σύμφωνα, άλλωστε, με τη ρύθμιση που κατέθεσε και ο Υπουργός Εσωτερικών προ ημερών, σε σχέση με τους καταργούμενους οργανισμούς και την τύχη των εργαζομένων σε αυτούς.

Όσο, δε, για τους απασχολούμενους νομικούς στον οργανισμό, θα πρέπει να εξασφαλιστεί όχι απλά η δυνατότητα μεταφοράς τους, αλλά σε κάθε περίπτωση η μεταφορά τους με τη διατήρηση της υπηρεσιακής τους κατάστασης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε κάθε περίπτωση για να έχει ουσιαστικά αποτελέσματα ο θεσμός της διά βίου μάθησης, εκτιμώ ότι θα πρέπει να υπάρχει συστηματοποιημένη διασύνδεση του εκπαιδευτικού συστήματος με την αγορά εργασίας. Και αυτό δεν μπορεί να επιτευχθεί, αν δεν υπάρχει και συστηματοποιημένη διυπουργική συνεργασία, κυρίως με τα Υπουργεία Εργασίας και Ανάπτυξης, κάτι που δεν φαίνεται να υπάρχει στο παρόν νομοσχέδιο και θα έλεγα και η ουσιαστική εμπλοκή των επιμελητηρίων, πέραν των εργοδοτικών οργανώσεων, μια και τα επιμελητήρια αποτελούν άλλωστε και το θεσμικό συνομιλητή και σύμβουλο του κράτους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η διά βίου μάθηση –τελειώνω, κυρία Πρόεδρε- είναι πραγματικά μια σημαντική πολιτική παρέμβαση. Όμως, αυτό που σήμερα λείπει δεν είναι τόσο το νομοθετικό πλαίσιο, όσο η αποφασιστικότητα, η πολιτική βούληση, η ταχύτητα αξιοποίησης κονδυλίων που ανέρχονται αυτή τη στιγμή στον τομέα της παιδείας, σε ευρωπαϊκό επίπεδο, τουλάχιστον σε 9 δισεκατομμύρια ευρώ, μέσα από το επιχειρησιακό Πρόγραμμα «Εκπαίδευσης και Διά Βίου Μάθησης» που σχεδιάστηκε και είχε αρχίσει ήδη η υλοποίησή του.

Κυρία Υπουργέ, είμαι βέβαιη ότι γνωρίζετε πως εκεί είναι το

ζήτημα. Η ωφέλεια του Έλληνα πολίτη από αυτές τις πολιτικές, πέρα και έξω από τα νομοθετικά πλαίσια.

Και ένα τελευταίο, γιατί δεν θα έχω την ευκαιρία να μιλήσω αύριο στην κατ' άρθρον συζήτηση, όσον αφορά το θέμα των μεταγραφών και την ευάλωτη ομάδα των πολυτέκνων.

Βεβαίως ακούσαμε τη διάβεβαίωση της κυρίας Υπουργού. Θεωρώ όμως ότι θα ήθελε μία βελτίωση και η συγκεκριμένη διάταξη έτσι ώστε αυτή η ομάδα του πληθυσμού μας να μην έχει το φόβο να υποστεί αρνητικές συνέπειες.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε την κ. Τσουμάνη-Σπέντζα.

Όλοι ξέρουμε ότι Μακεδών είναι ο ψηλός άνθρωπος. Ένας τέτοιος μακρύς άνδρας, πολιτικός, ο κ. Μιχαήλ Τζελέπης, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ από τον Νομό Σερρών, έχει το λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΖΕΛΕΠΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κατ' αρχήν θα ήθελα να πω για τη νέα σχολική χρονιά που ξεκινάει τη Δευτέρα, «κάθε επιτυχία». Είμαι βέβαιος ότι με τις προετοιμασίες και την προετοιμασία που κατέβαλε το Υπουργείο, θα είναι μία σχολική χρονιά καλή, όπου θα ξεχάσουμε τις ελλείψεις σε εκπαιδευτικό προσωπικό και σε βιβλία, κάτι το οποίο ήταν συχνό φαινόμενο τα προηγούμενα χρόνια.

Ακούγοντας τους προλαλήσαντες, οι μεν λένε ότι το νομοσχέδιο είναι πολύ αναλυτικό και λεπτομερές και δεν χρειάζεται, οι δε λένε ότι είναι ασαφές και αφήνει πολλά περιθώρια με τις μετέπειτα υπουργικές αποφάσεις. Ένα είναι το ζητούμενο, ότι είναι ένα νομοσχέδιο που βάζει κανόνες και αρχές με διάφανεia για τη διά βίου εκπαίδευση, κάτι το οποίο δεν υπήρχε.

Επίσης ακούγεται η μία άποψη γιατί να βάλουμε αυτές τις ρυθμίσεις, να αφήσουμε την αγορά να τα κατευθύνει όλα, καμμία παρέμβαση του κράτους, ούτε στις πιστοποιήσεις ούτε πουθενά και ακούγεται και η άλλη άποψη ότι για όλα θα έχει τον πρώτο και τον τελευταίο λόγο το κράτος. Όχι, το νομοσχέδιο λέει ότι η πολιτεία λαμβάνει υπ' όψιν της το τι θέλει η αγορά και ρυθμίζει με κανόνες αυτή τη διαδικασία της διά βίου εκπαίδευσης. Γιατί είναι γνωστό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι ως διά βίου μάθηση νοείται κάθε δραστηριότητα στην οποία συμμετέχουν ενήλικες καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής τους, με στόχο τη βελτίωση των γνώσεων, των δεξιοτήτων, των ικανοτήτων και των επαγγελματικών προοπτικών, την προσωπική και κοινωνική τους εξέλιξη, αλλά και τη δημιουργική αξιοποίηση του ελεύθερου χρόνου τους. Η διά βίου μάθηση έχει βεβαιωμένη σημαντική οικονομική, κοινωνική, πολιτισμική και πολιτική αξία.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση αναγνωρίζοντας τις προκλήσεις που δέχονται οι ευρωπαϊκές κοινωνίες από τις ραγδαίες εξελίξεις στην επιστήμη και στην τεχνολογία, έθεσε από το 2000 ακόμη ως βασικό στρατηγικό στόχο, να γίνει η Ευρωπαϊκή Ένωση η ανταγωνιστικότερη και δυναμικότερη οικονομία της γνώσης ανά την υφήλιο, ικανή για βιώσιμη οικονομική ανάπτυξη, με περισσότερες και καλύτερες θέσεις εργασίας και με μεγαλύτερη κοινωνική συνοχή. Στο επίκεντρο δηλαδή, της ευρωπαϊκής πολιτικής βρίσκεται η ανάπτυξη του ανθρώπινου κεφαλαίου μέσω της διά βίου μάθησης, όπως ρητά ορίζεται σε όλες τις συνόδους της.

Με το παρόν νομοσχέδιο για πρώτη φορά επιχειρείται η δημιουργία ενιαίου πλαισίου ανάπτυξης της διά βίου μάθησης, εξορθολογίζεται όλο το σύστημα με κατάργηση ή συγχώνευση φορέων και την αποκέντρωση τομέων και δράσεων. Δηλαδή, επιτέλους μπαίνει μία τάξη, καθώς αξιοποιούνται αποδοτικά τα εκατομμύρια ευρώ που διατίθενται στη μη τυπική εκπαίδευση. Επίσης διάμορφώνεται εθνικό πλαίσιο προσόντων με την άμεση εποπτεία του Υπουργείου Παιδείας. Με προεδρικά διατάγματα θα οριστούν οι όροι και οι προϋποθέσεις διάμορφωσης, αξιολόγησης, πιστοποίησης.

Παράλληλα, καθιερώνεται ηλεκτρονικό μητρώο διά βίου μάθησης, όπου θα εγγράφονται οι ενδιαφερόμενοι με αιτήσεις τους, ενώ θεσπίζονται κίνητρα για την ανάπτυξη της διά βίου μάθησης, με σημαντικότερο τη νέα δυνατότητα που παρέχει ο νόμος αναγνώρισης, άθροισης και μεταφοράς πιστωτικών μονάδων μεταξύ συστημάτων τυπικής και μη τυπικής εκπαίδευσης.

Το παρόν νομοσχέδιο ρυθμίζει τον χώρο που βρίσκεται κυρίως

έξω από τα όρια του τυπικού εκπαιδευτικού συστήματος και κυρίως τη μεταδευτεροβάθμια εκπαίδευση, όπως είναι η αρχική επαγγελματική κατάρτιση και η συνεχιζόμενη επαγγελματική κατάρτιση, καθώς και τη γενική εκπαίδευση ενηλίκων.

Συγκεκριμένα, οι διατάξεις του παρόντος νομοσχεδίου στοχεύουν. Πρώτον, στην περιγραφή των δομών και των φορέων, που συμβάλλουν με οποιονδήποτε τρόπο στην ανάπτυξη της διά βίου μάθησης στη χώρα μας. Δεύτερον, στον καθορισμό του διοικητικού μοντέλου οργάνωσης της διά βίου μάθησης στην πατρίδα μας με πέρασμα από ένα συγκεντρωτικό και άκαμπτο σύστημα σε ένα αποκεντρωμένο και ευέλικτο εθνικό δίκτυο διά βίου μάθησης, διασφαλίζοντας ταυτόχρονα την ποιότητα σε όλες τις συνιστώσες της εκπαιδευτικής διαδικασίας. Τρίτον, στη θεσμοθέτηση προτύπων και μέσων για την αποτελεσματική ανάπτυξη της διά βίου μάθησης στην Ελλάδα και στην ποιοτική της αναβάθμιση. Τέταρτον, στη σύνδεση της διά βίου μάθησης με την απασχόληση.

Εκτός από τη θεμελίωση και οργάνωση των διαδικασιών για το εθνικό πλαίσιο προσόντων, δύο είναι επίσης τα κομβικά σημεία του παρόντος νομοσχεδίου. Η αλλαγή του διοικητικού μοντέλου οργάνωσης με πέρασμα από ένα συγκεντρωτικό, άκαμπτο σύστημα σε ένα αποκεντρωμένο και ευέλικτο εθνικό δίκτυο διά βίου μάθησης, διασφαλίζοντας παράλληλα την ποιότητα σε όλες τις συνιστώσες της εκπαιδευτικής διαδικασίας. Επίσης η θέσπιση κινήτρων για τη συμμετοχή σε κάθε είδους δραστηριότητες διά βίου μάθησης, με βασικότερο τη δυνατότητα αναγνώρισης και πιστοποίησης της μη τυπικής εκπαίδευσης και της άτυπης μάθησης μέσω της δημιουργίας του εθνικού πλαισίου προσόντων.

Είναι γεγονός ότι τα τελευταία χρόνια η ελληνική πραγματικότητα ήταν ταυτισμένη με πλήθος προβλημάτων όπως η έλλειψη συνολικής στρατηγικής, η αδυναμία σύνδεσης της κατάρτισης με το εκπαιδευτικό σύστημα και τις ανάγκες της αγοράς εργασίας, η χαμηλή ποιότητα και αποτελεσματικότητα και οι συνολικά υποβαθμισμένες παρεχόμενες υπηρεσίες. Επομένως, η δημιουργία ενός ελκυστικού και αποτελεσματικού συστήματος διά βίου μάθησης, αποκτά ιδιαίτερες διαστάσεις πολιτικής και κοινωνικής αναγκαιότητας.

Η νέα πολιτική που χαράσσει το παρόν νομοσχέδιο, εντάσσεται στον ευρύτερο σχεδιασμό του αναπτυξιακού μοντέλου της Ελλάδας με αποστολή να δώσει ιδιαίτερη έμφαση στο προφίλ γνώσεων, ικανοτήτων και δεξιοτήτων του ανθρώπινου δυναμικού. Συγχρόνως προσβλέπει στο να παράσχει μία ολοκληρωμένη προσέγγιση για τη διά βίου μάθηση με όρους κοινωνικής δικαιοσύνης, διαφάνειας και συμμετοχής όλου του ανθρώπινου δυναμικού.

Η διεύρυνση της μάθησης, της γνώσης και των προσόντων των πολιτών σε οποιαδήποτε ηλικία, επιτυγχάνεται με τις διατάξεις του παρόντος νομοσχεδίου για τη διά βίου μάθηση. Με αυτόν τον τρόπο άλλωστε σπάνε τα σύνορα των περιχαρακωμένων βαθμίδων εκπαίδευσης και ανοίγουν τα σύνορα της γνώσης και της πρόσβασης στην εκπαίδευση και στην κατάρτιση, βάζοντας όμως αρχές και κανόνες, όπως προβλέπονται σε αυτό το νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Μιχάλη Τζελέπη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ από τη Βέροια ο κ. Άγγελος Τολκας.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΟΛΚΑΣ: Από τη Νάουσα. Αλλά μιας και αναφερθήκατε στη Βέροια και συζητάμε σήμερα και το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, αξίζει μία αναφορά στη Δημόσια Βιβλιοθήκη Βέροιας, η οποία επέαξε κέρδισε το 1ο Παγκόσμιο Βραβείο Πρόσβαση στη Γνώση του Ιδρύματος Gates. Τέτοια φωτεινά παραδείγματα αξίζει να τα τονίζουμε μέσα στο «μαύρο» τοπίο της διά βίου εκπαίδευσης που είχαμε μέχρι σήμερα και μέχρι να κατατεθεί αυτό το νομοσχέδιο.

Ποια είναι η σημερινή κατάσταση που αντιμετωπίζουμε; Η απουσία σύνδεσης αρχικής και συνεχιζόμενης εκπαίδευσης και κατάρτισης, το ασαφές πλαίσιο προσόντων και επαγγελματικών

δικαιωμάτων, το αποσπασματικό και τυχαίο διοικητικό και ακαδημαϊκό πλαίσιο διά βίου μάθησης, η πλημμελής διασύνδεση επαγγελματικής εκπαίδευσης με τις ανάγκες της αγοράς και τέλος, η απουσία οποιασδήποτε αξιολόγησης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχουν τέσσερις βασικές, κυρίαρχες επί της αρχής προτεραιότητες του νομοσχεδίου, που αξίζει να αναφέρουμε και που απαντούν σε πάρα πολλές από τις αιτιάσεις που έκανε σήμερα η Αντιπολίτευση.

Κατ' αρχάς, με την οργάνωση και ανάπτυξη της διά βίου μάθησης στην Ελλάδα, συντελείται μία μεγάλη αλλαγή, που ήταν και προεκλογική δέσμευση του ΠΑΣΟΚ. Η εκπαίδευση γίνεται το μέσο για την ανέλιξη της ελληνικής κοινωνίας, την παροχή νέων και πολλαπλών ευκαιριών, τη δυνατότητα προσαρμογής των ανθρώπων και των κοινωνιών στις νέες συνθήκες με σκοπό τη βελτίωση του κοινωνικού, επαγγελματικού και προσωπικού ΥΠΕΔΚ. Μπορώ να πω ότι σήμερα κάνουμε το σημαντικό βήμα ώστε να καλύψουμε μία βασική και σύγχρονη ανάγκη. Προχωρούμε σε σημαντικό βαθμό στην ανάγκη για αναδιανομή της γνώσης που είναι ταυτόσημη διεκδίκηση και με την αναδιανομή του πλούτου. Και γι' αυτό, σε μεγάλο βαθμό, προβληματιζόμαστε γιατί η Αριστερά δεν τονίζει αυτήν ακριβώς την προτεραιότητα του νομοσχεδίου.

Το παρόν νομοσχέδιο δίνει τη δυνατότητα σε όλους, να μπορέσουν σε κάθε στιγμή της ζωής τους, να επικαιροποιήσουν τις γνώσεις ή τις δεξιότητές τους μέσα από τους φορείς της διά βίου μάθησης, που συστηματικά προδιαγράφονται στο συγκεκριμένο σχέδιο νόμου.

Η πολιτεία, κύριοι συνάδελφοι, έρχεται ως συμπαράστατης και αρωγός, ώστε να δώσει πολλαπλές ευκαιρίες στους πολίτες που είτε δεν είχαν τη δυνατότητα είτε δεν είχαν την τύχη να εκπληρώσουν τα όνειρά τους για σπουδές και εκπαίδευση. Απορρίπτουμε επιλογές που ήθελαν την πολιτεία να τιμωρεί όποιον δεν τα κατάφερε σε κάποιες εξετάσεις και προβλέπουμε εκείνο το θεσμικό πλαίσιο για τη στήριξη και την προώθηση της διά βίου μάθησης.

Μία δεύτερη σημαντική αρχή είναι η ενίσχυση της κινητικότητας των πολιτών, αλλά και της ανάπτυξης της χώρας μας. Πεισμένοι ότι υπάρχει ανάγκη να αυξηθεί η κινητικότητα και η ευελιξία στην εκπαίδευση, να ενδυναμωθεί ο δεσμός μεταξύ εκπαίδευσης και αγοράς εργασίας και γενικά να ενισχυθεί η διά βίου μάθηση, λαμβάνουμε μέτρα για αναγνώριση των πραγματικών ικανοτήτων. Οι φορείς της διά βίου μάθησης μπορούν έγκαιρα να διαγνώσουν τις ανάγκες της αγοράς εργασίας, να προσανατολίσουν κατάλληλα τις εκπαιδευτικές ανάγκες, να επικαιροποιήσουν τις γνώσεις και τις δεξιότητες των ατόμων, να αναπτύξουν το πρότυπο του ενεργού και ενημερωμένου πολίτη. Το νομοσχέδιο βοηθάει τους εργοδότες και τους εργαζόμενους να ταιριάζουν προσόντα με εργασία και να χρησιμοποιηθεί το ανθρώπινο δυναμικό πιο αποδοτικά. Επιπλέον, βελτιώνεται η συμμετοχή και η προώθηση στην αγορά εργασίας, ιδίως για μειονοτικές ομάδες, νέους ανέργους και κοντά στη σύνταξη εργαζόμενους, αυτούς, δηλαδή, που το έχουν πραγματική ανάγκη.

Τρίτη βασική προτεραιότητα είναι η αναγνώριση, επιτέλους, και στην Ελλάδα της μη τυπικής εκπαίδευσης. Η αναγνώριση της μη τυπικής εκπαίδευσης και της άτυπης εκπαίδευσης είναι ένα ακόμη ουσιαστικό κομμάτι και της διαδικασίας διά βίου μάθησης. Είναι μία διαδικασία που δίνει στα άτομα τη δυνατότητα να αναπτύξουν αξίες, ικανότητες και δεξιότητες, άλλες απ' αυτές που αναπτύσσονται μέσα στο πλαίσιο της τυπικής εκπαίδευσης. Αυτές οι δεξιότητες περιλαμβάνουν εύρος ικανοτήτων, όπως διαπροσωπικές, ομαδικές, οργανωτικές, ικανότητες συνεργασίας, πρακτικής επίλυσης προβλημάτων και κοινωνικής προσφοράς. Είναι και πάρα πολλά τα παραδείγματα αυτά, κυρίως από την Ευρώπη προερχόμενα, όπου άτομα μέσα από μη κυβερνητικές οργανώσεις κοινωνικής προσφοράς μπόρεσαν και ανέπτυξαν επαγγελματικές συμπεριφορές, μπόρεσαν και ωθήθηκαν πιο εύκολα στην αγορά εργασίας.

Ακόμα και σ' αυτό η μη τυπική εκπαίδευση παίζει το δικό της ρόλο. Αυτό που είναι εξαιρετικό για τη μη τυπική εκπαίδευση είναι ότι τα άτομα συμμετέχουν ενεργητικά στη διαδικασία εκπαίδευσης και μάθησης. Οι μέθοδοι που χρησιμοποιούνται στο-

χεύουν στο να δώσουν τα εργαλεία για περαιτέρω ανάπτυξη των δεξιοτήτων και των συμπεριφορών τους. Η μάθηση είναι συνεχής διαδικασία και ένα από τα κύρια χαρακτηριστικά της είναι το «μαθαίνω κάνοντας». Μη τυπική δεν σημαίνει άναρχη. Η διαδικασία της μη τυπικής εκπαίδευσης είναι σχεδιασμένη με τέτοιο τρόπο, ώστε να δημιουργεί ένα περιβάλλον στο οποίο ο μαθητής είναι ο «αρχιτέκτονας» της ανάπτυξης των δεξιοτήτων. Μέσα απ' αυτή τη διαδικασία ενισχύονται τα πραγματικά ενδιαφέροντα καθενός ανθρώπου και γίνεται πιο παραγωγικός, πιο ανταγωνιστικός.

Τέλος, μία τέταρτη προτεραιότητα είναι το Εθνικό Πλαίσιο Προσόντων. Τα συστήματα αναγνώρισης των αποτελεσμάτων της μάθησης πρέπει να προσαρμοστούν. Σ' αυτό το πλαίσιο πιστοποιητικά και διπλώματα τυπικής εκπαίδευσης δεν δίνουν την πλήρη εικόνα των ικανοτήτων των ατόμων. Το να στοχεύουμε στις πραγματικές ικανότητες σημαίνει να δώσουμε αξία στο συνολικό φάσμα των δεξιοτήτων κάποιου ανθρώπου, είτε αυτές προέρχονται από την τυπική είτε από τη μη τυπική εκπαίδευση. Πραγματικές δεξιότητες με την ευρεία έννοια είναι όλες αυτές οι ικανότητες που αποκτούνται συνδυαστικά μέσω τυπικής εκπαίδευσης, μη τυπικής εκπαίδευσης και άτυπης εκπαίδευσης. Ακριβώς, αυτό διαρθρώνει και το νομοσχέδιο και όχι κάποιες αόριστες έννοιες περί εκπαίδευσης μη τυπικής και άτυπης. Η αναγνώριση των πραγματικών προσόντων είναι βασισμένη στη βασική αρχή ότι το άτομο μπορεί να χτίσει και να χρησιμοποιήσει αυτές με τους παραπάνω τρόπους. Η ενδυνάμωση μάλιστα της διαφάνειας των προσόντων που σήμερα προβλέπουμε, ωφελεί και το άτομο και την κοινωνία.

Κυρία Υπουργέ, επιτρέψτε μου να τονίσω μερικά σημεία, πολλά από τα οποία προβλέπονται και στο νομοσχέδιο, ώστε η διαδικασία της διά βίου μάθησης να ενδυναμωθεί. Να τονίσω, για παράδειγμα, τη βελτίωση της σχετικής πληροφόρησης μέσω συμβουλευτικών υπηρεσιών, αλλά και κρατικών υπηρεσιών, που εργάζονται με άνεργους και άλλες στοχευμένες κατηγορίες ατόμων. Όπως, επίσης, και την ποσότητα, τουλάχιστον, σε αρχικό στάδιο όλων των προσπαθειών μας για να μπορέσει να γίνει πράξη όλο αυτό που ονομάζουμε «διά βίου μάθηση», τη διαπλάτυνση της ακτίνας των ικανοτήτων που μπορούν να αποκτηθούν μέσα απ' αυτήν. Να εγκαθιδρυθούν ισχυρά, διαφανή και στέρεα κριτήρια προσόντων και γνώσεων με αυστηρές διαδικασίες διασφάλισης της ποιότητας, με σωστές τεχνικές ελέγχου και με τη χρήση ικανών και καλά εκπαιδευμένων αξιολογητών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Τέλος, να δοθεί ιδιαίτερη έμφαση σε κινήσεις και συλλογικές μορφές έκφρασης της νέας γενιάς, αλλά και τοπικών πρωτοβουλιών και είναι σημαντική η συμμετοχή μη κυβερνητικών οργανώσεων στα φόρα της διά βίου μάθησης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η μετάβαση σε μία κοινωνία που βασίζεται στη γνώση, έτσι όπως το έχουμε επιλέξει και έχουμε δεσμευθεί, προϋποθέτει νέα κριτήρια για την εκπαίδευση στα επόμενα χρόνια. Περισσότερο από ποτέ είναι σημαντικό για τον καθένα να μαθαίνει και να χτίζει ικανότητες διά βίου. Ήδη, σήμερα και πολύ περισσότερο αύριο, δεν αρκεί να σκεφτόμαστε με όρους τυπικής εκπαίδευσης. Όσο περισσότερο απομακρυνόμαστε από την εποχή των βιομηχανικών κοινωνιών, τόσο πιο δύσκολο είναι για το συμβατικό εκπαιδευτικό σύστημα να συμβαδίσει με τις εκπαιδευτικές ανάγκες των ατόμων και των κοινωνιών. Είναι απαραίτητο, λοιπόν, να διεκρινόμαστε την έννοια της εκπαίδευσης, κάνοντας τη διά βίου μάθηση πραγματικότητα.

Αυτό, ακριβώς, το κενό έρχεται να καλύψει το σημερινό νομοσχέδιο που για πρώτη φορά θέτει το θεσμικό, το οργανωτικό, το λειτουργικό και κυρίως το πολιτικό πλαίσιο της διά βίου εκπαίδευσης στη χώρα μας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊθής Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Άγγελο Τόλκα, Βουλευτή ΠΑΣΟΚ του Νομού Ημαθίας.

Η μητροπολιτική Ελλάδα, στο πρόσωπο της τεχνοκράτιδος Βουλευτού του Νομού Κορίνθου του ΠΑΣΟΚ κ. Αικατερίνη Φαρ-

μάκη-Γκέκη και με τον κ. Νικόλαο Παπακωνσταντίνου του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, ολοκληρώνεται ο κύκλος των αγορητών.

Ορίστε, κ. Γκέκη, έχετε το λόγο για επτά λεπτά.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΦΑΡΜΑΚΗ-ΓΚΕΚΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, αξίζει να περιμένει κανείς για ακούσει τα σχολία σας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι εποχές που διανύουμε της παγκοσμιοποίησης και των ανοικτών οριζόντων και της τεχνολογικής ανάπτυξης συγχρόνως, αλλά και των μεγάλων αντιθέσεων, της ανεργίας, της κοινωνικής περιθωριοποίησης, καθιστούν αναγκαία για έναν άνθρωπο, για έναν εργαζόμενο, τη συνεχή βελτίωση των γνώσεων, των ικανοτήτων και των δεξιοτήτων του.

Αυτό μπορεί να επιτευχθεί μόνο μέσα από μία συνεχή διαδικασία μάθησης που να εκτείνεται σε όλη τη διάρκεια τη ζωής του, αυτό που λέμε «διά βίου μάθηση». Εδώ και χρόνια στην Ευρώπη η διά βίου μάθηση αποτελεί μια διακηρυγμένη στρατηγική της Συνθήκης της Λισαβόνας, προκειμένου κάθε χώρα να οργανωθεί και να αναπτύξει πολιτικές που να συγκλίνουν σε ένα κοινό ευρωπαϊκό επίπεδο αναφοράς.

Στη χώρα μας, βέβαια, παρά τα χρήματα που ξοδεύτηκαν τα τελευταία χρόνια σε σχετικά ευρωπαϊκά προγράμματα, ο θεσμός της διά βίου μάθησης δεν φαίνεται να έχει υιοθετηθεί από τους Έλληνες πολίτες ως ένα απαραίτητο εργαλείο που θα τους βοηθήσει να βελτιώσουν την εργασιακή τους θέση. Επειδή, όμως, η παιδεία παράγει όλα τα αγαθά, σαν την πλούσια χώρα, όπως έλεγε και ο Σωκράτης, το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα προσπαθεί να ανατρέψει αυτή την κατάσταση, οργανώνοντας κανονιστικά, διοικητικά και οικονομικά, ό,τι αφορά σχετικά με τη διά βίου μάθηση.

Είναι ένα νομοσχέδιο που περιλαμβάνει πάρα πολλά πράγματα, που όπως είπαμε προσπαθεί να οργανώσει και διοικητικά και οργανωτικά και οικονομικά. Θα σταθώ μόνο σε μερικούς από τους άξονες του νομοσχεδίου. Καταγράφονται και ανασυγκροτούνται οι δομές και οι φορείς που συμβάλλουν με οποιοδήποτε τρόπο στην ανάπτυξη της διά βίου μάθησης στην Ελλάδα. Καταγράφονται οι φορείς της αρχικής επαγγελματικής κατάρτισης, παραδείγματος χάριν, δημόσια και ιδιωτικά ΙΕΚ, της συνεχιζόμενης, δημόσια και ιδιωτικά ΚΕΚ, της μη τυπικής, Κέντρα Μεταλυκειακής Εκπαίδευσης και Εργαστήρια Ελευθέρων Σπουδών, αλλά και της Γενικής Εκπαίδευσης Ενηλίκων, όπως οι Σχολές Γονέων και τα Κέντρα Εκπαίδευσης Ενηλίκων. Στον κατάλογο αυτό, που θα αποτελέσει το εθνικό δίκτυο διά βίου μάθησης, θα ανήκουν και οι φορείς υλοποίησης σχετικών προγραμμάτων των δήμων και των περιφερειών που θα προκύψουν μετά την εφαρμογή του «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ». Τελικό αποτέλεσμα ένα μητρώο, που θα περιλαμβάνει όλους αυτούς τους φορείς που μέχρι τώρα ήταν κατακερματισμένοι σε διάφορα Υπουργεία, ένα σπουδαίο πραγματικά αναπτυξιακό εργαλείο και για τον καλύτερο συντονισμό των πράξεων στην κατεύθυνση της διά βίου μάθησης, αλλά για να μπορούσαμε να παράγουμε ουσιαστικά εκπαιδευτικά, εργασιακά και οικονομικά αποτελέσματα.

Δεύτερος άξονας. Δημιουργείται το Εθνικό Πλαίσιο Προσόντων ως ένα σκέλος του ευρωπαϊκού πλαισίου προσόντων που περιλαμβάνει οκτώ βαθμίδες από τους αποφοίτους του δημοτικού έως τους κατόχους διδακτορικού, δίνοντας έτσι τη δυνατότητα αναγνώρισης και πιστοποίησης των γνώσεων και των ικανοτήτων που μπορεί να αποκτήθηκαν ακόμα και στο πλαίσιο της μη τυπικής και άτυπης εκπαίδευσης.

Στο πλαίσιο αυτό προβλέπεται τα προγράμματα μη τυπικής εκπαίδευσης – και αυτό πρέπει να επισημανθεί – να μπορούν να συνδεθούν με την τυπική μέσω πιστοποιημένων προγραμμάτων, τα οποία θα δίνουν τη δυνατότητα αναγνώρισης, άθροισης και μεταφοράς πιστωτικών μονάδων από το ένα σύστημα στο άλλο. Με τον τρόπο αυτό θα είναι δυνατή η αναγνώριση μαθημάτων που έχουν κατοχυρωθεί από διαφορετικούς φορείς, χωρίς να χρειαστεί ο σπουδαστής να τα επαναλάβει.

Θεσπίζεται ο επιτελικός ρόλος του Υπουργείου στο συντονισμό των πιο πάνω φορέων και στην εκπόνηση του εθνικού προγράμματος της διά βίου μάθησης με τετραετή διάρκεια σε πρώτη φάση. Ταυτόχρονα, όμως, αποκεντρώνεται η εξειδίκευση του προγραμματισμού αυτού σε περιφερειακό και τοπικό επίπεδο

μέσω προγραμματικών συμβάσεων.

Αγαπητοί συνάδελφοι, το νομοσχέδιο της διά βίου μάθησης είναι ένα φιλόδοξο νομοσχέδιο, ένα νομοσχέδιο το οποίο προσπαθεί να βάλει τη διά βίου μάθηση στην καθημερινότητα, προσπαθεί να δώσει τη δυνατότητα με ανοικτές συνεχείς διαδικασίες σε όλους τους πολίτες να μετέχουν, σε όλους τους πολίτες που θέλουν να αναβαθμίσουν την προσωπική, κοινωνική και επαγγελματική τους θέση.

Τα χρήματα, τα οποία θα διαχειριστεί το Υπουργείο Παιδείας και Διά Βίου Μάθησης, είναι ένα 1,6 δισεκατομμύριο ευρώ. Είναι φανερό ότι δεν πρέπει να τα σπαταλήσουμε. Είναι φανερό ότι παραδείγματα και εμπειρίες από το παρελθόν πρέπει να μας είναι σήμερα προπομπός σε αυτό που θέλουμε να κάνουμε, σε αυτό που θέλουμε να αποφύγουμε, γιατί είναι μπροστά μας η παιδεία και είναι η παιδεία εκείνη, η οποία θα μπορέσει να κάνει τη χώρα μας και τους πολίτες της να ξεπεράσουν την ύφεση.

Επιλογή μας είναι σταθερά να επενδύουμε στην παιδεία και είναι σίγουρο ότι μέσα από αυτές τις ανοικτές διαδικασίες της διά βίου μάθησης θα διασφαλίσουμε και τους πολίτες εκείνους που έχουν μπει στην αγορά εργασίας και θέλουν να εξελιχθούν σε αυτήν, αλλά είναι και σίγουρο ότι θα προσανατολίσουμε σωστά τους νέους μας, ώστε να μπορέσουν να ξεπεράσουν την ύφεση, ώστε να μπορέσουν να αντιμετωπίσουν ακόμα πιο καλά και με περισσότερη εμπειρία τις προκλήσεις της σημερινής εποχής.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Σας ευχαριστούμε πολύ, κ. Γκέκη.

Ο κ. Νικόλαος Παπακωνσταντίνου –που πάντα ζηλεύω την έντασή σας, κύριε συνάδελφε- Βουλευτής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος, έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Από τη συζήτηση επί της αρχής του νομοσχεδίου έχουμε την εκτίμηση ότι προκύπτει πως την κατεύθυνση, τα κριτήρια, τη φιλοσοφία, τη θεμελιώδη μεθοδολογία των αντιμορφωτικών στοχεύσεων του νομοσχεδίου, τις βασικές ρυθμίσεις του, τις συμπεριφέρονται, τις υποστηρίζουν και οι ομιλητές του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού και οι ομιλητές της Νέας Δημοκρατίας που κατέθεσαν εδώ πέρα και τη νομοθετική προεργασία, το βασικό βηματισμό τα χρόνια 2004-2009.

Δεν τα αρνήθηκε ούτε ο εισηγητής του ΠΑΣΟΚ ούτε η κυρία Υπουργός. Ακόμη-ακόμη δεν έχει δίκιο να αναρωτιέται αμήχανα ούτε ο εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ για τις ανακολουθίες του νομοσχεδίου, γιατί σηματοδοτεί ακριβώς και τη δική του προγραμματική σύγχυση.

Οι διχογνωμίες που είχαν οι ομιλητές των άλλων πολιτικών κομμάτων μεταξύ τους αφορούν το οργανωτικό-λειτουργικό σχήμα, την τεχνική διάρθρωση του αντικειμενικού μηχανισμού. Συμπερασματικά, μόνο φλύαρη και σχεδόν επιδερμική, βεβαίως, δημαγωγική κριτική μπορούν να ασκήσουν τα κόμματα της υπόλοιπης Αντιπολίτευσης στο νομοσχέδιο.

Σημαία του νομοσχεδίου είναι η εμπειρική στροφή, η ζεύξη με την αγορά, η αντιπαράθεση, η κοκωλωμένη, μεταφυσική, βεβαίως αντιδραστική αντιδιαστολή προς τη γνώση, αναλώσιμες δεξιότητες, πρόσκαιρες επιδεξιότητες, μονομερή προσόντα στο ρυθμό των αναγκών για φθινό, πάμφθινο εργατικό δυναμικό, πάμφθινο, αιχμάλωτο, γονατιστό στον καπιταλιστή.

Όμως, για το ζήτημα της μορφωτικής συγκρότησης των ανθρώπων, μας είναι χρήσιμη και η παραίτηση του εθνικού μας ποιητή του Κωστή Παλαμά, ότι: «Η πείρα ξέρει τα μισά, τα καίρια τα ξέρει η γνώση». Και εκεί πρέπει να επικεντρώνεται ένα εκπαιδευτικό σύστημα που υπηρετεί τον άνθρωπο και το λαό.

Είναι χαρακτηριστικό ότι με το νομοσχέδιο εξυψώνεται και αποθεώνεται η μάθηση σε αντιδιαστολή προς την εκπαίδευση, τη μόρφωση και τη διαπαιδαγώγηση. Το νομοσχέδιο εγκαθιστά μια σχέση ισοδυναμίας ανάμεσα στην τυπική εκπαίδευση, τη μη τυπική εκπαίδευση, την άτυπη εκπαίδευση, εξ ου και οι έννοιες και οι διάφορες αναφορές περί μαθησιακής περιπλάνησης, μαθησιακής κινητικότητας, ώστε να προετοιμαστεί και η επαγγελματική κινητικότητα.

Από αυτή την άποψη, δεν είναι τυχαία η διατύπωση της στρογγυλής τράπεζας των πενήντα δύο επιχειρηματικών ομίλων στην Ευρώπη, ότι η διά βίου μάθηση πρέπει να εμπνευστεί, ότι είναι μια διαδικασία από τα σπάργανα έως και τα σάβανα ή ακόμα περισσότερο δεν είναι τυχαίες οι τοποθετήσεις των εκπροσώπων του ΣΕΒ –σε παλιότερο χρόνο- ότι το σχολείο χρειάζεται να προσφέρει ανάγνωση, γραφή και αριθμητική και τα υπόλοιπα θα αναζητούνται στην αγορά.

Κύρια κριτική μας στις αρχές του νομοσχεδίου είναι ότι καλλιεργεί, συγκροτεί και μεθοδεύει την απαξίωση και το χλευασμό της γνώσης, νοούμενη ως δυνατότητα συνεκτικής κατανόησης και ενεργητικής ερμηνείας των φαινομένων της φυσικής, κοινωνικής και ιστορικής πραγματικότητας.

Βεβαίως αντικαθίσταται η γνώση από τις –εντός εισαγωγικών- «γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες» ως αποτέλεσμα της αφομοίωσης πληροφοριών μέσω της μάθησης, δηλαδή άθροισμα πληροφοριών που πρέπει να αφομοιώνονται, χωρίς να ελέγχονται και προπαντός με συσκοτισμένη την αλληλουχία τους.

Υπάρχει στόχος στο νομοσχέδιο. Είναι να υποβαθμιστεί στη συνείδηση του λαού η μεγάλη σημασία στις συστηματοποιημένες και επιστημονικά οργανωμένες μορφές εκπαίδευσης μέσα σε κατάλληλα δημόσια ιδρύματα που διαθέτουν τα εχέγγυα για να εκπληρώσουν τις επιστημονικές απαιτήσεις της εργασίας τους και την κοινωνική τους αποστολή.

Αυτή η επιδίωξη της Κυβέρνησης συνοδεύεται από μια πρωτοφανή υποβάθμιση της συστηματοποιημένης εκπαίδευσης με μετατροπή της σε προθάλαμο, στάδιο προετοιμασίας και απόκτηση δεξιοτήτων, στάσεων και συμπεριφορών για τη μάθηση κατά τη διάρκεια του υπολοίπου της ζωής τους.

Έχει στόχο η κυβερνητική πολιτική. Η μεγάλη πλειονότητα των εργαζομένων της νεολαίας να πειθαναγκαστεί σ' ένα αδιάκοπο κυνηγητό επιφανειακών και εφήμερων γνώσεων και δεξιοτήτων που προσαρμόζονται στις συγκυριακές ανάγκες της αγοράς, της διακύμανσης του οικονομικού κύκλου της καπιταλιστικής δραστηριότητας.

Δεν είναι τυχαίο το ότι ομιλήτρια από τη Νέα Δημοκρατία μίλησε για την ανάγκη συστηματοποιημένης διασύνδεσης με την αγορά εργασίας, ως προσπατούμενα όλα αυτά της απασχολησιμότητας και άλλοθι για την ανεργία. Άρα και με το νομοσχέδιο αυτό συγκροτείται και συστηματοποιείται η διά βίου αμάθεια ή και ημιμάθεια και αποκρυσταλλώνεται ένα εκπαιδευτικό τοπίο πολλών κατηγοριών, ταχυτήτων και ποιότητων.

Γι' αυτό και είναι εξορισμένες οι έννοιες και οι λέξεις ακόμα «μόρφωση, αγωγή και συνεκτική πολυμερής διαμόρφωση-συγκρότηση της προσωπικότητας». Έχουν εξοριστεί τα ζητήματα και οι έννοιες των μορφωτικών δικαιωμάτων, αλλά αναδεικνύονται και αποθεώνονται οι ευκαιρίες.

Το νομοσχέδιο προδιαγράφει και προγράφει την ισοπέδωση προς τα κάτω, την καθίζηση των μορφωτικών δικαιωμάτων της νεολαίας και των εργαζομένων. Αυτό συμβαίνει στην εξίσωση της εμπειρικής μάθησης με τη συστηματική εκπαίδευση. Αυτό είναι βεβαίως το κατώφλι για τη θεσμική συμπίεση και το τσαλαπάτημα των εργασιακών δικαιωμάτων και μισθών.

Μια δεύτερη πλευρά του νομοσχεδίου είναι ότι με οργανωμένο και ενεργητικό τρόπο προωθεί το άνοιγμα της εκπαιδευτικής αγοράς στους μεγάλους επενδυτικούς παίκτες, για τη διαμόρφωση μεγάλων επενδυτικών παικτών, για την κυριαρχία τους – το τονίζω, για την κυριαρχία τους!- που με ενεργητικό τρόπο προωθεί το νομοσχέδιο!

Οι προοπτικές για τους παρόχους της μεταλυκειακής, μεταδευτεροβάθμιας εκπαιδευτικής αγοράς δεν ήταν ποτέ ευνοϊκότερες, καθώς οι επικρατούσες πολιτικές συνθήκες και η συνεχής αύξηση της ζήτησης ευνοούν την ανάπτυξη των δραστηριοτήτων τους, σημειώνει μια μελέτη της εκπαιδευτικής αγοράς στο πρόσφατο παρελθόν.

Για τι πράγμα μιλάμε; Μιλάμε για την ανάγκη συγκέντρωσης και συγκεντροποίησης των μεγάλων εκπαιδευτικών επιχειρήσεων και στον τομέα της μεταλυκειακής, μεταδευτεροβάθμιας –και πρωτοβάθμιας- εκπαίδευσης, όπου χρειάζεται οι πέντε ή δέκα διαφανόμενες μεγάλες εκπαιδευτικές επιχειρήσεις που συγκεντρώνουν ραγδαία την κερδοφορία να κυριαρχήσουν σ' αυτήν

την αγορά.

Κοιτάξτε μία χρήσιμη διευκόλυνση. Απαλλαγή των επιχειρήσεων από την εισφορά στην Εργατική Εστία, εάν τη χρησιμοποιούν για ενδοεπιχειρησιακή κατάρτιση.

Εμείς εξακολουθούμε πεισματικά στο πνεύμα των απαιτήσεων της εποχής και των μορφωτικών δικαιωμάτων του λαού και της νεολαίας μας, στο πνεύμα των αναγκών και απαιτήσεων για τη νεοελληνική αναγέννηση ότι χρειάζεται δωδεκάχρονο, δωρεάν, δημόσιο, ενιαίο βασικό σχολείο, υποχρεωτικό για όλα τα παιδιά, που στόχο και περιεχόμενο θα έχει τη συγκρότηση μιας θεμελιώδους συνεκτικής και επιστημονικής αντίληψης για το φυσικό, κοινωνικό και ιστορικό κόσμο. Η κατανόησή του, η ενεργητική στάση θα είναι οι προϋποθέσεις μιας πολυμερούς διαμόρφωσης της ατομικής προσωπικότητας.

Λέμε, λοιπόν, αποκλειστικά δημόσιες επαγγελματικές σχολές, ενιαία αποκλειστικά δημόσια ανώτατη εκπαίδευση, κατάργηση του διαχωρισμού σε δημοτικό, γυμνάσιο και λύκειο, κατάργηση του ανισότιμου δικτύου περί τεχνικοεπαγγελματικής εκπαίδευσης και της αντιδιαστολής της προς τη γενική παιδεία και προπαντός όχι επαγγελματικές επιλογές στα άγουρα χρόνια της εφηβείας.

Εννοείται ότι καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πάρα πολύ τον κ. Παπακωνσταντίνου, ο οποίος ως παθολόγος και ανα-

τόμος ήταν ακριβής και σαφής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων: «Ανάπτυξη της Διά Βίου Μάθησης και λοιπές διατάξεις».

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΙΩΓΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτσης Αποστολάτος): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων: «Ανάπτυξη της Διά Βίου Μάθησης και λοιπές διατάξεις» έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Τμήματος και ώρα 23.45' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Πέμπτη 9 Σεπτεμβρίου 2010 και ώρα 9.30', με αντικείμενο εργασιών του Τμήματος νομοθετική εργασία: συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του νομοσχεδίου του Υπουργείου Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων: «Ανάπτυξη της Διά Βίου Μάθησης και λοιπές διατάξεις».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ